

قهلاى سپى

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زده‌ین

سه‌رنووسیار: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

نۆرھان پاموك
ھەلگىرى خەلاتى نۆبىلى ئەدەبىيات ۲۰۰۶

قەلای سىپى

بەكر شوانى
لە توركىيە ۋە ۋەرى گىپراۋە

ناوی کتیب: قه‌لای سپی - رۆمان
نووسینی: ئۆرهان پاموک
وهرگتیرانی له تورکییه‌وه: به‌کر شوانی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۹۰۵
ده‌هتانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس ئەکرهم
به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم: ۲۰۰۹
له به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتییه‌کان له هه‌ولێر ژماره ۲۳۴۷ی
سالی ۲۰۰۹ی دراوه‌تی

"پیشبینی کردنی ئەو هی که سیکی مایه ی بایه خ پیدانی ئیمه تیکه ل
به ره گه زه کانی ژیانیکی نادیار و، بارته قای نادیاریه که شی،
سه رنجرا کیش بووه و، بیرکردنه وه له وهی ته نیا به خوشه ویستی
ئوه وه ده توانین پی بنیینه ژیان وه، ئەگه ئاماژه نه بیت بو ده سپیکی
ئەفینیک، ئەدی چ واتایه کی تر ده گه یه نیت؟"

ی. ک. قه ره عوسمان ئوغلو

له مارسیل پرۆست-هوه وه ری گپراوه

نۆرھان پاموک

سالى ۱۹۵۲لە ئەستەنبوللە داىك بووہ. لە مالباتىكى ھاوشىپوھى مالباتەكانى ناو رۆمانەكانى "جەودەت بەگ و كورەكانى" و "كتىبى رەش"، لە نىشانئاشى، بەشەشارى دەولەمەندىشىن و بە رۆژئاوايىبووى ئەستەنبول پى گەيشتووه. وەك خۆيشى لە كىتپى ئۆتۆبىوگرافى ئەستەنبولدا باسى كر دووه، لە مندالىيەوہ تا تەمەنى ۲۲ سالى خووى داوہتە نىگار كىشان و پىيى وا بووہ لە داھاتوودا دەبىت بەنىگار كىش. قۇناغى ئامادەيىيى لە قوتابخانەى (Robert Colledge) ى ئەمريكايى لە ئەستەنبوللە خويىندووه. دواى سى سالل خويىندى نىگار كىشى و بىناسازى لە زانكۆى تەكنەلۆجىيى ئەستەنبوللە، تى دەگات نابىت بە بىناساز و نىگار كىش، بۆيە دەست لە خويىندى ھەلەگىرەت. لە زانكۆى ئەستەنبوللە دەست دەكات بە خويىندى رۆژنامەگەرى. پاموك لە تەمەنى بىست و سى سالىيەوہ بىر پار دەدات بىت بە رۆماننووس، دەست لە ھەموو شتىكى تر ھەلەگىرەت، خۆى دەخزىنەتە سووچى مالىەوہ و دەست دەداتە نووسىن.

رۆمانى يەكەمى، "جەودەت بەگ و كورەكانى"، سالى ۱۹۸۲، بلاو كرايەوہ. ئەم رۆمانە خەلاتى نۆرھان كەمال و خەلاتى رۆمانى رۆژنامەى مىللىيەتى وەرگرت. سالى دواتر، پاموك رۆمانى "مالى كپ"ى خستە بازارەوہ. ئەم رۆمانە، پاش وەرگىرەنى بۆ زمانى فەرەنسى، سالى ۱۹۹۱ خەلاتى (Prix de Decouverte Européenne) ى پى درا. رۆمانى "قەلاى سىپى"، چىرۆكى ناكۆكى و دۆستايەتتى نىوان كۆيلەيەكى فىنيسىيى و زانايەكى عوسمانى دەگىرەتەوہ و نووسەر لە سالى ۱۹۸۵دا بە چاپى گەياندووه. پاش ئەوھى سالى ۱۹۹۰ بۆ زمانى ئىنگلىزى و چەند زمانىكى ترى رۆژئاوايى وەرگىرەدرا، يەكەم رۆمان بوو ناوبانگى پاموكى گەياندە ئاستى نىدوہولەتى. سالى ۱۹۸۵ خۆى و

هاوسەرى چوونە ولاتە يەكگرتووهكانى ئەمريكا و ماوهى سى سال له زانكۆى كۆلۇمبىيا له نيويۆرك وەك "زاناي ميوان" كارى كرد. لهوئى، بەشىكى زۆرى رۆمانى "كتىبى رەش"ى نووسى. نووسەر لهو رۆمانەدا، له ميانەى پارىزەرىكەوه كه بەدواى هاوسەرى ونبووى خۇيدا دەگەریت، باسى كۆلان و شەقامەكانى ئەستەنبول، رابردووى شار، پىكهاته و رابەلەكانىمان بۆ دەگىریتەوه. "كتىبى رەش" سالى ۱۹۹۰ له توركيا بلاو كرايهوه و دواى وەرگىراني بۆ زمانى فەرەنسى، خەلاتى (Prix France Culture)ى وەرگرت. "كتىبى رەش"، ئەزمونىكە باس و خواسى زۆرى هەلگرتووه و ناوبانگى پاموكى زياتر بە توركيا و جيهاندا بلاو كردهوه.

"زىانى نوئى" رۆمانىكى ترى پاموكە و بەسەرھاتى فيرخوازىكى زانكۆ دەگىریتەوه كه دەكەوئتە ژىر كاريگەرىي كتيبيكى جادوو ئامپزەوه. ئەم رۆمانە سالى ۱۹۹۴ بلاو كراوهيهوه و ژمارهيهكى پيوانهيهى له فرۆشتندا تۆمار كرد. نووسەر، سالى ۱۹۹۸ رۆمانى "من ناوم سووره"ى بلاو كردهوه. ئەم رۆمانە چيرۆكى وەستاىانى نيگاركىشى عوسمانى و ئيرانى و جيهانى رۆژئاوامان بۆ دەگىریتەوه. سالى ۲۰۰۲ له فرەنسا خەلاتى (Prix du Meilleur Livre étranger)، له ئىتالىا خەلاتى (Grinzane Cavour) و سالى ۲۰۰۳ له ئىرلەندا خەلاتى (International Impac-Dublin)ى وەرگرت. پاموك له ناوهراستى سالانى نەوهدى سەهدى رابردووهوه دەستى دايه وتارنووسين له بواركەكانى مافى مروّف و ئازادىي بير و را دەربريندا و كەوتە رەخنەگرتن له دەولەتى توركيا، بەلام خۆى زۆر بە سياسەتەوه سەرقال نەكرد. گولبىزىكى له وتارە ئەدەبى و كولتورىيهكانى بۆ رۆژنامە و گوڤارە ناوہخۆيى و دەرەكيبەكان كۆ كردهوه و سالى ۱۹۹۹ له دوو توپى كتيبيكدا بەناوى "رەنگەكانى تر" بە چاپى گەياند. سالى ۲۰۰۲ رۆمانى "بەفر"ى بلاو كردهوه و نووسەر خۆى "بە يەكەمىن و دواىين رۆمانى سياسى"ى دادەئيت. رپوداوهكانى "بەفر" له شارى قارس دەقەومىن و ئىسلامى سياسى، سوپا، لاىست و توندوتىژى و ناكۆكيبەكانى نيوان نەتەوہپەرستانى كورد و تورك دەخاتە بەرچاوان. نووسەر بەم رۆمانە شىخوازىكى نوئى نووسىنى رۆمانى سياسىي تاقي

كردهوه. رۆژنامهى نيوپۆرك تايىمز له سالى ۲۰۰۴دا رۆمانى "بهفر"ى خسته ريزى باشتريىن ۱۰ كتيبى سالىوه له سهر ئاستى جيهان. "تهستهنبول" كتيبىكى ترى نۆرهان پاموكه له سالى ۲۰۰۳دا چاپ كراوه. نووسهر لهو كتيبهدا، بېرهوهرىيهكانى خۆى تا تهمهنى ۲۲ سالى دهگيرتتهوه. ئهو كتيبه شيعر ئامپزهى نووسهر به وئنهى ئهلبومى تايهتتې نووسهر خۆى، وئنهى هونهرمهندانى نيگاركتيشى بيانى و ناوهخۆيى رازيندراوتهوه و پۆلنكردينشى كارىكى دژواره.

"مۆزهخانهى پاكيزهى" نوپتريىن رۆمانى پاموكه له هاويناى ۲۰۰۸دا كهوته بازارهوه و مانگيىك دواى بلاوبوونهوهى به زمانى توركى، وهرگيىدرايه سهر ۳۰ زمانى زيندووى جيهانى. يهكهم كارى نووسهره له دواى وهرگرتنى خهلاتى ئهدهيباتى نۆيل و سهراىنسهريش بۆ ئهفين و رۆمانسييهت تهرخان كراوه.

به زمانى كوردى و به كوردستانهوه، بهرهمهكانى نۆرهان پاموك به زياتر له ۵۰ زمان له ۱۰۰ و هينده ولاتى جيهاندا دهخويندريتهوه. پاموك سالى ۲۰۰۵ خهلاتى ئاشتتې كۆبهندى وهشانخانهكانى ئهلمانىاي وهرگرت. ئهمه ديارترين خهلاتى بوارى كولتورىيى ئهلمانىايه و له سالى ۱۹۵۰ وه دابهش دهكرتت. خهلاتى سالانهى (Le Prix Médicis étranger) بۆ باشتريىن رۆمانى بيانى له فرهنسا، سالى ۲۰۰۵ به رۆمانى "بهفر" رهوا بيندرا. نووسهر له ههمان سالدا خهلاتى (Richarda Huch)ى وهرگرت. ئهو خهلاته ههر سى سال جاريىك له شارى دارمشتادتى ئهلمانىا دهدرتت به "كەسايهتتې خاوهن بېرى نازاد و ههلوئىستى بوپرايه". گوڤارى (Time) له سالى ۲۰۰۶دا نۆرهان پاموكى وهك يهكيىك له ۱۰۰ كهسايهتتې كارىگهري سال ههلبژارد. رۆمانى "بهفر" له ههمان سالدا خهلاتى (Le Prix Méditerranée étranger)ى پى درا. پاموك ئهندامى شانازىيى (American Academy of Arts and Letters) ئههرىكى و ئهندامى شانازىيى ئهكادىمىيى زانستى مروئى چينه. نووسهر سالى ۲۰۰۶ خهلاتى نۆيل ئهدهيباتى وهرگرت و بوو بهدووم لوتريىن كهس له ميژووى پيدانى خهلاتى نۆيلدا.

پيشه‌کى

ئەم دەستنوسەم لە سالى ۱۹۸۲دا لە ناو پاشماوى "ئەرشيف"ى سەر بە قايمقامىيەتى گەبزەدا كە كر دوومه بە خوو گشت هاوئىنك هەفتەيەك سەروىنى دەكەم، دۆزىيەوه. دەستنوسەكە لە بنى سندوقىكى تۆزايى پىر لە فەرمان، بەلگەى تاپۆ، تۆمارى دادگا و دەفتەرى فەرميدا بوو. لەبەر ئەوهى بەرگىكى بەنەخش و نىگارى زەرىفى تى گىرابوو، و بە دەستنوسىكى بۆ خويندەنەوه شياو نووسرابوو، لە ناو بەلگەنامە زەرد هەلگەراوهكانى دەولەتدا دەرەوشايەوه و برىسك و باسكى بوو، لەجىدا سەرنجمى پاكىشا. پىم وا بىت دەستىكى نامۆ، وەك ئەوهى مەبەستى بوويىت لە رادەى واقورماويى من بباتە سەرى، سەردىرئىكى لە پەرهى يەكەمى كىتەبەكەدا نووسىبوو: "زىكرورى لىفەدروو". هىچ سەردىرئىكى تىرشى بەسەرەوه نەبوو. دەستىكى مندالكارانە، لە پەراويز و بۆشايى پەرهكاندا وىنەى مرۆگەلى سەر بچووكى كىشا، هەمووشيان جلوبەرگى پىر لە قۆچەيان پۆشىبوو. يەكسەر بەچىژئىكى زۆرەوه كىتەبەكەم خويندەوه. زۆر دلم تى چوو، بەلام لەبەر ئەوهى لەوه تەمبەلتر بووم بتوانم بەنوسىن دانەيەكى لەبەر بگرمەوه، بەقۆستەنەوهى متمانەى فەرمانبەرەكەى ئەوى، چونكە لە سۆنگەى رىز لى گرتنمەوه چاودىرئىمى نەدەكرد، لە چاوتروكاندنىكدا كىتەبەكەم لەو زىلخانەيەى تەنانەت قايمقامى لاويش بە "ئەرشيف" ناوى نەدەبرد، دزى و هەلم دايە بنى جانتاكەمەوه.

پۆژانى سەرەتا، جگە لە خويندەنەوهى لەسەريەكى، نەمدەزانى چى تر بكەم. بەهۆى ئەوهى هىشتا لە مېژوو بەگومان بووم، ويستم لەبرى بەهاى زانستى و كولتورى و ئانترۆپۆلۆجى، يان "مىژوويى"ى كىتەبەكە، زياتر بايەخ بە بەسەرەهاتى ناوى بدەم. ئەمەش منى بەرەو لاي چىرۆكنوس خۆى رادەكيشا.

له بهر ئه وهی خۆم و هاویریگانم ناچار بووین زانکۆ به جی بهیلین، گه را بوومه وه
 سهر کاری ئه نسکلۆپیدی که پیشه ی باپیرم بوو: له وه سهروبه نده دا به خه یالما
 هات په ره گرافیک ده رباره ی نووسه ری کتیه که له ئه نسکلۆپیدی "ئاوداران" دا
 که خۆم سه ره پرشتی به شی میژوو ه که یم ده کرد، دا بنریت.

به وه جوړه، ئه و کاتانه ی دوا ی کاری ئه نسکلۆپیدی و خوار د نه وه بۆم
 ده مانه وه، به م کاره ته رخانم کرد. پاش گه رانه وه م بۆ سهر چاوه بنه ره تیه کانی
 سه رده می نووسینی کتیه به که، ده سه ته جی بۆم ده رک وه ته ه ندیک له
 روودا وه کانی ناو به سه ره اته که په نگدانه وه ی راستیه کان نین: بۆ نمونه؛ له
 ماوه ی پینچ سال فه رمانه وایه ی باشو ه زیر کۆپر ولودا له ئه سه ته نبول ئاگریکی
 گه و ره که وتوو ته وه، به لām هیچ به لگه یه ک نه بوو بۆ نه خو شیه کی شایه نی
 باس، به تابه تیش بلا بوونه وه ی په تابه ک له وه جوړه ی له کتیه که دا باسی لئوه
 کراوه. ناوی بریک له وه زیره کانی سه رده م به هه له نووس را بوون، هه ندیک شیان
 جی گۆرکی به ناوه کانیان کرا بوو، ته نانه ت به شتیکیان گۆر د را بوون! ناوی
 گه و ره ی ئه سه تیره ناسانیش له گه ل ئه و ناوانه ی له تۆماره کانی کۆشکدا
 هه بوون، یه کیان نه ده گرت ه وه، به لām به هۆی ئه وه ی پیم وا بوو ئه م خاله
 پایه یه کی گرینگی له کتیه که دا هه یه، له سه ری را وه ستام. له لایه کی دی،
 "زانباریه کانمان" له باره ی میژوو ه وه، به شیوه یه کی گشتی روودا وه کانی ناو
 کتیه به کیان پشترا ست ده کرده وه. بگره له هه ندیک له ورده کاریه
 بچوو که کانیشدا ئه و "راستی" یه م بینی: رووداوی کورژانی حوسین ئه فه ندیی
 گه و ره ی ئه سه تیره ناسان و راوه که رویشکی سو لتان محمه دی چوارم له
 کۆشکی میراخۆر له گه ل هه مان شیوازی گه رانه وه ی نه عیمه دا یه ک ده گرت ه وه.
 ئه وه شم به خه یالدا هات له وانیه نووسه ر زۆری حه ز له خو یند نه وه و خه یال
 ئا فراندن بوو بیت، بۆیه پی ده چیت ئه و جوړه سه رچاوانه و چه ند کتیه یکی
 تریشی بۆ به سه ره اته که ی به ده ست هینا بیت و له وانیه بریک شتی لیان
 وه رگرت بیت. هه رچه نده نووسه ر ده لیت ئه ولیا چه له بیی ناسیوه، به لām پی
 ده چیت ته نیا کتیه به کانی خو یند بیت ه وه. وای بۆ چووم له وانیه، وه ک له

نمونه‌کافی تریشدا ده‌بندریت، پچه‌وانه‌ی ئەمەش راست بیت. هەولم دا له گەران بە‌دوای شوینە‌واری نووسەری چیرۆکە‌که‌مدا بی ئومید نەم، بە‌لام ئەنجامی بە‌دواداگە‌ران و لیکۆلینە‌وه‌کانم له کتیبخا‌نه‌کافی ئەسته‌نبول، زۆربە‌ی ئومیدە‌کانمی دایە دەم ئاوه‌وه. نە‌متوانی نە له کتیبخا‌نه‌ی کۆشکی تۆپقاپی و نە له کتیبخا‌نه‌کافی تر هیچ کام لەو لیکۆلینە‌وه و کتیبانە‌ بدۆزمه‌وه که له ماوه‌ی نیوان سالانی ۱۶۵۲ و ۱۶۸۰ دا بۆ سولتان محە‌مە‌دی چوارەم نووسراون، تە‌نیا سەر‌ده‌اوێکم که‌وته دەست: "خۆش‌نووسی چە‌په‌وانه" که له بە‌سه‌رهاته‌که‌دا ناوی هاتوه، لهو کتیبخا‌نه‌دا پاشماوه‌ی تری هەبوو. ماوه‌یه‌ک دوای ئەم کاره‌ که‌وتم، بە‌لام ئیدی بێزار بووم. زانکۆ‌کافی ئیتالیام بە‌نامه‌ داگرتبوونه‌وه، بە‌لام وه‌لامی ئومید لی براوم له‌وانه‌وه بۆ ده‌هاته‌وه: بە‌پشت‌به‌ستن بە‌ناوی نووسەر که له کتیب‌ه‌که‌ خۆیه‌وه دره‌ده‌چیت، بە‌لام له‌سەری نە‌نووسراوه، له گۆرستانه‌کافی گە‌بزه و جە‌نه‌ت‌حیسار و ئۆیسکودار دەستم بە‌گە‌ران کرد، بە‌لام سەر‌که‌وتوو نە‌بووم: بە‌و جۆره‌ دەستم له گە‌ران بە‌دوای شوین‌پیدا هە‌لگرت و بە‌پشت‌به‌ستن بە‌ناوه‌رۆکی بە‌سه‌رهاته‌که، پەرە‌گرافی پێ‌ویستم بۆ ئە‌نسکلۆپیدیا نووسی. وه‌ک بە‌ترسه‌وه پێ‌ش‌بینیم کردبوو، ئە‌و پەرە‌گرافه‌یان چاپ نە‌کرد، بە‌لام نە‌ک له‌بەر نە‌بوونی بە‌لگه‌ی زانستی، بگره‌ له‌بەر ئە‌وه‌ی که‌سی باسکراو له کتیب‌ه‌که‌دا وه‌ک پێ‌ویست ناسراو نە‌بوو.

له‌وانه‌یه زیاتر شه‌یدا‌بوونم بە‌م بە‌سه‌رهاته‌ له‌م سۆنگه‌یه‌وه بوو‌یت. تە‌نانەت ماوه‌یه‌ک بیرم کرده‌وه دەست له کار بکێشمه‌وه، بە‌لام کاره‌که‌م و هاو‌پێ‌کانم خۆش‌ده‌ویست. بە‌و جۆره، ماوه‌یه‌ک تووشی هەر که‌سی‌ک ده‌بووم، بە‌سه‌رهاته‌که‌م بۆ ده‌گێ‌رایه‌وه، بە‌لام وه‌ک که‌سی‌کی دۆز‌ه‌روه‌ی بە‌سه‌رهات نا، بگره‌ جۆری که‌سی‌ک که خۆی نووسی‌یتی. بۆ ئە‌وه‌ی بتوانم سەر‌نجی زیاتر بۆ سەری رابکێشم، ئاماژە‌م بۆ به‌های سیمبۆلی کتیب‌ه‌که‌ ده‌کرد، ده‌مگوت باس له راستییه‌کافی ئە‌م سەر‌ده‌مه‌مان ده‌کات، له میانه‌ی ئە‌م بە‌سه‌رهاته‌وه له رۆژگاری ئە‌مرۆ‌مان تێ ده‌گه‌ین و شتی تری له‌و باب‌ه‌ته. هەرە زیاتر لاوانی

سهوداسهري بابتگهلی وهک سياسهت و توندوتیژی و ديموکراسی بایهخیان بهم قسانهم دهدا، بهلام نهوانیش وهک هاوریانی دهوری میزی خوارندهوهم، پاش ماوهیهکی کورت بهسهراهاتهکهمیان له بیر کرد. پرؤفیسوریکی هاوریتم، پاش نهوهی لهسهر پیداکرتنی خۆم چاویکی به پرهکانیدا گیرا، دهستنوسهکهی بۆم گهړاندهوه و گوتی: "له ماله له تهخته دروستکراوهکانی کۆلانهکانی پشتهوهی نهستهنبولدا بهدهیان هزار دانه لهم چۆره دهستنوسانهی لیوانلیو له بهسهراهاتی لهو شیوهیه ههیه. نهگهړ دانیشتووانی نهو مالانه لهسهر دۆلابی بهرز ههلیان نهگرتبان له ترسی نهوهی پییان وایه قورئانه، نهوا پهره پهره بۆ گهرمگردنی سوپاکانیان دهیاندرین."

بهو چۆره، بههاندانی کچیکی چاویلکه لهچاو و بهردهوام جگهره به دهستهوه، برپارم دا کتیبهکه که هیشتا بی وچان دهمخویندهوه، چاپ و بلاو بکهمهوه. خوینهرانم بۆیان روون دهبیتهوه له گواستنهوهی کتیبهکهدا بۆ سهر زمانی تورکیی هاوچهرخ، پیرهویم له هیچ شیوازیکی تایبته نهکردوه. دهستنوسهکهم لهسهر میزیک دانابوو، پاش نهوهی دوو سی رسته م لی دهخویندهوه، دهچومه بهردهم میزیکي تر له ژووریکي دی، نهوهی له خهیاالدا دهمایهوه، ههولم دهدا به وشه و دهستهواژهی نه م رۆژگاره بینوسمهوه. خۆم ناوی کتیبهکه م دانهنا، بگره نهو دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهیه دای نا که رازی بوو بلاوی بکاتهوه. نهوانهی پیشکیشکردنهکهی سهرهتای نه م کتیبه دهخویننهوه، لهوانهیه بیرسن داخۆ نه م شیوازه واتایهکی تایبتهی ههیه؟ بینینی شتهکان وهک نهوهی ههموویان پتوهندیان پیکهوه ههبیت، پیم وا بیت یهکیکه له نهخۆشییهکانی نه م سهردهمه. منیش لهبهر نهوهی تووشی ههمان نهخۆشی بووم، نه م بهسهراهاته بلاو دهکهمهوه.

ئەو كاتەى كەشتىيەكانى تورك پېيان پېمان بېرى، لە قىنىسىاوه بەرەو ناپۆلى دەچووين. ھەموو كەشتىيەكانى ئىمە بەسەرىيەكەوھ سى دانە بوون، بەلام ھىنەكانى ئەوان لە ناو تەم و مژەكەوھ سەريان دەردەھىنا و ھىندە زۆر بوون، ئەوسەريان ديار نەبوو. لەپى ترس و شلەژان بالى بەسەر كەشتىيەكەماندا كېشا؛ سەول ئېدەرەكانمان، لەبەر ئەوھى زۆرىيەيان تورك و مەغرىبى بوون، ھاوارى خۆشىيان لى بەرز بووھو، دەمارەكانى مېشكمان گرژ بوونەوھ. كەشتىيەكەى ئىمەش، وەك دووانەكەى دى، بەرەو وشكايى، رووى لە پۇژئاوا كرد، بەلام نەمانتوانى بەخىرايىي ئەواندا بگەين. ھەرچۆنېك بېت، كاپتنى كەشتىيەكەمان لە ترسى ئازاردان لە كاتى بەدىل گرتندا، دەستورى نەدەدا كۆيلە سەول ئېدەرەكان قايمتر قامچىرېژ بكرېن. سالانى دواتر زۆر بىرم لى كردهوھ و بۆم دەرەوت لە سۆنگەى ترسى ئەو كاپتنەوھ بوو رەوتى ژيانى من بەتەواوى گۆرانى بەسەردا ھات.

ئىستاش پېم وايە تەنانەت ئەگەر كاپتنەكەمان نەكەوتبايە ژىر كاريگەرىي ئەو ترسە كورتخايەنەشەوھ، ئەوا رەوتى ژيانى من لەو ساتەدا ھەر دەگۆردرا. زۆرىيەى خەلك دەزانن ھىچ شتىك پىشتەر لە ژياندا يەكلايى نەكراوتەوھ و ئاكادارن ھەموو بەسەرھاتەكان لە راستىدا زنجىرەى كۆمەلە پىككەوتېكن، كەچى تەنانەت ئەوانەى پەييان بەم راستىيەش بردووه، كاتىك لە قۇناغىكى ژياندا ئاوپ بۆ دواوھ دەدەنەوھ، حىسبى چارەنوسىكى حەتمى بۆ رووداوەكانى رابردوويان دەكەن. منىش بەقۇناغىكى لەو جۆردا تى پەرىم: ئىستا شىوھى كەشتىيى لە تەم و مژەوھ دەرچووى توركەكان، وەك تارمايى دەھىنمە بەر زەينى خۆم و بەدەم نووسىنەوھى كىتېبەكەمەوھ لەسەر مېزىكى

کۆن، وای بۆ دەچم کاتی ئەوه هاتوو بەسەرھاتی خۆم لە سیرەوه بۆ پیاو بگێرمەوه.

کاتیک کاپتنەکه مان بینی وا دوو کهشتییەکهی تر بەنیوان کهشتییە تورکییەکاندا هەڵهاتن و خۆیان لە تەم و مژدا ون کرد، ئومیدیکی بەبەردا هاتەوه. لە ژێر پالەپەستۆی ئیمەشدا گیرهتی دایە بەر خۆی و توانی دیلەکان بجوولینیت، بەلام زۆر دواکهوتبووین. جگە لەوهش، ئەفینی ئازادی دیلەکانی هێنابوو جۆش و بەزۆری قامچیش گوێزایەلی فەرمان نەدەبوون. زیاد لە دە کهشتییی تورک بەشیوهی رەنگاوپرەنگی خۆیانەوه دیواری تەمه وەرێسکه رەکهیان شەق کرد و بەجاریک بەرەو روومان هاتن. کاپتنەکه مان، ئەمجار پێم وا بێت بەمه بهستی بەزاندنی دوژمن نا، بگره بۆ زالبوون بەسەر ترس و شەرمی خۆیدا، بریاری دا شەپ بکات؛ دەستووری دا قامچی وهشینەکان ببەبەزەییانە بکەونه ویزە دیلەکان و تۆپەکانیش ئاگر بدرین؛ بەلام ئەم ئارەزووی شەپ، وهک چۆن درەنگ گری گرت، بەزووییش کوژیاهوه و خامۆش بوو. لە لاوه کهوتینە بەر هێرشیکێ چر، ئەگەر دەستبەجی خۆمان بە دەستەوه نەدایە، کهشتییەکه مان نقوم دەبوو، بۆیه بریارمان دا ئالای خۆ بە دەستەوه دان بەرز بکەینهوه.

ئەو کاتە لە دەریای مەنگدا چاوپێی کهشتییە تورکییەکانمان دەکرد، دابەزیمە خوارەوه بۆ کابینەیی خۆم، هەر وهک ئەوهی چاوپێی هاتنی چەند دۆستیک بم، ئەک کۆمەڵیک دوژمن که سەرتاپای ژیانم دەگۆڕن، دەستیکم بەشتومەکاندا هینا و رێکم خستنەوه، سندوقە بچووکه کهم کردەوه و داماوانە دەستم بەناو کتیبەکاندا گێرا. بەدەم هەڵدانەوهی پەرەکانی کتیبیکەکه که لە فلۆرنسا بە پوولیکێ زۆر کربووم، فرمێسک پزایە چاوانمەوه. بانگکردن و دەنگی هەنگاوه شلەژاوهکان و ژاوهژاوی دەرەوهی کابینەکه دەگەیشته بەر گویم. کهمیک دواتر بەخەیاڵدا هات لە کتیبەکهی بەر دەستم دوور بکەومەوه، بەلام وام نەکرد، بگره دەمویست بێر لە نووسراوی سەر پەرەکانی بکەمەوه. وهک بلتیت هەموو رابردووم، لە نیوان بێر و رسته و

هاوکیشەسی کتیبەگەدا بیت و نەمەوێت لە دەستی بدم. بە منجەمنج و وەک کەسێک تکا و نزا بکات، کەوتمە خوێندنەوهی ئەو دێرانەهی کەوتنە بەرچاوم. دەمووست کتیبەگە بەتەواوی لە هزری خۆمدا هەلبکۆلم، بۆ ئەوهی کاتێک ئەوان هاتن، من لە داهاوودا بێر لەوان و رەفتارەکانیان نەکەمەوه، بگرە بتوانم رەنگەکانی رابردووم جووری وشە خۆشەوێستەکانی کتیبەکی بەئەقینەوه لە بەرم کردووم، بێنەوه یادم.

ئەو سەردەمە من مرۆفێکی تر بووم و دایک و دەزگیرانی و دۆستەکانی بەناوێکی دی بانگیان دەکرد. هیشتا ئەو کەسە کە هەر خۆم بووم، یان ئیستا پێم وایە خۆم بووم، جاروبار لە خەوندا دەبینم، دواى هۆشیاربوونەوهش دەبینم جەستەم نیشتووتە سەر ئاو. ئەو مرۆفە کە ئیستا بێر لە رەنگە کالەوهبووهکان، رەنگی خەیاڵیی ولاتە هەرگیز نەهیندراوهکان، ئاژەلە ئەفسانەییەکان و رەنگی خەیاڵیی چەکە لە ئەقل بەدەرەکان دەکاتەوه، ئەو کاتە تەمەنی بیست و سێ سال بوو. لە فلۆرنسا و ئینیسسیا "زانست و هونەر"ی خوێندبوو، باوهری وا بوو لە گەردووناسی، بێرکاری، فیزییا و نیگارکێشیدا شارەزایە. بێگومان زۆر بە خۆی دەنازی، زۆر بەی شتە ئەنجامدراوهکانی پێش خۆی هەرس کردبوو، دەمی لە هەموو شتێکەوه دەژەند. هیچ گومانى نەبوو لەوهی باشتريشى لە دەست دیت. بێ وینە بوو، دەیزانی لە هەمووان ژیرتر و داھێنەرتەر. بەکورتی، لاوێکی ئاسایی بوو. هەر جارێک پێویست بکات رابردوویەک بۆ خۆم دابنایم، ناتوانم بپروا بەخۆم بەیتم من هەمان ئەو لاوهم کە لەگەڵ خۆشەوێستی خۆیدا سەبارەت بە ئەقین و نەخشەکانی و جیهان و زانست دەدوا و زۆر بەشتیکی ئاسایی دەزانی ئەقیندارەکەى پێى سەرسام بیت، بەلام بەوه دلی خۆم دەدەمەوه رۆژیک لە رۆژان کەسانێک بەپشووێ دێژەوه ئەم نووسینانەم تا کۆتایی دەخوێنەوه و تێ دەگەن ئەو لاوه من نەبووم. لەوانەیشە خوێنەرانی پشوویدرێژ رۆژیک لە رۆژان، وەک ئیستای من، بێر لەوه بکەنەوه چیرۆکی ئەو گەنجەى بەدم خوێندنەوهی کتیبە خۆشەوێستەکانیەوه لە ژيان دوور کەوتەوه، رۆژیک، لەو

شویندهوی لئی راوهستا بوو، دست پی دهکاته وه.

کاتیک مه له وانه کان پیمان نایه سهر که شتییه که مان، کتیبه که م نایه وه سندووق و چوومه وه دهره وه. له سهر که شتییه که رژی حشر بوو. هه مووانیان له دهره وه کۆ کردبووه وه و روت و قووتیان دهکردنه وه. له پر بیرم چوو بۆ ئه وهی په شتیویه که بقۆز مه وه و حۆم هه لده مه ئاوی دهریا وه، به لام بیرم کرده وه له وانه یه له دوا وه بهر تیرم به دن، یان بمگرن و دهستبه جی بمکوژن، جگه له وهش، نه مده زانی چهن له وشکاییه وه دورین. سه ره تا خویمان له من نه گه یاند. کۆله موسلمانه کانی رزگار بوو له کۆت و پتوه ند هاواری خویشیان لی به رز دهبوو وه. هه ندیکیشیان یه کسه ر دهستیان کردبوو به تۆله سه ندنه وه له قامچی وه شینه کان. تۆزیک دواتر منیان له کابینه که مدا دۆزییه وه، هاتنه ژوو ره وه، شتومه کانمیان به تالان برد. سندووقه کانیان بۆ گه ران به دوا ی زیتردا ژیروژوور کرد، پاش بردنی بریک له کتیبه کانم و هه موو شتومه که کانم، یه کیکی تریان په یدا بوو. له کاتیکدا به داماوی په ری یه یک دوو کتیبی پاشما وهی کتیبه کانم هه لده دایه وه، په لی منی گرت و بردمی بۆ لای یه کیک له کاپته نه کان.

ئو کاپته نه، دواتر زانیم جیندواییه کی له ئاین هه لگه راویه و بووه به موسلمان، رهفتاری باشی له ته که مدا نواند. پرسیری کرد داخو شاره زای چ بواریکم. بۆ ئه وهی نه مکه ن به سه ول لیدهر، یه کسه ر باسی زانستی گه ردوونناسیی حۆم و توانای ئاراسته دۆزینه وم له شه ودا کرد، به لام فه رامۆش کرام. بۆیه به پشتبه ستن به و کتیبی ئه ناتۆمییه ی که بۆمیان هپشتبووه وه، لافی پزشکیم لی دا. که میک دواتر که سیکی قۆلبراو بیان پیداشانم دا، من گوتم نه شته رگه ر نیم. ئه وان تووره بوون، خه ریک بوو بمده نه به شی سه ول لیدان، کاپتن له و کاته دا کتیبه کانمی ببینی و لیمی پرسی: داخو سه رم له میز و لیدانی دل دهرده چیت؟ به گوتنی: به لی، سه ری لی دهرده که م، هه م حۆم له سه ول لیدهری پاراست و هه م چهن کتیبیکیشم پی رزگار کرا. به لام ئه م جیا وازبوونه م له وانی دی، زۆر گران له سه رم که وت.

کرستیانه‌کانی تر، ئەوانە‌ی درابوونە بەشی سەول لێدان، یەکسەر نەفرەتیان لیم کرد. ئەگەر لە دەستیان بەهاتایە لە کۆگای کەشتیی شوپنی حەسانە‌و‌ە‌ی شە‌وانمان منیان دە‌ک‌وش‌ت، بە‌لام بە‌زووی پێ‌و‌ە‌ندی دانانم لە‌گە‌ڵ تورکە‌کاندا، ترسی خستبوو بەر کرستیانه‌کان. ماو‌ە‌یەکی کەم بە‌سەر مردنی کاپتنە ترسنۆکە‌که‌ماندا تی پە‌ریبوو، جە‌ستە‌ی سەرە‌خوار هە‌لو‌اس‌رابوو. قامچی وە‌شپنە‌کان لووت و گووییان پ‌ریبوو، بۆ ئە‌و‌ە‌ی ببیت بە‌پە‌ند، بە‌ست‌بوویانە‌ کە‌لە‌کێکە‌و‌ە و خست‌بوویانە‌ ئاوی دە‌ریاو‌ە. پاش ئە‌و‌ە‌ی بە‌هە‌کارهێنانی هۆشم، نە‌ک زانستی ئە‌ناتۆمی، برینی چە‌ند تورک‌یکم تیمار کرد و برینە‌کان لە‌ خۆیانە‌و‌ە ساریژ بوونە‌و‌ە، ئیدی هە‌مووان هاتنە‌ سەر ئە‌و باو‌ەرە‌ی من پ‌زیشکم. تە‌نانه‌ت چە‌ند دوژمنیکی ئیرەیی پ‌تیبە‌ریشم، لە‌وانە‌ی بە‌تورکە‌که‌یان گوتبوو ئە‌و‌ە پ‌زیشک نییە، شە‌و لە‌ کۆگا برینە‌کانی خۆیان پ‌تیشانی من دا.

بە‌کە‌ ژا‌و‌ە‌یەکی بە‌ باق و بریقە‌و‌ە‌ براینە ئە‌ستە‌نبو‌لە‌و‌ە. دە‌گوترا سولتانی هێشتا منداڵ سە‌یرمان دە‌کات. بە‌سەر ستوونە‌کانە‌و‌ە ئالایان هە‌لو‌اس‌یبوو، بە‌لای خواریشە‌و‌ە، ئالاً، وینە‌ی دایە مریەم و خاچە‌کانی ئێ‌مە‌یان سەرە‌خوار هە‌لو‌اس‌یبوو، مۆ‌لە‌تیا‌ن بە‌رە‌شە‌ خە‌لکە‌کە‌ش دا‌بوو لە‌ خوارو‌ە تیربارانیان بکە‌ن. دە‌نگی تۆپ لە‌و کاتە‌دا زە‌وی و ئاسمانی دە‌هە‌ژاند. کە‌ ژا‌و‌ە‌کە‌ ماو‌ە‌یەکی درێژی خایە‌ند. من دواتر لە‌ وشکایییە‌و‌ە بە‌خە‌مگینی و بیزاری و م‌یشکی و‌رە‌و‌ە سە‌یری بە‌شی زۆ‌ریم کرد. کە‌سانیکی زۆ‌ر لە‌بەر گە‌رمای هە‌تاو‌دا لە‌ هۆش خۆیان چوون. لە‌گە‌ڵ سووراییی خۆ‌رنشیندا لە‌ قاسم پاشا لە‌نگە‌رمان گرت. بە‌مە‌بە‌ستی بردنمان بۆ بە‌ردە‌م سولتان، زنجیر خرایە دە‌ست و پ‌یمان، سە‌ربازە‌کانیشمان بۆ ئە‌و‌ە‌ی ببنە مایە‌ی گالته‌ و پ‌تیکە‌نین، ناچار کران ز‌ریبۆ‌شە‌کانیان بە‌ پ‌تچە‌وانە‌و‌ە لە‌بەر بکە‌ن، ئە‌لقە‌ی ئاسنینیان کردە‌ ملی کاپتن و ئە‌فسە‌رە‌کان، بە‌ پ‌ی رابواردن و شادمانییە‌و‌ە فوویان بە‌ کە‌رە‌نا و ترامپ‌یتی بە‌تالان بردووی ناو کە‌شتییە‌که‌ماندا دە‌کرد. بە‌و جۆ‌رە، بە‌دە‌م گ‌ێ‌رانی بە‌زم و رە‌زمە‌و‌ە براین بۆ کۆشک. خە‌لکی ئە‌مبەر و ئە‌و‌بە‌ری پ‌تگە‌کان بە‌سەر‌مە‌ستی و پە‌رۆشە‌و‌ە بو‌مانیان دە‌روانی. سولتان، ب‌ی ئە‌و‌ە‌ی ئێ‌مە

بیبینین، به‌شه دیلی خۆی هه‌لبژارد و جیای کرده‌وه. دواتر براینه گاله‌تا و له‌وئ فری زیندانی والی سادق پاشاوه.

گرتوووخانه‌که شوینتیکێ په‌رپووت بوو، سه‌دان دیل خزیندرا بونه ژووری بچووک و شیدار و دارووخواوه. له‌ویدا ده‌سته ده‌سته مرۆم بۆ پی‌ره‌وکردنی پیشه‌ی نویم ده‌دۆزییه‌وه و زۆربه‌شیانم چاک کرده‌وه. ره‌چه‌ته‌م بۆ ئه‌و پاسه‌وانانه‌ دهنووسی که نازاری پشت و رانیان هه‌بوو. به‌مجۆره، جارێکی تریش منیان له‌وانی دی جیا کرده‌وه و برامه ژووریک تیشکی هه‌تاو به‌باشی ده‌یگرته‌وه. بارودۆخی خۆم له‌گه‌ڵ ئه‌وانی دیدا به‌راورد ده‌کرد و ده‌کۆشام سوپاسی خوا بکه‌م، تا به‌یانیانیک منیشان له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر له‌ خه‌وه‌لساند و گوتیان ده‌بیت بۆ کار برۆم. گوتم پزیشکم و له‌ نوڤسداری و زانست تۆ ده‌که‌م، که‌چی گالته‌یان به‌قسه‌کانم هات. ده‌گوترا دیواری باخچه‌ی والی به‌رز ده‌کریته‌وه و پتووستیان به‌ کرێکار هه‌یه. به‌یانیان به‌ر له‌ خۆر هه‌له‌هاتن، زنجیر ده‌خرایه‌ ده‌ست و پیمان و ده‌براینه‌ ده‌روه‌ی شار. به‌دریژایی رۆژ به‌ردمان گرد ده‌کرده‌وه، لای ئیواره دیسان زنجیر ده‌خرایه‌وه ده‌ست و پیمان و به‌پیکه‌وه گریدراوی بۆ زیندان ده‌براینه‌وه. له‌ رۆژی گه‌رانه‌وه‌ماندا، ده‌مبینی ئه‌سته‌نبول شاریکی دلگیره، به‌لام بیرم بۆ ئه‌وه ده‌چوو پتووسته‌ مرۆف لیره نازاد و ئه‌فه‌ندی بیت، نه‌ک کۆیله.

سه‌رباری ئه‌وه‌ش، من کۆیله‌یه‌کی ئاسایی نه‌بووم. ئیدی نه‌ک به‌ته‌نیا هه‌ر به‌هانای کۆیله دارزاوه‌کانی زیندانه‌وه ده‌چووم، بگره به‌هۆی کاره‌که‌مه‌وه وه‌ک پزیشک که‌سانی تریشم تیمار ده‌کرد. ناچار ده‌بووم به‌شی زۆری ئه‌و پووله‌ی له‌ پیشه‌ی پزیشکی ده‌ستم ده‌که‌وت، به‌ده‌م به‌و پاسه‌وان و چاودێری کۆیلانه‌ی که به‌دزییه‌وه مۆلته‌یان هه‌دا بچمه‌ ده‌روه‌وه. ئه‌و دراوه‌ی له‌وانیشم ده‌دزییه‌وه، ده‌مدا به‌ده‌زری زمانی تورکیدا. مامۆستا که‌م، پیاویکی باش و به‌ته‌مه‌ن بوو، به‌کاره بچوکه‌کانی والی راده‌گه‌یشت. شادمان ده‌بوو ئه‌گه‌ر ده‌یبینی به‌خێراییی فی‌ری تورکی ده‌بم، ده‌یگوت له‌ ماوه‌یه‌کی کورتیشدا ده‌بیت به‌ موسلمان. هه‌موو جارێک به‌شپه‌رزه‌یی کرێی ده‌رزه‌کانی لیم وهرده‌گرت.

له بهرام بهر خۆراکی باشیشدا هەر پارهم ده دای، چونکه برپارم دابوو ئیدی باش خزمه تی خۆم بکه م.

ئێواریه کی ته ماوی چاودێر خۆی کرد به ژووره که مدا و گوتی والی ئاره زووی بینینت ده کات. سه رم سوورما، خرۆشام و ده سبه ته جی خۆم پۆشته و ته یار کرد. بیرم چوو بۆ ئه وهی یه کێک له خزمه ده سترۆیشته وه کانی نیشتمان، باوکم یان خه زووری پاشه رۆژم، سه رانه ی رزگار کردنی منیان نار دیت. ئه و ده مه ی به کۆلانه ته سک و پێچا و پێچ و تاریکه کانی نقومبووی ناو ته مدا رێگه مان ده بری، وام ده زانی ئیستا ده گهینه به رده م مالی خۆمان، یان وهک ئه وهی له خه و بێدار بېمه وه، ئه وانم له پێش خۆمدا ده بین. جار و باریش خه یالم ده چوو بۆ ئه وهی که سێکیان دۆز بینه وه و نار دیتیان بۆ ئازا کردنم. پێم وا بوو هه ر له و ته مه دا سواری که شتیم ده کهن و ده منێر نه وه بۆ ولاته که م، به لام کاتیک گه یشتینه کۆشکی والی، حالی بووم هه روا به ئاسانی رزگارم نابیت. خه لکه که ی ده رباری والی له سه ر په نجه ی پێ رێیان ده کرد.

سه ره تا برامه دالانیک، پاش که مێک چاوه روانی، برامه ژووریک. مرۆقتیکی بچووک و خوین شیرین له سه ر ته ختیک بچووک راکشابوو، به تانییه کیشی به سه ردا درابوو. که سێکی که ته و چوار شانه به ژوور سه ربیه وه را وه ستابوو. که سه راکشا وه که والی بوو. منی بانگ کرده لای خۆی. قسه مان کرد: که مێک پرسیری کرد. له وه لامدا گوتم: راستیه که ی، من گه ر دووناسی، بیرکاری و که مێک ئه ندازیاریم خویندووه، به لام سه رم له پزیشکیش ده رده چیت و چه ندین که سم چاک کردووه ته وه. ئه و ده پیرسی و منیش هێشتا هه ر له وه لامدانه وه دا بووم، گوتی به و پێیه ی هینده به خیرایی فیری تورکی بوویت، له وه ده چیت که سێکی ژیر بیت. درێژه ی دای: نه خۆشییه کی هه یه، هه یچ کام له پزیشکه کانی تر بۆیان چاره سه ر نه کراوه، ناوی منی بیستوووه و ده یه ویت منیش تا قی بکاته وه.

والی به شپوهیه ک که وته باسکردنی ده رده که ی، به جۆرێک ناچار بووم باوه ر به ئیم دوژمنه کانی ئه و له کن خوا زمانیان لی دابیت و ئه م ده رده له سه ر رووی

زهوی بهتەنیا بۆ ئەو ھاتبیتە خوارەوہ. کەچی نەخۆشیی ناسراو و باوی ھەناسەتەنگیی ھەبوو. زۆر بەباشی پرسیارم لێ کرد و لیتی ورد بوومەوہ. گویم بۆ کۆکەکەیی راگرت، پاشان چومە خوارەوہ بۆ چیشتخانە و لەو شتانەیی کەوتنە بەردەستم، دهنکۆلەیی نەعناویی سەوزم دروست کرد و شروبیکی کۆکەشم گرتەوہ. لەبەر ئەوہی والی لە ژەرھراویکردن دەرئەس، قومیکم لە شروبهکە خوارەوہ و دانەبەکیشم لە دهنکۆلەکان قوت دا. پیممی گوت بەوریایی و بێ ئەوہی کەس بمبینت، لە کۆشک بچمە دەرئ و بۆ زیندان بگەڕیمەوہ. چاودێر دواتر روونی کردەوہ: والی نەبووستوہ پزیشکەکانی تر ئیرھیم پێ ببەن. پۆزی دواتریش چومەوہ، گویم بۆ کۆکەکەیی راگرت و ھەمان دەرمانم دای. ھیندەیی مندالیک شادمان بوو بەو دهنکۆلە سەوزانەیی لە مستیم نابوون. دواي ئەوہی بۆ ژوورەکەم دەگەرماوہ، بۆ چاکبوونەوہی دەپارماوہ و نزام دەکرد. پۆزی دواتر بای شەمال ھەلی کرد، ھەوايەکی خۆش و نەرم، لەبەر خۆمەوہ دەمگوت مرۆف ئەگەر نەشخوازیت، بەم ھەوايە ھەر چاک دەبیتەوہ، بەلام کەس نەینارد بەدوامدا.

دواي مانگیک، لە نیوہی شەویدا بانگ کرام. والی لەسەر پێ بوو، قسەیی دەکرد و چوست و چالاک دەینواند. گێرماوہ چۆن بەسانایی و بێ ئەوہی ھەناسە بدات، کەسێکی سەرزەنش کردوہ. منیش بەخۆشحالییەوہ گویم بۆی راگرت. کامەران بوو بە بینیم، گوتی باری نەخۆشییەکەیی سووک بوو و بە منیشی گوت پزیشکی باشیت. لیممی پرسی چیم لیتی دەویت؟ من دەمزانی بەکسەر ئازاد و بەریم ناکات؛ بۆیە گازندەم لە دەست ژوورەکەم و زنجیرەکانم کرد، گوتم دەتوانم خۆم بەنۆشداری، گەردوونناسی و زانستەوہ سەرقال بکەم و ھاوکاریتان بکەم، بۆم گێرماوہ بە خۆراییی لە کاری گراندا ماندووم دەکن. نازانم گویی لە چەندی قسەکانم گرت و گوویی لە چەندی نەگرت. پاسەوانەکانیش بەشی زۆری ئەو چەردە پارەیی والی لە کیسەییەکدا پیممی بەخشیبوو، لە دەستم فراند.

دواي ھەفتەییەک، چاودێر لە شەویدا ھاتە ژوورەکەم و پاش ئەوہی سویندم

بۆى خوارد ھەلئايەم، زنجىرى دەست و پىمى كردهو. ھىشتا ھەر دەبرام بۆ كار، بەلام ئىدى سەرگەرھى دىلەكان ھەوليان دەدا مەيلم بەلاى خۇياندا رايكشەين. چاودىر دواى سى رۆژ جلويەرگى نوپى بۆم ھىنا و تى گەيشتم والى چاودىر پىم دەكات.

شەوانە لە كۆشكەكانەو دەياننارد بەدوامدا. رۆماتىزمى چەتە پىرەكانى دەريا و سىكئىشەى سەربازە لاوھكانم تىمار دەگرد، ئەوانەى نەخۆشىى خرۆكياى ھەبوو، رەنگياى پەرىبوو، يان سەرنئىشەيان ھەبوو، خويىم لىيان دەگرد. كوپى يەكەك لە خزمەتكارەكان قسەى دەبزىكاند، شروپىكم كرد بە قورگىدا، دواى ھەفتەيەك زمانى كرايەو و شىعەرىكى بۆم خويىندەو.

زىستان بەو جۆرە بەسەرچوو. والى، چەند مانگىك بوو ھەوالى منى نەپرسىبوو، لە سەرەتاي بەھاردا زانىم بە رەو كەشتىيەكانىيەو بەرەو قولايى دەرياي سىپى بەرپى كەوتوو. يەك دوو كەس لەوانەى بەدرىژايى رۆژانى گەرمى ھاوین ئاگياى لە خاكەسارى و توورپى من بوو، پىمىان گوت تۆ وەك پزىشك داھاتىكى باشت ھەيە، بۆيە پىويست ناكات گازندە لە ھالى خۆت بەيت. كۆنە كۆيلەيەكەش كە سالانىك لەو ھەو بەر چوو بوو سەر ئايى ئىسلام و ژنى ھىنا بوو، ئامۆژگارىمى كرد ھەلئەيەم. دەيگوت ھەر كۆيلەيەك بەكەلكى كارى ئەوان بىت، وەك ئەو ھى لەگەل مندا دەيكەن، ھەرگىز رپى پى نادەن بۆ ولاتى خۆى بگەرپتەو. بەقسەى وى، ئەگەر منىش وەك ئەو بچمە سەر ئايى ئىسلام، ئازاد دەبم و ھىچى تر. بىرم كردهو رەنگە ئەم قسانەى بۆ ئەو بىت زمانم تاقى بكاتەو، بۆيە پىم گوت بەھىچ جۆرىك نىازى راکردنم نىيە. راستىيەكى، نىاز نا، بگرە غىرەتم نەبوو. ھەلھاتووان، پىش ئەو ھى زۆر دوور بەكونەو، سەرلەنوئ دەستگىر دەكرانەو. ئەو بەدبەختانە، دواى داركارىكردن فرى دەدرانە ژوورەكانىانەو، منىش شەوان دەچومە كنىان و ھەتوانم لە برىنەكانىان دەدا.

لەگەل نىزىكبوونەو ھى پايزدا والى لە شەرى دەريا گەرايەو و بە ئاگرى تۆپ پىشوازيى لى كرا. ويستى وەك سالى رابردوو كەيف و سەفا بۆ شار

بەسازنەیت، بەلام روون و ئاشکرا دیار بوو وەرزی هەلمەتی دەریای بەباشی بەسەر نەبردوو. توانیبووین تەنیا ژمارەیهکی کەمیش دیل بۆ زیندان بەیتن. دواتر زانیمان: فینیسایییەکان شەش گەمی وایان سووتاندبوو. بەخۆم گوت دەبیت رێیک بەدۆزمەوه و لەگەڵ دیلەکاندا بکەومە قسە بۆ ئەوهی هەوالتکی نیشتمان بزەم. زۆربەیان ئیسپانی بوون: شتگەلتکی بەدەنگ، نەزان و ترسنۆک بوون، داوای یارمەتی و پارانەوه بۆ خواردن نەبیت، تاقەتیان نەبوو باسی هیچ شتێکی تر بکەن. تەنیا دانەکیان سەرنجی منی راکێشا: ئەمیان قۆلی پەریبوو، بەلام بە ئومێد بوو. دەگوت هەمان رووداو بەسەر یەکتیک لە باپەرەکانیشیدا هاتوو، پاشان رزگاری بوو و بەقۆلە نەپەرپووەکی رۆمانیکی سوارچاکی نووسیوه. خۆشی باوهری وای بوو بۆ ئەوهی هەمان شت بکات، رزگاری دەبیت. دواتر، ئەو سالانەیی لە پیناوی ژياندا چیرۆکم دەخولقاند، ئەو پیاووم بێر کەوتەوه کە لە پیناوی چیرۆک خولقاندندا بیری لە ژیان دەکردهوه. هێندە نەبرد پەتایەکی کوشندە بەزینداند تەشەنەیی کرد، بە نقومکردنی پاسەوانەکان لە بەرتیلدا خۆم لەو پەتا چاوه‌روان نەکراوه پاراست. پەتاکە، پاش ئەوهی نیوهی کۆیلەکانی کوشت، ئەوسا رۆیشت و بڕایەوه.

دەستیان کرد بەناردنی رزگاربووەکان بۆ سەر کاری نوێ. من نەدەچووم. ئیواران دەیانگوت تا ئەوپەری کەنداوی زێرینی ئەستەنبۆل دەروژن، لەوێ دەخرینە ژێر فەرمانی وەستایانی دارتاش، بۆیاخچی و بەرگدروو، کاری بەردەستیان پێ دەکەن بۆ دروستکردنی کەشتیی قەلا و قوولە لە کارتۆن. دواتر زانیمان، والی، کچی باشووزیر بۆ کورەکی دەهینیت و بەنیازە زەماوەندیکی رازاوه ساز بکات.

بەیانیهک لە کۆشکی والیه‌وه بانگ کرام. بەدەم بێرکردنەوهوه لەوهی دیسان هەناسەتەنگی سەری لێ هەلداوئەوه، کەوتەمە رێ. والی سەری قالد بوو، پێم گوترا پێویستە چاوه‌ری بکەم. لە ژووریک دانیشتم. پاش کەمێک، دەرگای تری ژوورەکە کرایه‌وه، یەکتیکی پێنج شەش سال لە خۆم بەتەمەنتر هاتە ژوورەوه، بە بینینی رووخساری، سەرم سوورما، لەپەر ترسم لێ نیشتم!

ئەوھى ھاتە ژورەوھە، تا رادەى باوھەر پىئى نەکردن لە خۆم دەچوو. کتومت وەك ئەوھى خۆم لە ویدا بم! ئەوھە يەكەم سەرنجم بوو. وەك بلیت كەسێك گەمەم لەتەكدا بكات و لە دەرگای بەرامبەر ئەو دەرگایەوھى لى ھاتبوومە ژوورئى، جارێكى تر بمكاتە ژوورئى و پىم بلیت: بروانە، لە راستیدا دەبوو تۆ وا بوایت، پىویست بوو بەو جۆرە لە دەرگاوە بلیتە ژورەوھە، دەبوو دەست و باسكت بەو شىوھە بچوولئىت، پىویست بوو بەمجۆرە سەیرى ئەوى دى دانىشتووى ناو ژورەكەت بكردايە! كاتێك نىگای چاومان يەكانگىر بوو، سالاومان لە يەكدى كرد. بەلام پىئى نەدەچوو ئەو زۆر سەرى سوورمايیت. لەو كاتەدا ھاتە سەر باوھەرى ئەوھى ھىندەش لە من ناچیت. ئەو گولمەيەك پىشى ھەبوو، منىش وام بەخەيالدا ھات لە مێژ بێت شىوھى رووخسارى خۆم لە بىر چووبیت. لەگەڵ دانىشتنى ئەودا لە بەرامبەرم، بىرم كەوتەوھە سالیكە سەیرى ئاوتنەم نەكردوھە.

ئەو دەرگایەى منى لىوھە ھاتبووم بەمدیودا، دواى كەمێك كرايەوھە و ئەويان بانگ كرده ژوورئى. لە میانەى چاوەرێكردنمدا واى بۆچووم ئەوھى دەيبىنم، گەمەيەكى كارامە نىيە، بگرە زادەى ھۆشى شىواوى خۆمە. ئەو پۆژانە لەسەريەك بىرم دەكردوھە، خەونى دلخۆشكەرى وەك ئەوھى ئازاد دەكرام و بۆ مائل دەگەرماموھە و ھەمووان لە پىشوازمىدا بوون، يان ھىشتا لە كابىنەى خۆم لە كەشتىدا نووستبووم، دەبىنى. بىرم كردهوھە ئەم رووداوەش يەكێك بێت لەو داستانانە و بەدى ھاتبیت، يان نىشانەيەك بێت بۆ گەرانەوھى ھەموو شتىك بۆ دۆخى جاران. لەو ساتەدا دەرگا كرايەوھە و بانگ كرامە ژوورەوھە.

والى كەمێك لەولای ھاوشىوھەكەمەوھە بەپىئوھە راوھەستاوو. پىئى پىم دا

دامینى كه واكهى ماچ بكهه و له هه والمى پرسى. ئاره زووم ده كرد بىزاريم له ژورره كهى خۆم و ويستى گه رانه وهه بۆ نيشتمانى بۆ باس بكهه، كه چى ئه وه هر گويشى لىم نه گرت. بىرى كه وتبووه وه پىم گوتوه سه ره له زانست، گه ر دووناسى و ئه ندازيارى ده ر ده چىت، پرسى يارى كرد داخۆ شاره زاييم له بارووت و ئه وه فيشه كانه دا هه يه كه بۆ ئاسمان هه لده درين؟ يه كسه ر گوتم سه رى لى ده ر ده كهه، به لام كاتىك نىگام كه وته سه ر رووخسارى كه سه كهى تر، گومانى ئه وهه كه وته ده وه ئه مانه ته له يه كهه بۆ بنينه وه.

والى ده يگوت زه ماوه نده كه يان بى وينه ده بيت. به نىازيش بوو ده ستوور بدات به زمى فيشه كه هه لدان ساز بكرىت، به لام پىويسته به زمىك بيت له هىچ روويه كه وه له وانى رابردو نه چىت. هاوشى وه كهه كه والى ته نيا به "خۆجه" ناوى ده برد، له رابردوودا له گه ل ئاگر بازيكى مالتايى ماوه يه كه له وه وه بهر كوچ كردو له ئاماده كردنى جه ژنى له داىكبوونى سوولتاندا كارى كردبوو، كه مىك سه رى له و كاره ده رچوو. والى بىرى كردبووه وه له وان هه منيش بتوانم هاوكارى بكهه و پى و بوو ته واوكه رى يه كه ترين! ئه گه ر نماشى كى باشىش ئاماده بكه ين، ئه وا به خه لات كر د نمان كامه رانمان ده كات. له دلى خۆمدا گوتم كاتى ها تووه و له وه دا بوو تكا له والى بكهه مۆ له تم بدات بۆ نيشتمانى بگه ر پىمه وه، ئه وه پىش من كه وت و لىمى پرسى داخۆ له و كاته وهى هيندر او مه ته ئىره، له گه ل ژناندا نووستووم، ياخۆ نا؟ دواى زانينى وه لامى من، گوتى ئه گه ر ئه و كاره نه كه يهت، ئىدى ئازادى به كه لكى چى دىت. له و باسه دا هه مان وشه و ده سه ته واژه كانى سه ر زمانى پاسه وانانى به كار هينا. منيش ده بوو گىژ و ويژ سه يرى ده م و له وچى بكهه، له پىر قاقايه كى به رزى لى دا. دواى رووى له و هاوشى وه يه مه كرد و پى گوت: "ئىدى لى پر سراوى ئه م كا براهه له ئه ستۆى تۆ دا يه." ها تينه ده ره وه.

ده مه وه به يانى له رىگه ي گه رانه وه ماندا بۆ مالى هاوشى وه كهه، بىرم كرده وه هىچ شتى كه نيهه فىرى ئه وى بكهه، به لام زانستى ئه وىش له هى من زياتر نه بوو. كه چى زانيار يه كهانى هه ر دوو كه مان به كيان ده گرت: هه موو گر فتمان

چۆنیهتییی بهدهستهتیانی تیکهلهیهکی کافوری بوو. ئهوهی دهبوو بۆ ئهوه مهبهسته بیکهین، ئامادهکردنی تیکهلهیهک بوو به تهراروو، و پتوانه دهمانکیشا، شهوانه له بن دیوارهکانی شورای شاردا گرمان تی بهردهدا و لهوهی دهمانبینی، ئهنجامان وهرگیردهخست. له کاتیکدا دستورمان به پیاوهکانمان دهدا به بهرچاوی ئهوه مندا لانهوه، ئهوانه ی به واقورمانهوه سهیری ئیمهیان دهکرد، ئاگر له فیشکه ئامادهکراوهکانمان بهربدن، ئیمه، وهک ئهوهی رۆژانیککی زۆر دواتری ئهوه رۆژگار له بهر تیشکی ههتاودا بۆ دروستکردنی چهکیکی له ئهقل بهدهر کارمان دهکرد، دهچوینه ژیر داره تاریکهکانهوه و بهجۆش و خرۆشهوه چاوهری ئهنجامان دهکرد. دواتر، من جاروبار له بهر تیشکی مانگ و ههندیک جاریش له تاریکایی ئهنگوستهچاودا دهکۆشام ئهوهی دهیبینم له دهفتهریکی بچووکدا تۆماری بکه. شهوانیش، پیش ئهوهی له یهکدی جیا ببینهوه، دهچوینهوه بۆ مالهکهی خۆجه له بهرزاییی سهرووی کهنداوی زیپین و به دوور و درژی له بارهی ئهنجامهکانهوه دهداوین.

مالهکهی بچووک، ژار و ناحهز بوو. ری خاوهکه کهوتبووه سهر کۆلانیکی پتچاویچ. ئاویکی قریژ که ههرگیز نهتوانی بزائم له کوپه سهرچاوه دهگریت، کۆلانهکهی کردبوو بهقور و لیته. هیچ کهلوپهلیک له مالهکهدا نهبوو، له ههموو چوونه ژوورهوهیهکهما دلم دهگیرا و بیزار دهبووم. پتم وا بیت سهرچاوهی ئهوه ههستهم دهگهراپهوه سهر ویستی ئهوه پیاوهی داوای لیم دهکرد به "خۆجه" بانگی بکه، چونکه ههزی له ناوی له باپیرییهوه بۆ بهجیماوی نهبوو. چاودیری منی دهکرد، وا دههاته بهرچاو وهک ئهوهی بیهویت شتیکم لئوه فیتر بیت، بهلام ئهوه کاته نهیدهزانی ئهوه شته چیه. بههۆی ئهوهی نهمدهتوانی لهسهر دانیشتن لهپال سهرینه ریزکراوهکانی بن دیوار خۆم رابهینم، له کاتی ههلسهنگاندنی ئهجامی تاقیکردنهوهکاندا من بهپتوه رادهوهستم، جاروباریش بهتورهیی ئهمسهر و ئهوسهری ژوروهکهم دهپتوا. وا بزائم خۆجه ههزی لهم رهفتارهم دهکرد. ئهوه دادهنیشت. بهو جۆره، تهنانته

ئەگەر لەبەر رۆشناییی لاوازی چرایەکیشدا بوايە، تیر و پڕ سەیری منی دەکرد. نیگاکانی و هەست نەکردنی بە لیکچوونی نێوانمان، منی نیگاران دەکرد. یەک دوو جار وای بۆچووم پەیی بە لیکچوونی نێوانمان بردبیت، بەلام خۆی و پیشان دەدات وەک ئەوەی هەستی پێ نەکردبیت. بەجۆری ئەوەی بیهوێت گەمەم لەتەکدا بکات، دەیخستەم بەردەم تاقیکردنەوێهەکی بچووک و هەندیک زانیاری بە من نامۆی وەگیردەخست. رۆژانی سەرەتا بەردەوام بەو جۆرە بۆمی دەروانی: وەک ئەوەی شتیک فێر بیت و لەگەڵ فێربوونیشدا زیاتر ماخۆلانی پێ کەوتبیت، بەلام وای دیاربوو بەگومان بوو لە هەنگاو هاویشتن بەرەو قولکردنەوێ ئەو زانستە نامۆیە. ئا ئەم داڕانە بوو مالهەکی لە خۆیدا نوقم دەکرد و منیشی دلتەنگ دەکرد! ئەگەرچی شەرمینی ئەو بویری بە من دەبەخشی، بەلام سەبووری نەدەدامەوێ. جارێکیان لە کاتی قسەکردندا دەربارە تاقیکردنەوێکانمان، دووبارە پرساری کرد بۆچی هیشتا نەبووم بە موسلمان. حالی بووم دەیهوێت بۆ گفتوگۆیەکی نائاشکرا بەکێشم بکات، بۆیە بێدەنگ بووم و ددانم بە خۆمدا گرت. هەستی بە نیگاران بوونم کرد. تێ گەیشتم بە چاوی سووک تەماشام دەکات و ریکی لێم دەبیتەوێ، ئەمەش منی توورە دەکرد. تەنیا شتیک کە هەردوو کمان لەو رۆژانەدا لەسەری کۆک بووین: نەفرەتکردنی هەردوو کمان بوو لە یەکتەر. ددانم بەخۆمدا دەگرت و لە دلی خۆمدا دەمگوت با ئەم بەزمی ئاگر بازییە بێ گرفت و بەلا ساز بکریت بۆ ئەوەی ئی ئەمە خواپە مۆلتەم پێ بدریت بگەریمەوێ و لا تێ خۆم.

شەوێکیان، خۆجە بەجۆشی سەرکەوتنی هەلانی فیشەکیکەوێ بۆ بەرزاییەکی پێوانەیی، کوتی: رۆژیک دیت فیشەکیک دروست بکەم تەنانەت بگاتە مانگیش، بەلام تاکە گرفت دۆزینەوێ تیکەلێ پێویستی بارووت و لە قالدانی کۆگایەک بوو بۆ گواستنەوێ ئەو تیکەلێیە. پێم گوت مانگ زۆر دوورە، کەچی قسەکە پێم بری. ئەویش دەیزانی مانگ لە ئێمەوێ زۆر دوورە، بەلام دەیگوت مەگەر نێزیکترین ئەستێرە نییە لە زەویەوێ؟ کاتیک بۆچوونەکە پێم سەلماند، پێم وای بوو ئارام دەبیتەوێ، کەچی زیاتر ئۆقرەیی لێ بری،

به لآم هيچ شتيكي تری نه گوت.

دوای دوو رۆژ، له نیوه شه وێکدا پرسپاری کرد: چۆن توانیومه هینده دلنیا بم له وهی مانگ نێزیکترین ئەستێرهبه له زهویییه وه؟ پێی وا بوو ههردوو کمان تووشی هه لهی بینین بووین. ئەو کاته بۆ یه که مجار باسی ئەو دهرزانهی گهردووناسیم بۆ کرد که پێشتر فێریان بوو بووم و به کورتی باسی رێسا بنه رهبتييه کانی په تلیمۆسم سه بارهت به کۆسمۆگرافی بۆی روون کرده وه. چاوم پێوه بوو په پهرۆشه وه گوێی بۆم راگرتبوو، به لآم بۆ شار دنه وهی په رۆشیه کهی، خۆی له قسه کردن دهرزییه وه. که میک دواتر و دوای بێدنه گبونی من، گوتی ئەویش زانیاری له بارهی په تلیموسه وه ههیه، به لآم ئەمه هيچ له و گومانانهی کهم ناکاته وه سه بارهت به هه بوونی ئەستێرهبه کی نێزیکتر له مانگ له دوری زهویدا. تا دهمه و به یانی سه بارهت به و ئەستێرهبه و نیشانه کانی هه بوونی، وهک ئەوهی له ئیستاوه دۆزيبیتتييه وه، دوا.

رۆژی دواتر، کتیبکی به دستنوسێکی خراپ نووسراوهی دایه دستم. سه ره رای تورکییه ناته و او هه کهم، زانیم باسی چ دهکات: خودی ئالماگاست نا، بگره دووم پوختهی دهرهیندراوی کوترکراوه یه کی تری بوو. ئەوهی به لای منه وه مایه ی سه رنج بوو، ناوی هه ساره کان بوو به عه ره بی، به لآم له وه نه ده چوو له و ساته دا ئەو هشم له کن گرینگ بوو بێت. کاتیک خۆجه بینی کتیبه که سه رنجمی رانه کپشا و له گۆشه یه کدا دام نا، تووره بوو. ئەو بهرگه ی به حه وت زێر کریبوو. به رای ئەو، راستتر وا بوو ده ستبهرداری لووتبه رزیی خۆم بومایه، په ره کانیم هه لبداباوه و چاویکم پێیاندا بگێرایه. وهک قوتابیه کی زیرهک سه ره له نوێ و به ئارامی په ره کانی کتیبه کهم ئەمدیو ئەودیدو کرد، نیکام کهوته سه ره هیلکارییه کی سه ره تایی. هه ساره کان به هیلای ساده و به پێی دوریبیان له زهویییه وه کپشرا بوون و له خولگه کاندای جیگیر کرابوون. گه رچی شوینی خولگه کان راست بوون، به لآم نیکار کپش هيچ بیره که یه کی دهر باره ی مه ودا کانی نێوانیان نه بووه. دواتر، له نێوان مانگ و زهویدا هه ساره یه کی بچووکم به رچاوه کهوت؛ به که میک سه رنج لیدانه وه و به

تازهبیی مه‌ره‌که‌به‌دا بۆم دهرکه‌وت دواتر بۆ دستنوووسه‌که زیاد کراوه. دواى ئه‌مدیو و ئه‌ودیوکردنی دستنوووسه‌که تا کۆتایی، دامه‌وه خۆجه. پیمیی گوت رژده له‌سه‌ر دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌ستیره‌یه. هیچ له‌وش نه‌ده‌چوو گالته و شتی له‌و جۆره بکات. من هیچم نه‌گوت. بیده‌نگیه‌ک هاته ئاراهه، هینده‌ی بۆ من ترسناک بوو، بۆ ئه‌ویش سامناک بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچ فیشه‌کێکی ترمان نه‌گه‌یاند ه ئاستیکی هینده به‌رز قسه به‌ینیته‌وه سه‌ر گه‌ردوونناسی، ئیدی جارێکی تر ئه‌و بابته‌مان نه‌کرده‌وه. سه‌رکه‌وتنه بچووکه‌که‌مان وه‌ک ریککه‌وتیک مایه‌وه و پاره‌که‌یمان بۆ ئاشکرا نه‌بوو.

به‌لام ئه‌نجامی باشمان له‌ بواری رووناکی و تینی ئاگر و دره‌وشانه‌وه‌دا به‌ده‌ست هینا و ئیدی نه‌ینیی سه‌رکه‌وتنه‌که‌شمان ده‌زانی. خۆجه دووکان به‌ دووکانی عه‌تارفروشییه‌کانی ئه‌سته‌نبول ده‌گه‌را. له‌یه‌کێکیاندا، بئێ ئه‌وه‌ی ناوی یارۆی خاوه‌ن دووکان بزانیته، تۆزێکی دۆزبجووه‌وه. ئه‌م تۆزه زه‌رباوه دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی بئێ وینه‌ی هه‌بوو، گوتمان هه‌بیت و نه‌بیت تیکه‌له‌یه‌که له‌ گۆگرد و سولفات. دواتر و به‌مه‌به‌ستی ره‌نگ به‌خشین به‌ دره‌وشانه‌وه‌که، هه‌رچیمان به‌خه‌یاڵدا هات له‌گه‌ڵ تۆزه‌که‌دا تیکه‌لمان کرد، به‌لام جگه له‌ ره‌نگی قاوه‌یی و سه‌وزیکی کالی له‌یه‌کچوو، هیچ ئه‌نجامیکی ترمان ده‌ستگیر نه‌بوو. به‌ قسه‌ی خۆجه، ئه‌وه‌ی ئیمه کردبوومان، تا ئه‌و ساته‌ باشترین شتیکی بوو له‌ ئه‌سته‌نبولدا کرایته.

به‌زمی شه‌وی دووه‌می زهما‌وه‌نده‌که‌ش هه‌روا بوو، هه‌مووان هه‌مان شتیان ده‌گوته‌وه، ته‌نانه‌ت دوژمنانیشمان که له‌ پشتهمله‌ ته‌پکه و داویان بۆمان ده‌نایه‌وه و ده‌یانویست بپه‌شه‌که‌مان لێ بدزن، له‌سه‌ر هه‌مان را بوون. گوتیان سوڵتان بۆ سه‌یرکردنمان له‌وبه‌ری که‌نداوی زێرینه‌وه‌ دپته‌ لامان و من زۆر په‌شۆکام. زراوم له‌وه تۆقیبوو هه‌له‌یه‌ک روویدات و تا چه‌ندین سالی تر نه‌توانم بۆ ولاتی خۆم بگه‌ریمه‌وه. له‌گه‌ڵ راگه‌یاندنی فه‌رمانی ده‌ست به‌ کاربووندا، من نکا و نزای زۆرم کرد. بۆ به‌خیره‌ینانی میدانه‌کان و خۆ ئاماده‌کردن بۆ به‌زمی ئاگربازی، سه‌رته‌تا فیشه‌کی بئێ ره‌نگمان گر دا.

یەكسەر بەدوای ئەو هەدا بە شێوەیەك كە من و خۆجە ناومان لێ نابوو "ئاش"، جێمان گرت. ئاسمان لە پەر رەنگی سوور و زەرد و سەوزی گرت، نالەییەکی ترسناکی هەبوو، زۆریش جوانتر بوو لەوەی پێشتر پێشبینیمان کردبوو. فیشەكەكان، پاش هەڵدانیان بە دەوری خۆیاندا دەخولانەوه و دەخولانەوه، پاشان لە پەر دەههستان و دەوروبەری خۆیان وەك رۆژ رۆوناك دەكردهوه. بۆ ساتێك ههستم كرد له فینیسایام. تەمەنم ههشت سالان بوو، جاری یەكەمم بوو بجمە سەیری پێشاندانیکی لەو جۆرە و وەك ئیستا ناشاد بووم، چونكە جله سوور و تازەكەمیان لەبەر خۆم نەکردبوو، بگره كرابوو بەری برا گەورەكەم، چونكە رۆژێك پێشتر لە شەپێكدا جلوبەرگەکانی درێندرابوو. فیشەكەكان هەمان دەرەوشانەوهی سووری لە جۆری جلوبەرگە پەر لە كوژەكەکانی منیان هەبوو، بەلێ، ئەو جلوبەرگەیی ئەو شەوه بۆم نەبوو بپێشتم و سوتیندیشم خواردبوو بپرایبیر لەبەری نەكەم. رەنگی قوچەكانیش لە هەمان رەنگی جلهكان بوو. جلهكانیش كەمێك بە بەری كاكەم تەنگ بوون.

پاشان دەستمان كرد بە جوولەییەکی تر و بە "كانی" ناومان دەبرد. لە دەلاقی تاقیکەوه بەبەرزایی بالایی پێنج پیاو دەست کرا بە پێزانندی گری ئاگر. بە دنیایییەوه، خەلکانی کەناری ئەوبەر، گر و بلیسە ئاگرەکیان زۆر باشتەر بینووه. دەبیت لەگەڵ دەریەری فیشەكدا لە دەمی تاقەکەوه هێندەیی ئێمە بەخرۆش کەوتین، بەنیازیش نەبووین لە جۆش و خرۆشیان کەم بەکەینهوه. کەلەكەکانی ناو کەنداوی زێڕین دەستیان بە جوولە کرد. سەرەتا، قوولە و قەلا لە کارتۆن دروستکراوهکان کە لە بورجەکانیانەوه فیشەك دەردەپەری، گرپیان گرت و بەسەرپەکدا رووخان. ئەمانە پێشاندانەوهی سەرکەوتنەکانی سالانی رابردوو بوون! ئەو کاتە ئۆرە هاتە سەر تێپەرینی کەشتییەکانی سالی بە دیلگرتنی من، کەشتییە چارۆکەییەکە ئێمە لەلایەن ئەوانی ترهوه درایە بەر دەستپێژی فیشەك. بەمبۆرە من جاریکی تر هەمان رۆژی بە دیل گرتنم ژيامهوه. بینەرانی کەنارەکانی ئەمبەر و ئەوبەر لەگەڵ سوتانی کەشتییەکان و نوقمبوونیاندا هاواریان دەکرد: "الله، الله!" دواتر هیدی هیدی نۆرە هاتە

سەر ئەژدیهاکانمان. له کونی لووت و دەم و گۆتیانەوه گری ئاگر دەر دەچوو. دامانن بە شەردا، بەپێی نەخشەیهکی پێشتر دانراو، سەرەتا هیچ کامیان نەبێدەتوانی بەسەر ئەوانی تردا زال بیت. بەو فیشەکانەیی له کهنارهوه هەلمان دەدان، هیندەیی دی هەوامان گەرم کرد. دواتر، پاش ئەوهی ئاسمان کهمیک تاریک بوو، پیاوهکهنمان له کهلهکهکاندا چەرخەکانیان خسته کار و هیدی هیدی دەستیان کرد بە بەرزکردنەوهی ئەژدیهاکان بۆ ئاسمان. خەلکهکه، ئیدی لهبەر سەرسوورمان و له ترساندا کهوتنه ژاوهژاو و هاتوهاوار. هەر ئەوهندەیی ئەژدیهاکان بە نالە و دەنگی بەرزەوه کهوتنه گیانی یهکدی، بهجاریک هەموو فیشەکی ناو کهلهکهکان گری دران. ئەو مەشخەلانەیی له ناو جهستهی بوونهوهره دەستکردهکانی خۆماندا شارادبووماننەوه، دەبوو له ساتیکدا گریان بگرتایه، بهجۆریک وهک خۆمان نەخشەمان بۆ دارشتبوو، هەموو ئەو ناوهیان بگردایه به دۆزەخ. ئەگەر گویم له مندالیک بوو له نیزیکهمانەوه زۆرەزۆر دەگریا، له سەرکهوتنی خۆمان حالی بووم، چونکه باوک ئاگای له کورپی خۆی نەمابوو، دیار بوو حەپەساوه و به دەمی داچهقیوهوه سهیری ئاسمانی سامناکی دەکرد. خەیاڵم چوو بۆ ئەوهی ئیدی بۆ زیدی خۆم دهگەریمەوه. له ناو ئەو دۆزەخەدا که باسم کرد، پهیکهریک، من ناوم لێینابوو "ئیبلیس"، بۆ ئەوهی کهس چاوی پێوه بیت، چوو ژیر کهلهکهکی رهش و بچووهکهوه. ئەوهندهمان فیشەک لی بار کردبوو، بهجۆریک ترسی ئەوهمان هه‌بوو به پیاوهکانی سه‌ریشیهوه به ئاسماندا بیات، به‌لام کاره‌کان به‌باشی چوونه پێش. دواى ئەوهی بلیسهی ئاگری ئەژدیها به شه‌رهاتوووه‌کان کوژایه‌وه و دیار نه‌ما، ئیبلیسه‌که له‌گه‌ڵ فیشه‌کی له‌په‌ر گه‌رگه‌رتوودا بۆ ئاسمان ده‌ره‌په‌ری. پاشان به‌هه‌موو جه‌سته‌ی خۆیه‌وه له ئاسمان به‌ ته‌ره‌قه‌کانی ناوییه‌وه ته‌قیه‌وه و به‌هه‌ر چوار لادا تۆپه‌لی ئاگری په‌خش کرد. بۆ چرکه‌یه‌ک په‌شوکام و هه‌ستم کرد هه‌موو ئەسته‌نبولمان نوقمی تۆقین و ترس کردوو. وهک بلایت خۆیشم ترساندبیت، جۆری ئەوهی بویرانه دەستم کردبیت بەو شتانهی دەمويست له ژياندا بیانکه‌م، وینهی ئەوهی له‌و ساته‌دا هه‌چ باکم نه‌بیت له‌ چ

شاریکدام، ئارەزوم دەکرد ئیبلیسە کە بەدرێژایی شەو، لەوێ، بەهەڵواسراوی بە ئاسمانەوه گری و ئاگری بەسەر ئامادەبوواندا برژاندبایە. کەچی دواى کەمیەک لەرینەوه بەلای راست و چەپدا و بى ئەوهی زیان بە کەس بگەیهنیت، هاوڕێی لەگەڵ هاواری خۆشی و جۆشی بینەرانی هەردوو کەناردا کەوتە ئاوی کەنداوی زێرینەوه. لە کاتی نغزۆبوونیشی لە ئاودا، هیشتا گری لى هەڵدەسا.

رۆژی دواتر، والی، کتومت وەک ئەوهی لە ئەفسانەکاندا دەگێردریتەوه، بە خۆجەدا کيسەیهک زێری ناردبوو. گوتبووی زۆر لە کارەکهەمان پازى بووه، بەلام گلەییی لە سەرکەوتنى ئیبلیس هەیه. ماوهی دە رۆژی تریش درێژەمان دا پێشاندانى بەزمى ئاگرپازى. بەرۆژ قالدەکانمان دادەرشتهوه، نەخشەمان بۆ گەمەى نوێ دادەرشت و بەو دیلانەى لە زیندانەکانەوه دەهیندران، فیشەکمان دادەگرتهوه. دیلیک، دە توورەکه بارووتى گری دا، دەموچاوى سووتا و کوێر بوو.

لە دواى تەواوبوونى بەزمى زەماوەند، ئیدی خۆجەم نەدەبینى. ئاسوودە بووم بە زرگاربوونم لە چاوه پر لە ئیرەبییەکانى ئەو پیاوه بەرۆشەى کە لە گزنگى بەیانەوه تا خۆرنشین چاودێرى منى دەکرد، بەلام درۆیه ئەگەر بلێم هۆشم بەلای ئەو رۆژە پر لە جوولە و بزاتانە نەبوو کە لەگەڵ ئەودا بەسەرم بردبوون. ئەگەر گەرابامەوه ولاتى خۆم، باسى ئەم پیاوهم بۆ هەمووان دەگێرپایەوه، ئەگەرچی سەربارى ئەو هەموو لیکچوونەى ئیوانمان تەنانەت وشەیهکیشى لەو بارەیهوه نەدەدرکاند. لە ژوورى خۆم دادەنیشتم و بۆ بەسەربردنى کات نەخۆشەکانم دەپشکنى. رۆژیک بیستم والى لە دوومى ناردووه، بەهەستىکى پر لە جۆش و شادى و بەپەلهپرووزى رۆیشتم. سەرەتا بەپەله زۆر بە شان و بالى منیدا هەلدا. پاشان گوتى هەمووان لە تەدارەکی ئاگرپازیهکە پازى بوون، گوايه من زۆر بەهرەمەندم و شتى ترى لەو جۆرەى گوت. دواتر لەپر گوتى: "ئەگەر ببیت بە موسلمان، ئەوا لە جیدا ئازادت دەکەم." سەرم سوورما، گیتز و ویتز بووم، گوتم دەمەویت بۆ ولاتى خۆم

بگه ږيتمه وه، به دهم گيژبوونه وه زمانم ته ته لهی کرد و به ناوهيټانای دایکم و ماره بره کهم جۆرټیک له بچوو کیم نواند. والی وهک نه وهی هیچ گوټی له من نه بوو یت، دیسان هه مان شتی دووباره کرده وه. که میک بیده نگ بووم. نازانم بۆچی له و کاته دا نه و هاوړی ته مه ل و شووم و نه فرمت لیکراوانه ی سرده می مندالیم بیر که و تنه وه که دهستیان له باوکانی خوټیان بهر ز ده کرده وه؟ دوی نه وهی گوتم نامه نیم ناینی خوټم بگورم، والی لیم چوو به قیندا. گه رانه وه ژور ره که ی خوټم له زیندان.

دوی سټی ږوژ، والی جارټکی تر نار دییه وه به دوامدا. نه مجار که یفی ساز بوو. له بهر نه وهی بوم یه کلایی نه کرابووه وه داخوټ ناین گورینم هه لی راکردنم بۆ ده خو لقیټیت، یاخوټ نا، نه متوانیبوو له و باره یه وه بریاری کوټایی بده م. والی له بچوونمی پرسى، دهیگوت لیره به دهسته کانی خوټی کچیکى جوانکیله م لی ماره دهکات! تاویک نازایی به گیانمدا گه را و گوتم من ناینی خوټم ناگورم. والی که میک سه ری سوورما، پاشان گوټی تو گه و ج و ده به نگیټ. پټی وا بوو که سانټیکى نه و تو له ده ورو به ره که مدها نین دوی ناین گورین رووم نه یه ت سهیری رووخساریان بکه م! دواتر که میک باسی ئیسلامی کرد. من بیده نگی م هه لبرارد، نه ویش ده ستووری دا بۆ ژور ره که م به ږی بکریمه وه.

له سټیه مین ږوټیټنمدا نه یانبردمه به رده م والی. چاودټریک له بریاری منی پرسى. نه گه ری نه وه هه بوو بریاری خوټم بگورم، به لام له وه لامی پرسى یاری چاودټریکدا نا! گوتم له م کاته دا نامه نیم بۆ گورینی ناین. چاودټر قوټلی گرت، بردمیه خواره وه و راده ستی که سټیکى تری کردم. نه میان پیاوټیکى بالابه رز و درټی کوټلی له و بابه ته بوو که په یتا په یتا له خه ونه کانمدا ده مبینی. وهک نه وهی یارمه تی نه خوټ شټیک بدات، چوو ه بن بالمه وه و به به زه می پنداهاتنه وه بردمی بۆ گوټ شه یه کی باخچه ی کوټشک. له و ساته دا یه کټیکى تری که ته و زه به لاحی نه شیاو بۆ هاتنه ناو خه ونه کانم، لیم نټزیک که و ته وه. به هه ر دوو کیان له پال دیوارټیکدا رایانگرتم و دهسته کانیمان به سته وه، یه کټیکان ته وریکی بچووکی به ده سته وه بوو. گوټیان والی ده ستووری داوه

ئەگەر نەبىت بە موسلمان، يەكسەر لە گەردنت بدەين. وەك بەرد لە شوپىنى
خۆمدا وشك بووم.

لە دلى خۆمدا گوتم يەكجار وا بەپەلەش نابىت. بە بەزەبىيەو بە بۆميان
دەروانى. هيجم نەگوت. ئارەزووم بوو ھەر هيج نەبىت جارېكى تروش ليم
بپرسنەو. دواى كەمىك پرسیاریان كردهو. من لە روانگەى خۆمەو ئەينەكەم
وەك شتېكى شايەن بەوہى گيانمى لە پىناوفا بەخت بكەم، ھاتە پيش چاؤ.
بەم رەفتارەم، لە سەرىكەو بەھايەكم بۆ خۆم دادەنا و لە سەرىكى ترەو،
جۆرى ئەو جووتە كە بە پرسیار كوردنى بەردەواميان وەرگەرانى منيان لە ئاين
دژوار تر دەكرد، بەزەبىم بە خۆمدا دەھاتەو. زۆرم لە خۆم كورد بىر لە شتېكى
تر بكەمەو و ئەو ديمەنانەم ھىنايەو پيش چاؤى خۆم كە لە پەنجەرەيەكى
باخچەى پشتەوہى مالەمانەو دەبيندراڻ: خۆخ و گىلاس لەسەر سىنيەكى
گەوھەرپيژى سەر مېزىك دانرابوون. لە پشت مېزەكەو كورسىيەكى لە
حەسىر چنراو ھەبوو. چەند سەرىنېكى پەرى بالندەش لە ھەمان رەنگى
سەوزى چوارچىوہى پەنجەرەكە لەسەر كورسىيەكە دانرابوون. لە دواتروش،
ئەستىركىكى ژىر بريك دار زەيتوون و گىلاس دەبىنى چۆلەكەيەك بە
قەراغىيەو نىشتبووہو. جۆلانەيەكيش بەلقىكى بەرزى دارگويژىكى كەمىك
دوورترەو ھەئواسرابوو، ھىدى ھىدى بەدەم بايەكى ناديارەو دەلەرايەو.
جارىكى تروش پرسیاریان كردهو و منيش لە وەلامدا گوتم ئاينى خۆم
ناگۆرم. كۆتەرە دارىك لەويدا بوو، چۆكيان پيم دادا و سەرميان خستە
سەرى. لە پيشدا چاؤم نوقاند، بەلام دوايى كرمەو. يەككيان تەرەكەى بە
دەستەو گرت. ئەوى تريان گوتى لەوانەيە پەشىمان بوويتتەو. راستى
كرمەو. داوام لى كرا كەمىكى تروش بىرى لى بكەمەو.

من بىرم دەكردهو و ئەوان لە پەناى كۆتەرە دارەكەدا دەستيان بە
ھەلگۆلىنى زەوى كرد. بىرم بۆ ئەو چوو ھەر لەويدا بمنىژن. سەرەراى ترس
لە مردن، ترسى زىندە بەچالكردنیش لە ھەناومدا چەكەرەى كرد. لە دلى
خۆمدا دەمگوت ھەتا ئەوان لە ھەلكەندنى گۆرەكە دەبنەو، من بربارى خۆم

دهدم. كهچى ئەوان دواى ھەلکەندنى چالئىكى بچووك، بەرھو لاي من ھاتنەوھ. لەو ساتەدا بىرم کردەوھ ئەوپەرى گەمژەبىيە لىرە بمرم. بەنيان بووم بىم بە موسلمان، بەلام کات بە دەستەوھ نەمابوو. گوتم: "ئەگەر بگەرېمەوھ بۆ ژووړه خوښەويست و پى راھاتووھکەى زىندانم، بەدرېژايى شەو دادەنيشم و بىر دەکەمەوھ. لەوانەيە تا بەرەبەيان بتوانم بريارى گۆرپنى ئاينەکەم بدم؛ بەلام نەک بەم پەلەپەلە."

يەكسەر ھەنگيرام، ناچار کرام ديسان بکەومە سەر چۆک. بەرلەوھى سەرم بخەنەوھ سەر کۆتەرە دارەکە، کەسپکم لە نيوان دارەکانەوھ بىنى وەک ئەوھى بفرېت، تى دەپەرى. سەرم سوورما. کتومت وەک ئەوھ وا بوو خۆم بم، ريشم ھاتبەيت و درېژ بوويەت و لەويدا، بى ئەوھى پيسەکانم بە زەوى بگەن، بە بېدەنگى برۆم بەرېوھ. بەخۆم گووت با بانگىكى ئەو ديمەنەى خۆم بکەم کە بەتاو دارەکاندا ديت و دەچيت. دەنگم دەرنەچوو، سەرم بە کۆتەرە دارەکەوھ نووسابوو. لەو ساتەدا بەوھ دلى خۆم دايبەوھ ئەوھى دواى کەمىكى تر بەسەرم ديت، لەگەل خەوندا جياوازيى نابيت. چاوەرېم کرد، پەراسووم و پشتم رچين، نەدەمويست بىر بکەمەوھ، بەلام بىرم دەکردەوھ وا خەريکە لە سەرمان رەق ھەلديم. دواتر بەرز کرامەوھ و لە بن لىوھە گووتيان: لەوانەيە والى زۆر تووړه بېت! لەويدا، لەگەل کردنەوھى بەندى دەستەکانمدا کەوتنە جنيودان پيم: منيان بە دوژمنى خوا و پەيامبەر دانا. برامەوھ سەرەوھ، بۆ کۆشک.

والى، دواى ئەوھى دامپنى کەواکەى خۆى پيم بە ماچکردن دا، کەوتە دلدانەوھم. پيمى گووت لەبەر ئەوھى ئامادە بووم لە پيناوى نەگۆرپنى ئاينەکەمدا ژيانى خۆم بېخشم، منى خوښ ويستوھ، بەلام ھيندەى پى نەچوو دەستى کردەوھ بە قسەى بى سەرەبەر: بەراى ئەو، من بەختوخۆرايى کەللەرەقيم نواندووھ، ئيسلام ئاينىكى پيرۆزترە و شتى ترى لەو بابەتە. ئەوھندەى گووت تا تووړه بوو، سوور بوو لەسەر سزادانم. دواتر باسى ئەوھى کرد بەلپنى بە کەسپىكى تر دابيت. واى بۆچووم ئەو بەلپنە لە ھەندىک لەو خراپەکارپانەى بۆيان ھەبوو بەسەرم بپن، رزگارم دەکات. ئەو کەسەى والى

به‌ئینی پئی داوه و له میانه‌ی قسه‌کانیییه‌وه بۆم دهرکه‌وت که‌سیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه، دواچار تی گه‌یشتم خۆجه‌یه. له‌و ساته‌دا والی رای گه‌یاند منی به‌دیاری به‌خۆجه به‌خشیوه. سه‌رته‌تا، بی ئه‌وه‌ی زۆر تی بگه‌م، سه‌یرم ده‌کرد. والی رای گه‌یاند: "تۆ له‌م ساته‌ به‌دواوه‌ کۆیله‌ی خۆجه‌یت. به‌لگه‌نامه‌م داوه‌تی، ئازادکردن و نه‌کردنت له‌ ده‌ستی ئه‌ودایه. له‌مه‌وپاش ئه‌و ئازاده‌ چیت لی ده‌کات." والی له‌ ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ری و رویشت.

خۆجه‌ش له‌ کۆشک بوو، له‌ خواره‌وه‌ چاوه‌رپئی منی ده‌کرد. ئه‌و ساته‌ حالئ بووم ئه‌و که‌سه‌ی له‌ ناو داره‌کانی باخچه‌دا دیبوم، ئه‌و بووه. به‌ پئی رویشتینه‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ی. به‌ منی گوت هه‌ر له‌ سه‌رته‌تاوه‌ زانیویه‌تی من له‌ ئاینی خۆم وه‌رناگه‌ریم. ته‌نانه‌ت یه‌کیک له‌ ژووره‌کانی ماله‌وه‌ی بۆ من ریکه‌ستبوو. پرسیاری برسی بوون و نه‌بوونی لیم کرد. هه‌شتا له‌ ژیر کاریگه‌ری ترسی مردندا بووم. له‌ ره‌وشیکدا نه‌بووم بتوانم شتیکی بخۆم. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا چه‌ند پارویه‌کم له‌و نان و ماسته‌ی نابویه‌ به‌رده‌م، خوارد. کاتیک من پارویه‌کانم ده‌جوو، خۆجه‌ به‌ شادمانیییه‌وه‌ سه‌یری ده‌کرد. وه‌ک گوندییه‌ک ئالیکی نابیته‌ به‌رده‌م ئه‌سه‌پیکی تازه‌ له‌ بازار کپرداو و به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ بیر له‌و ئه‌رکانه‌ بکاته‌وه‌ که‌ پئی راده‌په‌رینت، بۆ منی ده‌روانی. تا ئه‌و رۆژه‌ی منی فه‌رامۆش کرد و نوقمی ورده‌کاریی ئه‌و سه‌عات و بیردۆزه‌ی کۆسمۆگرافیییه‌ بوو که‌ ده‌بوو پێشکیشی والیی بکات، من به‌رده‌وام ئه‌و نیگایانه‌ی ئه‌وم بیر ده‌که‌وته‌وه‌.

دواتر به‌ منی گوت ده‌بیت هه‌موو شتیکی فیر بکه‌م. هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ش منی له‌ والی خواستوو و ته‌نیا دوا‌ی ئه‌وه‌ش ده‌توانیت ئازادم بکات. چه‌ندین مانگم پێویست بوو تا تی گه‌یشتم ئه‌و "هه‌موو شته‌" چییه. "هه‌موو شتیکی" ئه‌و شتانه‌ بوون که‌ له‌ دهرزخانه‌ و خویندنگاکان فیر کرابووم، واته‌ گشت ئه‌و گه‌ردوونناسی، پزیشکی، ئه‌ندازیاری و زانسته‌ی له‌وی، له‌ ولاتی خۆم فیریان بووبوو! پاشان ده‌یویست بۆچوونم سه‌بارته‌ به‌ ناوه‌رۆکی هه‌موو کتێبه‌کانی ژووری زیندانم بزائیت. رۆژی دواتر ده‌ستووری دا بۆمیان هینا. خوازیار بوو

هەرچی من له باره‌ی ڕووبار، ئاسمان، هه‌ور و ئۆقیانووسه‌کان و هۆکاری بوممه‌له‌رز و گرمه‌ی هه‌روهه‌ بیستومه و بینومه، بزانیته... له ده‌وره‌یه‌ی نیوه‌شه‌ودا گوته: "له هه‌موو شتیکی زیاتر خولیا‌ی ئه‌ستیره و هه‌ساره‌کانم له سه‌ردایه." له په‌نجه‌ره والا‌که‌وه تیشکی مانگ ده‌هاته ژوره‌وه. گوته: "هه‌رچۆنیک بووه ده‌بیت به‌لگه‌یه‌ک سه‌بارته به‌هه‌بوون یان نه‌بوونی ئه‌و ئه‌ستیره بچوکه‌ی نێوان مانگ و زه‌وی بدۆزینه‌وه." پیویست بوو من به‌دوو چاوی پر له ترسی رۆژتیکی تۆقینراو به‌مردنه‌وه له لیکچوونی وه‌رسکه‌ری نێوان هه‌ردوو‌کمانم بروانیابه. خۆج‌ه‌ش ئیدی وشه‌ی "فیربوون" ی به‌کار نه‌ده‌هینا: بگره ده‌یگوت پتکه‌وه لیکۆلینه‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ین، به‌جووته دا‌هینان ده‌که‌ین و هه‌ردوو‌کمان کار به‌پتوه ده‌به‌ین.

به‌مجۆره، وه‌ک دوو برای باش، دوو قوتایی گوتاییه‌ڵ و باش که گه‌وره‌کانیان له درزی ده‌رگاوه چاودیریان ده‌که‌ن و له کاتی ئاماده‌نه‌بوونی ئه‌وانیشدا له ماله‌وه، ئه‌مان به‌ باوه‌ره‌وه ئه‌رکه‌کانی خۆیان را‌ده‌په‌رین، ده‌ستمان کرد به‌ کار. له سه‌ره‌تادا من خۆم وه‌ک برا گه‌وره‌یه‌کی نیازپاک هاته به‌رچاو که رازی بوو له پیناوی پیا‌دا را‌گه‌یشتنی برای ته‌مه‌لیدا چاو به‌هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆیدا بگه‌یترته‌وه. خۆج‌ه‌ش وه‌ک برایه‌کی زیره‌ک هه‌ولێ ده‌دا بیسه‌لمینیت زانیاریه‌کانی کاکی هیچ نین. به‌ بۆچوونی ئه‌و، جیاوازی زانیایی نێوانمان ته‌نیا هینده‌ی ژماره‌ی ئه‌و کتیبانه‌ بوو که له ژورری زیندانه‌وه بۆم هیندرا‌بوون و ئه‌و چاویکی پیا‌اندا گه‌ی‌را‌بوو، یان بارته‌ق‌ای ئه‌و به‌رگه‌ کتیبانه‌ بوون که بیرم که‌وتبوونه‌وه. به‌ لیهاتوویی و زیره‌کیی له را‌ده‌به‌ری خۆی په‌ی به‌ زمانی ئیتالی برد -دواتر زۆر به‌باشی فیربوو-. له ماوه‌ی شه‌ش مانگا هه‌موو کتیبه‌کانی منی خۆپنده‌وه و وای لیم کرد هه‌رچیم به‌بیر ده‌هاته‌وه بۆم ده‌گه‌ی‌را‌یه‌وه. کار گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی ئیدی من هیچ بالاده‌ستییه‌کم به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه نه‌ما‌بوو. به‌لام به‌جۆرێک په‌فتاری ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی زانستیکی هه‌بیت بێ به‌هایی کتیبه‌کان تی په‌رینیت و سرووشتی و قوت‌تر بیت له‌و شتانه‌ی فیریان بووه. شه‌ش مانگ دوا‌ی ده‌ست

به کاربوونمان، ئیدی جووتیک نه بووین پیکه وه فیـر بین و پیکه وه پیش بکهوین، بگره ئه و بیری ده کرده وه، منیش ته نیا هه ندیک ورده کاری پیویستم بیر ده خسته وه، یان له چاو گپرانه وه به زانیارییه کانیدا هاوکاریم ده کرد.

به زۆری له درهنگانی شه ودا، دواى خواردنیکى سه ریپییانه و ئه وه ده مانه ی هه موو چراهه کانی گه رهک ده کوژیندرانه وه و کشوماتی بالی به سه ر ده وره برده ده کیشا، "بیرۆکه کان" ی خۆی بیر ده که وه ته وه. من ئیستا هه چیانم له بیر نه ماوه. به یانیان له قوتابخانه ی مزگه وتیکی دوو گه رهک دوورتری ئه ولای گه رهکی خۆمانه وه ده رزی به مندالان ده گوته وه. دوو رۆژیش له هه فته دا ده چوو ه موه قه یخانه ی مزگه وتی گه ره کیکی دوور، من هه رگیز بۆ ئه و مزگه وته نه چوو بووم. پاشماوه ی کاته کانی تریشمان به خۆئاماده کردن بۆ "بیرۆکه" کانی شهوی داهاوو، یان بۆ تاوتویکردن و گفتوگۆکردن له باره یانه وه تى ده په راند. له وه سه روه بنده دا به ئومیده وه باوه ریم ده کرد له کاتیکى نیزیکی بۆ ولاته که م ده گه ریمه وه. له بهر ئه وه ی ده ترسام نه بادا بیهتی به هۆی دواکه وتنی گه رانه وه م، به هه یچ جوژیک دژایه تی "بیرۆکه" کانی خۆچه م نه ده کرد. زۆریش به په رۆشه وه گویم بۆ ورده کارییه کانی رانه ده گرت.

به وه شیوه یه سالى یه که ممان له گه ر دوونناسیدا به سه ر برد و ته واوی کاتمان ته رخان کرد بۆ گه ران به دواى به لگه ی هه بوون، یان نه بوونی ئه و ئه ستیره خه یالییه ی نیوان مانگ و زه ویدا. له سه روه بندی کارکردنمان به روانگه، ئامرازى گه ر دوونی و ئه و ته لیسکۆپانه ی به دروستکردنی دابوون و زه ره بینه کانی به پولیکی زۆر له فلانده مرستان کردرابوون، خۆچه بابه تی ئه ستیره ی خه یالیی له بیر کرد. ئاشکرای کرد چووته ناو پرسیکی زۆر قولتروه وه و ده یه ویت سیستمی په تلیموس بکات به بابه تی گفتوگۆ. به لام گفتوگۆمان نه ده کرد، ئه و ده دوا و من گویم بۆ راده گرت: بیهوده باسی خولگه روونه کانی ئاسمان ده کرد و ده یگوت ئه ستیره کانیان پیوه هه لواسراوه. ده یگوت له وانیه شتیکی تر له وئ هه بیهتی ئه و ئه ستیرانه ی راگرتیهتی. له وانیه هیزیکی نه بیندراو بیت، بۆ نمونه هیزی کیشکردن. پاشان درێژه ی دایى و

گوتی لهوانهیه زهویش وهک خۆر به دهوری شتیکی تردا بسوورپتهوه، لهوانهیشه هه موو ئهستیرهکان به دهوری ناوهندیکی تردا که ئیمه به هه بوونی نازانین، بخولینهوه. دواتر لافی ئهوهی لی دا دهتوانیت له بهتلیموس قولتر بیر بکاتهوه. بۆ بهدهستههینانی کۆسمۆگرافیهکی زۆر فراوانتر دهستی کرد به لیکۆلینهوه له هیشوویهک ئهستیرهی نوێ و چهند بیرۆدۆزهیهکیشی بۆ سیستهمیکی نوێ خسته بهردهست. دهشیت مانگ به دهوری زهوی و زهویش به دهوری خۆردا بسوورپتهوه و ئینۆسیس چهق بیت، بهلام هیندهی نهبرد، لهمانهش بیزار بوو. دواى ماوهیهک گوتی: "لهم کاتهدا گرفت خستنه رووی ئهم بیرۆکانه نییه، بگره ناساندنی ئهستیرهکان چۆنیهتی سوورانهویانه بهمانهی ئیره و ئهمهش له والیهوه دهست پێ دهکات." لهم قسه و باساندا بووین ههوالمان بۆ هات والی سادق پاشا بۆ ئهرزهرووم دورخراوتهوه. دهگوترا له پیلانیکی سهرنهکهوتوودا دهستی ههبووه.

ئهو سالانهی چاوهڕپتی گهڕانهوهی والیمان دهکرد له تاراوگه، بهمهبهستی نووسینی لیکۆلینهوهیهک سهبارهت به هۆکارهکانی رێژگه و ئاوهڕۆی ئاوی تهنگه بوسفۆر، چهندين مانگ له ههوایهکدا که کاری له مۆخمان دهکرد، به لیوارهکانی ئهمبهر و ئهوبهری بوسفۆردا گهڕاین، سهیری رێژگه دهريامان دهکرد و بهو قاپانهی به دهستمانهوه بوون، له دۆڵهکاندا پلهی گهڕما و خیرایی ئهو جۆگه لانهمان دهپتوا که دهژانه تهنگه بوسفۆرهوه.

لهسهرداواى والی بۆ راپهڕاندنی کاریک چووینه گهبزه و سێ مانگ لهوێ ماینهوه. بێ سهروبهیری کاتی نوێژ له نیوان مرزگهوتهکانی ئهویدا، بیرۆکهیهکی تری به خۆجه بهخشی: بریاری دا سهعاتیکی بێ کهموکورتی بۆ پێشاندانی کاتهکانی نوێژ دروست بکات. لهو کاتهدا بوو فێرم کرد ئهو شتهی میزی پێ دهگوتیت، چیهه. پتوانهکانم دایه دارتاشیک و میزهکهم به دروستکردن دا. پاش ئهوهی بۆ مال هینامهوه، خۆجه له پێشدا بهدلی نهبوو، به بهردی مردووشۆری چوواند و دهیگوت مایهی نهگبهتییه، بهلام دواتر لهتهکه کورسییهکان و لهگهڵ میزهکهشدا راهات. دهیگوت بهو جۆره دهتوانیت باشتر

بیر بکاتهوه و بنووسیت. له ږی گه ږانه وه ماندا بۆ ئهستهنبول به نیازی له قالدانی ددانهی پتچاوپتچی هاوته ریب له گه ل ږتړه وهی خولانه وهی خور بۆ سهعاتی نویت، میزه که مان به سهه پشتهی که ریکه وه بوو له دوامانه وه.

ئهو چهند مانگهی سهه رتا، کاتیک به رامبهه به یهک له مبهه و نه وه بهی میز داده نیشتهی و کارمان ده کرد، خوچه ده کوشا له وه بگات کاته کانی نویت و ږوژوو له ولاتانی سارد که به هوئی شپوهی هیلکه یی گوی زه وییه وه جیاوازییه کی زوری کات له نیوان ږوژ و شه ودا هه یه، چون ده ستنیشان بکریت؟ پرسیا ریکی تری، هه بوون، یان نه بوونی خالیکی تری جگه له مه ککه بوو، به جوریک مرووف له هه رلایه که وه رووی تی بکات، ږوو له ږوگه وه رنه گیرییت. ئه گه ر هدی بایه خ به و گرفتانه نادم و له ناخوه ږقم لیان ده بیته وه، به چاوی سووک بومی دهروانی، به لام هه ستم ده کرد پهی به "بالادهستی و جیاوازی" ی من بر دووه. وای بۆچوم ئه ویش ههستی بهم پهی پیبردنه ی من کرد بیته، بۆیه یه کجار وای ږقی لیم ده بووه وه. به دیری باسی زانستی ده کرد و هینده ی ئه وهش سه بارهت به زیره کی ده ودا. ده یگوت: "والی له گه ږانه وه یدا بۆ ئهستهنبول، ده که وپته ژیر باندوری نه خشه کانم، سهعاته نویتیه که م و بیرو دۆزه ی نوئی کۆسموگرافیم. کاری زیاتری له سهه ده که م و بۆ باشتر ږوونکر دنه وه، له شپوهی مینا تۆردا ده یخه مه ږوو. " لیره دا به ږژاندنی تۆوی ژیان دنه وه یه کی نوئی، هه مووانی تووشی خولیا ی ناو دهروونی خوئی ده کرد: هه رووکمان چاوه ریمان ده کرد.

خۆجە لەو پۈژانەدا بىرى لەو دەكردەوہ چۆن ددانەيەكى گەورەى ئەوتۆ دروست بكات ئەگەر ھەفتەى جارېكىش نەبەت، بەلايەنى كەمەوہ مانگى جارېك سەعاتەكەى پى قورمىش بكرېت. ئەوہى لە خەيالدا بوو لە دواى بە دەستخستنى تاقمە ددانەيەكى لەو جۆرە، سەعاتىكى نوپژ كە سالى جارېك قورمىش بكرېت، دروست بكات. ئەو دەمەى سەرقالى بىركردنەوہ بوو لەوہى تاكە گرفت دۆزىنەوہى ھىزى پىويستە بۆ بەگەر خستنى ددانەكانى ئەو سەعاتە گەورەيە كە بەئەندازەى دووركەوتنەويان لە يەكدى كىشيان زيادى دەكرد، لە رپى دۆستەكانىيەوہ لە موەقىتخانە، ھەوالى زانى والى لە ئەرزەرووم كەراوہتەوہ.

رۆژى دواتر چوو بۆ پىرۆزبايىكردن لە والى. ئەويش، لە ناو ئاپۆرەى مېواناندا ھەوالى ئەمى پرسیبوو، پەرۆشى خۆى بۆ زانىنى داھىنانە نوپىەكانى دەبرېبوو، تەنانەت پرسىيارى منىشى لىي كرىبوو. ئەو شەوہ چەندىن جار سەعاتەكەمان لەبەريەك ھەلۆەشانەوہ و ديسان بەستمانەوہ، چەند شتېكمان بۆ ئىرە و ئەويى مېناتورى گەردوون زياد كرد و بە فلچەكانى دەستمان ئەستىرەكەنمان بۇياخ كرد. خۆجە، چەند برېگەيەكى دەقىكى لەبەر بۆم خويئدەوہ. دەقەكەى سەبارەت بە لۆجىكى خولانەوہى ئەستىرەكان بوو، بە زمانىكى شاعيرانە و سەرنجراكىش نووسىبووى، مەبەستى كاريگەرى دانان بوو لەسەر گوپكران. بۆ ئەوہى لە كاتى خويئدەنەويدا جۆش و خرۆشى كەم نەبىتەوہ، دەمەويەيانى جارېكىش دەقەكەى بە پىچەوانەوہ خويئدەوہ. پاشان ئامپىرەكانى لە گالىسكەيەكى بۆ ئەو مەبەستە بانگكراو بار كرد و بەرەو كۆشكى والى بەرپى كەوت. سەعات و مېناتورەكەش كە چەندىن مانگ بوو

همو مالکهيان پږ کړدبوو، به سهرسوورمانه وه بېنېم هينده پچووک بوون، به جوړيک له گاليسکيه کدا جتيان بووه وه. خوچه تيواره يه کي زور درنگ گه رايه وه يو مال.

پاش داگرتني ناميره کان له باخچه که و دواي نه وه ي والي وه کابرايه کي پيري بي تام و گالته نه زان له گهل شتي سهرنجراکيشدا، چاوکيان پيدا دهگيريت، خوچه نه وه دهقانه ي يو دهخوينا ته وه که پيشتر له بهري کړدبوون. والي له ودمه دا مني بير دهکه وپته وه، نه و پرسياره ي لي دهکات که سولتانش چهندين سال دواتر دووياتي دهکرده وه: "تايان نه و تو ي فيري نه م شتانه کړدوه؟" نه مه يه که م کاردانه وه ي والي بووه. خوچه ش به پيشانداني کاردانه وه يه ک والي تووشی سهرسوورمان کړدوه. ده پرسيت: "کي؟" دواتر، ده سته جي تي دهکات که سي باس ليوه کراو، منم. به دواي نه وه دا به والي گوتوه نه وه گه مژه يه کي خوينده واره. هه لبه ته مه به ستي من بووه. خوچه له کاتي گيړانه وه ي نه م بابه تانه دا يو من، بايه خي پيم نه دده دا، بگره هيشتا خه يالي لاي رووداوه کاني کوڅکي والي بوو. دواتر به پيداگرتنه وه گوتبووي همو شته کان له داهيناني خوین، به لام والي باوهري پي نه کړدبوو. واي نواندبوو به دواي تاوانباريکدا بگه ريت و دلي نه هاتبیت بلیت تاوانباره که خوچه ي خو شه ويستی خو يه تي.

به و جوړه له بري نه ستيره کان، باسي منيان کړدبوو. پيشيبنيم دهکرده خوچه زور مه يلي لي نه بووه له باره ي نه و بابه ته وه بدويت. بويه بیده نگیيه که هاتووه ته ناروه، سهرنجي واليش که وتووه ته سهر ميتوانه کاني تر. خوچه له کاتي ناني تيواره دا هه وليکي تري دابوو له باره ي نه ستيره کان و داهينانه کاني خو يه وه بدويت، والي له و ساهه دا گوتبووي هه رچي هه ول دده ات شيوه ي مني بير بکه وپته وه، رووخساري خوچه ي ديته به رچاو. له وي خو له کي تريش به دوهري خوانه که وه بوون. چه له حانتيه که سه باره ت به خو لکاندني مرؤفي دوانه ده ستي پي کړدوه و نمونه ي قبه و زياد پيوهنراو له و باره يه وه به بير هيندراو ته وه. باسي نه و جمکانه کراوه که دايکان له

جیاکردنه وه یاندا سه‌ریان لئ ده‌شپۆیت، ئهو لیکچووانه‌ی له یه‌که‌م به‌یه‌ک گه‌یشتندا له یه‌کدی ده‌ترسن، به‌لام دواتر وه‌ک ئه‌وه‌ی جادوویمان لئ کرابیت، هه‌رگیز له یه‌کدی جیا نابنه‌وه. قسه‌یان بردووه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌و چه‌ته و ریگرانه‌ی که له‌به‌ر ویکچوونیان جیی که‌سانی بی تاوان ده‌گرنه‌وه. دوا‌ی نان خواردن و بلاوه‌کردنی ئاپۆره‌ی میوانه‌کان، والی داوا‌ی له خۆجه‌ کردبوو بمینیته‌وه.

خۆجه‌ سه‌رله‌نوێ ده‌ست به‌ گیرانه‌وه ده‌کات، به‌لام والی له پێشدا زۆر چیژ له قسه‌کانی وه‌رناگریت، ته‌نانه‌ت نارازیش ده‌بیت له‌وه‌ی به‌بیستنی چه‌ند زانیاریه‌کی قورس بۆ تیگه‌یشتن، دووباره‌ چاره‌ی داوه به‌یه‌کدا، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی جاری سییه‌م گوێ له ده‌قه له‌به‌رکراوه‌که‌ی خۆجه‌ ده‌گریت و زه‌وی و ئه‌ستیره‌کانی سه‌ر میناتوره‌که‌مان چه‌ند جارێک به‌ به‌رچاوییه‌وه ده‌خولینه‌وه، خۆی وا پێشان ده‌دات وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌میک حالئ بووبیت. به‌لایه‌نی که‌مه‌وه جوژیک له په‌رۆشیی له‌کن دروست ده‌بیت و به‌وردی گوێ بۆ گیرانه‌وه‌کانی خۆجه‌ راده‌گریت. له‌و ساته‌دا خۆجه‌ دووباره‌ به‌خروشه‌وه ده‌لێت ئه‌ستیره‌کان به‌و جوژه‌ نا که هه‌موو که‌س پێیان وایه، بگره به‌مجۆره ده‌خولینه‌وه. دوا‌جار والی ده‌لێت: "باشه، تئ گه‌یشتم، ئاواش ده‌بیت، بۆچی نه‌بیت!" خۆجه‌ له‌و ساته‌دا بیده‌نگ ده‌بیت.

وا‌ی بۆچووم له‌و ساته‌دا بیده‌نگیه‌کی درێژ هاتبیته‌ ئاراوه. خۆجه‌ له په‌نجه‌ره‌که‌وه نیگای له تاریکایی که‌نداوی زێرین بری و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی به‌ قسان کرد: "بۆچی والی راوه‌ستا، له‌به‌ر چی زیاتر نه‌چووه پێشه‌وه؟" ئه‌گه‌ر ئه‌مه پرسیارێک بیت، منیش وه‌ک ئه‌و وه‌لامه‌که‌یم نه‌ده‌زانئ. وا‌ی بۆچووم خۆجه‌ بیرۆکه‌یه‌کی سه‌باره‌ت به‌و شوینه‌ هه‌بیت که ده‌بیت والی لئ بچیته پێشه‌وه، که‌چی هیچی نه‌گوت. پئ ده‌چوو ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌س له‌و نه‌ده‌چوون، نیگه‌رانی کردبیت. والی، دواتر بایه‌خی به‌ سه‌عاته‌که‌ دا‌بوو، ناوه‌که‌ی پئ کردبوونه‌وه و پرسیارئ که‌لکی ددانه و میکانیزم و بارسته‌که‌ی له خۆجه‌ کردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی په‌نجه‌ به‌ کونی تاریک و ترسناکی ماردا بکات، به‌ترسه‌وه

پهنجەى كردبوو بە ئامێرە کرتەكرتەكرەكەدا و دەرى هێنابوووه. خۆجە لەو
هەلەدا بورجەكانى سەعاتەكەى كردبوووه، باسى لە هێزى ئەو نوێژانە
كردبوو كە هەمووان لە هەمان ساتدا دەيكن. والى لەو چركەيەدا تەقيبوووه
و گووتبووى: "خۆتى لى پرگار بكە! ئەگەر دەتەوێت بە ژەهر بيكوژە، ئەگەر
دەخوازیت نازادى بكە. دەحەسێتەوه." دەبێت من لەو كاتەدا بۆ ساتيك بە
ترس و ئومێدەوه نيگام لە خۆجە پريپیت. ئەو گووتى: "تا ئەوانە لە كارەكە
نەگەن، نازادت ناكەم."

نەمپرسى ئەو كارە چيە پيويستە لى تى بگەن. لەوانەيشە ترسەكەم
لەوێوه سەرچاوهى گرتبیت كە هەستم دەكرد خۆجە خۆيشى نەيزانیت. پاشان
باسى شتى تريان كردبوو. والى چارهى خۆى دابوو بەيەكدا و بەرقەوه
سەبرى ئامێرەكانى بەردەستى كردبوو. خۆجە بە ئومێدى ئەوهى والى
جاريكى تر ئاورى لى بداتەوه، چاوه پى كردبوو. ئەگەرچى زانيبووى ئەو
ئىوارەيه هيجى تر كەسێكى خوازراو نييه، كەچى تا درەنگانى شەو لە
كوۆشكى والى دانىشتبوو. پاشان فەرمانى دابوو ئامێرەكان لە گاليسكەكە بار
بكرين. من كەسى ناو مالىكى سەر ريگەى تاريك و بيدەنگى گەرانەوهى
خۆجەم هێنايه بەرچاوى خۆم: يارۆ لە پىخەودا خەوى زراوه، لە نىوان دەنگى
تايەكانى گاليسكەكەوه گووى لە كرتەكرتى سەعاتە گەورەكە بووه و سەرى
سوورماوه.

خۆجە، تا گزنگى بەيان بەپتووه مايەوه. ويستم مۆمىكى تر لەبرى مۆمه
كوژاوهكە دابگيرستينم، بەلام پى پىم نەدا. لەبەر ئەوهى دەمزانى دەيهوويت
شتىك بلپم، گوتم: "والى، روژيک لە روژان هەر تى دەگات." ئەمەم لە
تاريكيەكەدا گوت و پىم وا بوو ئەويش دەيزانى خۆيشم بروام بەم قسەيەم
نييه، بەلام پاش كەميك وەلامى دايەوه: "هەموو كارەكە، لە هەلمالينى رازى
ئەو ساتەدايه كە والى تيايدا بيدەنگ بوو."

بۆ هەلەدانەوهى پەردە لەسەر ئەو رازە، لە يەكەم هەلەدا چوو كە والى.
ئەمجارە والى بە كەيفىكى سازهوه پيشوازى لى كردبوو. بە خۆجەى گووتبوو

له رهوتی رووداوهکان و له نیازی ئهو حالی بووه. دواى دلدا نه وهى خوچه، ئاموژگاریى کردبوو ههوللهکانى بخاته گهه بۆ دروستکردنى چهکێک. گوتبووى: "چهکێکى ئهوتۆ دنیا له دوژمنمان بکات به زیندان!"، بهلام نهیگوتبوو پێویسته چۆن چهکێک بیت. والى ئامادهیى خوێ دهربریبوو پشتیوانى له خوچه بکات، بهمهرجیک مهیلی زانستیانهی خوێ بهو ئاقارهدا ببات. بێگومان بههیچ جوړیک باسى داهاى مانگانهی ئیمهه نهکردبوو، ئهوهنده نهبیت کیسهیهکی پر له پارهه زوینى دابوو به خوچه. کیسهکهمان له ماله کردهوه و پارهکهمان ژمارد، ۱۷ دانه بوو، ژمارهیهکی واناجوړ! والى دواى ئهوهی کیسهکهى دابوو به خوچه، گوتبووى سولتان له خشته دهبات بۆ ئهوهی گوێ بۆ خوچه رابگریت. گوتبووى سولتانى لاهولیاى "ئهو جوړه شتانه"ی له سهردایه. نه من و نه خوچهش که به ئاسانى ئومیدی لهکن پهیدا دهبوو، دلمان بهو بهلینه خووش نهکرد، بهلام دواى ههفتهیهک ههوالیکیان هیتا: والى، دواى رۆژووشکاندن، ئیمه، بهلئى منیش، دهباته دهربارى سولتان.

وهک خو ئامادهکردنیک، خوچه ئهوه دهقهه بۆ والى خویندبووهوه، بهشێوهیهک مندالێکی ئۆ سالا له لێ تى بگات، گوړانکاری تیدا کرد و لهبهههه کرد. بهلام خهیاى لای سولتان نهبوو، بگره لهبههه ههه هۆیهک بیت، لهکن والى وهوى بێدنگ بوونهکهه بوو. دهیگوت دهبیت رۆژیک له رۆژان نهیئیی ئهوه بێدنگبوونه ئاشکرا بکات. دهپرسی: "ئهو چهکهه والى دهیهویت، دهبیت شتیکی چۆن بیت؟" من شتیکی ئهوتۆم نهمابوو بۆ گوتن، ئهوه بهتاقى تهنیا کاری دهکرد. دهچووه ژورهکهه و تانیهه شهوان دهرگای لهسهه خوێ دادهخست. منیش، ئیدی تهنانهت بۆ ئهوهه بیه لهوه بکهمهوه کهه بۆ ولاتی خووم دهگهه پیمهوه، وهک مندالێکی گهههه، بۆ کاروبار له بهردهم پهنجههههه ژورهکههدا دادهنیشتم و پههه بۆ خهیا لهکانم شل دهکرد: له خهیاى خوهدا، ئهوهه له بهردهم مێزهکههدا دادهنیشتم و کاری دهکرد، خوچه نهبوو، من بووم، ههموو کاتیک دهمتوانی بۆ ههه شوینیک ئارهزووم بکردایه، برۆم!

لهگهه خوړنشیندا نامیرهکانمان له گالیسهکههه بار کرد و بهرهو کووشک

به‌رې كهوتېن. ئىدى كۆلانه‌كانى ئسته‌نبولم خۆش ده‌ويست. له خه‌يالې خۇمدا ئاره‌زوم ده‌كرد مرؤفئىكى نه‌بيندراو بومايه و بمتوانيبايه به‌ناو به‌رزه چنار و شابه‌روو، و دار ئه‌رخه‌وانه‌كاندا هاتوچۆم بكه‌م. به‌هاوكارى كه‌سانى تر له‌وئى، ئاميره‌كانمان له شوئىنى نماشيكردنيان له ناوه‌وه دامه‌زاند.

سولتان مندالئىكى خوئنشيريىن و پرومته سور بوو، بالاي له گوئره‌ى ته‌مه‌نى، كورتنرى دنواند. به‌جۆرئىك ده‌ستى له ئاميره‌كان دها وهك ئه‌وه‌ى كه‌لوپه‌لى كه‌مه‌ى خۆى بن. ئىستا باش بۆم ناخريته‌وه سه‌ريه‌ك ئايا له‌و كاته‌دا بوو ويستم بيم به‌ هاوهم و هاوړئى، ياخۆ له ده‌مى كاتى دووه‌ماندا بوو كه پاش پازده سال له‌و رۆژه پئىك هات؟ به‌لام ده‌ستبه‌جئى حالى بووم مرؤف نايئت ناره‌وايى له به‌رامبه‌ردا بكات. خۆجه له‌و ساته‌دا نوزه‌ى له خۆى برېبوو. ده‌ست و پئوه‌نده‌كانى سولتانئيش به‌په‌رۆشه‌وه چاوه‌رئيان ده‌كرد. دواچار توانى ده‌ست پئى بكات. كۆمه‌ئىك شتى نوئى بۆ به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ى زياد كردبوو: به‌جۆرئىك باسى ئه‌ستيره‌كانى ده‌كرد وهك ئه‌وه‌ى بوونه‌وه‌رى زيندوو بن و ئاوه‌زيان هه‌بيئت. ئه‌ستيره‌كانى به‌ كۆمه‌ئىك بوونه‌وه‌رى پاكئيشه‌ر و پر له راز چوواند و به‌شئيه‌ويه‌ك كه‌وته باسكردنيان وهك ئه‌وه‌ى له ئه‌ندازه و زانستى ماتماتىك تئى بگن و به‌پئى ئه‌و تئىگه‌يشتنه‌يان بخولئنه‌وه. كاتئىك ده‌بيئى منداله‌كه‌ چاروبار سه‌ر به‌رز ده‌كاته‌وه و به‌ سه‌رسوورمانه‌وه سه‌يرئىكى ئاسمان ده‌كات، ئه‌م هئنده‌ى دى تاوى ده‌سه‌ند. ئا لئره‌دا ئه‌و ميناتوره‌ روونه‌ى گه‌ردوونى بئشان دا كه ئه‌ستيره‌كانى پئوه هه‌لواسرابوون و ده‌سوورانه‌وه. ده‌يگوت: "قئنؤش له‌ويدايه و به‌و جۆره ده‌سوورئته‌وه. ئه‌و شته زه‌به‌لاحه‌ى ئئره‌ش مانگه و به‌شئيه‌ويه‌كى تر شوئىنى خۆى ده‌گۆرئت." هه‌ر چارئىكىش خۆجه له‌گه‌ل خولانه‌وه‌ى ئه‌ستيره‌كاندا زه‌نگه هه‌لواسراوه‌كه‌ى قه‌د ميناتوره‌كه‌ى به‌ ده‌نگه خۆشه‌كه‌يه‌وه ده‌له‌رانده‌وه، سولتانى بچكۆله له ترساندا شه‌قاوئىك ده‌چووه دواوه. پاشان هئزى خۆى گرد ده‌كرده‌وه و وهك ئه‌وه‌ى بيه‌ويئت بچئته قوتوويه‌كى ئه‌فسوناوييه‌وه، له ئاميره زه‌نگ لئده‌ره‌كه ئئزئىك ده‌كه‌وته‌وه و هه‌ولئى دها تئى بكات.

ئىستا، ئەو دەمانەى بىرەۋەرىيەكانم دەھىنمەۋە سەرىيەك و ھەۋل دەدەم رابردۋىيەك بۆ خۆم بسازىنم، پىم وايە ئەو دىمەنە تابلۋىيەكى بەختەۋەرىي گونجاۋە لەگەل چىرۆك و ئەفسانەكانى سەردەمى مندالىم و ھاۋشپۋەى كارى نىگاركىشانى ئەفسانەكانە. میناتورەكە لە نامىرىكى گەمەى مندالان دەچۋو، تەنیا لەو تۆپە شووشەيىيانەى كەم بوو كە بە ھەلگىرانەۋەيان، بەفرىان بەسەر مالانى سەربان سوورى لەسەر شىۋازى كىك بىناتنراۋدا دەباراند. پاشان مندالەكە دەستى بە پرسىار كرد و خۆجەش ھەۋلى دەدا فرىاي ۋەلامدانەۋە بگەۋىت:

ئەو ئەستىرانە چۆن بەو جۆرە بە ئاسمانەۋە راۋەستاۋن؟ بە خولگە روۋنەكانەۋە ھەلۋاسراۋن! ئەو خولگانە لە چى دروست بوۋن؟ لە مادەيەكى روۋن و روۋنىيان پى دەبەخشىت! ئايا بەرىيەك ناكەۋن؟ نەخىر، ۋەك ئەۋانەى سەر میناتورەكە قات قاتن! ئەو ھەموو ئەستىرەيە ھەيە، ئەدى بۆچى ژمارەى ئاستەكان ھىندەى ژمارەى ئەستىرەكان نىيە؟ چونكە ئەۋانە زۆر دوورن! چەند دوورن؟ زۆر، زۆر! ئەستىرەكانى تىرش لە كاتى خولانەۋەياندا زەنگى لەراۋەيان ھەيە؟ نەخىر، خۆمان زەنگەكەمان بۆ تىگەيشتن لە خولكى تەۋاۋى ئەستىرەكان داناۋە! گرمەى ھەۋر پىۋەندىي بەمەۋە ھەيە؟ نىيەتى! ئەدى پىۋەندىي بە چىيەۋە ھەيە؟ بە بارانەۋە! سبەينى دەبارىت؟ ئەگەر بە شىۋەى ئاسماندا بىت، سبەى نابارىت! گەلۆ ئاسمان چى دەلىت بۆ شىرە نەخۆشەكەى سولتان؟ چاك دەبىتەۋە، بەلام پىۋىستە ئارامى ھەبىت و شتى تى لەو جۆرە.

خۆجە لەگەل روۋنكردەۋەى بۆچۋونى خۆيدا سەبارەت بە شىرە نەخۆشەكە، ۋەك ئەۋەى لە كاتى دوان لە بارەى ئەستىرەكانەۋە دەيكرد، دىسانەۋە سەرى بۆ ئاسمان بەرز كردهۋە. دواى گەرانەۋەمان بۆ مال، بەرقەۋە باسى ئەم وردەكارىيانەى گىرايەۋە. دەيگوت گرینگ ئەۋە نىيە مندالەكە زانست و سۆفىگەرى لىك جيا بكاۋە، بگرە گرینگ ئەۋەيە شتىك تى بگات. دىسان ھەمان وشەى بەكار دەھىنا و بەجۆرىكىش دەرى دەبرى ۋەك ئەۋەى

من پهیم بهو شته بردبیت که دهبیت بزانییت. منیش ئیدی بیرم دهکردهوه بېم به موسلمان یان نا. ئەو کیسهیهی له کاتی دهرحوونماندا له کۆشک پیمان درابوو، پینج زبیری تهواوی تیدابوو. خۆجه گوتی سولتان پهی بردووه به ههبوونی لۆجیکیک له پشت چیرۆکی ئەستیرهکانهوه. ئاخ سولتان! دواتر، زۆر دواتر بهتهواوی ناسیم! له پهنجهرهکهوه مانگم دهبینی. سهرم سوورما لهوهی ئەمه ههمان ئەو مانگهیه که له پهنجهرهی مالهکهی ئیمهوه دهبیندرا. خۆزگهه خواست بېمهوه به منداڵ! خۆجه خۆی پی نهگیرا و گهراپهوه سهه ههمان بابته: گرفت شیرهکه گرینگ نییه، منداڵهکه ئاژهلی خۆش دهویت و هیچی تر.

پۆژی دواتر چوو زووری خۆی و دهستی کرد به کار. دواي چهند پۆژیک دیسان سهعات و میناتورئیهستییهکانی له گالیسهکهیهک بار کرد. ئەمجارهیان له ژیر ئەو نیگا پر له پرسیارانهدا که له پهنجهره قهفهدارهکانهوه ئاراستهی دهکرا، چوو بۆ دهرزخانهی منداڵان. ئیواره له گهراپهوهیدا بیزار بوو، بهلام نهک بهراپهوهی ئهوهی بیدهنگی بکات. گوتی: "وام زانی منداڵهکانیش وهک سولتان تی دهگهن، بهلام به ههلهدا چوو بووم." منداڵهکان تهنیا ترسابوون. خۆجه پاش تهواوکردنی قسهکانی، پرسپاری بابتهکهی لپیان کردبوو. منداڵیک گوتبووی ئەودیوی ئاسمان دۆزهخه، دواي ئەوهی ئەم قسهیهی کردبوو، دهستی کردبوو بهگریان.

خۆجه، ههفتهی دواتری به قولکردنهوهی باوهرییهوه، بهجۆریک له ئاستی تیگهیهشتنی سولتاندا بیت، بهسهه برد. یهک بهیهکی ساتهکانی چوونه زوورهههمان بۆ حهوشهی ناوهوه دههینیتهوه بیرى من. دهکۆشا من بۆچوونهکانی بۆ سههلیتم: منداڵهکه زیرهک بوو، بهلی. ههه له ئیستاهه دهیزانی پیویسته بیر بکاتهوه، بهلی. ههه له ئیستاهه خاوهنی کهسایهتی پیویست بوو بۆ خۆ رزگارکردن له پالپهستۆی دهرویهه، بهلی! بهو جۆره، ماوهیهکی زۆر پیش ئەوهی سولتان دهست بکات به خهون بینین بۆ ئیمه، ئیمه دهستمان کرد به خهون بینین بۆ ئەو. خۆجه، ئەو ماوهیه له سهعاتهکههدا

کاری دهکرد. پیم وا بیت له باره‌ی چه‌که‌شه‌وه بیری ده‌کرده‌وه، چونکه کاتی بانگردنی بۆ لای والی، وای گوتبوو. به‌لام هه‌ستم کردبوو ئومیدی پتی نه‌ماوه. له‌مه‌ر والی گوتی: "وه‌که‌ئوانی تری لێ هاتوو، ئیدی ناخوازیت ئه‌و شته‌ی نایزانیته، بیزانیت!" هه‌فته‌یه‌ک دواتر سولتان دیسان ناردی به‌دوایدا، رویشته.

سولتان به‌رویه‌کی خو‌شه‌وه پێشوازی له‌ خو‌جه‌ کردبوو. گوتبووی: "شیره‌که‌م چاک بووته‌وه، قسه‌ی تو ده‌رچوو." دواتر له‌گه‌ڵ ده‌ست و پتوه‌نده‌کاندا ده‌چنه‌هوشه. سولتان ماسیی ناو‌ه‌وزیک پێشانی خو‌جه‌ ده‌دات و پرسیار ده‌کات رای چیه‌ به‌رامبه‌ریان. له‌ کاتی گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م قساندا بۆ من، گوتی: "ته‌نیا گوتم سوورن. هه‌چ شتیکی ترم به‌خه‌یالدا نه‌هات بۆ گوتم بشیت." له‌و ساته‌دا له‌ جووله‌ی ماسیه‌کاندا په‌ی به‌هه‌بوونی نه‌زمیک بردبوو، وه‌ک ئه‌وه‌ وا بووه له‌ نیوان خو‌یاندا بدوین بۆ ئه‌وه‌ی نه‌زمه‌که‌یان بێ کیماسی بیت. خو‌جه‌ به‌ سولتانی گوتبوو ماسیه‌کانی به‌لاوه ژیرن. گرگنێکی ته‌نیشته‌یه‌که‌ک له‌ ئا‌غایانی هه‌رمه‌خانه، له‌وانه‌ی به‌رده‌وام ئامۆژگاریه‌کانی دایکی سولتانی ده‌هینایه‌وه‌ بیری سولتانی مندال، پێکه‌تینی به‌و قسه‌یه‌ هاتبوو. سولتانیش سه‌رزه‌نشتی کردبوو. دواتریش له‌ کاتی سواریبوونی گالیسکه‌کاندا، وه‌ک سزایه‌ک، مۆله‌تی نه‌دابوو ئه‌و کورته‌بالا مووسووره له‌گه‌لیان سوار بیت.

به‌ گالیسکه‌ چووویون بۆ شیرخانه له‌ مه‌یدانی ئه‌سپ. له‌وێ، سولتان دانه‌ به‌دانه‌ی چه‌ندین شیر و پشیله‌ی فارسی و پلنگی پێشانی خو‌جه‌ دابوو. گشت ئاژه‌له‌کان به‌ زنجیر به‌ ستونه‌کانی کۆنه‌ کلێسایه‌که‌وه‌ به‌سترا‌بوونه‌وه. له‌ به‌رده‌م ئه‌و شیردا راوه‌ستا‌بوون که‌ خو‌جه‌ پێشبینی چاک بوونه‌وه‌ی کردبوو. منداله‌که‌ قسه‌ی دواندبووی و به‌ خو‌جه‌ی ناساندبوو. دواتر چوو‌بوونه‌ لای شیرێکی له‌ گۆشه‌یه‌که‌دا نووستوو. ئاژه‌له‌که‌ دووگیان بووه و وه‌ک ئه‌وانی تر بۆنی پیسی لێ نه‌هاتوو. سولتان به‌دوو چاوی دره‌وشاوه‌وه‌ پرسیبوو: "ئهم شیره‌ چه‌ند به‌چه‌کی ده‌بیت، چه‌ندیان نیر و چه‌ندیان می ده‌بن؟"

خۆجە زۆر بېزار بوو، دواتر لەکن من ددانی پێدا نا که "هەلەى کردوو".
 به سولتانیشى گوتبوو سەرم لە گەردوونناسى دەردەچیت، بەلام ئەستێرناس
 نیم. سولتانیش گوتبوو: "بەلام تۆ باشتەرى لى دەزانیت وەك لە حوسین
 ئەفەندی گەورەى ئەستێرناسان!" خۆجە لە ترسى ئەوەى نەبادا یەكێك
 لەوانەى دەوربەر ئەم قەسەىە ببیستیت و بە حوسین ئەفەندی بگەیتەوه،
 خۆى لە وەلامدانەوه پاراستبوو. سولتانى خەیاڵشكاو بەردەوام بوو و
 گوتووێتى: "خۆجە یان هیچ نازانیت، یاخۆ لەبرى ئەستێرەكان سەبرى
 شوینى خالى دەكات؟"

پاشان خۆجە، ئەو قەسەنى دای نابوو دواتر بیانكات، ناچار بوو
 دەستبەجى دەستیان پى بكات: گوتبوو زۆر شت لە ئەستێرەكانەوه فێر بوو
 و گەلێك ئەنجامیشى لەو فێربوونانەوه دەستگیر بوو. بە كەلك وەرگرتن لە
 بێدەنگبوونى سولتان كە بە چاوى داچەقیووه گوێى بۆى راگرتوو، گوتبوو
 پێویستە روانگەخانەىك بۆ چاودێرىکردنى ئەستێرەكان بێتە دامەزراندن.
 شتێك لە شپۆهەى ئەو روانگەخانەىە كە مورادى سیدەمى باپیری
 خوالیخۆشبوو ئەحمەدى یەكەمى باپیری سولتان نەوێد ساڵ لەمەوبەر
 فەرمانى دابوو بۆ خوا لیخۆشبوو تەقیەدین ئەفەندى دروست بكریت و دواتر
 لەبەر فەرامۆشکردن خاپوور بوو. نەخیر، شتێكى زۆر لەو پێشكەوتووتر؛
 خانەىك بۆ زانستەكان، تەنیا بۆ چاودێرىکردنى ئەستێرە نا، بگرە سەرچەم
 ئەو زانایانە لە خۆ بگریت كە لە سەرانسەرى جیهاندا، لە رۆوبار و
 دەریاکانى، هەور و چیا و گول و بێگومان، ئاژەلانیش دەكۆلنەوه، بۆ ئەو
 پێكەوه سەبارەت بە لێكۆلینەوهكانى خۆیان بدوین تا خۆیان پێش بكەون و
 گەشە بە ئاوەزى ئیمەش بدن.

یەكەمجارم بوو گوێم لەم نەخشەىەى خۆجە دەبوو. سولتانیش وەك ئەو
 گوێى بۆ داستانێكى شیرین شل کردبیت، گوێى بۆى راگرتبوو. لە كاتى
 گەرانەوهیاندا بە سواری گالیسكە بەرەو كۆشك، دیسان پرسیبوو: "پیت
 وایە شیرەكە چۆن دەزیت؟" خۆجە لەبەر ئەو پێشتر بیری لى کردبوو،

ئەمجار گوتبوی: "بېچوو تازە لە دایکبووکان ھاوکیشی یەکتەر دەبن!" لە مالاوہ بە منی گوت ئەو قسە یە هیچ مەترسییەکی نییە. دەیگوت: "ئەو منداڵە گەمژەییە دەخەمە لەپی دەستمەو، زۆر لە حوسین ئەفەندیی گەورەیی ئەستێرناسان بە تواناتم!" بەکارھینانی ئەو وشەییە سەبارەت بە سولتان لە کاتی قسەکردندا، منی سەرسام کرد. دواتر لەبەر ھەر ھۆیکە بێت، لەو قسانەیی زویر بووم. لەو کاتاندا دلم پڕ بوو لە خەم و خۆم بەکاری ناوماڵەو سەرقال دەکرد.

دواتر، دەستی کرد بە بەکارھینانی ئەو وشەییە وەک کللیکی ئەفسووناوی بۆ کردنەوہی ھەموو قفلێک: "لەبەر گەمژەییی خۆیان، سەریک ھەلناپرن تا سەیری ئەو ئەستێرانە بکەن کە بەسەر سەریانەو دەخولیتنەو. لەبەر گەمژەییی خۆیان بەر لەوہی فێری شتیک بن، لە پێشدا دەپرسن داخۆ بەکەلکی چی دیت. لەبەر گەمژەییی خۆیان پەرۆشی پوختەیی مەسەلەکانن نەک وردەکارییەکان. لەبەر گەمژەییی خۆیان لە یەکدی دەچن و ھتد..." ئەگەرچی منیش چەند سالێک لەمەوہەر لە ولاتەکەیی خۆم زۆرم حەز بەو شیوازی قسەکردنە دەکرد، بەلام بوارم نەبوو ھیچ بە خۆجە بلیم. بۆخۆشی لەو کاتاندا منی بەلاوہ گرینگ نەبوو، بگرە گری لە گەمژە و دەبەنگەکانی ئالاندبوو. گەمژەییی منیش جۆریکی تر بوو. لە رووی چەنبازی و لەوچەییی خۆمەوہ، لەو پۆژاندا خەونیکی خۆم بۆی گیرایەوہ: لە خەوندا خۆی خستبووہ جیی من و چووہوہوہ ولاتی من، لەگەڵ دەزگیراندا زەماوہندی کردبوو، لە زەماوہندیشدا کەس ھەستی نەکردبوو ئەو من نیم. منیش دەستیکی جلی تورکیم لەبەر کردبوو، لە گۆشەییەک راوہستا بووم و سەیری ئاھەنگەکەم دەکرد. لە ناوہراستی زەماوہندەکەدا لەگەڵ دایکم و دەزگیرانی شادماندا روویەرووی یەکتەر بووینەوہ. سەرباری فرمیسکەکانم کە لە خەو بیداریان کردمەوہ، ھیچ کامیان منیان نەناسییەوہ، پشتیان تێم کرد و لیم دوور کەوتنەوہ.

خۆجە لەو سەروہەندەدا دوو جار ان چوو بۆ کۆشکی والی. وا دیار بوو والی

پئی خوښ نه‌بوو خوځه دوور له چاوی نهو خوئی له سولتان نيزيک بکاته‌وه. که‌وت‌بووه ليدپچينه‌وهی: زور دواتر و پاش نه‌وهی والی له نه‌سته‌نبوله‌وه بۆ تاراوگه دوورخرايه‌وه، نه‌وسا خوځه پيمی گوت والی پرسيارى منى کردووه و ده‌ستوورى داوه ليکولينه‌وه‌م له باره‌وه بکريت. نه‌گه‌ر نه‌مه‌ی زووتر بگوتبايه، ده‌بوو من رۆژانى خوځم به ترسى ژه‌راويکردنه‌وه بگوزهراندایه. سه‌ربارى نه‌وه‌ش، هه‌ستم ده‌کرد والی زياتر بايه‌خ به من و که‌متر به خوځه‌ی ديدات. ليکچوونمان له‌که‌ل خوځه‌دا، له خوځم زياتر، والی نيگه‌ران ده‌کرد و نه‌مه‌ش ختووه‌کى شکوى منى ددا. پئی ده‌چوو نه‌م ليکچوونه‌مان له‌و کاتانه‌دا رازيک بيت خوځه هه‌رگيز نه‌خوازيت بيزانيت و نازايه‌تيايه‌کى سه‌رسوورهيته‌ريش به من ببه‌خشيت. هه‌نديک جار بيرم ده‌کرده‌وه تا خوځه له ژياندا بيت، به‌هوى نه‌م ليکچوونه‌وه من له مه‌ترسى دوور ده‌بم. په‌نگه له‌و سوځگه‌يه‌شه‌وه بووبيت کاتيک خوځه واليشى خسته ريزى ده‌به‌نگه‌کانه‌وه، من به‌ره‌نگارى بوومه‌وه. ئيدى نه‌و له‌و ساتانه‌دا هه‌لده‌چوو. ده‌مزانی ناتوانيت ده‌ستم لى هه‌لبگريت و هه‌مان کاتيش شه‌رم ده‌کات، نه‌مه‌ش پالى پيوهم نا به‌ره‌و بى نابرووييه‌کى ته‌نانه‌ت به خویشم نامۆ. به پرسياره يه‌ک له‌سه‌ريه‌که‌کانم سه‌باره‌ت به والی و قسه‌کانى نه‌و له باره‌ی هه‌ردوو‌کمانه‌وه، خوځه‌م له هه‌لچوونیکدا نوقم ده‌کرد پيم وا بيت خویشى نه‌يده‌زانی هۆيه‌که‌ی چييه. له‌و کاته‌دا سه‌رسه‌ختانه ده‌يگوت و دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: "به‌ره له ژير پيى واليش ده‌رده‌هيئن. په‌نيچه‌ره‌کان به‌م زووانه شتيک ده‌که‌ن، درکم به دارشتنى نه‌خشه‌ی چه‌ند شتيکيش له‌و کوشکدا کردووه. بۆيه نه‌گه‌ر کار بۆ دروستکردنى چه‌کيک بکه‌م، وه‌ک والی داواى ده‌کات، نامه‌ويت بۆ وه‌زيرتيکى کاتى، بگره پيوسته بۆ نه‌وه‌ی بيخمه به‌رده‌ستى سولتان، دروستى بکه‌م."

ماوه‌يه‌ک پيم وا بوو سه‌رجه‌م کاتى خوئی به نه‌خشه‌ی نه‌و چه‌که نادياره‌وه به‌سه‌ر ده‌بات. به‌خوځم ده‌گوت هه‌ول ديدات، به‌لام پيش‌ره‌وى پيى ناكرت، چونکه نه‌گه‌ر بيتوانيبا پيش‌ره‌وى بکات، نه‌وا دلنيا بووم، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر بۆ سووکايه‌تى پيکردينيشم بوايه، راي منى هه‌ر وه‌رده‌گرت و بۆچوونه‌کانى خوئی

بۆم روون دەرکدهوه. ئیوارهیەک، له گهرا نهوه ماندا له و ماله‌ی ئاکسه‌رای که دوو سی ههفته جارێک روومان تی دهرکرد و دواى گوێگرتن له موزیک، له‌گه‌ڵ ژنه‌کاندا دهنووستین، خۆجە پیمى گوت به‌نیازه تا به‌یانی کار بکات. پاشان له باره‌ی ژنه‌کانه‌وه پرسىاری کرد، قسه‌کردن سه‌بارهت به ژنان شتی‌ک بوو پشتر هه‌رگیز نه‌مانکردبوو. دواتر له‌پر گوتی: "بیر ده‌که‌مه‌وه." هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی گه‌یشته‌یه‌وه ماله‌، بێ ئه‌وه‌ی بلێت بیر له چی ده‌کاته‌وه، چوو ژووری خۆی و دهرگای له‌سه‌ر خۆی کلۆم دا. منیش ئیدی له نیو کتێبه‌کانی خۆمدا که ته‌نانهت وزه‌ی هه‌ڵدانه‌وه‌ی په‌ره‌کانیشیانم تیدا نه‌مابوو، مامه‌وه و بیرم کردوه: له پرۆژه‌یه‌ک که من باوه‌رم و باو ناتوانیت پیشه‌ده‌ی تیدا بکات، یان له بیر و بۆچوونه‌کانی، یاخۆ له سه‌یرکردنی بیه‌ووده‌ی کاغه‌ه‌کانی سه‌ر ئه‌و میزیه‌ی هه‌شتا به‌ته‌واوی رانه‌هاتبوو له ژووره‌وه له به‌رده‌میدا دابنیشیت، یان دانیشتنی ختوخرایی چه‌ندین سه‌عاته‌ی به شه‌رم و هه‌لچوونه‌وه له به‌رده‌م میزه‌که‌دا...

دهرنگانیکی دواى نیوه‌ی شه‌و له ژووره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گرفتیکى بۆ هاتبووه پیش، وه‌ک قوتابیه‌یه‌کی خاکیی خوازیا‌ری هاوکاری، به شه‌رمه‌وه منی بانگ کرد بۆ به‌رده‌م میزى ژووری خۆی. بێ هیچ دوودلی نواندیک گوتی: "هاوکارىم بکه، با پیکه‌وه بیریان لی بکه‌ینه‌وه، به‌ته‌نیا پیشه‌رویم پێ ناکریت." له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیم و باو ئه‌وه‌ی ده‌یلت، پێوه‌ندیی به ژنانه‌وه هه‌یه، ساتیک بیده‌نگ بووم. سه‌رنجی دا ته‌نیا سه‌یر ده‌که‌م و هیچی تر، بۆیه به‌ دهریه‌سته‌وه گوتی: "بیر له گه‌مزه‌کان ده‌که‌مه‌وه. بۆچی هه‌نده ده‌به‌نگن؟" دواتر، وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌لامی من بزانیته‌، درێژه‌ی دا‌ی و گوتی: "باشه، گه‌مزه‌ نین، به‌لام میشکیان له شتیکی که‌مه." من نه‌مپرسی "ته‌وانه" کین. گوتی: "ئه‌ری شوینیک له میشکیاندا نییه جیی ئه‌و زانستانه‌ی تیدا ببیته‌وه؟" وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت به‌دوا‌ی وشه‌یه‌که‌دا بگه‌پیت، بۆ ده‌وریه‌ری خۆی روانی: "پێسته‌ گۆشه‌یه‌ک له میشکیاندا هه‌بیت بۆ جیگرکردنی شتومه‌کی تیکه‌ل و پیکه‌لی وه‌ک قوتوو، و چاوه‌کانی ئه‌م دۆلابه، به‌لام پێ ده‌چیت شتی

وايان نه بښت. تې دهگهيت؟" ده مويست باوهر به خوم به ښم شتيك تې گهيشتووم، به لام زور سرکه وتوو نه بووم. ههردووکمان ماوهيهکي دريژ بڼدهنگ بووين. دواچار گوتی: "جا کي ده زانښت مرؤف بوچی بهم شپوهيه، ياخو به جوړيکي تره؟" پاشان گوتی: "ناخ، خوژگه به راستي پزیشک ده بوويت ومنت فير دهکرد جهسته مان چييه وچی له کهله و له شماندا ههيه." وا دههاته پيش چاو که ميک شهرم بکات. له بهر نه وهی نه يده ويست بمترسنيښت، به شپوهيهکي سرووشي رای گهياند: "له وانه نيم خوم به دهسته وه بدهم، تا کوټايي به ردهوام دهيم. ههه له بهر نه وهی په روشی زانيني ناکام و ههه به هوی نه وهی نه وهی شتيکي تر شک نابهه بيکهه." من تې نه دهگهيشتم، به لام نه گهر بيرم دهکردوه هه موو نه و شتانه له منه وه فير بووه، بسکهی سميلم دههات.

له کاتهکانی دواتردا وهک نه وهی ههردووکمان بزانون واتهی نهه قسهيه چييه، له سهريهک دووباره مان دهکردوه. لهه بريارگرتههی خویدا وهک قوتابيههکی خهيا نغراوان و به ردهوام پرسيارکهه خوی پيشان ددها. ههه جاريک دهگوت تا کوټايي به دواي نهه کاره وه دهيم، من وا ههستم دهکرد بينهري ناليني خه مگين و هه لچووی نهه فينداريکي دهسته وه ستانم پرسياری هوکاري نهه نه هاهمه تيبانه دهکات که به سهري هاتوون. لهه ماوهيه دا نهه قسهيهی زور دهگوته وه. کاتيک به خو سازدانی په نيچه رهکانی بو ياخي بوون ده زانی، دهگوته وه. دواي نه وهی بو منی دهگي پرايه وه چو مندا لانی دهر زخانه زياتر په روشی فريشته نهه نهه ستيره، دووپاتي دهکردوه. پاش کريني دهستنوويک به چه ردهيهک پاره و پيش نه وهی له خویندنه وه بدها بگاته نيوهی، به تووړه بوونه وه توري ده دايه لاهه، هه مان شتي کاويژ دهکردوه. دواي گه رانه وهی له کن دؤستانی موه قيتخانه که نیدی وهک خوويهک سهري لي ددها، ده پرسته وه. پاش خواردنی سهرما له گه رماو به هوی باش گه رم نه کردنی و دواي نه وهی له پال کتبه خوشه ويسته کانيدا له سهه ليفهی به گول نهه خشي ندر او پال دهکوت و پاش نه وهی له هوشههی مزگهوت گوپی له قسهی تووره هاتي دهستنوويژ هه لگران دهگرت، هه مان بالورهی دهگوته وه. دواي

ئەوھى بىستى فېنسىيا يېھەكان پەوھ كەشتى ئەمانىان بەزاندووه و پاش ئەوھى بەددان بەخۆداگرتنەوھ گوپى بۆ خەلكى گەرەك رادەگرت كە پتېيان دەگوت وا خەرىكە تەمەنى بەسەر دەچىت و بۆ ئەوھ ھاتوون ھانى بدەن ژن بەيىنەت، دىسان ھەمان شتى دەيگوتەوھ: تا كۆتايى بەدوای ئەم كارەوھ دەبم.

ئىستا بىر دەكەمەوھ: كام خوينەر لەوانەى ئەم نووسراوھم تا كۆتايى دەخويننەوھ و بە پشوو درىژى بەدوای رووداوھەكان، يان ھەر شتىكى ترى خەيالكردى خۆمدا دەچن، دەتوانىت بلىت خۆجە پابەندى ئەم بەلینەى خۆى نەبوو؟

له پوژئیکي کوټايي به هاردا بیستمان ترمی حوسین ئه فهندی گهره ی
 ئه ستیره ناسان له نيزیک ناوچه ی ئیستینه ی قه راغ ته نگه ی بوسفۆر
 دۆزرا وه ته وه . که واته والی له دوا یین ساتدا فه توای کوشتنی ده رکردبوو.
 ئه ویش ئه وه نه بوو سه ر کز بکات و له حه شارگه ی خویدا ئارام بگریت، بگره
 به راست و چه پدا نامه ی ده نارد و ده ی نووسی نیشانه ی مردنی والی سادق
 پاشا ده رکه وتوو و به م زوانه ده مریت. به مجۆره، حوسین ئه فهندی شوینی
 خو ی ئاشکرا کردبوو، هه ولی دابوو روو له ئه نادۆل بکات، به لام بیاو کوژان
 خو یان گه یان دبووه به له مه که ی و خنکاندبوویان. خو چه بیستی ده ست به سه ر
 مال و سامانی گهره ی ئه ستیره ناساندا گیراوه و که وته هه ولدان بو
 به ده سته ی نانی کاغه ز و کتیب و ده فته ره کانی. بو ئه مه ش، هه رچی پاره یه ک
 کو ی کردبووه وه، کردی به قورگی به رتیلخۆراندنا. ئیوارانیکي درهنگ
 سن دووقیکي گهره ی بو مال هیه وه هینایه وه و به هه فته یه ک هه زاران په ره ی ناو
 سن دووقه که ی خوینده وه. دوا جار به هه لچوونه وه گو تی شتی زۆر باشتر
 له وانه ی له ده ست دیت.

هه ر ئه وهنده ی ده سته ی کرد به کار، منیش هاوکاریم کرد. بو دوو کتیب
 به ناوی "حياة الحيوان وعجائب المخلوقات" که بریاری دابوو پیشکش به
 سو لتانی بکات، من باسی ئه و ئه سه په جوان و گویدرئۆه ئاسایی و که رویشک
 و مارمیلکانه م بو گێراییه وه که له باخچه ی فراوان و میترگی مال هکه ی
 ئه میو لیماندا دیبوومن. دوا ی ئه وه ی خو چه به ئاماژه یه ک له سنووردار بوونی
 بیره وه ریه کانه م منی ئاگادار کرده وه، بو قی فه رنگی و سمیلداری ناو حه زوی
 نیلوفه ری، تووتی شینی سیسیلیایی زمان و ئه و سمۆرانه م بیر که وته وه که

پیش جووتبونیان، بهرامبهر بهیهک دادەنیشتن و تووکی یهکتریان پاک دهکردوه. هه‌موو ئەمانەم بۆی گێژایه‌وه. ژبانی میرووله که زۆر مایه‌ی بایه‌خ پیدانی سولتان بوو، به‌لام به‌هۆی پاک و خاوینبی له راده‌به‌ده‌ری حەوشه‌ی ناوه‌وه‌ی کۆشکه‌وه وه‌ک پتویست زانیاری له‌و باره‌وه نه‌بوو، بوو به‌یه‌کتیک له به‌شه‌کانی کتێبه‌که و ماوه‌یه‌کی درێژ کارمان له‌سه‌ر کرد.

خۆجه‌له‌گه‌ڵ ده‌ستکردن به‌ نووسینه‌وه‌ی ژبانی ریکوپیک و لۆجیکداری میرووله‌دا، پیشبینی ده‌کرد ئیمه‌ هه‌مان کات سولتان په‌روه‌ده‌ش ده‌که‌ین. بۆ ئەو مه‌به‌سته، باسکردنی میرووله‌ی ره‌شی ناسراوی به‌لای ئیمه‌وه به‌که‌م زانی و باسی چۆنیه‌تی نه‌زمی میرووله‌ سووره‌کانی ئەمریکای گێژایه‌وه. ئەمه‌ش بیرۆکه‌ی ئەوه‌ی پێی به‌خشی کتێبیک هه‌مان کات خه‌مگین و سوودبه‌خش سه‌باره‌ت به‌ به‌سه‌ره‌اته‌کانی خه‌لکی خۆجیتی ده‌به‌نگی ئەو و لاته‌ پر له‌ ماره‌ی ئەمریکای پێ ده‌گوتریت و رووداوه‌کان هه‌یچ شتیکیان له‌ ره‌وتی ژبانیان نه‌گۆزیبوو، بنووسیت. به‌ده‌م گێژانه‌وه‌ی ورده‌کاریه‌که‌وه، گوته‌ی به‌سه‌ره‌اتی ئەو پادشا مندا له‌ش ده‌نوسم که له‌به‌ر بایه‌خ نه‌دانی به‌ زانست، گاوه‌ه‌کانی ئیسپانیا دوا‌جار له‌سه‌ر مێخ دایاننیشاند، به‌لام خۆجه‌ هه‌رگیز غیره‌تی نه‌کرد ئەو کتێبه‌ ته‌واو بکات. نیگاره‌کانی ئەو وه‌ستای میناتوره‌ی بانگمان کردبوو وینه‌ی گامیشی بالدار و گای شه‌ش پێ و ماری دووسه‌رمان به‌شپوه‌یه‌کی به‌رجه‌سته بۆ بکیشیت، جێی ره‌زامه‌ندیان نه‌بوو. خۆجه‌ گوته‌ی: "راستی له‌ رابردوودا به‌و جوژه‌ بوو، به‌لام ئیستا هه‌موو نیگاریک سی ره‌هه‌ند و سیبه‌ری راسته‌قینه‌ی هه‌یه. تۆ پروانه؛ ته‌ناته‌ت میرووله‌یه‌کی زۆر ئاسایی، وه‌ک ئەوه‌ی هاوجمکی خۆی به‌دوای خۆیدا رابکیشیت، سیبه‌ری خۆی هه‌لگرته‌وه و له‌سه‌رخۆ ده‌یگوازیته‌وه."

له‌به‌ر ئەوه‌ی سولتان هه‌یچ لێی نه‌پرسییه‌وه، بریاری دا کتێبه‌کان له‌ پێی والیه‌وه پیشکیش به‌ سولتان بکات، به‌لام دواتر زۆر له‌مه‌ په‌شیمان بووه‌وه. والی گوتبووی: "ئەستیره‌ناسی سۆفیگه‌ریه‌، حوسین ئەفه‌ندی ده‌ستی دابوو هه‌کارێ بالتر له‌ به‌ژنی خۆی و ده‌ستی کردبوو به‌ فرت و فیلی سیاسی.

ئىستاش گومانم ھەيە تۆ چاوت لە جىيى ئەو برىيىت. من بروام بە شتىك ھەيە زانستى پى دەگوتريت. ئەمەش پىوھندىي بە چەكەو ھەيە، نەك بە ئەستىرەو ھەيە. ئەستىرەناسى كارىكە نەگبەتى بەدواو ھەيە. ئەمەشم لەو ھەيە بۆ دەرکەوتوو ھەموو ئەوانەي چوونەتە ئەو كارەو ھەيە، يان كوژراون، ياخۆ لە ھەمووي خراپتر، رۆژىك لە رۆژان بەشئو ھەيەكى نەپنى بى سەرو شوپن كراون، بۆيە بەھىچ جوړىك نامەو پىت تۆ كە زۆرم خوښ دەو پىت و باو ھەيە بە زانستەكەت ھەيە، ئەو ئەركە بگريتە ئەستۆ. برىيار وايە پۆستى كەورەي ئەستىرەناسان بدرىت بە سدقى ئەفەندى. ئەو، بەشى ئەو ھەيە مژە و ساويلكەيە بتوانىت پىداويستىيەكانى ئەو ئەركە بەجى بگەيەنيت. بىستوو ھەيە دەستت بەسەر كىتەبەكانى كەورەي ئەستىرەناسانى پىشودا گرتوو ھەيە. داوات لى دەكەم توخنى ئەو كارە نەكەويت. "خۆجەش پىي گوتبوو لە زانست بترازىت، خۆي بەھىچ شتىكى ترەو خەرىك ناكات. پاشان ئەو كىتەبانەي دابوويى كە دەيوست بە سولتانی بگەيەنيت. ئىوارە لە مال گوتى لە زانست بترازىت، خۆي بەھىچ شتىكى ترەو سەرقال ناكات، بەلام ھەريچىەك لە پىناوي پىرەو كردنى زانستەكەيدا پىويست بىت، دەيكات. وەك سەرھەتاي كارىش، نەفرەتى لە والى كرد.

مانگى دواتر، ئەو دەمەي پەروشى زانينى چۆنيەتبي كاردانەو ھەي سولتانی منداڵ بووين لە بەرامبەر ئازەلە رەنگاوپرەنگەكانى زاھى خەيالى ئىمە، خۆجە بىرى لەو دەكردو ھەي بۆچى دەبىت تا ئىستا لە كوڤشكەو بانگ نەكرابىت؟ دواچار بۆ راو بانگيان كرد. پىكەو ھەي چووين بۆ كوڤشكى مىراخۆر لە كەنارى چەمى كاغەزخانە بۆ ئەو ھەي ئەو لە تەنىشت سولتانیانەو ھەي بىت و منىش لە دوورەو ھەي سەبىرى بەزى راو بگەم. ئەو ناو ھەي زۆر جەنجال بوو. سەر كەردى پاسەوانان گشت شتىكى ئامادە كەردبوو. ھەموومان بىنيان چۆن كەرويشك و رىوى بەرەلا كران و تاژى نىشتنە سەريان. سەر جەم چاوەكان بىنيان چۆن يەكەك لە كەرويشكەكان لە ھاوړىكانى جيا بوو ھەي و خۆي ھەلدايە ئاوەو ھەي بە مەلە خۆي گەيانە ئەو بەرى ئا، بىنيان و گويمان لى بوو پاسەوانەكان

ويستيان له وپش سهگي تې بهردن، به لام سولتان مؤلته تي نهدا و گوتي: "با كه روپشك نازاد بيت." سهگيكي بهرله له و بهري رووبار بوو، كه روپشكي به سته زمان ديسانه وه خوي هلدابه ناو ناو، به لام سهگه كه فرياي كهوت و گرتي. پاسه وانه كان ده سته جي خويان گهياندي و كه روپشكيان له ده مي ده ريتنا، هينا يانه بهرده مي سولتاني مندا، له وپش يه كسه كه روپشكي پشكني و دلخوس بوو به و هي بريني سهختي پيوه نه بوو. پاشان ده ستووري دا بريتته سهر شاخ و له وئ نازاد بكرتت. دواتر، ناپوره يه كه خوجه و گرگنه قز سووره كه شم له ناوياندا بيني، له ده وري سولتان گرد بوونه وه.

خوجه، ئيواره گيرا يه وه گوتي: سولتان پرسيا ري چونه تي ليكدانه وي روودا وه كه ي كرد بوو. دواي هه مووان نوره ي خوجه هاتبو قسه بكات و گوتبو وي له شويني چاوه پروان نه كراوه وه دوژمن بؤ سولتان پيدا ده بيت، به لام بي درد و به لا له و مه ترسييه ديتته ده ري. ناپوره كه، هه وليان دابوو ليكدانه وه كه ي خوجه، له بهر له و هي باس له دوژمن و مه ترسيي مردن دهكات و ته نانه ت سولتان له گه ل كه روپشكدا به راورد دهكات، خراپ له سولتان بگهي نن، به لام سولتان هه مووياني، به سدقي له فه نديي گه و ره ي له ستيره ناساني شه وه بيده نگ دهكات ده ليت قسه كان ي خوجه دهكات به گواره و له گوپيان دهكات. پاشان به دم سه ير كردني نيشتنه وه ي چهند بازيك به سه ر قه له ره شيكه وه و بينيني كوتايي خه مگيني ريوپيه كه كه به هه موو توانا وه به رگري له خوي ده كرد و له ناكامدا تاژييه بي شه رمه كان له توپه تيان كرد، سولتان گوتبو وي شيره كه ي دوو به چكه ي بووه، يه كيكيان نيره، له و ي تريان مييه و هه ردووكيشيان هاوكيشي يه كترن و كتبه كان ي ناژه لانيشي زور به دل بووه. پرسيا ري گاي بال شين و پشيله ي په مه يي مي رگه كان ي كه تاري رووباري نيلي كرد بوو. خوجه به شيوه يه كي سه ير مه ستي سه ركه وتن بوو، هه مان كات ترسيشي لي نيشتبوو.

ماوه به كي زور دواي له وه هه والمان زاني چهند شتيك له كو شكدا پروويان داوه: سولتان كوپسه م ده ستي له گه ل ناغا كان ي يه نيچه ره تيكل كردو وه و

نەخشەییەکی دارشتوووە بۆ بە کوشتدانی سولتان و دایکی و دانانی شازادە سلیمان لە جێی سولتان، بەلام هەولەکەیی سەری نەگرتوو. تا مردن دەست خرابوووە بیناقاقای سولتان کوێسەم و خوین لە دەم و لووتی فیچقەیی کردبوو. خۆجە هەوالی رووداوەکانی لە میانەیی قسە و قسەلۆکی هاوڕێ گەمژەکانی دەچووونە موەقیتخانەو پێ دەگەیشت. جاروباریش دەچوووە دەررخانە، ئەگەرنا، رووی لە هیچ شوێنێکی دی نەدەکرد.

لە پایزدا بیرى کردوووە جارێکی تر بێردۆزەیی کۆسمۆگرافی بگریتهووە دەست، بەلام تووشی ناوومیدی بوو: روانگەخانەیک پێویست بوو. دەیگوت هەرەک چۆن گەمژەکان قروشیک بە ئەستیرە نادەن، ئەستیرەکانیش هیچ بایەخێک بۆ ئەوان دانائین. زستان هات و تەم رۆژگاری داگرت. رۆژیک بیستمان والی لە کار دوور خراووتهووە. ویستبویان ئەویش بخنکین، بەلام دایە سولتان رازی نەبوو. دەست بەسەر مالم و مولکیدا گیرابوو، خۆیشی بۆ ئەرزنجان دوور خرابوووە. دواتر جگە لە هەوالی مردنی، هیچ دەنگوباسێکی تریمان پێ نەگەیشتهووە. خۆجە گوتی ئیدی لە کەس ناترسیت و قەرزاری هیچ کەسیکیش نییە. نەمزانی داخۆ لەو کاتەدا بیرى لەووە کردوووتهووە زۆر شت لە منەووە فێر بوو، یاخۆ نا؟ ئیدی نە لە منداڵەکە دەترسا و نە لە دایکی. دەتگوت دروشمی: "یان گەیشتن بە لوکەیی دەولەت، یان مردار بوونەووە وەک قەلەرەشکە"ی بەرز کردوووتهووە! لە مالم بە بێدەنگی لە ناو کتیبەکانماندا دادەنیشتین، لە بارەیی مێروولە سوورەکانی ئەمریکاووە دەدواین و خەیاڵاتی مێروولەنامەییەکی نویمان دادەرشت.

ئەو زستانەشمان وەک زۆری پێشووتر و دواتر لە مالم بەسەر برد. هیچ شتیەک نەقەوما. لە شەوانی ساردا، لە نەهۆمی خوارووەیی مالمەووە کە بای باکور لە دەرگا و پەنجەرەکانەووە خۆی پێدا دەکرد، دادەنیشتین و قسەمان دەکرد. ئیدی بە چاوی سووک بۆمی نەدەروانی، یان وای پێشان دەدا بەو جۆرە بۆم ناروانتیت. من، هۆی ئەم ئیزیکبۆنەووەی ئەوم گەراندهووە بۆ ئەووی نە لە کۆشک و نە لە دەرووبەری کۆشکەووە کەس بەدویدا نەدەنارد.

جاروباریش بیرم دهکردوه ئه‌ویش وهک من لیکچوونی نیوانمان ده‌بینیت. به خۆم ده‌گوت ئیدی کاتیک سه‌یری من ده‌کات، خۆی ده‌بینیت، به‌په‌رۆش بووم بزائم له‌و ساتانه‌دا بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه. کتیبیکی تری درێژمان له‌سه‌ر ئاژه‌لان ته‌واو کردبوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی والی دوور خرابوو و خۆج‌ه‌ش ده‌یگوت ئاماده‌ نییه‌ بۆنی ده‌می ناسیاوه دووره‌کانی هاتوچۆکه‌ری کۆشک بکات، کتیبه‌که‌ هه‌روا له‌سه‌ر مێز که‌وتبوو. جاروبار، له‌ بیزاریی رۆژانی بیکاریدا، په‌ره‌کانیم هه‌لده‌دایه‌وه و سه‌یری نیگاری کولله‌ی مۆر و ماسییه‌ فریوه‌کانی ده‌ستکاری خۆم ده‌کرد و به‌په‌رۆش بووم بزائم سوڵتان له‌ کاتی خۆینده‌وه‌ی ئه‌م دێرانه‌دا بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه.

سه‌ره‌تای به‌هار ئینجا خۆج‌ه‌ بانگ کرا. سوڵتانی مندال به‌ بینینی خۆج‌ه‌ زۆر که‌یفخۆش بووه‌. به‌گوێزه‌ی قسه‌کانی خۆج‌ه‌، له‌ سه‌رجه‌م ره‌فتار و گوتارییه‌وه‌ بۆی ده‌رکه‌وتبوو ماوه‌یه‌کی درێژه‌ بیر له‌ خۆج‌ه‌ کردوه‌ته‌وه‌، به‌لام به‌هۆی پالئه‌سه‌تۆی گه‌ج‌ه‌ر و گوجه‌ری ده‌ورپه‌روه‌ له‌ دووی نه‌ناردوو. سوڵتان یه‌کسه‌ر قسه‌ی بردبووه‌وه‌ سه‌ر پیلانه‌که‌ی نه‌کی و گوته‌بوی خۆج‌ه‌ پێشبینی ئه‌م مه‌ترسییه‌ی کردوو، به‌لام هه‌مان کات پێشبینی ئه‌وه‌شی کردوو سوڵتان به‌ سه‌لامه‌تی له‌ مه‌ترسییه‌ رزگاری ده‌بیت. سوڵتان، ئه‌و شه‌وه‌ هه‌چ له‌ ژاوه‌ژاوی به‌نیازی له‌ ناوهردنی ئه‌و سازکراو نه‌ترساوه‌، چونکه‌ ئه‌و سه‌گه‌ ناپاکه‌ی بیر که‌وتبووه‌وه‌ که‌ دانه‌کانی کاریان له‌ که‌روێشکه‌که‌ نه‌کردبوو. سوڵتان، دوا‌ی پیاه‌ل‌دان و ستایشکردن، ده‌ستووری دا‌بوو له‌ شوینیکی گونجاو کێلگه‌یه‌ک بدریت به‌ خۆج‌ه‌. به‌ره‌له‌وه‌ی کار به‌ فالگرتنه‌وه‌ بگات، خۆج‌ه‌ ناچار بوویو بێته‌ ده‌ره‌وه‌. پێشیان گوته‌بوو ده‌بیت بۆ به‌راتی کێلگه‌که‌ تا کۆتایی وه‌رزی هاوین چاوه‌ڕێ بکات.

خۆج‌ه‌ له‌ ماوه‌ی چاوه‌روانیکردندا و به‌ پشتبه‌ستن به‌ داها‌تی کێلگه‌که‌ی، نه‌خسه‌ی دارشت بۆ دامه‌زاندنی روانگه‌خانه‌یه‌کی بچووک له‌ باخچه‌ی ماله‌وه‌دا. پیاوانه‌کانی ئه‌و چاله‌ی ده‌بوو هه‌لبه‌که‌ ندریت و تێچوونی ئه‌و ئامیرانه‌ی پتویست بوو جیگیر بکڕین، حسیب کرد، به‌لام ئه‌مجاریان هه‌ر زۆر

زوو بېزار بوو. لهو سه‌روبه‌نده‌دا ده‌ست‌نووس‌يکي به هيل‌يکي ناخو‌ش نووس‌راوي کت‌يبيکي دو‌زيه‌وه. ده‌ست‌نووس‌ه‌که نه‌نجامي چاو‌دي‌ري‌کردني نه‌ست‌يره‌ي له‌لايه‌ن سو‌في ته‌قيه‌دين ناو‌يکه‌وه له خو‌گرتيوو. دوو مانگي خو‌ي به پشک‌يني راس‌تي و دروس‌تي چاو‌دي‌ري‌کردنه‌کانه‌وه به خه‌رج دا، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ي بو‌ي نا‌شکرا نه‌بوو کام هه‌له له نام‌يره هه‌رزان به‌هاکاني خو‌ي و کاميان له ته‌قيه‌دين خو‌ي و کاميان له بي سه‌روبه‌ري کت‌يبه ده‌ست‌وخه‌ت ناخو‌شه‌که‌وه سه‌رچاوه‌ي گرتوه، له نا‌کامدا به هه‌لچونه‌وه ده‌ستي له کار هه‌لگرت. نه‌و شته‌ي زياتر رقي هه‌لساند، چه‌ند به‌ي‌تيکي سه‌روادار و هاوکيش بوون که به‌شي‌وازي شه‌شه‌وانه حس‌يب کرابوون و له‌لايه‌ن په‌کيک له خاوه‌نه‌کاني پيشووتری کت‌يبه‌که‌وه خز‌يندرا‌بوونه نيوان خسته‌ي سي‌گوشه‌يي هيل‌ه‌کانه‌وه. خاوه‌ني کت‌يبه‌که به به‌کاره‌يناني حس‌يبي نه‌بجه‌د و به گرتنه‌به‌ري شي‌وازي تر، چه‌ند بو‌چوون‌يکي ساده‌ي سه‌به‌ره‌ت به داهاتووي جيهان خسته‌بووه روو: به‌و پي‌يه ده‌بوو کابرا دواچار له دواي چوار کچ، کو‌ريکي بي‌ت، په‌تايه‌ک بلاو بي‌ته‌وه بي تاوانان له گونا‌ه‌کاران جيا ده‌کاته‌وه و به‌هائه‌دين نه‌فهنديي هاوس‌يشي ده‌مرئ. خو‌جه، نه‌گه‌رچي له سه‌ره‌تاوه که‌يفي به خو‌يندنه‌وه‌ي نه‌و فالانه ده‌هات، به‌لام دواتر دووچاري نا‌وم‌ي‌دي بوو. ئيدي به باوه‌ر به‌خو‌بوون‌يکي سه‌ير و ترسناکه‌وه باسي ناواخني مي‌شکمانی ده‌کرد. به‌جو‌ريک ده‌دواين وه‌ک نه‌وه‌ي باسي سندنو‌و‌گه‌ليک بکه‌ين و بتوانين سه‌ريان هه‌لبده‌ينه‌وه و سه‌يري ناويان بکه‌ين، يان باسي دو‌لابه‌کاني ناو ژووره‌که بکه‌ين.

نه‌و کيلگه‌يه‌ي سولتان ده‌ستووري دابوو بدر‌يت به خو‌جه، نه له کو‌تايي هابوين و نه له سه‌ره‌تاي زستاندا به‌ناوييه‌وه نه‌کرا. له به‌هاريشدا پتيان گوتبوو تو‌ماريکي نو‌يي بو ده‌کر‌يت و ده‌بي‌ت چاوه‌ري بکات. له‌و ماوه‌يه‌دا، نه‌گه‌ر جاريه‌جاريش بوايه، بو کو‌شک بانگ ده‌کرا و وه‌لامي پرسياره‌کاني سولتاني له‌مه‌ر ليکدانه‌وه‌ي په‌يدا‌بووني درزيک له ناو‌ينه‌دا، برووسکه‌يه‌کي سه‌وز له که‌ناري دوو‌رگه‌ي ياسيادا، وردوخاش‌بووني سورا‌حيه‌کي ره‌نگ

سووری خوینینی پر له ناوی گیللاس له شوینی خویدا و سهبارت به نازلهکانی ناو دواين کتیبی نيمه‌ی ده‌ایه‌وه. پاش گه‌رانه‌وه بۆ مال، ده‌یگوت مندال‌که گه‌یشتووه‌ته قوناغی پیگه‌یشتن. ئەمەش باشتري قوناغە بۆ کاربگه‌ريدانان له‌سه‌ر مرۆف و ده‌یگوت سولتان ده‌خاته ناوله‌پی ده‌ستی.

بۆ ئەو مه‌به‌سته ده‌ستی کرد به نووسینی کتیبی سهرله‌به‌ر نوێ. له منه‌وه کۆتایي نازتيکه‌کان و بیره‌وه‌ریه‌کانی کۆرتيزی بيستبوو، هه‌ر له سه‌ره‌تاشه‌وه چيرۆکی ئەو پادشا مندال‌ه به‌له‌نگازه‌ی له‌خه‌يالدا بوو که به‌هۆی پشتگو‌بخستنی زانسته‌وه له‌سه‌ر ميخ دانيشيندرايوو. ئەو ماوه‌يه له‌ باره‌ی که‌سانتيکی بي نامووسه‌وه قسه‌ی ده‌کرد که به‌ تۆپ و ئاميري شه‌ر و ئەفسانه و چه‌که‌وه له‌ کاتي خه‌ودا په‌لاماری مرۆقه‌ باشه‌کانيان داوه و ناچاريان کردوون سه‌ر بۆ نه‌زمی ئەمان داينه‌وين، به‌لام ئەو شتانه‌ی خه‌ريکی نووسينيان بوو، ماوه‌يه‌کی دريژ له‌ مني شاردنه‌وه. پيم وا بوو چاوه‌پي سه‌رنجی مني ده‌کرد، به‌لام تاسه‌ی نيشتمانم له‌و پۆزانه‌دا له‌په‌ر به‌ره‌و نائوم‌يديه‌کی قول به‌کيشمی کردبوو، ئەمەش رقی مني له‌ به‌رامبه‌ر خوچه‌دا ئەستورتر کردبوو. په‌رۆشیی خوّم جلّه‌و کرد و توانيم له‌ بايه‌خ نه‌دان به‌و ئامانجانه‌ی به‌ زيره‌کی خۆی و به‌ پشتبه‌ستن به‌ خویندنه‌وه‌ی چه‌ند کتیبی شپ و هه‌رزان به‌ها و به‌ گي‌رانه‌وه‌کانی من به‌ ده‌ستی هينابوو، سه‌رکه‌وتوو يم. به‌مجۆره، به‌ شادمانیيه‌وه بينيم چۆن رۆژ به‌رۆژ، سه‌ره‌تا متمانه‌ی به‌ خۆی و دواتر به‌و شته‌ نه‌ما که سه‌رقالی نووسيني بوو.

ده‌چووه ژووری بچووكی سه‌ره‌وه و وه‌ك ژووری كار به‌كاری ده‌هينا، له به‌رده‌م ئەو مي‌زه‌ی من به‌ دروستکردنم دا‌بوو، داده‌نيشت، بگه‌ره بي‌ريشی ده‌کرده‌وه، به‌لام نه‌یده‌توانی بنووسیت. هه‌ستم ده‌کرد ناتوانیت بنووسیت. ده‌مزانى تا رای من له‌ باره‌ی بۆچوونه‌کانی خو‌يه‌وه نه‌زانیت، ناو‌پريت بنووسیت. ئەوه‌ی وای لى ده‌کرد متمانه‌ی به‌ خۆی نه‌بیت، هه‌ر که‌موکورتی بۆچوونه‌ ساده‌کانی من نه‌بوو که به‌لای ئەوه‌وه مايه‌ی رقی بونه‌وه‌بوو، راستیيه‌که‌ی، ئەو ده‌يويس‌ت زانسته‌کانی من و بي‌رکردنه‌وه‌ی "ته‌وانه‌ی گشت

ئەو چاۋ قوتوۋى زانستانەيان لە مېشكى مندا چەسپاندىبوو، فېر بېت. گەلۇ ئەوانە لە رەوشىكى ۋەك ئەۋەى ئەمدا چۆن بىر دەكەنەۋە؟ ئەمە پرسىيارىك بوو دەۋىست ژيانى خۆى لە پىناۋدا دابىت و لە منى بكات، بەلام نەيدەكردا! ئاى چەندە چاۋەپىم كرد پى بە جەرگى خۆيدا بىت و راست و مەردانە ئەو پرسىيارەم لى بكات! بەلام نەپىرسى. دواى ماۋىيەك دەستى لەو كىتەبە ھەلگرت، جا نازانم تەۋاۋى كرد، ياخۇ نا. سەرلەنۆى گەرپاەۋە سەر بەزمى "گەمژەكان". دەپكوت پىرەۋكردنى زانستى راستەقىنە بە تىگەيشتن لە ھۆكارى گەمژەى ئەۋاندا تى دەپەرىت، بە زانىنى ھۆى ئەۋەى بۆچى مېشكىان واپە و پاشان بىرکردنەۋە لەبەر رۆشنايى بەرئەنجامەكانىدا! بەخۇم دەگوت لە ناۋمىدیدا ھەمان شت كاۋىژ دەكاتەۋە، چونكە لە كۆشكەۋە ئاماژەى بانگەپىشتى چاۋەروانكرائى پى نەدەگەيشت. كات بەفېرۆ دەچوو. قۇناغى بالقبوونى سولتانىش بە كەلكى ھىچى ئەۋتۆ نەدەھات.

لە ھاۋىنى پىش گەيشتنى كۆپرولۇ مەمەد پاشا بە پلەى باشۋەزىر، خۇجە دواچار بە كىلگەكەى شاد بوو، بەدلى خۆى شوپىنكى گونجاۋى ھەلبىژارد. داھاتى دوو ئاشى ئاۋى دەۋرۋەرى گەبزە و داھاتى دوو گوندى سەعاتە رىيەك دوور لە شارۋچكەكەى بۇ ديارى كرابوو. لە وادەى بەرۋوبوم كۆكردنەۋەدا چوۋىن بۇ گەبزە و ھەمان خانوۋە كۆنەكەى پىشۋومان بەكرى گرت، چونكە بەپىككەۋت چۆل كرابوو. بەلام خۇجە ئەۋ مانگانەى لەۋىمان بەسەر بردبوو، ئەۋ رۆژانەى من مېزەكەم لای دارتاش ھىنايەۋە و ئەۋ نەفرەتى لى دەكرد، ھەموۋى لە بىر كردبوو. وا ديار بوو بىرەۋەرىيەكانى ئەمىش ۋەك مالاكە كۆن و دزىو بوۋىن. توۋشى بى ئۆقرەيەكىش ھاتبوو بوارى پى نەدەدا خۆى بەھىچ شىتتىكى رابردوۋەۋە خەرىك بكات. چەند جارىك سەردانى گوندىشەكانى كرد و كارۋيارەكانى بەسەر كردەۋە. برى داھاتەكانى سالى پىشۋوى بۇ ئاشكرا بوو، ئاشكراشى كرد لە ژىر كارىگەرى ئەحمەد پاشاى تەرخونچوۋدا كە ئەم ناۋى لە دۆستەكانى خۆيەۋە لە مۋەقىتخانە بىستبوو، فېرى شىۋازىك بوۋە بۇ تۆماركردنى برى داھاتى كىلگەكەى بەجۆرىكى سادە

و شیایوی تیگه‌یشتن.

به لّام بهم داهینانه شه‌وه رانه‌وه‌ستا، چونکه نه باوه‌ری به ره‌سه‌نایه‌تی و نه به سووده‌کانی هه‌بوو. دانیشتنه‌کانی شه‌وانه‌ی له باخچه‌ی پشته‌وه‌ی مالّ و روانینی بۆ ئاسمان سه‌رله‌نوئێ خولایای گه‌ردوونناسی تیدا زیندوو کردبووه‌وه. جارێکیان منیش غیره‌تم خسته به‌ر، چونکه پتیم وا بوو ده‌توانیت بیر و رامانی خۆی هه‌نگاوێک بباته پتیشه‌وه، به‌لّام ئه‌و نیازی چاودتیریکردن، یان به‌ره‌مه‌پێانی ئه‌قلی نه‌بوو. مندا لّان و هۆشمه‌ندترین ئه‌و گه‌جانه‌ی له گوند و له گه‌زه‌ ده‌یناسین، بۆ مالّ بانگ کرد و پتییانی راگه‌یاندا فیدی به‌رزترین زانستیان ده‌کات. منی نارده‌وه بۆ ئه‌سته‌نبولّ بۆ هینانی میناتور و زه‌نگه‌کان، خۆشی ده‌ستیکی پیا‌یانا هینایه‌وه، چه‌وری کردن و له باخچه‌دا بۆ می‌وانه‌کانی دامه‌زراند. ئیوارانێک، به‌هیز و به‌ئومیدیکێ زۆره‌وه، من نه‌توانی تی بگم له کوپوه سه‌رچاوه ده‌گریت، به‌جۆش و بی زیاد پتوه‌نان ئه‌و بیردۆزانه‌ی ئاسمانی دوویات کرده‌وه که پتیشتر بۆ والی و دواتر بۆ سولتانی شی کردبوونه‌وه. رۆژی دواتر له‌به‌ر ده‌رگای مالّه‌که‌ماندا دلّی کونکونی مه‌رێکمان دۆزیه‌وه هیشتا خۆینی لی ده‌چۆرا. ئه‌مه به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی بۆ دواچار هیوای خۆمان له گه‌ردوونناسی و ئه‌و ئاپۆریه‌ش بپیرین که بی ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت پرسیارێکیش بکه‌ن، له نیوه‌ی شه‌ودا بلاوه‌یان کرد و هه‌رکس بۆ مالّی خۆی گه‌رایه‌وه.

ئهم دۆزانه‌شی زۆر گه‌وره نه‌کرده‌وه و به‌سه‌ر خۆی نه‌هینا. پتی وا بوو ئه‌وانه که سانیک نین له خولانه‌وه‌ی زه‌وی و ئه‌ستیره‌کان تی بگن و پتویستیش ناکات له‌م کاته‌دا تی بگن. ئه‌وه‌ی ده‌بوو له‌م بابته تی بگات، که‌سیک بوو له‌ دورانی بالقبووندا بوو. له‌وانه‌یه له ئاماده‌نه‌بوونماندا منه‌مانی کردبیت. که‌چی ئیمه‌ وا خه‌ریکه لیره له پتیناوی به‌ ده‌ستخستنی چوار پینچ قروشی دوا کۆکردنه‌وه‌ی به‌روبووم ئه‌و هه‌له له‌ ده‌ست ده‌ده‌ین. یه‌کسه‌ر دوا ئه‌وه‌ی کاروباره‌کانی خۆمان جۆر کرد، یه‌کیک له‌ لاهه ئاوه‌زیاوه‌کانی به‌رواله‌ت هۆشمه‌ندترینی لای دپی به‌ سه‌رپاله‌ گرت و خۆمان

گه پراينه وه بۆ ئەسته نبول.

سى سالى دواى ئەوه له ريزى خراپترين سالانى ئيمه دا بوون. هه رۆژيک و مانگيک و وهريک به سه زمان ده برد، دوو باره بوونه وه يه کى بيزار و وه رسکه رى رۆژ و مانگ و وه ريزى پيشووى خويان بوون. به دهم دهر د و نائوميدييه وه هه مان شته کانى پيشوومان ده بينيه وه و ده تگوت چاوه پى دۆرائيکى ناو لى نه راو بکهين. ديسان ناوبه ناو له کوشکه وه به دواى خوچه دا ده نيردا و داواى ليکدانه وه يى شه زمانه ي لى ده کرا. ديسان، هه موو دوانيوه رۆيه کى رۆژانى پينجشمه له گه ل هاو زانياره کانى خویدا له موه قيتخانه به يه ک ده گيشتن و قسه و باسيان ئالوگۆر ده کرد. ئەگه رچى به هه مان پيکويکي جارانيش نه بوو، به لام ديسان به يانيان قوتابيانى ده بينى و لايانى هدا. ديسان. سه ره راي ئەوه ي که ميک شل بوو بوو، به لام هيشتا ده يتوانى خو ي له به رامبه ر ئەو که سانه دا رابگريت که به مه به ستي هاندانى ئەم بۆ ژنان هينان ده اتن. ديسان، ناچار ده بوو له پيناوى خه وتن له گه ل ژناندا گو ي له موزيکيک بگريت که خو ي ده يگوت چه زى لبي نيه. ديسان، هه نديک جار وا ده اته به رچاو وه ک ئەوه ي له و نه فره ته دا که له گه مژه کانى ده کات، نفوم بوويت. ديسان، ده چووه وه ژوره که ي خو ي، له جيگه دا راده کشا و دواى هه لدانه وه ي په رى کتيب و ده ستنووسه کانى ده ورره ي به هه لچوونه وه، چه ندين سه عات بۆ بنميچه که ي ده روانى و چاوه پى ده کرد.

ئوه ي له نائوميدي ئەمى زياتر ده کرد، سه رکه وته کانى کوپرولو مه مه د پاشا بوو. ئەم له رپى دۆسته کانى موه قيتخانه وه هه واله کانى پى ده گه يشت. ده يگي پرايه وه و ده يگوت ره وه که شتيى کوپرولو مه مه د پاشا به سه ر فينيسيايييه کاندا سه رکه وته وه و بۆزجاندا و ليمنى به ده ست هيناوته وه، يان ئابازا سه سه ن پاشاي ياخي بووى ته مى کردوه. دريژه ي ده دا يى و ده يگوت: "ئهمانه کومه ليک سه رکه وتنى کوتايى و کاتين، دواين له قه فرتيى که مه ندمايکه هينده ي پى ناچيت له قوراوى ده به نگی و بى تواناييدا ده چه قيت." وا ديار بوو چاوه پى خراپه يه ک بکات بۆ گوپىنى ئەو رۆژانه ي که

خۆيان دووپات دهكردهوه و ئيمه يان پتر ماندوو دهكرد. سه رباري هه موو ئه مانهش، هه وسه له و ئوميدى نه مابوو خۆى به و شته وه سه رقال بكات كه به زانست ناو ده برا و ئه و خۆى پييانه وه ماندوو دهكرد. خرۆشى هه ر بيرۆكه يه كى نوئ له هه فته يه كه زياتر برى نه دهكرد، چونكه له ماوه يه كى كورندا ده به ننگه كانى بير ده كه ته وه و هه موو شتيكى ترى له بير دهكرد. ئايا ئه و هه موو بيره ي تا ئه و كاته له وانى كر دبو وه وه، به س نه بوو؟ ئه و هه موو هه لچوونه؟ له وانه يشه نه يتوانيبت هيز و ويست بۆ شۆر بوونه وه به ورده كار يه كانى ئه و زانسته دا گرد بكات وه، چونكه له و كاتانه دا تازه به تازه فير بوو بوو خۆى له وانى دى جيا بكات وه، به لام هات بو وه سه ر با وه ره ينان به وه ي ئه و له وان جيا واز تره.

به كه مين خرۆشى روونا كيه خش راسته وخۆ له هه ناوى بيزاريه وه له دا يك بوو. له بهر ئه وه ي ئيدى نه يده توانى به دوور و ديژى له هيج بابه تيك رامينيت، كتومت جۆرى ئه و مندا له كه مژه و خۆپه رستانه ي كه نازانن خۆيان به چيه وه سه رقال بكن، ئه و رۆژانه به وه كاتى به سه ر ده برد خۆى به م ژوورى ما لدا بكات و له وى تر يانه وه بيته ده ره وه، سه ربكه ويته نهۆمى سه ره وه و دا به زيته خواره وه و بى كار و كر ده وه له په نجه ره كانه وه سه يرى ده ره وه بكات. له ميانه ي كه رانى وه رسكه ر و بى كۆتايى ئه وه وه كه مالى له ته خته بنياتنراوى پر كر دبوو له جيك و هور، ده مزانى چاو رپى به زميك بۆ خۆ پيوه خه ري ككرن و بيرۆكه يه ك و وشه يه كى ئوميد به خش له من دهكات، به لام من به هۆى ئه وه ي هيزى رق و نه فره تم له به رامبه رى هيج كه مى نه كر دبوو، سه رباريى چاو تر ساوى خۆيشم، وشه ي چاو هروانكراوم پيى نه ده گوت. هه ر جار يكيش بۆ ده سته كتنى وه لاميك له من پيى له جه رگى خۆى دنا و چه ند رسته يه كى بۆ دلدا نه وه م ده گوت، من ئه و وشه رزگار كه ره م هه ر نه ده دركاند. ئه و كاتانه ي ده ميست له كۆشكه وه هه و آلتيكى به خيبرى پى گه يشتو وه، يان بيرۆكه يه كى نوپى هه يه و ئه گه ر خۆى رابگريت و دواى بكه ويت له وانه يه ئه نجاميك به ده سته وه بدات، من، يان خۆم كه رو كپ دهكرد، يان ده سته جى لايه نى گشتى و

باوی قسەکانی ئەوم دەخستە ڕوو، و بەو جۆرە گری خروښیم دەکوژاندەوه. شادمان دەبووم ئەگەر دەمدی لە بۆشایی و نائۆمیدییدا پتچی دەخوارد.

بەلام دواتر هەر لەو بۆشاییەدا بیریۆکەیهکی نوێی بۆ خو سەرقالکردن دۆزییەوه. ڕەنگە ئەم دۆزینەوهیە لە ژیر کاریگەریی بەتەنیاپی مانەوهی خۆیدا سەری گرتبیت، یان بەهۆی ئەوهی نەیدەتوانی هۆشی لە وردەکاریی هیچ شتیکدا چر بکاتەوه و بپەیتەوه دەرەوهی سنوورەکانی نائاسوودەییی خوئی. ئەو کاتە وەلامم دایەوه، چونکە دەمویست هیزی بخەمە بەر و هانی بدەم. ئەو شتە بەخەیاڵی ئەودا هاتیوو، سەرنجی منیشی ڕاکیشابوو. بیرم کردەوه لەو نێوانەدا هەست بە منیش بکات. ئیوارانیک، خو جە بە هەنگاوەکانی، مالهەکی هینایە کرتە، هاتە ژورەکم و وەک ئەوهی لە بارە شتیکێ ڕۆژانە و زۆر ئاساییەوه بدوویت، لیمی پرسی: "بۆچی من منم؟" منیش لەبەر ئەوهی لە هاندانی بووم، وەلامم دایەوه.

پاش ئەوهی پتیم گوت نازانم بۆچی ئەو ئەوه، گوتم ئەم پرسیارە، لەوێ، لە نێوان ئەواندا، زۆر دەکریت و هەموو ڕۆژیکیش زیاتر و زیاتر دەکریت. کاتیک ئەمانەم دەگوت هیچ نمونە و بیریۆکە و شتیکێ ترم لە خەیاڵدا نەبوو تا لە قسەکاندا پشتیان پی ببەستم، تەنیا ویستم بەو جۆرە ئەو ئارەزوو دەکات، وەلامی پرسیارەکه بدەمەوه. لەوانەیشە بە غەریزەیهکی سادەوه هەستم کردبیت ئەم گەمەیهی بەلاوه خو ش بێت. سەری سوورما. بەپەرۆشەوه بۆمی دەروانی، دەبووست بەردەوام بم. "ئەوانیش ئەو پرسیارە لە خو یان دەکەن؟" بە بینینی ئەوهی بە پیکەنینەوه سەری بەلێی بۆ دەلهقینم، یەکسەر هەلچوو: "من ئەمەم نەپرسیوه لەبەر ئەوهی ئەوان دەپیرسن. بێ ئەوهی بزانی ئەوان ئەمەیان لە خو یان پرسيوه، من لە خو م پرسيوه. بەلایشمەوه گرینگ نییە ئەوان چیان کردوو." دواتر بە خو پتیشاندانیک سەیرەوه گوتی: "وا هەست دەکەم دەنگیک لە گوێیەکاندا بەردەوام گوژانیم بۆ دەلێت." ئەم گوژانیبیژەری قولایی ناو گوێیەکانی، باوکی خوا لێخو شبووی هینابوووه بادی، ئەویش پتیش مردنی گوژانیبیژەری لەو جۆرە هەبووه، بەلام گوژانیبیەکانی ئەو

جۆرئىكى تر بووه. گوتى: "ئەوھى من ھەمان بالۆرە دەلئىتەوھ." لەو دەچوو كەمىك شەرم بىكات، درىژەى داىي و گوتى: "من منم، من منم، ئاخ!" خەرىك بوو بدەمە قاقاى پىكەنن، بەلام دانانم بە خۆمدا گرت. ئەگەر ئەمە گالتەيەكى خۆش بوايە، پىويست بوو ئەويش پى بىكەنئىت. پى نەدەكەنى، بەلام خۆى ھەستى كرد لە تخووبەكانى پىكەنن نىزىك بووئەوھ، ئەوھى لەسەر من بوو دەبوو پىشانى بدەم ھەستم بە پىكەننەكەى و واتاى بالۆرەكە كردووه، چونكە ئەمجارەيان دەمويست گەمەكە درىژە بىكشئىت. گوتم پىويستە بالۆرەكە بەھەند وەر بىگىرئىت. بىگومان ئەو كەسەى لە قولايى گوتىەكانىدا گۆرانى دەچرى، لە خۆى بىرازئىت، كەسئىكى تر نەبوو. لەوھدا بوو جۆرئىك لە گالتە لە قسەكانىدا بدۆزئىتەوھ، بەلام لەپەر ھەلچوو: خۆشى ئەمەى نەدەزانى؛ ئەوھى ئەم دەيوست بىزانئىت، ئەوھ بوو بۆچى ئەو دەنگە ھەمان رىزە وشە دەلئىتەوھ؟

بىگومان نەمگوت لە رووى بىزارىيەوھ، بەلام لە راستىدا مەبەستم بوو پى بلىم: نەك ھەر خۆم، بگرە لە رىي خوشك و براكانىشمەوھ دەمزانى ئەو بىزارىيەى لە مندا لائى خۆپەرستىدا بەدى دەكرئىت، لەو جۆرە بەرھەمە و تەنانت شتى توورەھاتى ترىشى لى دەكەوئىتەوھ. گوتم پىويستە بىر لە واتاى بالۆرەكە بىكەننەوھ نەك ھۆيەكەى. لەپەر بەخەيالئىدا ھات بۆى ھەيە لەو بۆشايىيەدا شئىت بئىت. ئەگەر وا بوايە، منىش لە بىزارىيى و نائومئىدى و ترسنۆكىي ئەو رىزگارم دەبوو. لەوانەش بوو ئەمجار بە راستى پى سەرسام بوومايە. ئەگەر ئەمەى بىكرىبايە، ئەوا ئەمجارە شتىك لە ژيانى ھەردووكماندا رووى دەدا. پاشان داماوانە گوتى: "واتا چى بىكەم؟" گوتم بىر لە ھەبوونى خۆت بىكەرەوھ. بەلام ئەمەم بەجۆرئىك نەگوت وەك ئەوھى ئامامۆژگارىي بىكەم، چونكە نەمدەتوانى لەو بابەتەدا ھاوكارىي بىكەم. ھەموو كارەكە كەوتىبووھ ئەستۆى خۆى. بەگالتەوھ گوتى: "واتا چ بىكەم، سەبىرى ئاويئە بىكەم؟" ھىوربوونەوھش بە رووخسارىيەوھ ديار نەبوو. من بئىدەنگ بووم بۆ ئەوھى بىر بىكەمەوھ. ئەو دووبارەى كردەوھ: "سەبىرى ئاويئە بىكەم؟" لەپەر ھەلچوووم، بىرم

پيشاندانى نيبه. سه رهتا ويستم بهرگى گالته بگه به بهر شته كه دا. گوتم
ببركردنه وهى مرؤف له وهى بزانتت چيبه، گالته يه كه له جورى سه بركردنى
ئاوينه، گوتم ئه و قسانه م به هه لچوونه وه كردوو به ئه وهى توورته بگه م، به لام
پى نه ده چوو ئه و بروا به قسه كانم بكات. هه ره شهى ليم كرد ئه گه ر بويرى
خوم نه سه ليم، ئه و خوراكم كه م ده كاته وه و له وهش خراپتر، ده رگام له سه ر
قفل ده دات. پيوست بوو بپر بگه مه وه من چيم و ئه نجامى ببركردنه وه كه شم
له سه ر كاغه ز توومار بگه م. ئه وسا ئه و يش بوى ده ر ده كه وت ئه م كاره چون
ده كريت و منيش چهن بويرم.

سەرەتا، چەند پەرهیەکم سەبارەت بەو رۆژە خۆشانەى لەگەڵ براکانم، دایکم و نەنکم "دایكى دایکم"دا لە كیلگەى خۆمان لە ئەمپۆلى بەسەرم بردبوو، نووسییەوه. راستییەكەى، نەمدەزانى بۆچى ئەمانەم هەلئازارد بۆ گێرانەوهى "من بۆچى منم." پێم وا بێت لەبەر پێویستى تاسەکردنى رۆزانى جوانى بەباچوو بوو. سەربارى ئەوێش، دواى قسەكانى توندەكانى رۆژى پێشووترم، خۆجە هێندە پالەپەستۆى خستبووه سەرم، وەك ئیستا ناچار بووم ترش و خۆى بە وردەكارىیەكانەوه بكەم و بەخەيال هەندىك شت بخولقێنم و بنووسم بەجۆرىك خۆینەر برۆاى پى بكات. بەلام خۆجە لە سەرەتاوه نووسینەكانى پەسەند نەکرد، چونكە بە بۆچوونى ئەو، ئەمە كردهوهى كەسانىكە كە بەدم سەیرکردنى ئاوتینەوه رادەمێن و ئەوێشى من نووسیومه، شتگەلێكن هەموو كەسێك دەتوانێت بیرىان لى بكاتەوه و بیانووێت. دەيگوت ئەمە ئەو بویرىیە نىیە تۆ لە مندا بەكەمى دەبینیت. دواى خۆیندەوهى ئەوهى چۆن چارىك لەگەڵ باوكم و براكانمدا چووین بۆ راو، لەپەر و رچىكى ئالپ لە بەردەمدا قوت بووهوه، ماوهیەكى درێژ چاومان برییه چاوى یەكتر؛ بەیانکردنى هەستى خۆم بەرامبەر مردنى لیخورى خۆشەویستى گالیسكەكانمان چۆن بە بەرچاومانەوه كەوتە ژێر پێى ئەسپەكانى خۆیەوه و دواى لە ناو جێدا گىانى لە دەست دا، خۆجە هەمان وەلامى دایەوه: هەموو كەسێك دەتوانێت ئەمانە بنووێت.

بەدواى ئەو قسەىیەیدا گوتم ئەو شتەنەى ئەوانەى ئەویندەرىتش دەیکەن، لەمانە زیاتر نین. پێم گوت قسەى یەكەم جۆرىك بووه لە زیاد پێوهنان، بە هەلچوونەوه دەربردراوه و نەدەبوو لەوه زیاتر لە من چاوهڕێ بكات. بەلام گوێى بۆم رانەدەگرت. لە ترسى قفلدانى دەرگا لەسەرم، درێژەم بە

نووسینه‌وهی خه‌یا‌له‌کانم دا . به‌و جۆره، له ماوه‌ی دوو مانگدا ناوبه‌ناو به‌خۆشی و جاروباریش به‌دهم نازاره‌وه کۆمه‌لیک بیره‌وه‌ری بیجووکی له‌و جۆره‌ی شایه‌ن به‌بیره‌یتانه‌وه‌م ریکخسته‌وه و چاوم پێدا گێرانه‌وه‌وه . هه‌رچی شتی باش و خراپ هه‌یه، ئه‌وانه‌ی تا کاتی که‌وتنه‌ داوی دیلی به‌سه‌رم هاتبوون، هینامه‌وه به‌رچاوی خۆم و جارێکی تر هه‌ستم به‌ روودانیان کرده‌وه . له‌ ئاکامدا هه‌ستم کرد چیژ له‌م کاره‌م وه‌رده‌گرم . ئیدی پێویستی نه‌ده‌کرد خۆجه‌ بۆ نووسینه‌وه زۆرم لێ بکات . هه‌ر جارێک بیگوتایه‌ ئه‌مه ئه‌و شتانه نییه که ئه‌و ده‌یه‌وێت، من ده‌ستم ده‌دایه‌ بیره‌وه‌رییه‌کی تر و به‌سه‌ره‌هاتیکی تر له‌وانه‌ی پێشووه‌خت بریاری نووسینه‌وه‌یانم دا‌بوو .

پاش ماوه‌یه‌کی درێژ، ئه‌گه‌ر ده‌م‌دی خۆجه‌ش چیژ له‌ نووسراوه‌کانم وه‌رده‌گریت، که‌وتمه‌ چاوه‌ریکردنی کاتیکی گونجاو بۆ به‌کیشکردنی بۆ ناو ئه‌م گه‌مه‌یه . به‌مه‌به‌ستی ئاماده‌کردن و سازدانی، باسی چه‌ند ئه‌زمونیکی سه‌رده‌می مندالێی خۆم بۆی گێرایه‌وه: بێ خه‌وی و ترسی شه‌ویکی درێژ و نه‌براه‌وه؛ هه‌ستی نێزیکیم له‌ براده‌ریکی تافی لاویم که‌ خوومان به‌وه‌وه‌ گرتبوو له‌ یه‌ک کاتدا بیر له‌ هه‌مان شت بکه‌ینه‌وه؛ دواتریش باسی مردنی براده‌ره‌که‌م و ترسی ئه‌وه‌م بۆ گێرایه‌وه‌ و تێ بگه‌ن منیش مردووم و به‌ زیندوویی له‌گه‌ڵ ئه‌ودا ب‌منیژن: ده‌مزانی که‌یفی به‌م شتانه‌ دیت! پاش ماوه‌یه‌کی کورت، غیره‌ت گرتمی و خه‌ونیکی خۆم بۆی گێرایه‌وه: جه‌سته‌م له‌ خۆم جیا بووبوه‌وه، له‌ تاریکیدا له‌گه‌ڵ هاوشیتوه‌یه‌کی رووخسار نادیا‌ری خۆمدا سازشیان ده‌کرد و هه‌ردووکیان ده‌یانویست که‌له‌کۆمه‌م لێ بکه‌ن . خۆجه‌ش له‌و رۆژانه‌دا ده‌یگوت دیسانه‌وه‌ زۆر به‌چ‌ری هه‌مان بالۆره‌ی سه‌مه‌ره‌ی ناو گوێی ده‌بیسیتیت . پاش ئه‌وه‌ی بینیم، وه‌ک خۆم ده‌ویست، که‌وتبووه‌ به‌ر کاریگه‌ری خه‌ونه‌که‌م، به‌ سووربوونه‌وه‌ پێم گوت ئه‌م جۆره‌ نووسینه‌وه‌یه کاریکه‌ ده‌بیت ئه‌ویش تا‌قیی بکاته‌وه . گوتم به‌مه‌ هه‌م خۆت له‌و چاوه‌ریکردنه‌ نه‌براه‌وه‌یه‌ رزگار ده‌که‌یت و هه‌م هیل‌ه‌کانی سنووری جیاکه‌ره‌وه‌ی خۆت له‌ گه‌مزه‌که‌انت ده‌دۆزیته‌وه . جاروبار له‌ کۆشکه‌وه‌ به‌دویدا ده‌نێردرا، به‌لام هه‌یج پێش‌هاتێکی ئومێدبه‌خش

به‌دی نه‌ده‌کرا. له پېشدا که‌میک نازی کرد، به‌لام کاتیک من پیم داگرت، ئه‌و به‌په‌رؤش و که‌میک شه‌رمه‌وه گوتی ئاماده‌یه نووسین تا‌قی بکاته‌وه. له‌بهر ئه‌وه‌ی دهرسا بی‌یت به‌ما‌یه‌ی پیکه‌نین، گالته‌یه‌کی‌شی کرد: "وه‌ک ئه‌وه‌ی پیکه‌وه دنووسین، ده‌توانین پیکه‌وه سه‌یری ئاوینه‌ش بکه‌ین؟"

کاتیک با‌سی پیکه‌وه نووسینی کرد، من هیچ خه‌یالم بۆ ئه‌وه نه‌چوو مه‌به‌ستی بی‌ت هه‌ردوو‌کمان له‌به‌رامبه‌ر هه‌مان می‌ز دابنیشین و بنووسین. من پیم وا بوو ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ست به‌نووسین بکات، من دی‌سان ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ ئازادی خالی‌ی کۆله‌یه‌کی ته‌مه‌ل، به‌لام به‌هه‌له‌دا چوو‌بووم. ئه‌و گوتی پیوسته هه‌ردوو‌کمان له‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری می‌ز دابنیشن و رووبه‌رووی یه‌کدی بنووسین: ئه‌و ده‌یگوت ئاو‌زمان که‌له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م با‌به‌ته ترسنا‌کانه‌دا مه‌یلی ته‌مه‌لی و ته‌وه‌زله‌ی ده‌کات، ته‌نیا به‌م شتیه‌یه ده‌توانین ببخه‌ینه کار و ته‌نیا به‌مجۆره ده‌توانین هه‌ست و نه‌زمی کار به‌یه‌کدی ببه‌خشین. ئه‌مانه هه‌مووی بی‌انو بوون. ده‌مزانی له‌ته‌نیایی و له‌هه‌ستکردن به‌وه‌ی له‌کاتی بیرکردنه‌وه‌دا ته‌نیا‌یه، دهرسیت. ئه‌مه‌شم به‌وه‌دا بۆ دهرکه‌وت سه‌یری کاغه‌زێکی هیچ له‌سه‌ر نه‌نووسراوی به‌رده‌می خۆی کرد و به‌ده‌نگی‌کی بیستراو له‌بهر خۆیه‌وه ده‌ستی به‌قسان کرد. سه‌ه‌تا، چاوه‌پێی ره‌زامه‌ندی منی له‌سه‌ر ئه‌و شتانه ده‌کرد که ده‌یویست بی‌انووسیت. دوا‌ی نووسینی چه‌ند رسته‌یه‌ک، به‌بۆ فیزی و په‌رۆشییه‌کی هاوشپوه‌ی ساده‌یی مندا‌لانه‌وه، له‌به‌روه ده‌ستی کرد به‌پیشاندانی نووسینه‌کانی خۆی به‌من. پرسى: "داخۆ ئه‌م شتانه شایه‌نی نووسینه‌وه‌ن؟" هه‌لبه‌ته منیش شتایشی نووسینه‌کانیم کرد.

به‌مجۆره، ئه‌وه‌ی له‌ماوه‌ی یازده‌ سا‌لدا له‌باره‌ی ژیا‌نی ئه‌وه‌وه بۆم دهرنه‌که‌وتبوو، له‌ماوه‌ی دوو مانگدا بۆم روون بووه‌وه. له‌ئهدرنه‌که‌واتر له‌گه‌ل سو‌لتاندا بۆی چووین، ژیا‌بوون. باوکی زۆر زوو کۆچی دوا‌یی کردبوو، شپوه‌ی بیر ده‌که‌وته‌وه و نه‌ده‌که‌وته‌وه. دا‌یکی ژنیکی تیکۆشه‌ر بووه. دواتر، جا‌ریکی تر شووی کردبووه‌وه. له‌شووی یه‌که‌می، کچیک و کورپکی هه‌بوو. له

شوی دووهمیشی چوار کوری هه‌بوو. پیاوه‌که‌ی لیفهدروو بووه. تامه‌زۆترین
 براشیان بۆ خویندن، بیگومان هه‌ر خۆی بووه. زانیشم خۆی هۆشمه‌ندترین،
 جهربه‌زه‌ترین، لیوه‌شاه‌ترین و به‌هیزترین برای ناو براکانی بووه و هه‌ر
 خۆیشی سه‌رراستیرینی هه‌موویان بووه. خوشکه‌که‌ی لی ده‌رچیت، به
 نه‌فرته‌وه باسی براکانی تری ده‌کرد، به‌لام دُنیا نه‌بوو له‌وه‌ی هه‌موو ئەمانه
 شایه‌نی تۆمارکردن یان نا. من هانم دا، له‌وانه‌یه له سۆنگه‌ی په‌ی بردنمه‌وه
 بووبیت به‌وه‌ی رۆژیک منیش ده‌بم به‌خاوه‌نی ئەو شیواز و چیرۆکی ژیانه.
 شتیکی له‌ زمان و ره‌فتاریدا هه‌بوو حه‌زم پێ ده‌کرد و ده‌مویست فێری بم.
 مرۆف، ئەو ژیانه‌ی بۆ خۆی هه‌لی ده‌بژیریت، پێویسته دواجار تا راده‌ی خوو
 پێوه‌گرتن خۆشی بویت؛ خۆشیشم ده‌ویت. بیگومان، پیتی وا بوو هه‌موو
 براکانی ده‌بنگن، تهنیا بۆ پاره پێوه‌ندیان به‌مه‌وه کردووه، به‌لام ئەو کاتی
 خۆی بۆ خویندن ته‌رخان کردووه. له‌ ده‌رخانه‌ی سه‌لیمیه وه‌رگیرابوو. له‌گه‌ڵ
 نێزیکبونه‌وه‌ی ته‌واوکردنی خویندندا بووبوو قوربانیی نا‌ئاوه‌بازییه‌ک.
 جاریکی تر نه‌گه‌راپه‌وه سه‌ر ئەو پرسه، به‌هیچ جۆریکی باسی ژنانی نه‌کرد.
 سه‌رته‌ئا نووسی جاریک خه‌ریک بووه ژن به‌ئینیت، دواتر، هه‌رچی له‌و باره‌یه‌وه
 نووسیبوو، به‌هه‌لچوونه‌وه دراندی. ئەو شه‌وه له‌ ده‌روه به‌ لێزمه‌ باران
 ده‌باری. سه‌رته‌ئای ئەو شه‌وه ترسناکانه بوو که سالانی دواتر زۆر له‌ ژیا‌ندا
 دووباره بوونه‌وه. جینۆی زۆری پیم دا. گوتی گشت نووسینه‌کانی درۆیه.
 دواتر سه‌رله‌نوێ ده‌ستی کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ریان. منیش دوو شه‌و
 خه‌و نه‌چوووه چاوم، چونکه ده‌یویست به‌رامبه‌ری دابنیشم و بنووسم. ئێدی
 سه‌یری نووسینه‌کانی منی هه‌ر نه‌ده‌کرد. له‌وسه‌ری می‌زه‌وه داده‌نیشتم، بۆ
 ئەوه‌ی زۆر له‌ خه‌یالی خۆم بکه‌م، هه‌مان شته‌کانی پێشووترم ده‌نووسییه‌وه و
 به‌ تیله‌ی چاوبۆ ئەوم ده‌روانی.

دوای چهند رۆژیک و هه‌موو به‌یانیا‌نیک له‌سه‌ر ئەو په‌ره گرانبه‌ها و
 سپییانه‌ی له‌ رۆژه‌لاته‌وه هیندرابوون، له‌ ژیر سه‌ردیتری "بۆچی من منم‌دا"
 ده‌ستی به‌ نووسین ده‌کرد، به‌لام جگه له‌ روونکردنه‌وه‌ی ئەوه‌ی بۆچی ئەوانی

دی هینده نزم و بی ئاوهزن، هیچی تری له ژیر ئه و سهردیره دا بۆ نهدهنووسرا. دیسان بۆم پروون بووهوه دواى مردنى دایكى، ناههقىی له بهرامبهر كراوه. بهو پوولهی دهستی كهوتووه، هاتووه بۆ ئهستهنبول و ماوهیهك له تهكیهیهكدا سهرى خۆی كزكردووه. بهلام پاش ئهوهی بۆ ئاشكرا بووه ئهوانهى ئهوى تیکرا نامهرد و ساختهكارن، شوینهكهى بهجی هیشتووه. ویستم كهمیک زیاتر سهركیشیی چوون بۆ ئه و تهكیهیهم بۆ بگيریتهوه. وای بۆچووم رزگار بوون لهوانه، سهركهوتنیکى راستهقىنهى خۆجه بوویت. توانیبوو خۆی جیا بکاتهوه. کاتیک من ئههم پتی گوت، ئه وه لچوو. پتی گوت گوايه پهروشی ئهوم رۆژیک له رۆژان وردهکاریه دزیهکانی ژيانی له دژی خۆی بهكار بهینمهوه. بهرای ئه و، ئهوهی تا ئیستا زانیومه، سه و زیاده. جگه له وهش، لیره و وشهیهکی زبری رهگهزباری بهكار هینا- پتی و بو خواستی من بۆ زانینی ئه وه مو وردهکاریه، ئه و دهخاته گومانهوه. دواتر به تیروتهسهلی باسی سهمرای خوشکی بۆم گپرایهوه، باسی چاکهى ئه و و خراپهى میردهکهى. له بارهی خهمی چهندن سالهى نهبنینی خوشکهکهیهوه قسهی کرد، بهلام ئهگهر ههستی کرد به پهروشهوه گویم بۆی راگرتووه، ئه و گومانی کرد و چوه سهر بابهتیکى تر. بهو پوولهی به دهستییهوه ماوه، کتیبی کریوه و ماوهیهکی درێژ، جگه له خویندهوه، هیچ شتیکى تری پى نهکراوه. دواتر، لیره و لهوى کارى بچووکى نووسیارى دۆزیوتهوه. له وهدا بوو باسی بى ئابرووییى مرۆگه ل بگيریتهوه، والى سادقى بیر کهوتهوه که ماوهیهکی کورت له وه بهر له ئه رزنجانه وه ههوالی مردنیمان پى گهیشتبوو. له و کاتانه دا بووه خۆجه والی ناسیوه. والی له سۆنگه ی بابه خدانیه وه به زانست، دهستبهجی ئه مى به دادا چوه و هه ر ئه ویش له فیرگه ی سه ربازی کارى مامۆستایى بۆی دۆزیوته وه. لیره دا خۆجه گوتی به لام له راستیدا گه مژه ی راستهقىنه والی خۆی بوو. کارى نووسینه وه ماوه ی مانگیکی خایاند، دواچار، شه ویک په شیمانی دای گرت و هه موو نووسراوهکانی له توپه ت کرد. بۆیه ئیستا کاتیک به پشتبه سن به هیزى

خەيالى خۆم ئەو نووسراوانە و رابردووی خۆم دادەپژمەوه، هیچ ترسی ئەووم نىيە بکەومە ژیر کارىگىرى وردەکارىيە شىرىنەکانەوه. خۆجە بە دوايىن خروشهوه کەوتە نووسىنەوهى کۆمەلە شتىک بە سەردىرى "ئەو گەمزانەى لە نىزىکەوه دەياناسم"، بەلام هەلچوو، پىي وا بوو ئەو جۆرە نووسىنانە ئەوى بەهېچ جىيەک نەگەياندوو و شتىكى نوئی لئوه فير نەبووه، چونکە هيشتا نەبەدەزانی بۆچى ئەو ئەوه. بە بۆچوونى ئەو، من ئەوم لە خشته بردوو و وام لى کردوو لە شوئىنى ناپتويستدا بىر لە شتگەلئىكى نابەدل بکاتەوه. پىمى گوت روژىک دىت سزام بەدات.

نازانم بۆچى لەو روژانەدا کە سەرەتای روژانى هاوبەشى رابردوومانى بىرم دەخستەوه، ئەو بەئىنى سزادانە لە کەلەى دابوو؟! هەندىک جار واى بۆ دەچووم لەبەر ئەوهى ترسنۆکىكى گوپرايەل و ژىرم، خۆم زمىنەم بۆ هەرپەشەکەى خۆش کردوو. شەويش، لەگەل يەکەم قسەکردنىدا سەبارەت بە سزادان، برىارم دا بەرگرى لە خۆم بکەم. خۆجە بەهۆى بىزاربوونى زۆرىيەوه لە بىرکردنەوه، ماوهيەک بەمسەر و ئەوسەرى مالهەدا سوورايەوه. دواتر، ديسان هاتەوه کىم و گوتى: "پتويستە کرۆكى بىرۆکەکە بنووسىن: مرؤف وەک ئەوهى چۆن لە سەيرکردنى ئاوينەدا دىمەنى خۆى دەبىنئىت، لە سەيرکردنى بىرى خۆيدا، ناواخنى مېشكى خۆى دەبىنئىت."

ئەو شتە درەوشاوهيەى ئەو ئاماژەيەک بوو بۆ بەراوردکردن، منيشى خستە ماخۆلان و يەکسەر لەمسەر و ئەوسەرى مېز دانىشتىن. ئەمجار، ئەگەر بەنيوه گالته پىداهاننەوش بىت، لای سەرەوهى پەرە نووسىم "بۆچى من منم؟" دەستم کرد بە نووسىنەوهى بىرەوهرييەكى سەردەمى منداليم سەبارەت بە شەرمنىم، چونکە لەو کاتەدا ئەووم وەک نىشانەيەكى کەسايەتیی خۆم بىر کەوتەوه. دواى خويندەنەوهيەكى ترى نووسىنەکانى خۆجە کە تىياندا گازندەى لە خراپىي ئەوانى تر دەکرد، بىرۆکەيەکم بۆ هات، لەو ساتەدا بروام کرد گرینگ بىت و گوتم: "پتويستە خۆجەش خراپەکارىيەکانى خۆى بنووسىتەوه." لەبەر ئەوهى لەو ساتەدا سەرقالى خويندەوهى نووسىنەکانى من بوو،

سه‌یریکی کردم و گوتی: "من ترسنۆک نیم." به‌ریه‌رچم دایه‌وه: "به‌لئی، ترسنۆک نیت، به‌لام تویش وه‌ک هه‌موو مرۆفیکی تر له‌که‌موکورتی بئی به‌ش نیت. ئە‌گەر به‌دوایاندا بگه‌ریت، ئە‌وا کرۆکی خۆت ده‌دۆزیته‌وه. من وام کردووه و تویش ده‌ته‌ویت وه‌ک منت لی بیت." کاتیک گوتم هه‌ستم به‌مه کردووه، هه‌لچوونم به‌ رووخسارییه‌وه بینی، به‌لام خۆی راگرت. به‌دهم هه‌ولدانه‌وه بۆ راگرتنی کیش و هاوسه‌نگی خۆی گوتی: "خراپه‌کار، ئە‌وانی ترن. هه‌لبه‌ته هه‌موو که‌سیکیش نا، به‌لام هۆی چه‌وتیی شته‌کان بۆ ناته‌واوی و خراپی ئە‌وانی تر ده‌گه‌ریته‌وه." به‌دوای ئە‌وه‌دا من به‌ره‌نگاری بوومه‌وه و گوتم: "خۆشیت لایه‌نی خراپ، زۆر خراپت هه‌یه و پێویسته ئاشکرایان بکه‌یت." بئی شه‌رمانه‌ درێژه‌م دایئ و گوتم: "تۆ له‌ منیش خراپتیت."

به‌و جوژه، رۆژانی ئە‌و خراپه‌کارییه‌ سه‌مه‌ره و ترسناکانه‌ ده‌ستیان پئی کرد! دواي ئە‌وه‌ی منی به‌ کورسییه‌وه ده‌به‌سته‌وه و له‌ به‌رده‌م میز دامی ده‌نا، له‌ به‌رامبه‌رم داده‌نیشت و ده‌ستووری ده‌دامی ئە‌و شته‌ بنووسم که ئە‌و ده‌بویست، به‌لام ئیدی وای لی هاتبوو خۆشی نه‌یده‌زانی ئە‌و شته‌ چیه‌. له‌و چووانده‌ بترازیت، هه‌چ شتیکی تری له‌ خه‌یاڵدا نه‌بوو: مرۆف چۆن سه‌یری ئاوینه‌ ده‌کات و ددانی خۆی ده‌بینیت، ئە‌گەر بیر بکاته‌وه، ده‌توانیت چاودێری ئاوه‌زی خۆشی بکات. ئە‌و پێی وا بوو من ئە‌مه‌ ده‌زانم، به‌لام رازه‌که‌ له‌و ده‌شارمه‌وه. له‌ به‌رامبه‌رم داده‌نیشت و چاوه‌پێی ده‌کرد ئە‌و رازه‌ی بۆ بنووسمه‌وه، به‌لام من کاغه‌زه‌کانی به‌رده‌م به‌ خراپه‌کارییه‌کانی خۆم که به‌ زیاد پێوه‌نانه‌وه ده‌منووسینه‌وه، پر ده‌کرده‌وه. هه‌ینده‌ی ترم ده‌خسته‌ سه‌ر دزییه‌ بچوکه‌کانی سه‌رده‌می مندالیم، ئە‌و درۆیانه‌ی له‌ ئیره‌یی پێبدرندا ده‌مکردن، ئە‌و فیل و ته‌له‌کانه‌ی بۆ ئە‌وه‌ی خۆم زیاتر لای دایک و باوکم به‌رمه‌ پێشه‌وه و خۆم له‌ خوشک و براکانی ترم شیرینتر بکه‌م، ده‌مکردن، تاوانه‌ زایه‌ندییه‌کانی تافی لای خۆشیم به‌ خۆشحالییه‌وه تۆمار ده‌کرد. خۆجه‌، دواي ئە‌وه‌ی نووسراوه‌کانی منی به‌ پرۆش و چیژ و ترستیکی سه‌یری مایه‌ی ترساندنێ منه‌وه ده‌خوینده‌وه، زیاتر تووره‌ ده‌بوو، هاوسه‌نگی و لێبوردیه‌یی

خۆی له دەست دەدا و زیاتر سەرزەنشتمی دەکرد. له ناخی خۆیدا گەشتبووه
 ئەو باوەرەى پوژتیک له پوژان دەبیت بە خاوەنى رابردووی من، بۆیه له بەر
 ئەوهى نەیدەتوانى خۆى بخاتە ژێر بارى خراپەکارىیەکانى رابردوومەوه،
 یاخى دەبوو. راست و پەوان دەستى کردبوو بە دارکاریکردنم. دواى
 خۆیندەنەوهى هەر گوناھێکم، دەیگوت "هەى بى ناموس" و بە توورەبوونى
 تیکەل بە گالته بەناولەپى دەست دەیکشا بە پشتەدا. جارى وا هەبووه
 بۆ رام نەکراوه و زللهى له بناگویم سەرەواندووه. پى دەچیت تەنیا له پووى
 بێزارىیەوه ئەم رەفتارانەى لى وەشابیتەوه، چونکە ئىدى خۆشى هاتبووه
 سەر ئەو باوەرەى له کۆشکەوه کەمتر بەدواییدا دەنێردریت و له من و خۆى
 زیاتر، هیچ شتێکى تر نییه خۆى پێوه سەرگەرم بکات. تا ئەو زیاتر
 خراپەکارىیەکانى منى بخۆیندباوه و لەسەر شێوه سزادانى مندا لانەى خۆى
 بەردەوام بوایه، متمانە و باوەر بەخۆبوونى سەیر منى دادەگرت:
 یەكەمجارم بوو هاتبوومه سەر باوەرێك كه خۆجەم له مستى خۆم ناوه.

جارێکیان، پاش ئەوهى زۆر سەرى خستە سەرم و ئازارێكى زۆرى دام،
 سەرنجم دا بەزەبى پێمدا دیتەوه. ئەمە هەستىكى خراپى تیکەل بە رق و
 نەفرت بوو بەرامبەر بە کەسێک کە مرۆف هیچ کات لە ئاستى خۆیدا
 نایبینیت. ئەمەم لەوهوه بۆ دەرکەوتبوو کە ئىدى دەیتوانى بى نەفرت لیکردنم
 بۆم بڕوانیت. گوتى: "ئىدى با هیچ نەنوسین." دواى قسەکەى راست کردووه
 و گوتى: "ناخوایم تۆ هیچ بنوسیت"، چونکە ماوهى چەندین هەفتە بوو من
 خراپەکارىیەکانى خۆم دەنوسىیەوه و ئەویش تەنیا تەماشای دەکرد. خۆجە
 گوتى: "مال تا دیت قەبزتر دەبیت، بۆیه باش وایه دەرچین و گەشتیک بەکەین.
 لەوانەیشە بچین بۆ گەبزه." دەبووست بچیتەوه سەر کارى گەردووناسى و
 بىرى دەکردووه کتیبىکى بەهەندتر له بارەى ژيانى مێروولەوه بنوسیت.
 هەستم کرد خەرىکە بەیەكجاری پێزى بۆم نامىنیت و بەمەش ترسم لى
 نیشتم. بۆ ئەوهى سەرنجى ئەو بەرامبەر بەخۆم بە زیندووبى رابگرم،
 چیرۆکێکى ترم هەلبەست کە تا چوونه خوارووه بە ناخی زوویدا خۆمى

بجووک دهکردهوه. خوْجه دواى ئەوهى نووسراوهکهمى به چيژ و کهيفهوه خويندوهه، تهنانهت ههآيش نهچوو، بهلام ههستم دهکرد پهروشى زانينى ئەوهيه من چۆن توانيومه شان بدهمه بهر ئەو ههموو خراپهکارويه. لهوانهيه لهو کاتهدا بهوه رازى بووبيت تا کوْتايى وهک خوْى بمينيتهوه. بيگومان زۆر باش دهيزانى ئەم ماسته موويهكى تيدايه. ئەو رۆژه، وهک لئيووکیكى کوْشک و سهراى خوْ به مرؤف نهزان قسهه لهگهآيدا کرد. پهروْشبوونى ئەو تا دههات پهري دهسهند، منيش ههولم دا زياتر هانى بدهم: چى له دهست دههات ئەگهر بۆ روونکردنهوهى ئەوهى بۆچى ئەو کهسيكى وايه، بۆ دواين جار و پيش چوونمان بۆ گهز، چهند شتيک سهبارت به خراپهکارويهکانى خوْى بنوسيت؟ هيجيش پيويست نهوو نووسينهکانى راست بن، يان کهس باوهريان پى بکات. ئەگهر ئەمه بکات، تى دهگات کهسانى هاوشيوهى من چۆن و رۆژيکيش ديت ئەم زانياريبانه فرياي بکهون! دواچار له بهرامبهر پهروْشى خوْى و چهنهبازى مندا خوْى پى رانهگيرا و بهآينى دا رۆژى دواتر نووسينهوهى خراپهکارويهکانى خوْى تاقي بکاتهوه. بيگومان له بيرى نهچوو دريژهى بداتى و بلآيت: " له بهر ئەوهه گوايه کهوتبیتمه داوى گهमेى گهزانهى تۆوه. له بهر ئەوهى خوْم دهههويت، دهیکههه."

رۆژى دواتر، شادمانترين رۆژى کوْيلايهتى من بوو. ئيدى منى به کورسييهوه نهدهبهستهوه، بهلام بۆ به چيژهوه چاوديريکردنى دروستبوونى لهسهرخوْى مرؤقيکى نوئى، تهواوى رۆژم به دانيشتن له بهرامبهرى بهسهر برد. سهههتا هينده متمانهى به کارهکهى خوْى ههبوو، تهنانهت له سههروهى پهرهکهدا خوْى له قههه قسهى سهمهههه "بۆچى من منم" نهه. پاشان، متمانهى منداآيکى قوشمهى بهدواى درويهکى سهفابهخشدا گهراو کهوته سهه رووخسارى. به تيلهى چاو دهمبينى هيشتا له دنيا ساغلهمهکهى خوْيدايه، بهلام ئەم متمانه خالييه هينده دريژهى نهخايههه. ههستى خوْکردى خوْ بهتاوانبارزانينيشى بهلاى منهوه له خوْ نواندن دهچوو، زۆرى نهبرد ئەويش خاموش بوو. له ماوهيهکى کورتدا گالتهجارى وهگرهپايه سهه

نیگه‌رانی و گه‌مه بوو به راستی. خو تاوانبارکردن، ئەگەرچی به‌درۆش بیت، تا راده‌ی سه‌رسوورمان خو‌ج‌ه‌ی ده‌ترساند. ئەو شته‌ی نووسیبوو، بێ ئەوه‌ی پیشانی منی بدات، یه‌کسه‌ر ره‌شی کرده‌وه! به‌لام خولیا و په‌رۆشی به‌ ناخیدا چوو بووه خوارێ و پیم وا بیت شه‌رمی له‌ منیش ده‌کرد، بۆیه درێژه‌ی به‌ نووسینه‌وه دا. خو ئەگەر ئەو شته‌ی به‌کرادیه که له‌ سه‌ره‌تاوه به‌خه‌یاڵیدا هات و یه‌کسه‌ر له‌ به‌رده‌م مێزه‌که هه‌لسابایه، له‌وانه‌بوو بێ ئەوه‌ی ئارامیی خو‌ی بشیوینیت، رزگاری بوایه.

ساته‌کانی دواتر سه‌یری دا‌پووخاندنی له‌سه‌رخۆیم کرد. هه‌ندیک شتی بو‌ تاوانبارکردنی خو‌ی ده‌نووسی. دوا‌یی نووسراوه‌کانی، بێ ئەوه‌ی پیشانی من بدات، ده‌دراند. هه‌ر چاریک زیاتر متمانه به‌خۆبوون و پێزی له‌ ده‌ست دهدا، به‌لام دیسانه‌وه به‌ ئومیدی دۆزینه‌وه‌ی شته له‌ ده‌ست‌داوه‌کانه‌وه تی هه‌له‌چوووه. به‌ قسه‌ی خو‌ی ده‌بوایه دانپیانانی خراپه‌کارییه‌کانی خو‌ی پیشانی من بدایه، به‌لام له‌گه‌ڵ داها‌تنی تاریکی‌دا، ئەگەرچی تامه‌رزو‌ی خو‌یندنه‌وه‌شیان بووم، ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ی ئەو نووسراوه‌شم نه‌ده‌بینی، چونکه تا ئەو کاته سه‌ره‌له‌به‌ری دراندبوون و تو‌ری هه‌له‌دابوون. ئیدی برستی لی برابوو. به‌ده‌م هاوار و قیراندنه‌وه به‌ منی گوت ئەمه گه‌مه‌یه‌کی دزی‌ی گاور و ناموس‌لمانانه. متمانه‌شی به‌ خو‌ی به‌را‌ده‌یه‌ک لاواز بوو، ته‌نانه‌ت من بێ ئاب‌پروانه وه‌لام دایه‌وه و گوتم: "هێنده مه‌ک‌پ‌وز‌پ‌وه. له‌سه‌ر خراپه‌کاری رادیت." له‌وانه‌یه له‌ به‌رامبه‌ر نیگا‌کانی مندا خو‌ی پێ رانه‌گیرابیت، بۆیه رۆیشت و له‌ مال‌ ده‌رچوو. دره‌نگانیکی شه‌و گه‌رایه‌وه، بۆنی گول‌اوی لی ده‌هات، وه‌ک بۆی چووم، له‌و مال‌ه، له‌گه‌ڵ ژناندا نووستیوو.

دوانیوه‌رۆی رۆژی دواتر، بو‌ ئەوه‌ی هانی بده‌م له‌سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رده‌وام بیت، گوتم خو‌ج‌ه له‌وه گه‌وره‌تره ئەو گه‌مه بچوو‌کانه برینداری بکه‌ن. گوتم: "ئەم کاره بو‌ کات به‌سه‌ربردن نا، بگره له‌ پێناوی فێربوونی شتی‌که‌دا ده‌که‌ین و هۆی گه‌مه‌یه‌یی ئەوانه‌ی به‌ گه‌ژه ناویان ده‌به‌یت، له‌ ئەنجامی کاره‌که‌ماندایه. ئایا ئەمه به‌لای تۆوه کاریکی وه‌ک پێویست سه‌رنج‌راکێش نییه بو‌ ئەوه‌ی

یه‌کتیری به‌ته‌واوی بناسین؟" دریژهم دایئ و گوتم: "مرؤف ده‌که‌وئته ژیر کاریه‌ریی ئه‌فسوونی که‌سیکه‌وه که تا سه‌ر کرۆک ده‌یناسیت، ریک وه‌ک ئه‌وه‌ی خه‌وئیکی ترسناکی خۆش بویت."

به‌هۆی کاریه‌ریی قسه‌کانی منه‌وه نا، چونکه هه‌ر هینده‌ی گه‌مه و قۆشمه‌کانی گرگنێکی کۆشک و سه‌راکان به‌هه‌ندی وه‌رگرت، بگره به‌ متمانه‌یه‌که‌وه که تیشکی خۆر ده‌یبه‌خشی، دیسان له به‌رده‌م میز دانیشه‌وه. ئیواره، دواي ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لسا، له رۆژی پيشووتر که‌متر متمانه‌ی به‌هۆی مابوو. دیتم به‌و شه‌وه دیسان بۆ لای ژنان ده‌روات. به‌زه‌ییم پایدا هاته‌وه.

به‌و جۆره، هه‌موو سه‌به‌یناێک وای بۆ ده‌چوو ئه‌و رۆژه له نووسینه‌وه‌ی خراپه‌کاریه‌کانی ده‌بیته‌وه. به‌هيوای به‌ده‌سته‌ینانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له رۆژی رابردودا له ده‌ستی دابوو، له به‌رده‌م میز داده‌نیشته و ئیواران دواي هه‌لسانی، شتیکی زیاتر له‌وانه‌ی به‌رده‌ستی له‌سه‌ر میزه‌که ده‌مایه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سووک و چرووکی ده‌هاته به‌رچاو، ئیدی به‌ چاوی سووک بۆ منی نه‌ده‌روانی. وا بیرم ده‌کرده‌وه دواچار ئه‌و هه‌ستی به‌کسانیه‌م دۆزیوه‌ته‌وه که له رۆژانی سه‌ره‌تای مانه‌وه‌مدا له‌کن وی ته‌نیا به‌خه‌یال په‌یم به‌هه‌بوونی بردبوو. زۆر له خۆم پازی بووم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێم بیزار ده‌بوو، کار که‌یشه‌ ئه‌وه‌ی پیم بلێت پئویست نییه له به‌رده‌م میز دابنیشیت. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌کی باش بوو، به‌لام جله‌وی رق و کینه‌ی که‌له‌که‌بووی چه‌ندین سه‌له‌ی خۆم پێی قایم نه‌ده‌کرا. ده‌مويست تۆله بکه‌مه‌وه و بچمه دۆخی هێرش‌بردنه‌وه. منیش وه‌ک ئه‌و تیرم ئاراسته‌ی نیشان کردبوو. ئه‌گه‌ر بتوانم وا له خۆچه بکه‌م که‌میکی تر له خۆی بکه‌وئته گومانه‌وه، که‌مۆکه‌یه‌ک له‌و ددانپیانانه‌م بخویندایه‌ته‌وه که به‌وردی له منی ده‌شارده‌وه و به‌ جوانی په‌زلیم بگردایه، وام ده‌هاته پيش چاو ئیدی ئه‌و کۆیله بیته نه‌ک من، ئه‌و مرؤفی خراپی ئه‌و ماله بیته، نه‌ک من. نیشانه‌کانی ئه‌مه‌ش دیار بوون: ناویه‌ناو هه‌ستم ده‌کرد ده‌یه‌وئیت دلنیا بیته له‌وه‌ی داخۆ پیم رابواردوو، یاخۆ نا؟ وه‌ک هه‌رکه‌سیکی

لاواز و پشت به خۆ نه بهستوو كارى گه ياندبووه ئه وهى چاوه پرى له قاندى سهرى رهزامه ندى من بكات. ئىدى زياتر راي منى له سهر شته بچووكه كانى رۆژانه ده پرسى: له باره رىكوپىكى جلوه رگه كانىيه وه پرسىارى ده كرد؛ ئه گهر وه لامى كه سىكى بدايه ته وه، له منى ده پرسى داخۆ باش وه لامى داوه ته وه، ياخۆ نا؛ ده پرسى داخۆ ده ستنووسه كانىم پى جوانه و بىر له چى ده كه مه وه؟ منىش، به مه به ستى ئه وهى ئه و بى ئومىد نه بىت، ده ست له گه مه كه هه لئه گر بىت و ئاسوو ده بىت، جاروبار خۆم له پىش چاوى سووك و رىسوا ده كرد. زمانى نىگاگانى ده يگوت: "تۆ، قورب به سه ر!"، به لام هىچى تر نه بده توانى زلله م تى بسره و بىت. دلنىاش بووم بىرى له وه ده كرد وه خۆشى شايه نى ئه وه يه زلله يه كى تى بسره و بىت.

زۆر به په رۆش بووم بزانه ئه و دانپىانانه چىن واىان لى كرد وه خۆى هىنده به سووك بىته پىش چاوه. له و رۆژانه دا له بهر ئه وهى له سه ر سووكا يه تى پىكردى رها ته بووم، لاي خۆمه وه بىرم ده كرد وه دانپىانانه كانى زنجىر يه كه خراپه كارى پىرووچ بن. ئىستا، بۆ راستگوى به خشىن به رابردووم، به خۆم گوت با يه ك دوو ورده كارى ئه و دانپىانانه ي ته نانه ت دىر بىكى شىم نه خو بىندبووه وه، دابرى ژمه وه، به لام هه رچه ندى ده كه م ناتوانم هىچ خراپه كارى به ك بدۆزم وه شايه ن به خۆچه بىت و هاوسه نگى به سه ره اتم و ژيانى خه يال كردم تىك نه دات. وه لى ده متوانى پىش بىنى بكه م هه ركه سىكى تر بوايه له جى من، متمانه ي به خۆى په يدا ده كرد وه. پىويسته بل ئىم، يارمه تى خۆچه م دابوو، بى ئه وهى خۆى هه ستى پى بكات، داهى نانىك بكات و ئه گه ر يه ك جار هكى و ئاشكر اش نه بىت، په رده م له سه ر خالى لاوازى خۆى و هاوشى وه كانى هه لدا بووه! ئه و كاته وا بىرم ده كرد وه ئه و رۆژه نىزىك بووه ته وه بتوانم نه ك هه ر مالى ئه و، بگره مالى ئه وانى ترىش و بىران بكه م. خراپ بوونىانم ده سه لماند و ده مشۆردنه وه: پىم وا بىت خو بىنه رانى به سه ره اتم ئىدى تى ده گه ن خۆچه چه ند له منه وه فىر بووه، منىش هىنده له وه وه فىر بووم! له وان يه ئىستا بوىه وا بىر بكه مه وه، چونكه مرؤف له تمه نى پىرىدا، له

به سهرهاته كانيدا زياتر به دواى شته هاو شتپوه كاندا دهگه رپت و هه موو شتپك به يه كى به راورد دهكات. له وانه يه نهو كاتانه قينى كه له كه بووى چه ندين سا له گور و تينى پيم به خشيبيت و پيم وا بوويت دواى به باشى ريسوا كردنى خوچه، به كه لكوه رگرتن له سهردهستى خوّم، هيچ نه بيت، سهر به سستى خوّم پي دهسه لماند و بي شه رمانه داواى به لگه نامه ي نازاد بوونم لي ده كرد. خه يالم بو نه وه ده چوو بي نازونوز نازادم دهكات و بيرم له ورده كار ييه كانى نهو كت يبانه دهكرده وه كه دهمويست دواى گه رانه وهم بو ولا ته كه م، له باره ي به سهره اته كانى خوّم و تور كه كانه وه بيان نووسم! دهمه وبه يان ييه كه هه وال تيكي بوّم هينا و گشت شتپكى سه روين كرد.

په تا به شاردا بلاو بوويوه وه! سه ره تا بروام نه كرد، چونكه نه مه ي به جزيك گيرايه وه وهك نه وه ي باسى نه سه نه بول نا، بگره شار تيكي ترى دوور بكات. ليم پرسى هه واله كه ي چون بيستوه، چونكه دهمويست ورده كار ييه كان بزائم. گوتى: "خه لكي سه رريان كر دووه ژماره ي نه وانه ي له پر ده مردن روو له زياد بوونه!" بيرم كرده وه له وانه يه نه مه په تا نه بيت. له باره ي نيشانه كانى نه خو شيبه كه وه پرسيارم لي كرد. خوچه پي كه نينى پيم هات، گوتى: "پيويست ناكات خو ت نيگه ران بكه يت. هه ر كاتيك تووش بوويت، نه وا بي هيچ گومانتيك به تووش بوونى خو ت ده زانيت. بو تيگه يشتنى نه مه، مروّف نه وهنده ي به سه سى روژ به ناگرى نه خو شيبه كه بسووتيت. هه نديك كه س له ژپر گوئ و بن بال و سه ر سكيان دوومه ل و قنچكه ده رديت و دواتر يش له رزوتا تاويان بو ده هيت. هه نديك جار برينه كان ده ته قنه وه و جاروبار يش خوين له جگه ريان ديته ده ره وه. كه سه انيكي ش هه بوون وهك تووش بووانى ژانى زراو به دم كو كينه وه مردوون." ديژه ي داي و گوتى: "له هه ر گه ره كيك چوار پينچ كه سيك تيدا چوون." به په رو شه وه پرسيارى گه ره كى خو مانم كرد. گوتى: "مه گه ر نه تبى ستوه نه وه وه ستاى ديواره ي به هؤى نه وه ي مندان سى وى باخچه كه يان ده خوارد و مريشك به سه ر ديواره كانيدا ده چوونه حه وشه ييه وه، به رده وام له گه ل خه لكي گه ر كه دا له شه ردا بو، هه فته يه كه له مه وبه ر به دم تا وه

هاواری لی هه لساوه و مردووه؟ ئیستا هه موو که سیک دزانیت به په تا مردووه. "هیشتا نه مده ویست بر وا بکه م. هه موو شتیک له دهرهوه ئاسایی بوو، ئەو که سانه ی به به رده م په نجه ره که دا تی ده پهرین، هیمن و له سه ر خۆبوون، پیم وا بوو پیویسته که سیک بدۆزمه وه بو ئەوه ی شپزه یی و په رۆشی خۆمی له گه لدا به ش بکه م. سه ره له به یانی رۆژی دوا یی، پاش ئەوه ی خۆجه چوو بو دهرزخانه، من دهر په ریمه دهره وه. به دوا ی ئەو خیزانه ئیتالییه له ناین وهر که پراوانه دا که رام که توانیبووم له ماوه ی یازده سال مانه وه مدا له وی بیاناسم. به کیکیان، به ناوه تازه که ی، مسته فا ره یس، چوو بوو بو کارخانه ی دروستکردنی که شتی. ئەوی تریان، عوسمان ئەفهندی، سه رباری ئەوه ی شیتانه به دهرگای مایمدا کیشا، له پیددا دهرگای لیم نه کردووه. به غولامه که ی گوت پیم بلت له مال نییه، به لام دواتر خۆی پی رانه گیرا، له دواوه بانگی کرد و گوتی: "چۆن وا ده بیت؟ تازه به تازه دهرسیت داخۆ نه خۆشییه که راسته! مه گه ر ئەو داره بازانه نابینیت به سه ر شانی خه لکه وه؟" پاشان گوتی: "به روو خسار تدا تی گه یشتووم دهرتسیت. بۆیه دهرتسیت، چونکه هیشتا پی له سه ر کرس تیانبوو نی خۆت داده گریت!" لۆمه ی کردم: "مرۆف ئەگه ر بخوازیت لیره کامه ران بیت، پیویسته بجیته سه ر ئاینی ئیسلام." بی ئەوه ی ته وه قه م له گه ل بکات و دهستم پیوه بدات، چوو ماله تاریک و شپیداره که ی خۆیه وه. کاتی نوێژ بوو. به بینینی ئاپۆره ی هه وشه ی مزگه وته کان، ترسم لی نیشته و به په له گه رامه وه بو مال. گه مژه یی و سه رسوورمانی ساتهکانی کاره ساتم تیدا به دی ده کرا. ده تگوت رابردووی خۆم له بیر کردووه، رهنگی بیره وه رییه کانم کال بووته وه و ههستم ده کرد له دهست و پی که وتووم. دهسته یه که خه لکم بین ی له کۆلانا داره بازیکیان هه لگرتبوو، به جاریک قه له می ئەژنۆم شکا.

خۆجه له دهرزخانه گه رایه وه، ههستم کرد دلخۆشه به بینیم له م باره دا. ده مبینی له بهر ئەوه ی من به ترسنۆک دزانیت، متمانه ی به خۆی زیاتر ده بیت و ئەمهش منی پهست ده کرد. ویستم هه رچۆنیک بووه له چاواقیمی و نه ترسیی

لووتبەرزانهی خۆی رزگاری بیت. بە دەم هەولدا نەو بە جله و کردنی هەچوون و خروشی خۆم، هەرچی زانستی پزیشکی و ئەدەبیم هەبوو، هەموویم خستە روو. هەرچی دیمەنێکی پەتا لەوانە لە هیپۆکرات و توکیدیدەس و بۆکاجیووە لە بیرەوهریما مابوو، هەموویم گێرایەو و گوتم ئەم نەخۆشییە پەتایە، بەلام قسەکانم جگە لەوێ مێیان سووک و ریسواتر هێنایە پێش چاوان، بەکەلکی هیچی تر نەهاتن. خۆجە گوئی: "لەم پەتایە ناترسم، چونکە نەخۆشی بە دەستی خواوە، مرۆف ئەگەر ساتی مردنی نێزیک بیتەو، دەمریت. بۆیە ترسی پرۆبووچت، خۆزانندە کونی مالهە، پێوهندیبیرین لەگەڵ دەرەو و تەنانت هەولدان بۆ راکردنیش لە ئەستەنبول بۆ سوودە. مردن لە چارە هەموومان نووسراوە و لە هەر شوێنێک بێن، دەماندۆزێتەو و دەمانگاتێ. بۆچی دەترسیت؟ لەبەر ئەو خراپەکاریانە چەندین رۆژە لەسەر کاغەز تۆماریان دەکەیت؟" ئەمە ی دواپیان بە دەم زەر دەخەنەو گوت. چاوەکانی بە ئومێدەو دەردەوشانەو.

تا ئەو رۆژە ی لە یەکیدیش جیانەبووینەو، نەمتوانی تێ بگەم داخۆ باوهری بەم گوتانە خۆی هەیه، یاخۆ نا؟ بۆ ساتیک لە بۆ پەروابوونی ترسام. دواتر، هەر کاتیک وتوێژی دەوری میزەکەمان و ئەو گەمە ترسناکانەم بیر دەکەوتەو، گومانیشم پەیدا کرد. گرێ قسە ی دەهێنایەو سەر ئەو خراپەکاریانە ی لە دانیشتنی بەرامبەر بە یەکتەرماندا دەمانووسین و بە لە خۆباییوونەو هەمان پاساوی دەهێنایەو، ئەمەش وای لە من دەکرد لە پێستی خۆم بێمە دەرەو: "بەپێی ئەو ی هێندە لە مردن دەترسیت، هیچ نەتوانیو بەسەر ئەو خراپەکاریانەدا زال بیت کە بە روالەت و دیارە زۆر بوێرانە تۆماریان دەکەیت. ئەو بوێرییە ی بۆ خستەرووی گوناھەکانت پێشانەت داو، لە سنووری بۆ ئابرووییهکی سادە زیاتر تێ ناپەریت!" ئەمە بەمەرچیک خۆجە لەو رۆژانەدا تووشی دوولێ بوو، پێویست بوو زۆر بەوردی لە بچوکتیرین خراپەکاریی خۆی بکۆلیبایەو. کەچی دەروونی ئاسوودە بوو، ئەو چاوقایمییه بەهێزی لە بەرامبەر پەتاکەدا نواندی، باوهری ئەو ی لە ناخیدا دروست

کردبوو که ئەو مرۆیهکی بێ تاوانه.

نهفرتم لهو قسانه‌ی کرد که به‌ده‌به‌نگی خۆم باوهرم پێیان هینابوو، بۆیه بپارم دا به‌ره‌نگاری ببه‌وه. رێک و ره‌وان پێم گوت نه‌ترسانی ئه‌و له ئاسووده‌یی ده‌روونییه‌وه سه‌رچاوه‌ ناگریت، بگره‌ ده‌گه‌ریته‌وه بۆ بێ ئاگابوونی له‌ پاده‌ی نێزیکبوونی مردن لێیه‌وه. باسی ئه‌وه‌م بۆی کرد مرۆف چۆن ده‌توانیت خۆی له‌ مردن بپارێزیت. گوتم پێویسته‌ ده‌ست نه‌دریته‌ که‌سانی تووشبوو به‌ په‌تاکه‌وه. مردووه‌کان له‌ چالی گه‌چیندا بنیژرین. پێوه‌ندی نیوان مرۆقه‌کان بۆ نزمترین ئاست داگیریت و خۆچه‌ش نه‌چیته‌ ئه‌و ده‌رخانه‌ جه‌ناله‌.

ئهم قسه‌یه‌ی دوایم شتی خراپتر له‌ په‌تاکه‌ی به‌خه‌یالیدا هینابوو! پاشنیوه‌رۆی رۆژی دواتر گوتی ده‌ستی داوته‌ یه‌ک به‌یه‌کی مندا له‌کانه‌وه و ده‌ستی بۆ لای من درێژ کرد. کاتیک بینی ترسام و نامه‌وێت ده‌ستی پێوه‌ بده‌م، به‌ که‌یفه‌وه لێم نێزیک که‌وته‌وه و له‌ ئامیزی گرتم. ویستم هاوار بکه‌م، به‌لام وه‌ک چۆن که‌سیک له‌ خه‌وندا ده‌نگی ده‌رناچیت، نه‌مه‌دته‌وانی هاوار بکه‌م. خۆچه‌ش به‌ قه‌شمه‌ری پیکردنیکه‌وه که‌ زۆر دواتر بۆم ئاشکرا بوو، ده‌یگوت فێری نه‌ترسیت ده‌که‌م.

په تاكه زور به خيړايي ته شنه‌ي ده‌كرد، به لام من چهندي كردم و كو شام نه‌متواني لهو شته بگه‌م كه خوچه به چاوقايي‌ي و نازايه‌تي ناوي ده‌برد. وهك چهنډ رږزي رابردووش خوّم نه‌ده‌شارده‌وه. خو خزانده كوني ژوره‌وه وهك ژني نه‌خو شى ناو جيگه و چهندين رږژ له په‌نجه‌ره‌وه سه‌يركردني ده‌ره‌وه نؤقره‌ي له‌به‌ر بريبووم. جاروبار له مالّ ده‌رده‌په‌ريم و وهك سه‌رخوش ده‌چوومه كو لان. سه‌يري ژناني كيرياري بازار، كاسب و ئه‌ربابي سه‌رقالي كار له دووكانه‌كانياندا و ئه‌و كه‌سانه‌م ده‌كرد كه دواي به‌خاك سپاردني كه‌سو كاريان له چايخانه‌كان كو ده‌بوونه‌وه و هه‌ولم هدا خوّم له‌گه‌ل په‌تاكه‌دا رابه‌يتم. ئه‌گه‌ر خوچه ئه‌وه‌نده ته‌نگاوي نه‌كردمايه، له‌وانه بوو بتوانم خو مي له‌گه‌ل رابه‌يتم.

شه‌وانه ده‌سته‌كاني خو مي كه ده‌يگوت به‌درېژايي رږژ به ده‌ستي خه‌لكي تريه‌وه داوه، بو من درېژ ده‌كرد. بي ئه‌وه‌ي جووله‌م ليوه بيت، له چاوه‌روانيدا ده‌مامه‌وه: كتومت وهك ئه‌وه‌ي له خه‌و رابيت و بينيت وا دوو پشكيك به‌سه‌ر له‌شتدا ده‌گه‌ر پيت و تويش وهك به‌رد له شويني خو تدا وشك بيت! په‌نجه‌كاني له‌وانه‌ي من نه‌ده‌چوون، به سارد و سپري به‌سه‌ر جه‌سته‌مدا ده‌يگيړان و ده‌پيرسي: "ده‌ترسيت؟" من جووله‌م له خوّم ده‌بري. "ده‌ترسيت، بوچي ده‌ترسيت؟" جاري وا هه‌بوو به‌خه‌يال‌مدا ده‌هات ده‌ستي بگيترمه دواوه و بيانكي شم به‌يه‌كدا، به لام سوور ده‌مزاني رهنار يكي له‌و جوړه ده‌هرى تری ده‌كات. "با من پيت بل يم بوچي ده‌ترسيت. بو يه ده‌ترسيت، چونكه تا بينا قافات نوقمي تاوانيت. بو يه ده‌ترسيت، چونكه تو زياتر بروات به منه وهك له‌وه‌ي من به توّم بيت."

هەر خۆیشی گوتی پێویسته له بەردەم میز دانیشین و چەند شتیکی بنووسینهوه. پتی وا بوو ئیستا باشتترین کاته بۆ نووسینهوهی ئەوهی "بۆچی من منم." کهچی دواجار جگه لهوهی بۆچی ئەوانی تر ئاوان، شتیکی تری تۆمار نەکرد. یهکهەم جاری بوو به لووتبەرزیهوه نووسینهکانی خۆی پێشانی من دەدا. لهبەر هەر هۆیهک بێت، بیرم کردوهه لهوانهیه چاوهڕێ بکات دواى خویندنهوهی نووسینهکانی، من شەرم دامبگریت. بهلام نەفرهتی خۆم پێ نەشاردرايهوه و به خۆجەم گوت لهگەڵ گەمژەکانی لهمەر خۆیدا دهیخهمه تاي ههمان تهرازووهوه. نامه چنگیشتی ئەو بهر له من دەمریت.

لهو کاتهدا هاتبووومه سه‌ر باوه‌ریک ئەو وشانه کاریگه‌رتین چه‌کی ده‌ستی من بوون. به‌دواى ئەوه‌دا کارى ده‌ سالى رابردووم هینایه‌وه بیرى: له‌مەر ئەو سالانه‌ی بۆ دانانی بیره‌دۆزه‌ی کۆسمۆگرافی به‌ خه‌رجی دابوون، رامانی چه‌ندین سه‌عه‌ته‌ له‌ ئاسمان و تیکچوونی چاوه‌کانی و سه‌باره‌ته‌ به‌و رۆژانه‌ قسه‌م بۆ کرد که ئاماده‌ نه‌بوو سه‌ر له‌سه‌ر کتێبه‌کانی هه‌لبگریت. ئەمجاره‌یان من به‌سه‌ر ئەودا چووم، گوتم: "ئەگەر بکریت خۆمان له‌ په‌تاکه‌ بپارێزین و بتوانین بژین، بێ ئەقڵیه‌ به‌لاش و هه‌لاش خۆمان بده‌ینه‌ دم مردنه‌وه‌." په‌یقه‌کانم، هاوکات له‌گه‌ڵ به‌رزبوونه‌وه‌ی راده‌ی گومان تیاياندا، سزادانی ئەویان له‌لایه‌ن منه‌وه‌ زیاتر ده‌کرد. له‌و ساته‌دا هه‌ستم کرد له‌گه‌ڵ خویندنه‌وه‌ی نووسراوه‌کانی مندا، خه‌ریک بوو بێ ویستی خۆی ئەو ریزه‌ی ده‌دیته‌وه‌ که پێشتر بۆ من هه‌یبوو، به‌لام دواتر له‌ ده‌ستی دابوو.

به‌مه‌به‌ستى له‌ بیره‌کردنى به‌ده‌ختى و کلۆلیی خۆم، له‌و رۆژانه‌دا چه‌ندین په‌رهم به‌و خه‌ونه‌ به‌خته‌وه‌رانه‌ پیر کرده‌وه‌ که نه‌ک به‌ته‌نیا له‌ شه‌ودا، بگره‌ له‌ ساته‌کانی نیوه‌رپۆخه‌ویشدا چه‌ندین جار ده‌مبین. له‌ دواى هۆشیاربوونه‌وه‌م و بۆ له‌ بیره‌کردنى هه‌موو شتیکی تر، به‌ زمانیکی شیعەر ئامیز و به‌وپه‌ری ورده‌کاریه‌وه‌ ده‌ستم ده‌کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی خه‌ونه‌کانم، سه‌رله‌به‌ریشیان له‌ واتا و ره‌وتدا له‌ یه‌ک ده‌چوون: له‌ ناو داوه‌کانی دارستانی پشت ماڵمان مرۆگه‌لیکی رازدار ده‌ژیان، سالانیکی درێژ بوو ئیمه‌ په‌رۆشی زانینی

رازه‌کانیان بووین و ئەگەر مرۆف بیویرایه بچیته تاریکیایی به‌راییی دارستانه‌که‌وه، له‌گه‌ڵایاندا ده‌بوو به‌ دۆست؛ له‌گه‌ڵ ئاوابوونی خۆردا سیبهره‌کانمان له‌ ناو نه‌ده‌چوون، بگره‌ ده‌ستاوده‌ستیان به‌ هه‌زاران شتی بچوکی پتویست بۆ فیربوون ده‌کرد و ئیمه‌ بێ ماندوو‌بوون له‌ کاتی راکشان له‌ ناو پێخه‌وه‌ فینک و خاوینه‌کانماندا هه‌ستمان پێ ده‌کرد؛ مرۆقه‌کانی ناو ئەو وێنانه‌ی له‌ خه‌ونه‌کانماندا ده‌مکیشان، وه‌ک مرۆقی جوانی سێ ره‌هه‌ندی نه‌ده‌مانه‌وه، بگره‌ له‌ چوارچێوه‌ی خۆیان ده‌هاتنه‌ ده‌ری و تیکه‌ڵ به‌خۆمان ده‌بوون؛ دایکم، باوکم و من له‌ باخچه‌ی پشته‌وه‌ی مالممان خه‌ریکی دانانی ئامیرگه‌لی پۆلاین بووین بۆ ئەوه‌ی له‌جێی ئیمه‌ کاره‌کان له‌ ئەستۆ بگرن...

خۆچه‌ بێ ئاگا نه‌بوو له‌وه‌ی ئەم خه‌ونانه‌ ته‌له‌ و داوی ئیلبیسین بۆ به‌کیشکردنی ئەو بۆ ناو تاریکیایی زانیاری نه‌مر. به‌لام سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، هه‌رچه‌نده‌ سوور ده‌یزانی له‌ هه‌ر پرسیارکردنیکدا که‌میک زیاتر له‌ متمانه‌ی خۆی ده‌دۆزیتیت، له‌ منی ده‌پرسی: "ئەو خه‌ونه‌ ته‌وش و تووره‌هاتانه‌ واتای چ ده‌گه‌یه‌ن؟ به‌راستی ئەو خه‌ونانه‌ ده‌بینیت؟" به‌و جۆره‌، ئەو شته‌ی دوا‌ی چه‌ندین ساڵ پێکه‌وه‌ به‌ سوڵتانمان کرد، من به‌وم کرد؛ له‌ خه‌ونه‌کانمانه‌وه‌ به‌رئه‌نجامم بۆ داهاتووی هه‌ردوو‌کمان ده‌رده‌هینا: ئاشکرایه‌ له‌ کاتی ته‌شه‌نه‌کردنی نه‌خۆشیدا، مرۆف هه‌روه‌ک چۆن ناتوانیت له‌ ده‌ستی رابکات، به‌هه‌مان شیوه‌ ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری زانستیش بیت. هینده‌ چه‌تونیش نه‌بوو به‌ خۆچه‌ بلێم نه‌خۆشیی په‌ی به‌ویش بردووه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا په‌رۆشی زانیی خه‌ونه‌کانی خۆچه‌ بووم! به‌ئاشکرا به‌ده‌م پێ رابواردنه‌وه‌ گوێی بۆم راگرتیوو، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ پرسیارکردن پۆتی خۆی شکاندبوو، نه‌یده‌توانی هینده‌ پێم لێ بکات به‌ که‌وشدا، له‌ کاتی گێرانه‌وه‌شدا ده‌مبینی قسه‌کانم له‌ راده‌ی په‌رۆشیی ئەو ده‌به‌نه‌ سه‌ری. ئەگەر هه‌ستم کرد ئەو دنیاییه‌ی له‌ سه‌ره‌تای ته‌شه‌نه‌کردنی په‌تاکه‌وه‌ هه‌ستی پێی کردبوو، خه‌ریکه‌ شلوق ده‌بیت، گه‌رچی ترسم له‌ مردن که‌م نه‌ده‌بووه‌وه، به‌لام پێم وا بوو هه‌ر هه‌یج نه‌بیت له‌ به‌ته‌نیایی ترسان رزگارم ده‌بیت. بێگومان نرخ‌ی ئەمه‌م له‌

ئەشكەنجه دانی شهوان دەدا، بەلام ئیدی گەیشتبووومە ئەو ئاکامەیی تیکۆشانەکەم لە خۆراییی نەبوو: هەر کاتیک خۆجە دەستی لێم بەرز دەکرده، بیرم دەخستەو ئەو پێش من دەمریت. نەزانیی ئەوانەیی ناترسن و نووسینە نیوہناچلەکانی خۆی و خەونە کامەرانهکانی خۆم دەخستەوہ بییری، ئەو خەوانەیی کە بەدریژایی ئەو رۆژە خۆیندبوونییەوہ.

بەلام جامی ئەو بە قەسەکانی من نا، بە شتیکی تر پەر بوو. رۆژیک باوکی یەکیک لە قوتایییەکان هات بۆ مالم. بە رووخساریدا پیاویکی جوامیر دیار بوو، لە گەرەکی خۆمان دادەنیشت. من وەک پشیلەیی تەمبەلی مالمەوہ خۆم خزاندبووہ گۆشەییەکەوہ و گویم راگرتبوو. بە دوور و درێژی دەربارەیی چەند بابەتیک قەسیان کرد. دواتر میوانەکەمان هاتە سەر کرۆکی مەبەست: کچی پورەکەیی، پاش ئەوہی هاوینی رابردوو میردەکەیی لە کاتی سواغدانیی سەرباندا کەوتووہتە خوارئ و مردووہ، بە بیوہژنی ماوہتەوہ. ئیستا داخواریکاری زۆری هەییە، بەلام ئەو خۆجەیی بەخەیاڵدا هاتووہ، چونکە لە دانیشتووانی گەرەکی بیستووہ خۆجە پێشوازییی لە هەندیک کەس کردووہ لەوانەیی بەنیاز بوون ژنی بۆ بدۆزنەوہ. خۆجە کاردانەوہییەکی هیندە توندی پێشان دا کە من هەرگیز چاوەرێم نەدەکرد: بە کابرای گوت نایەوێت ژن بەهینت، خۆ ئەگەر ژنیش بخوازیت، بیوہژن ناھینت. یارۆی میوان بییری خۆجەیی خستەوہ حەزرتی موخەمەد بی ئەوہی گوئی بە بیوہژنیی حەزرتی خەدیجە بدات، خواستووہتی و کردووہتی بە ژنی یەکەمی خۆی. خۆجەش گوتی ناوی بیوہژنەکەیی بیستووہ و باوہری وا بوو بە نینۆکی پەنجەیی حەزرتی خەدیجەشدا ناگات. پاشان میوانە لووت سەیرەکەمان ویستی لە خۆجە بگەییەنیت خۆیشی کابرایەکی هیندە دانسقە نییە و گوتی: "من خۆم برۆا ناکەم، بەلام خەلکی گەرەک دەلێن خۆجە رەپ و راست هۆشی لە دەست داوہ. کەسیش نییە سەیرکردنی ئاسمانت و گەمە کردنت بە زەرەبێن و دروستکردنی سەعاتی سەیر و سەمەرەت بە باشە لیک بداتەوہ."

میوانەکەمان، وەک ئەو بازرگانە چاوچنۆکانەیی کە هەول دەدن لە کاتی

کرپندا به‌های شتومه‌ک و کالاً بشکینن، درپژه‌ی دایّ و گوتی: "خۆجه بۆ نان خواردن چۆک دانادات و چوارمشته‌قی دانانیشیت، بگره گاور ئاسا له‌سه‌ر میزن نان ده‌خوات. دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ تووره‌که‌ پاره‌ به‌ کتیب‌ ده‌دات، کتیب‌ه‌کان له‌سه‌ر زه‌وی فریخ‌ ده‌دات و پئی به‌و په‌رانه‌دا ده‌نیت که‌ ناوی په‌یام‌به‌ریان تیدایه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوا‌ی چه‌ندین سه‌عات سه‌یرکردنی ئاسمان ناتوانیت ئیلبیسی ناو‌ه‌ناوی خۆی هی‌ور بکاته‌وه‌، له‌به‌ر تیشکی خۆر له‌سه‌ر پێخه‌و راده‌کیشیت و سه‌یری بنمیچی قریژی ماله‌وه‌ ده‌کات. ده‌رو‌روسی ده‌لین: خۆجه‌ ته‌نیا خۆشیی به‌چاره‌ی کوراندایت، نه‌ک ژنان. ده‌لین ئه‌و پیاوه‌ی مال‌ هاوجمکیتی و چه‌ند رۆژیکیشی له‌ رۆژووی په‌مه‌زان خواردوه‌، بۆیه‌ ئه‌م په‌تایه‌ بلبوه‌ته‌وه‌."

دوا‌ی ئه‌وه‌ی می‌وانه‌که‌مان ده‌رکرایه‌ ده‌روه‌، خۆجه‌ تووشی ته‌نگژه‌ی هه‌لچوون بوو. دلنیا بووم ئه‌و ئارامییه‌ی له‌ ئه‌نجامی هاوسۆزی پیتشان‌دان له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا هه‌ستی پئی ده‌کرد، به‌کۆتا هاتوه‌. بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌یین چه‌زبه‌ی لی هه‌لسینم، گوتم ئه‌وانه‌ی له‌ په‌تاکه‌ ناترسن، وه‌ک ئه‌و کابرایه‌ ده‌به‌نگن. شله‌ژا، به‌لام روونی کرده‌وه‌ خۆیشی له‌ په‌تاکه‌ ناترسیت. له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیت خۆم قایل کرد به‌وه‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ی له‌ ناخه‌وه‌ کردبیت. زۆر تووره‌ بوو، جیبه‌کی نه‌ده‌دۆزییه‌وه‌ ده‌ست و قۆلی خۆی بۆ بیات. دیسانه‌وه‌ بالۆره‌ی "گه‌مزه‌کان" که‌ ماوه‌یه‌ک بوو له‌ بی‌ری کردبوو، که‌وته‌وه‌ سه‌ر زمان‌ی و دووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌. دوا‌ی داها‌تنی تاریکی، چرای داگیرساند، له‌ ناوه‌راستی میزنه‌که‌دا دای نا و داوا‌ی کرد هه‌ردوو‌کمان له‌ به‌رده‌میدا دا‌بنشین. پتویست بوو چه‌ند شتی‌ک بنووسین.

وه‌ک دوو کورپی زگورتی کاتیک بۆ به‌سه‌ربردنی شه‌وه‌ درپژ و نه‌براپوه‌کانی زستان گه‌مه‌ی کاغه‌ز ده‌که‌ن، له‌ به‌رامبه‌ر یه‌کتر له‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ری میزن دانیشتبووین و له‌ سه‌ر کاغه‌زه‌ خالییه‌کانی به‌رده‌ممان شتمان ده‌نووسییه‌وه‌. خۆمانم زۆر سه‌یر ده‌هاته‌ پێش‌چاوا! له‌وه‌ش سه‌یرتر، نووسینه‌کانی خۆجه‌ بوون که‌ به‌یانیی رۆژی دواتر خۆیندییه‌وه‌ و خۆی به‌ خه‌ون ناوی بردن. به‌

لاسايکردنه وهی خهونه کانی من، ئه ویش خهونیکي گيرايه وه، به لام به هه موو شتیکيدا دياربوو ئه وه خهونیکي نه بيندراوه: له خهونی ئه ودا ئيمه برا بووين! خوئی رۆلی براگه وهی منی به خوئی ره و ديبوو، منیش ئاقل ئاقل گويم بۆ قسه زانستییه کانی راگرتوو. سه ره به یانیی رۆژی دواتر له کاتی تاشتی خواردندا له منی پرسى داخۆ چۆن بۆ واته واتى خه لکی گه ره ک سه بهاره ت به وهی ئيمه دووانه ين، ده روانم؟ ئه م پرسى اهره م پى خووش بوو، به لام ختووکه به کی ئه وتۆی شکۆشمى نه دا. دوو رۆژ دواتر له نیوهی شه ودا هۆشيارى کردمه وه و گوتى به راستى خهونیکي دیوه. له وانه یه راستیشى گوتبیت، به لام من، له بهر هه ر هۆیه ک بیت، گويم نه دا یی. شه وى دواتر گوتى له وه ده ترسیت به په تا که بمريت.

به هۆی بيزار بوونمه وه له مانه وهی زۆر له مال، لای ئيواره چومه کوچه و کۆلانان. له باخچه یه کدا، مندا لان چوو بوونه سه ر دار و پتلاوه رهنگينه کانیان له خواره وه به جئ هیتستبوو. دهسته یه ک ژنی چه نه باز به ده وری کانییه که وه ریزیان به ستبوو، ته نانه ت به تپه په ربوونی منیش به لایاندا بیده نگ نه بوون. بازار پر بوو له کریار. هه ندیک به له زه ته وه سه هیری شه ره کران و ناو بزیوانانیان ده کرد. هه و لم ده دا با وه ره به خۆم به ینم په تا که ته و ژمی خوئی له ده ست دا وه، به لام به بینینی ئه و داره بازانه ی به ک له دا وای به ک له مزگه وتی با یه زیده وه ده هیندرانه ده ری، ده ماره کانی می شکم گرژ بوونه وه و به له ز گه رامه وه بۆ مال. له ودا بووم بچمه ژووره که ی خۆم، خوچه بانگی کرد: "ئا وه ره سه هیریکی ئه مه بکه. " قۆپچه ی کورته که که ی کرد بووه وه و ئاماژه ی ده کرد بۆ دوومه لیکى بچووک و قنچه که یه کی ژیر سکی. گوتی: "مه گه ز هه موو شوینتیکى ته نیوه. " لئی نیتزیک بوومه وه و به وردی سه رنجم دا، په له یه کی سووری بچووک بوو، دوومه لیکى سووکه له، وه ک جیی گه ستنی مه گه زیک. به لام بۆچی پيشانی منی ده دا؟ ترسام رووی خۆم زیاتر نیتزیک بخه مه وه. خوچه گوتی: "جیی گازى مه گه زه، وا نییه؟" نووکی په نجه ی خسته سه ر دوومه له که: "یان کپچه؟" بیده نگ بووم. نه مگوت هه رگیز جیگازی له و جۆره ی کپچم نه دیوه.

بیانوو یه کم دۆزییه وه و تا خۆر ئاوابوون له باخچه مامه وه. ههستم دهکرد دهبیت ئیدی له مالا نه منیم، به لام شوینیکم له خه یالدا نه بوو بۆی بجم. نه گهرچی په له که ی ژیر سکی خۆجه له جیی گه ستنی مه گه ز دهچوو، به لام به قه برینی په تابه که گهره و به رین نه بوو. پاشان شتیکی ترم به خه یالدا هات و پیم وا بیت هۆیه که ی بۆ پیاسه کردیم به ناو گیای خیرا گه شه کردوی باخچه که دا ده گهریته وه: بیرم ده کرده وه په له سووره که ی له ماوه ی دوو رۆژدا دهئاوسیت، وه که گولیک دم ده کاته وه، ده ته قیته وه و خۆجه به دم ئازاره وه گیان ده سپیریت. ده مویست پتی بلیم نه وه جیی گه ستنی مه گه زی زه به لاح و شه و گهری ولاتیکی زۆر گهرمه، به لام هه رچه ندی کۆشام ناوی نه وه مه گه زه ی خه یالم لئی دابوو، نه ده هاته سه ر زمانم.

ئیاره، کاتی دانیشتمان بۆ خواردن، خۆجه ده کۆشا خۆی که یفساز پیشان بدات. گه مه ی کرد، سه ری نایه سه رم، به لام نه مه زۆری نه خایه ند. پاش هه لسانی بیده نگمان له سه ر خواردنه که و ساتیکی درێژ دوا ی سنکدادانی تاریکیه کی بۆ هه وا و ئارام، خۆجه گوئی: "هه ست به بیزاری ده کم، بیرۆکه یه کم بۆ هاتوه، با بچینه به ردم میز و شتگه لیک بنووسین." ده یگوت ته نیا به و جۆره ده توانیت دلێ خۆی بداته وه.

به لام نه یتوانی بنووسیت. من به وه په ری ئاسووده یییه وه ده منووسی و نه ویش بۆ کاروبار دانیشتبوو، به تیله ی چاو سه یری منی ده کرد. گوئی: "چی ده نووسیت؟" نووسیبوم چۆن دوا ی کۆتاییی سالی یه که می ده رزخانه ی نه ندازیاری له سه ره تای پشوودا بیرى ماله وم ده کرد و به گالیسکه یه کی تاک نه سپ گه رامه وه، به لام له هه مان کاتدا قوتابخانه و هاوړیکانیشم زۆر خۆش ده ویت. نووسیبوم زۆر بیرى نه و کتێبانهم کردوه که له پشووی هاویندا له گه ل خۆم ده مه یتانه وه و به ته نیا له قه راغی سه ره چاوه یه کی ئاو ده مخویندنه وه. وا ی بیده نگیه کی کورت، خۆجه، وه که نه وه ی رازیک بدرکینیت، به چرپه پرسى: "ئه وانه ی نه وئى به رده وام به و شیوه یه به کامه رانی ده ژین؟" وام زانی دوا ی لیبوونه وه له پرسیاره که ی، یه کسه ر په شیمان

دهبیتهوه، به لّام هیشتا وهک مندالیکى به په روّش سهیرى دهگرد. منیش به چرپه گوتم: "من کامه ران بووم!" هیمای سووکه ئیره یی پتېردنیک که وته سه ر ووخساری، به لّام ترسناک نه بوو. به شهرم و دوودلییه وه دهستی به گتړانه وه کرد:

ئو سه رده مه ی له ئه درنه بووه و دوزازده سالان بووه، ماوه یه که له ته که دایک و خوشکیدا هاتوچوئى تیمارخانه ی مرگه وتى بایه زیدى کردووه، چونکه بایپیری (باوکی دایکی) نه خویشی گه ده ی هه بووه. به یانیا ن به رله وه ی به رى بکه ون، دایکی، براه ی تری لای هاوسیکان به جى هیشتتووه. خوچه و خوشکه که ی و قاپی موچه له بیی پتېستر ناماده کراوی هه لگرتووه و پتکه وه که وتوونه ته رى. هه موو جارېک به ریگه یه کی کورت، به لّام زور دلگیری ژیر سیبهری ریزه دارى سپینداردا تى په رپون. بایپیریا ن به سه ره اتی بویان گتړاوه ته وه. خوچه حزی له و به سه ره اتانه نه بووه، زیاتر ئاره زووی بینینی ناو تیمارخانه ی کردووه، بویه هه موو جارېک ئه وانى تری به جى هیشتتووه و سهیرى ده ورپه یی کردووه. جارېک له ژیر قوبه یه کی زور گه ورده که تیشکی روژى دزه کردوو له کلاورژنه کانه وه رووناکی کردووه ته وه، گوئی له موزیکیک بووه بۆ که سانی تووشبوو به نه خویشی دهروونی ژهن دراوه. دهنگی ئاویش هاتووه، ئاوی زى. دواتر به چهند ژورویکی پر له شووشه و قاپی دره وشاوه ی دهگمه ن و رهنگیندا گه راوه. جارېک پى لى ون بووه و دهستی به گریان کردووه. ژورر به ژورری تیمارخانه گه راندوویانه تا عه بدولا ئه فهنديان دوزیوه ته وه. دایکی جارویار گریاوه، ناویه ناویش له گه ل کچه که یدا گوئیان بۆ چیرۆکه کانی بایپیره راگرتووه. دواتر، قاپه به تاله که یان له بایپیره وهرگرتووه ته وه و گه راونه ته وه، به لّام پتېش ئه وه ی بگه نه وه مال، دایکی حه لوای بویان کریوه، گوتوویه تی با بى ئه وه ی که س بمانبیت، بیخوین. له ناو سپینداره کانی قه راغ ئاو شوینکیان هه بووه، هه رسیکیان دانیشتون، لاقیان بۆ ناو ئاو دريژ کردووه و بى ئه وه ی که س چاوی پتیا نه وه بیت، حه لوایان خواردووه.

پاش ئەوهى خۆجە كۆتايى به قسهكانى هينا، بېدەنگىيەك بالى به سەرماندا كىتشا و ئەمەش ئىمەى له به كتر نىزىك دەخستەوه. ئەم ليك نىزىكبوونەوه يەش هەستىكى سەيرى برايه تى لامان دروست كرد كه هەردووكمانى نىگەران كرد. خۆجە ساتىكى دريژ بەرگەى ئەم نىگەرانيه يى گرت. دواتر، كاتىك دەرگای گەورەى مالىكى نىزىكمان بى بيركردنەوه و بە دەم زرمەيه كى گەورەوه پتووه درا، خۆجە گوتى: "به كه مجار له و سەرويه ندهدا به هۆى نه خۆشه كان و شووشه و قاپى رەنگاورەنگ و پتوانەى هۆكارى چاكبوونەوهى نه خۆشانەوه خووم دايه زانست." به لام دواى مردنى باپيرى، بۆيان نه لواوه جارىكى تر بچنەوه ئەوئ. ئيدى خۆجە بەر دەوام له خيالى خويدا بير دهكاتهوه هەر كاتىك پى گەيشت و گەورە بوو، بەتەنيا بۆ ئەوئ بچيت، به لام سالىك ئاوى پووبارى تونجا سەر دهكات، نه خۆشه كان له جىگە دەر دەهيندرين و دور دەخزينەوه و ئاوى قريژ و بۆگەنى ناو ژوورەكانى تيمارخانه تا ماوهيه كى دريژ ناكشيتەوه. دواى كشانەوهش، تيمارخانهى جوان و دلگير له قوې و لبتەيه كى بۆگەن و به نەفرەتكاراودا دەمىنيتەوه و تا سالانىكى دريژ خاوين ناكريتەوه.

ئەمجارەيان دواى بېدەنگبوونى خۆجە، ئيدى هەستمان به نىزىكى نيوانمان نەكرد. له بەردەم ميزه كه هەلسابوو، به تيلەى چاو سىبەرەكەيم دەبينى به ژوورەكه دا دهگەرا. پاشان چراى سەر ناوهراستى ميزه كەى هەلگرت و چوو ه پشتمەوه، ئيدى نه سىبەرەكەيم دەبينى و نه خۆى. ويستم خۆم بسوورينم و سەيرى بكەم، به لام نەمتوانى، هەستم دەكرد چاوه پى خراپەيه ك دەكەم و نىگەران بووم. دواى كه ميك گويم له خشەى داكەندنى جليك بوو، بەترسەوه ئاورىكم دايەوه. له ناوقەد بەرەو سەرەوهى پروت كردبوو. چوو بەردەم ئاوينەكه، له بەر تيشكى چراكه به سەر نجهوه له سنگ و سكى خۆى ورد بووهوه و گوتى: "ئەى خوا، ئەمە چ دوومه ئىكه؟" بېدەنگ بووم. گوتى: "ئا وەرە سەيرىكى ئەمە بكە." نەمدەتوانى له شوينى خۆم بجوولينم. هاوارى كرد: "گوتم ئا وەرە!" وەك يەككە له قوتاببيەكانى خۆى له كاتى سزاداناندا، به ترسەوه لى نىزىك بوومهوه.

هەرگیز ئەوهنده له جهستهی رووتی نیزیکی نهکه وتبوومهوه و حەزم بهو نیزیکیبوونهوهیه نهدهکرد. سه‌ره‌تا ویستم باوه‌ر به‌خۆم به‌تێم ته‌نیا له‌به‌ر ئەومه‌هه که نامه‌وێت لێی نیزیکی بکه‌ومه‌وه، به‌لام دهمزانی له‌به‌ر ترسمه له دوومه‌له‌که. ئەویش له‌مه‌حالی بوو. بۆ ئەوهی و تێ نه‌گات، سه‌رم لێی نیزیکی کردبووهوه و وه‌ک پزیشک چاوم له دوومه‌ل و په‌له‌کانی بریپوو. پاشان له ژێر لێوه‌هه بلامه‌بلامیکم کرد. خۆجه له ئاکامدا گوتی: "ده‌ترسیت، وا نییه؟" بۆ سه‌ماندنی نه‌ترسانم، هینده‌ی دی سه‌رم لێی نیزیکی خسته‌وه. گوتی: "ترسی ئەوه‌ت هه‌یه دوومه‌لی په‌تا بیت؟" وا رفته‌ارم کرد وه‌ک ئەوهی ئەو وشه‌یه‌م نه‌بیستیت. دهمویست بلێم جیگازی مه‌گه‌زه، مه‌گه‌زێکی ده‌گه‌من که جارێک دابوو به شوینێکی له‌شی منیشه‌وه، به‌لام هیشتا ناوی ئەو بوونه‌وه‌ده‌م به‌خه‌یالدا نه‌هاتبوو. خۆجه گوتی: "ئا ده‌ستیکی لێ بده! چۆن تێ ده‌گه‌یت ئە‌گه‌ر ده‌ستی لێ نه‌ده‌یت؟ سا ده‌ی ده‌ستیکم لێ بده!"

کاتی‌ک بینی ده‌ستی لێ نادهم، خۆش‌حالی گرتی. په‌نجه‌کانی به‌سه‌ر دوومه‌له‌که‌دا هینا و پاشان له رووی منی نیزیکی خسته‌وه. کاتی‌ک سه‌یری کرد به‌رق و نه‌فره‌ته‌وه چاره‌ی خۆم گرژ کردوو، قاقایه‌کی به‌رزی لێ دا. له‌به‌ر ئەوهی له جیگازی بچووی مه‌گه‌زێک ده‌ترسم، که‌وته شوخیکردن پێم، به‌لام ئەم شاگه‌شگه‌بوونه‌ی زۆری نه‌خایه‌ند. له‌په‌ر گوتی: "له‌مردن ده‌ترسم." وه‌ک ئەوه‌ و بوو له‌باره‌ی شتیکی تره‌وه‌ بدویت، له‌شه‌رم زیاتر، توورپه‌یی پێسه‌ دیاربوو، توورپه‌یی که‌سیکی زۆر لێکراو. گوتی: "دانیایت تۆ ئەم دوومه‌له‌ت لێ نه‌هاتوو؟ ئاده‌ی خۆت رووت بکه‌ره‌وه!" ئەو زیاتر پێی داگرت، بۆیه‌ من وه‌ک مندا لێک چۆن رقی له‌خۆشوشتن ده‌بیته‌وه، کراسم داکه‌ند. ژووره‌وه‌ گه‌رم و په‌نجه‌ره‌ داخرا‌بوو، به‌لام له‌شوینێکه‌وه‌ شه‌نیه‌کی فینک هات، نازانم، له‌وانه‌یه‌ ساردیی ئاوینه‌که‌ بوو پێت مچورکه‌ی پێدا هینابیت. له‌به‌ر ئەوه‌ی شه‌رمم به‌دیمه‌نی خۆمدا ده‌هاته‌وه، شه‌قاویکم نا و له‌چوارچێوه‌ی ئاوینه‌که‌ چوومه‌ ده‌ره‌وه. ئەم‌جاره‌یان له‌لایه‌کی ئاوینه‌که‌دا رووی خۆجه‌م بینی، سه‌ری له‌جه‌سته‌ی من نیزیکی ده‌خسته‌وه. ئەو سه‌ره‌ زله‌ی هه‌مووان پێیان وا

بوو له سهری من دهچیت، به لای جهسته مدا لار بووه وه. له پر بهخه یالما هات
 ئەم رەفتارە ی بۆ ژهراویکردنی رۆحی منه. ئەمە له کاتێکدا من تهواو به
 پیچەوانه وه رەفتارم دهکرد و سالانیک بوو شانازیم به وه وه دهکرد من ئەو فیر
 دهکەم. ئەگەرچی ئەوهی بهخه یالما هات مایه ی پیکه نین بوو، به لام بۆ ساتیک
 وای بۆچووم ئەو سهره بژه ی که له بهر تیشکی چراکه دا شه رمی له بهر
 هه لگیراوه، خه ریکه خوینم ده مژیت! له و ساته دا هه ستم به تام و چیژی
 به سه رهاته ترسناکه کانی سه رده می مندالیم دهکرد. کاتیک نوقمی ئەو
 بیرکردنه وانه بووم، له سه ر سکم هه ستم به په نجه کانی کرد. ده مویست
 هه لبیم و شتیک بکیشم به سه ریدا، گوتی: "تۆ نیته." چوو ه پشتمه وه، بن قۆل
 و مل و پشت گوتیه کانی شمی پشکنی. گوتی: "ئیره شت ه یچی پتوه نییه،
 مه گه ز به تۆوه ی نه داوه."

ده سته خسته سه ر شانم و هاته ته نیشتمه وه. وهک ئەوه ی براده ریکی
 سه رده می مندالیی ئەو بم و گرتی دلی خۆیم بۆ بکاته وه. به په نجه کانی پشتی
 ملمی گوشی و به ره و لای خۆی به کتشی کردم. گوتی: "وه ره با پیکه وه سه بری
 ئاوینه بکه یین." سه بریکم کرد، له بهر تیشکی دره وشاوه ی چراکه دا جاریکی
 تریش له یه که چوونی له راده به ده ری نیوان خۆمانم بینی. بیرم که وته وه، ئەو
 ده مه ی له به رده م ده رگای والی سادق پاشا چاوه رپیم ده کرد و یه که مین جار
 خۆجه م بینی، هه مان ئەم هه سته ی ئیستام له کن دروست بوویوو. ئەو کاته
 که سیکم بینی بوو که ده بوو خۆم بوومایه. ئیستاش بیر ده که مه وه ده بیت
 ئەویش که سیک بیت وهک من. هه ر دوو کمان به کتیک بووین! ئیستا ئەمهم جووری
 راستیه کی روون ده هاته به رچاو. وهک ئەوه ی ده ست و پیم له کۆت و زنجیردا
 بیت، به گۆجی هه لسامه سه ر پێ. بۆ خۆده ربازکردن جووله یه کم کرد. وهک
 ئەوه ی بمه ویت بۆم ده ریکه ویت داخۆ من خۆم، به په له ده ستم به قژمدا هینا.
 ئەویش زۆر شاره زایانه و بی ئەوه ی هاوشیه وه ی ناو ئاوینه که تیک بدات،
 هه مان شتی کرد. لاسایی نیگا کانی شمی ده کرده وه. ئەو، شتیه ی راوه ستانی
 سه رم و سه رسوورمانی منی دووباره کرده وه، که چی من خۆم توانای

سهيرکردنيم له ئاوينه کهدا نه بوو، له تاو ترسيش نهمده توانی نيگای له سهير ههلبگرم. وهک مندا لتيک چۆن لاسايی قسه و جووله کانی هاوړتيه کی دهکاته وه و تووره ی دهکات، شاگه شگه بووبوو. نه راندی: پيکه وه دهمرين! له خه يالی خوّمدا گوتم چ تووره هاتيکه. به لام ترساشتم. ئەو شهوه، به کتيک بوو له ترسناکترين ئەو شهوانه ی له گهل ئەودا به سهيرم برد.

پاشان گوتم هه ر له سهيره تاوه له په تاکه ترساوه و هه موو شتتيکيشی بۆ تاقیکردنه وي من کردوو؛ چ ئەو کاته ی جه لاده کانی والی سادق پاشا منيان بۆ کوشتن داووته پيش خوڤيان، يان وهک ئيستا ئەگه ر خه لکانی تر ئيمه به هاوچمک دهزانن، هه مووی بۆ تاقیکردنه وي منه. پاشان گوتمی: "رۆحت له له پی دهستمدایه. کتومت وهک چۆن که ميک له مه وپيش لاسايی جووله کانتتم کردهوه، له مه ودوا بير له هه رچييهک بکه يته وه، من پیی دهزانم. هه رچيش بزانيت، من بيری لی دهکه مه وه!" دوايی ليمي پرسى داخۆ له و ساته دا بير له چی دهکه مه وه. منيش، جگه له و، هيچ شتتيکی تر له خه يالندا نه بوو. گوتم بير له هيچ ناکه مه وه. به لام گوئی ليم نه دهگرت، چونکه بۆ تتيگه يشتن نا، ته نيا بۆ ترساندنى من ده دوا، گه مه ی له ته که ترسى خویدا دهکرد و مه به سستی بوو منيش به شی خوّم له و ترسه به ربکه ویت. سه رنجم دابوو تا زیاتر هه سستی به ته نيایي بکرديه، راده ی مه يلی شه رانگيزی ده جووه سه رى. ئەگه ر ده سستی به سه ر رووی هه ردوو کماندا ده گيړا و ده يويست به ئەفسوونی ئەو له يه که چوونه سهيره مان سه رسام بکات و له من زیاتر ده هاته جوّش، من وای بۆ ده چووم ده خوازيت رهفتاری خراب بنويّيت. به خوّم گوتم له بهر ئەوه ی له دلّه وه رازی نييه يه کسه ر ده ست به شه رانگيزی بکات، منی له به رده م ئاوينه دا راگرتوه و پشتمی ملم ده گوشيّت، به لام هينده تووره هات و بيچاره ش نه ده هاته پيش چاوم. هه قی خوئی بوو، منيش ده مويست قسه و رهفتاره کانی ئەو بکه م. له پای ئەوه ی به ده سپيشخه ریکردن تواني بووی گه مه به په تاکه و ترسى ناو ئاوينه که بکات، ئيره يم پیی ده برد.

به لام سه رباری ئەو هه موو ترسه و بيرکردنه وه م له پیی بردن به و شتانه ی

تایبەت بەخۆم بوون و پێشتر بیرم لێیان نەکردبوو، کردم و کۆشام نەمتوانی خۆم لەو هەستە زۆر بکەم کە هەموو ئەم شتانه گەمەن. پەنجەکانی شل کردبوو، ئیدی پشتهملمی نەدەگوشی، بەلام من لە بەردەم ئاوێنەکە نەدەکشامهوه. خۆجە دواتر گوتی: "من وهک تۆم لێ هاتوو. ئیدی دەزانم چۆن دەترسیت. من بووم بە تۆ." حالی بووم دەلێت چی، بەلام هەولم دا ئەو فالگرتنەوهیە کە ئەمۆ گومانم لە راستبوونی نیووی نییە، بە توورەهات و مندالانە دابنێم. لافی ئەوهی لێ دا دنیا وهک من دەبینیت. دیسان دەبگوت: "ئێستا بەتهواوی تۆ دەگەم (ئەوان) چۆن بیر دەکەنەوه و چۆن دەبیستن." نیگای لە ئاوێنەکە دوور خستەوه، تیشکی چرا نیووی مێزەکە ی پووناک کردبوو، سەبیرێکی مێزەکە و پەرداخ و کورسی و شتەکانی تری کرد و کەمیک قەسە ی کرد. دواتر گوتی گوایه ئەو شتانهی پێشتر لەبەر نەبینینیان نەیدەتوانی گوزارەیان لێ بکات، ئێستا دەتوانیت دەریان بپێت. بەلام من پێم وا بوو خۆی لە خستە دەبرد، چونکە وشەکان و شتومەکانیش هەمان ئەوانە ی پێشوو بوون. تاکە شتێکی نوێ لەودا، ترسەکە ی بوو. ئەوهش نا، بگرە شتیوازی هەلکردن لەگەڵ ترسەکەیدا. بەلام من پێم وا بوو ئەو شتیوازی هەلکردنە کە ئێستا بەلامهوه روون نییە، شتێکی نوێ، یان گەمەیهکی تری ئەو بوو لە بەردەم ئاوێنەدا. پێ دەچوو بۆ ویستی خۆی بوو، گەمەکە ی لادەدایە لاوه، گرێ دەگەرایهوه سەر دوومهلهکە و دەپرسی داخۆ جیگازی مەگەزە، یاخۆ پەتایه؟

پاشان گوتی دەیهوێت من هەموو شتێک لەو شوێنەوهی تیایدا راوهستابووم، دەست پێ بکەمهوه. هێشتا نیووه رووت بووین و لە بەردەم ئاوێنەکە نەکشابووینهوه. پێشنیازی وا بوو ئەو بێتە جێی من و منیش بچمه جێی ئەو. بۆ ئەمەش، ئەوهندەمان بەس بوو جلویهرگی خۆمان بگۆڕینهوه، ئەو ردین بتاشیت و منیش ریشی خۆم بەیلمهوه. ئەم بیرۆکەیه، لەیهکچوونی ئێمە ی لە ئاوێنەکەدا ترسناکتر نواند، دەمارەکانی مێشکم بەتهواوی ئاوسان، گۆیم راگرت: ئەگە وا بوایه، دەبوو من ئەوم ئازاد بکردایه. زۆر بە

شادمانییه وه باسی ئه و شتانهی دهکرد که دواى ئه وهی له جیى من دهچیته وه
 ولاته کهم، له وى دهیانکات. هه رچییه کم له باره ی مندالی و گهنجایه تیی خۆمه وه
 بۆی گیترا بووه، هه ر هه مووی به بچووکتیرین ورده کاریییه وه له هۆشی خۆیدا
 پاراستبوو. زۆریش سه رم سوورما ئه گه ر سه یرم کرد به پشتبه ستن به و
 ورده کارییانه و به پیتی بۆچوونی خۆی، له خه یالی خۆیدا جیهانیتکی ناجۆر و
 دوور له راستیی خولقاندووه. وهک ئه وه وا بوو ژیانم له ژیر دهستی خۆم
 ده رچوویت و له دهستی ئه ودا ئاراسته ی شوینی تر بکریت، منیش، هیچی
 ترم له دهست نه یهت، ته نیا ئه وه نه بیت وهک ئه وهی خه ون ببینم، له دووره وه
 سه یری ئه و شتانه بکه م که به سه رم دین. گه رانه وهی ئه و له بری من بۆ
 ولاته کهم و ئه و ژیانه ی له وى به سه ری ده بات، ره هه ندیکى گالته جارانه ی هینده
 نامۆ و ساده ی تیدا بوو، به جۆریک منى به ته واوی له باوه ر پیه ینانی دوور
 ده خسته وه. له سه ریکى تروه سه رم له لۆجیک و گونجانی ورده کاریییه کانی
 ناو خه یالی ئه و سوورما بوو: له ناخه وه ده موست بلیم که واته بۆی هه یه شتی
 واش بقه ومیت و منیش بتوانم وا بژیم. له و ساته دا تى گه یشتم بۆ یه که مجار
 په یم به شتیکى قولی تابهت به ژیانى خۆجه بردووه، به لام له ره وشیکدا
 نه بووم بتوانم بلیم ئه و شته چییه. به سه رسوورمانه وه گویم بۆ ره فتار و
 کرده وه کانی دنیای کۆنم راگرتبوو، سالانیکیش بوو به تاسه وه بیرم لى
 ده کردنه وه و ترسی په تاکه م له بیر چوو بووه وه.

به لام ئه مه زۆری نه خایه ند. ئه مجار خۆجه داواى لیم کرد پیتی بلیم ئه گه ر
 بجمه به رگی ئه وه وه، چی ده که م. له یه که چوونمان و راوه ستانی سه یری من له و
 باره دا به دم هه و لدا نه وه بۆ ئه وه ی برۆا به خۆم به ینم دوومه له که جیگازی
 مه گه ز نه بیت هیچی تر نییه، منى به راده یه ک تووره کردبوو، به جۆریک هیچ
 شتیکى ترم به خه یالدا نه هات. دواى ئه وه ی زۆری بۆم هینا، بیرم که وته وه
 کوتم ماوه یه ک له مه و به ر ئه وم له خه یالدا بووه دواى گه رانه وه م بۆ ولات
 بیره وه رییه کانم بنووسمه وه. هه ر ئه وه نده ی گویشم له وانیه رۆژیک له رۆژان
 چیرۆکیک له به سه ره اته کانم پیک به ینم و بینووسمه وه، ئه و به نه فرهت و به

چاوی سووک بۆمی روانی. ئەو رای وا بوو هیندەوی ئەو من دەناسیت، من هیچ کاتیک ناتوتم بەو ڕادەیه ئەو بناسم! پالێکی پیمەوه نا و خۆی بەتەنیا چوو بەردەم ئاوینە: ئیستا پیم دەلێت جیم بەسەردیّت ئەگەر ئەو بجیتە پستی منەوه! دەسپیک گوتی: "دومەلەکه برینی پەتایە و دەمریت." پاشان باسی ئەوهی کرد چۆن بەر لە مردنم بە دەست ئازارەوه دەنالینم. "لە مردن خراپتر، ترسانتە لە مردن، چونکە تا ئیستا خۆت بۆی ئامادە نەکردوو." ئەو ساتەیی خۆجە باسی چۆنیەتی نوقمبوونی منی لە ئازارەکانی نەخۆشیدا دەکرد، لە ئاوینە دوور کەوتبوووه. پاش کەمیک بینیم لەسەر پێخەوه پەرت و بلاوهکی سەرزەوی ڕاکشاوه و باسی ئیش و ئازارە چاوهڕوانکراوهکانی من دەکات. دەستیکی نابوو سەر سکی، وەک بلێت خستییتیە سەر شوینی ئەو ئازارانەیی کە باسی دەکردن. ڕیک لەو کاتەدا بانگی کردم، بەترسەوه چومە تەنیشتیەوه، بەلام دەستبەجێ پەشیمان بوومەوه، چونکە دیسان هەولێ دا دەستم پێدا بەیتیت. هەرچۆنیک بیت ئیدی پروام بەخۆم هینا ئەوه تەنیا جیگازی مەگەز بیت، بەلام سەرباری ئەوهش هەر دەترسام.

تەواوی شەو بەو جۆرە بەسەرچوو. بەمەبەستی ئەوهی نەخۆشیی و ترسەکهی تووشی من بکات، لێکدا لێکدا دووبارەیی دەکردهوه من ئەوم و ئەویش منە. لە دلی خۆمدا گۆتم ڕەنگە لەبەر چێژوهرگرتنی بیت لەوهی لە پستی خۆی دەرچوو و سەیری خۆی دەکات. وەک کەسیک بیهویت لە خەو هۆشیار بیتەوه، بەخۆم دەگوت: "گەمە دەکات، چونکە خۆشیی ئەو وشەیی - گەمە-یە دەگوتەوه." لە سەریکی تریشەوه چین چین ئارەقەیی دەردهدا، بەلام نەک وەک کەسیک لە ژوورێکی گەرما بە دەست وشە خنکینەرەکانەوه تەنگاو بوویت، بگرە وەک نەخۆشیکی کەمەندام.

لەگەڵ تاریک و ڕوونی بەیاندا، ئەو سەبارەت بە ئەستێرەکان و مردن، فالگرتنەوهی درۆ و بێ بنەما، گەمزەیی سولتان، بەواتەیهکی تر بێ وهفایی سولتان، گەمژە خۆشەوێستەکانی خۆی، "ئیمە" و "ئەوان" و لەمەڕی وێستی خۆی بۆ بوون بە کەسیکی تر دوا! چی دی گویم لێی نەگرت و چومە باخچە.

نازانم له بهر چی بوو چهند بیرۆکه یه کی تایبته به نه مری که له کتیبیکی
کوڼدا خویندبوومه وه، هاته وه بیرم. جگه له پۆلیک چۆله که که به سه ر دار
مازووه کانه وه دهیان خویند و له م چله وه بو ئه و چل ده فرین، له ده ره وه هه ست
به هیچ چرپه و جووله یه کی تر نه ده کرا. کشوماتیبه کی سه رسوور هینه ر! بیرم
له ژووره کانی تری ئهسته نبول و تووشبووانی په تاکه کرده وه. له دلای خوڼدا
گوتم ئه گهر ئه وهی خوچه په تا بیت، ئه وا تا مردن درپژه ده خایه نیت. ئه گهر نا،
هه ر هیچ نه بیت تا ونبوونی ئه و دوومه له سووره. ئیدی ههستم ده کرد ناتوانم
له وه زیاتر له م ماله دا بمینمه وه. پاش ئه وهی چوومه وه ژووره وه، به هیچ
شیوه یه ک به خه یالما ده نه هات بۆ کوئی هه لیبیم و له کوئی خوڼ بشارمه وه.
ئه وهنده نه بیت پیم وا بوو پدویسته شوینیکی دوور له خوچه و له په تاکه بیت.
چهند پارچه جلو به رگیکی خوڼم خزانده تووره که یه وه. ته نیا ئه وهنده م ده زانی
ئه و شوینه ده بیت هینده نیزیک بیت، بی ئه وهی ده ستگیر بکریم، بتوانم بۆی
هه لیبیم. هه ر ئه وهنده و به س.

که مۆکه یه ک پوولم پیکه وه نابوو که پیشتر که موکورت به دزیی خوچه وه پاشه که وتم کردبوو. لیره و له ویش بریکی ترم پهیدا کردبوو. پیش ئه وهی له مال دهر بچم، پووله کانم له شوینی شار دنه وه یان، له گۆره وه یه کی ناو سندووقی ئه و کتیبانه ی چی دی نه ده خویندرانه وه، دهر هینا. له بهر ئه وه ی خولیا ی زانیی رهوشی دابووی له که لاهم، سه ریکم کرد به ژووری خوچه دا. چرا که ی داگیرسابوو، پرخه ی ده هات و نوقمی ئاره فه بوو. سه رم له بچوکی ئاوینه که سوورپما، چونکه به دریزایی شهوی رابردوو منی به ویکچوونی ئه فسووناویمان ترساندبوو، ئه و ویکچوونه ی هه رگیز نه متوانی به ته واری باوه ری پی بهینم. بی ئه وه ی ده ست به هیچ شتی که وه بده م، به په له پرووزی له مال دهر چووم. له کاتی رۆیشتنم به کۆلانه کاندایا، بایه کی سووک هه لی کرد. له ناخه وه ده مویست ده سته کانم بشۆم. ده مزانی روو له کوئی ده که م و له خۆم رازی بووم. رۆیشتنم به کۆلانه کاندایا له کشوماتیی به ربه یاندا، دابه زین له هه ورازه کانه وه به ره و دهریا، شۆزینی ده سته کانم له کانیاهه کان و سه یرکردنی که نداوی زێرین، شادمانی خسته ده روونمه وه.

یه که مجار باسی دوورگیه ی هه یبه لیم له قه شه که یه کی گه نج که له ویه بۆ ئه سته نبول دابه زیبوو، بیستبوو. ئه و ده مه ی له گالانا یه کمان بینی، به جو شه وه باسی جوانی و دلگیری دوورگیه کانی بۆم گه راپه وه. بنگومان پیشتر له خه یالدا چه سپیبوو، بۆیه هه ر ئه وه نده ی له گه ره ک دوور که وتمه وه، ده مزانی روو له وینده ری ده که م. له گه ل خاوه ن به له م و ماسیگره کاندایا قسه م کرد، به لام داوای پاره یه کی خه یالییان ده کرد بۆ گه یاندم بۆ دوورگیه ی هه یبه لی. هه ستم به بیزاری کرد، له دلی خۆمدا گوتم ئه گه ر بزانه قاچاخم،

شوینه کهم بۆ ئەو پیاوانه دەستنیشان دهکهن که خۆجه به دوامدا دهیانن پیت!
دواتر هاتمه سهر ئەو باوه رهی ئەمه چاو سوورکردنه وهیه که بیت له دژی
فهله کان، چونکه له ترسی په تاکه به چاوی سووک سهبر دهکران. بۆ ئەوهی
سهرنجی زۆر بۆ سهر خۆم رانه کیشم، خاوهن به له می دووهم دواند و له گه لێ
رێک که وتم. پیاویکی هینده به هیز و به گور نه بوو. له بری ئەوهی هه موو هیزی
خۆی بخاته سهر سه ول لیدان، چه نه ی دها و باسی ئەوهی ده کرد په تاکه
سزای کام گونا هانه یه. ئەوه شی بۆ قسه کانی زیاد کرد گوايه هه له اتن لپی و
خۆشاردنه وه له دوورگه پوولیک ناکات. به قسه کانی دا بۆم ده رکوت ئەویش
بارته قای من ترسی لێ نیشته وه. رێگه شهش سه عات درێژه ی خایه ند.

سالانیکی دواتر هاتمه سهر ئەو باوه رهی رۆژانیکێ شادم له و دوورگه یه
به سه ر بر دووه. به پاره یه کی کهم له مائی رۆمیکێ ماسیگری بی که سوکار
ده مامه وه و هه ول م دها له و ناوه نه بیندریم. ئۆقره م له به ر برابوو. جاروبار وام
ده مه پینایه به رچاوی خۆم خۆجه مر دووه. ناوبه ناویش بیرم له و پیاوانه
ده کرده وه که ده بوو به دوا ی مندا بیانن پیت. فه له یه کی زۆر له دوورگه که
هه بوون وه ک من له ده ست په تا رایان کرد بوو، به لام نه مده و یست خۆمیان
پیشان بده م.

به یانیان له ته ک یارۆی ماسیگر دا ده چوومه ده ریا و ده مه و ئیواران
ده گه رامه وه. ماوه یه ک خووم دا بووه راوکردنی قرژانگ و پافوریا به رم. ئەگه ر
هه واش خراب بوا یه و ده سستی نه دایه بۆ ده رچوون بۆ ده ریا، به ده وری
دوورگه دا ده خولامه وه. جاروبار ده چوومه باخی خه لوه تخانه ی دوورگه و له
ژیر دارمپوه کاندایه سه ر خه ویکێ شیرینم بۆی ده شکاند. ره زیکیش له وێ هه بوو،
سه به ته یه ک به دار هه نجیری ناو ره زه که وه هه لواسرابوو. ئەو رۆژانه ی هه وا
ساف بوا یه، ده چوومه ئەو و له وێه تا ئە یاسۆ فیام لێه دیار بوو. له ژیر
سه به ته که دا داده نیشتم و به ده م سه یرکردنی ئە سته نه بو له وه چه ندین سه عات
خه یالم ده کرده وه. جاریکیان له خه ونمدا خۆجه به خۆی و چه ند دolfینیکه وه
به به له م هاتبوو بۆ دوورگه. دۆستانه له گه ل دۆلفینه کاندایه له سوکه وتی ده کرد

و ههوالی منی دهپرسی. کهواته کهوتبووه گهړان به دوامدا. جاریکیش لهگهڵ دایکمدا بوو، لؤمهیان کردم و له هۆی دواکه و تنمیان پرسى. دواى ئهوهى تیشكى خۆر له روومى دهدا و بهدم ئارهقه دهردانه وه هۆشيار دهبوومه وه، دهمويست بگهړيمه وه بۆ ناو خهونه کانم، بهلام له بهر ئهوهى ئهمهم بۆ نه دهلوا، خۆم ناچارى بىرکردنه وه دهکرد. هه نديک جار پيشبينييم دهکرد خۆجه مردوه. بىرم له تهرمه کهى دهکرده وه لهو ماله چۆله دا که من به جيم هيشتبوو. بىرم له وانهى بۆ هه لگرتنى تهرمه کهى دههاتن و له بىدنهنگى به خاکسپاردنى بى که سانهى دهکرده وه. پاشان فالگرتنه وه کانيم بىر دهکهوته وه. ئه و شته به زمبه خشانيم دههاته وه ياد که به نه فرته و رقه وه له بهر خۆيه وه دهگوتنه وه. سولتان و ئاژه له کانيم بىر دهکهوته وه. من نووکى ريم به پشتى قرژال و پاڅور ياکاندا دهکرد و له سکيانه وه درم دههينا، ئهوانيش به جولاندنى هيمانهى په ل و پۆيان، هاوړتیه تى خه ياله کانى رۆژى منيان دهکرد.

خه ریک بووم هيدى هيدى باوه به خۆم به ینم دهتوانم بۆ ولاتى خۆم هه لپيم. بۆ ئهمه ش، هيندم بهس بوو که ميک پاره لهو مالانهى دوورگه بدزم که له هه موو لايه که وه درگاگانيان له سه ر پشت بوون، به لام پيوست بوو پيش هه موو شتيک خۆجه له بىر خۆم به مه وه، چونکه کهوتبوومه ژير کارى گه رى ئه فسوونى به سه رهاته کانم و هيزى راکيشانى بىره وه ريه کانم. به خۆم دهگوت که سيکى هاوشيوهى خۆم بۆ مردن به جى هيشتوو وه و خه ریک بوو خۆم تاوانبار دهکرد. ئه و کاته ش، وهک ئيستا، له دلّه وه تاسه ي بينينيم دهکرد. له خۆم دهپرسى ئايا به راستى هيندهى ئه وهى له بىره وه ريمدا هه يه له من دهچوو، يان خۆم له خشته دهبرد؟ پاشان هاتمه سه ر ئه و باوه ريهى له ماوهى يازده سالى رابردوودا ته نانه ت جار يکيش تير و پر سه يرى رووخساريم نه کردوه، به مه رچيک، زۆر جار ان ئه وه شم کردبوو. ته نانه ت به خه يالدا هات خۆم بگه يه نمه وه ئه سه نه بول و بۆ دوا جار چاويک به تهرمه که يدا بگيرم. بۆ ئه وهى ئازاد بم، بريارم دا باوه ر به خۆم به ینم ويکچوونمان يادگار ييه کى چهوت و هه له يه کى بى تامه و پيوسته له بىر بکريت.

باش بوو خۆم له سەر ئهو بېرکردنه وهيه رانه هينا، چونكه رۆژيک خۆجهم له بهردم خۆمدا بينى! له باخچهى پشتته وهى مالى كابرانى ماسيگر راکشابوو، بېرم دهكرده وه و رووى چاوه داخراوه كانم له خۆر كردبوو. ههستم به سېبه رهكەى كرد، له بهردمدا بوو، پى دهكەنى، بهلام نهك وهك كهسيك گهمهكەى بردبیتته وه، بگره وهك ئه وهى خۆشه ويستىي خۆيم بۆ دهربريت! متمانە به خۆبوونىكى بههيز، بهراڊهيهك كه خۆشمى دهرساند، سهرتاپاي جهسته مى داگرتبوو. پى دهچوو به نهينى چاوه پى هاتنى ئه و ساتهم كردبیت، چونكه دهسته بهجى ههستى كۆيله تهمبەل و غولامى تاوانبار بالى به سهرمدا كيشا. بهدم پىچانه وهى بوخچه كه موه، لهبرى نه فرته له خۆجه بكەم، كهچى خۆم به سووك دههاته بهرچا، هه ر ئه ویش له جيى من قه رزه كانى كابرانى ماسيگرى دايه وه. دوو كهسى دابوو تهك خۆى و به بهله مى جووتسه و ل هاتبون، به خيراىي گه راي نه وه. بهرله وهى تاريكى دابیت، گه يشتینه وه مال. تاسهى بۆنى ماله وم كردبوو. ئاوينه كهش له ديوار هيندرايووه خوارى.

به يانينى رۆژى دواتر، خۆجه منى له بهردم خۆى دانا و گوتى: "تاوانه كهت زۆر قورسه، نهك ته نيا له بهر ئه وهى هه له اتوویت، بگره به هۆى ئه وهى جيگازى مه گه زت لى بووه به برينى پەتا و منت به ته نيا له پىخه وى مردندا به جى هيشتوو. بهلام ئىستا كاتى ئه وه نييه." گيرايه وه: سولتان هه فته يهك له مه و بهر له ئاكامدا ناروويه تى به دوايدا و لى پرسىوه ئه م پەتايه كهى دهربريتته وه، چه ند كهسى تر راپىچى مه رگ دهكات و ئايا ژيانى خۆى له مه ترسيديا، ياخو نا؟ خۆجه زۆر ده به شوکيت و له بهر ئه وهى پيشوهخت خۆى ئاماده نه كرده وه، وه لامى ناروونى داوه ته وه، داواى مؤلته تى كرده وه بۆ ئه وهى له ئه ستيره كان بپرسيت. به دلى خۆشه وه گه رايه ته وه بۆ مال. نه يتوانيوه بگاته ئه نجاميک بۆ ئاراسته كرده نى خه مه كانى سولتان. بۆيه بريارى دابوو من بگيريتته وه.

هه ر زوو به گيرسانه وهى منى له دوورگه كه زانيبوو. پاش هه له اتنم تووشى له رز و تا بووه. دواى سى رۆژ كه وتبووه منه كرده م، له رى ماسيگره كانه وه

شوین پیمی هه لگرتبوو. له گه ل شلکردنه وهی دهمی کیسهی پاره کانیدا، ماسیگره که پتی گوتبوو منی بۆ دوورگه ی هه یبه لی بردووه. خۆجه زانیبووی جگه له دوورگه کان، ناتوانم بۆ هه یج شویندیککی تر هه لیبیم، بۆیه له سه ره تاوه نه که وتبووه دوام. گوتی ئه و پتوه ندییه ی له گه ل سولتاندا دای ناوه، گرینگترین هه لی ژیانیه تی و منیش هاوړای بووم. راشکاوانه ش گوتی پتووستی به زانیاریه کانی من هه یه.

بۆ دوا که وتن ده ستمان کرد به کار. خۆجه ش سووربوونی که سانیککی پتوه دیار بوو که ده یانزانی چیان ده ویت. پتیشتر ئه م سووربوونه م لپی نه دیبوو، بۆیه مایه ی خۆشحالیم بوو. پاش ئه وه ی زانیمان رۆژی داها توو جاریککی تر بانگ ده کریته وه، بریارمان دا کات به فیروقه نه دین. ده ستبه جی له سه ر بنه مایه ک ریک که وتین: زیاد له پتووست زانیاری ناده یین، به لام ئه وه ی ده دین، پتووسته یه که سه ر بیسه لمینین. ئه و رۆدبوونه ی من پیم خۆش بوو، ده ستبه جی خۆجه ی هینابووه سه ر ئه و باوه ری "فالگرتنه وه جوړیکه له لیبووک، به لام ده کریت به جوانی به کار به یندریت بۆ کاریگه ری دانان له سه ر گه مژه کان." به خۆجه م گوت ئه م په تاهه کاره ساتیکه ته نیا ده کریت به گرتنه به ری پتوشوینی ته ندروستی پتیشی لئ بگیریت. دیاربوو ئه ویش به دهم گوینگرتنه وه له قسه کانم راستی بۆچوونه که ی منی سه لماند. ئه ویش وه ک من، نکۆلی نه کرد له پتوه ندیی خوا به په تاکه وه، به لام ئه م پتوه ندییه ناراسته وخۆ بوو، بۆیه ئیمه ده مان توانی قۆلی لئ هه لمالین، شتیک له دژی کاره ساته که بکه یین و ئه مه ش هه یچی له شکۆی خوا که م نه ده کرده وه. ئه ی مه گه ره حه زه تی عومه ره له پیناوی پاراستنی سوپاکه یدا ئه بو عوبه یده ی له سووریاوه بۆ مه دینه بانگ نه کرده وه؟ خۆجه داوا ی له سولتان کرد به مه به ستی خۆپاراستن له په تاکه، پتوه ندیی خۆی له گه ل ئه وانی تر دا بۆ نزمترین ئاست دابه زینیت. ئه وه شمان به خه یالدا هات ترسی مردن بخه ینه دلئ سولتان ه وه بۆ ئه وه ی ناچار ی بکه یین بریار له سه ر وه رگرتنی پتوشوینه کان بدات. به لام ئه مه جیی مه ترسی بوو، چونکه سولتان ئه وه نده به ته نیا نه ده مایه وه بتوانریت به پیا هه لدانیککی شاعیرانه ی

مردن بترسیندریت. خو ئەگەر تەنانهت بکەوتایەتە ژێر کاریگەریی رەوانیژیی خۆجەشەوه، ئەوا ئاپۆریهەکی لەبلەبان و زمانلوسی بەدەرەوه بوو دەیاننتوانی ترسەکەیی گەرە بکەنەوه و بەسەریدا زال بن. دواتر، ئەو گەمژە بیچاو و رووانە هەموو کاتیک دەیاننتوانی تۆمەتی بی ئاینی بدەنە پال خۆجە. بۆ زال بوون بەسەر ئەو کۆسپەدا، بە پشتبەستن بە زانیارییە ئەدەبیبیەکانی من، چیرۆکیکمان هۆندەوه.

ئەو شتەیی خۆجەیی چاوترسین کردبوو، یەکلاییکردنەوهی زانیی کاتی بەسەرچوونی پەتاکە بوو. من هەستم دەکرد پتویستە کار لەسەر ژمارەیی رۆژانەیی مردووان بکەین. کاتیک ئەمەم بە خۆجە گوت، زۆر کاری تێ نەکرد، بریاری دا بۆ بە دەستەینانی ژمارەیی مردووان داوای کۆمەک لە سوڵتان بکات، بەلام پتویست بوو رووی ئەم داوایە بە دەمامکی چیرۆکیکی تر پەردەپۆش بکریت. هیندە برۆام بە بیرکاری نەبوو، بەلام چ بکەین، دەست و قۆلمان بەسترا بوو.

سەرلەبەیانیی رۆژی داویی ئەو چوو بۆ کۆشک، منیش رووم لە شار کرد بۆ ناو جەرگەیی پەتا. دیسان وەک پتیشوو لپی دەترسام، بەلام تەوژمی جوولە و ژیان و ویستی بە دەستخستنی جیهان، ئەگەر بۆ تاویکیش بیت، دابووی لە کەللەم. رۆژیکی فینکی هاوین بوو. بەناو مردوواندا دەسوورامەوه. بیرم کەوتەوه سالانیکیی درێژە هیندەیی ئیستا تامەزرۆی ژیان نەبووم. خووم دەکرد بە حەوشەیی مزگەوتەکاندا، ژمارەیی دارەبازەکانم لەسەر کاغەزیک تۆمار دەکرد. پاشان، بە کۆلاندە دەگەرێم و دەکۆشام رایەلەیی پتوهندی لە نیوان بیندراوەکانم و ژمارەیی مردوواندا دابنیم: هیندە ئاسان نەبوو بتوانریت واتەیهک بە گشت مال، مرۆف، ئاپۆریهە خەلک، دلخۆشی و خەم و شادییەکان بدریت. سەرباری ئەو هەش، نیگام بە ئاشکرا دەکەوتە سەر وردەکارییەکان، ژیانیی خەلکانی تر، بەختەوهریی، بیچارەیی و بی خەمی ئەو مرۆفانەیی وەک خزم و کەسوکار لە مالهەکانی خۆیاندا دەژیان.

لە ناو ئاپۆریهەیی مردووان و زیندوواندا سێ بووبووم. دانی نیوهرۆ رووم لە

گالاتا کرد له وپه‌ری ئاو. به‌ناو قاوم‌خانه‌ی کریکارانی ده‌ور و په‌ری کارخانه‌ی دروستکردنی که‌شته‌یدا سوورامه‌وه. به‌دزییه‌وه سه‌بیل‌یکم کیشا. هر به‌مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه له خواردنگه‌یه‌ک شو‌ربایه‌کم خوارد. چوومه بازار و دوو‌کانه‌کان. ده‌مویست هه‌موو شته‌کان له می‌شک‌دا تۆمار بکه‌م تا بتوانم به‌ئه‌نجام‌یک بگه‌م. له‌گه‌ل ئاوابوونی خۆردا، شه‌که‌ت و ماندوو گه‌رامه‌وه بۆ مال. خۆجه له‌کۆشک گه‌رابوووه، گویم بۆی راگرت.

کاره‌کان، وه‌ک نه‌خشه‌مان بۆ کیشابوون، چووبوونه پێش. ئه‌و چیرۆکه‌ی خۆمان هۆندبوومانه‌وه، کاری له‌ناخی سولتان کردبوو. باوهری هینابوو په‌تاکه وه‌ک ئیبلیس شیوه‌ی مرۆف وهرده‌گریت و له‌خشته‌ی ده‌بات. ده‌ستووری دابوو مؤلّه‌ت به‌هه‌موو نامۆیه‌ک نه‌دریت سه‌ر به‌کۆشک‌دا بکات، ده‌روانه‌کانیش خرابوونه ژیر چاودێری تونده‌وه. کاتیک پرساری کات و چۆنه‌تی به‌سه‌رچوونی په‌تاکه‌ی کردبوو، خۆجه زمانیکی ئه‌وتۆی به‌کار هینابوو، به‌جۆریک سولتان به‌ترسه‌وه گوتبووی توانیوه‌تی پێشبینی بکات ئیزرائیل به‌سه‌رخۆشی به‌شاردا ده‌سوورپێته‌وه، هه‌رکه‌سه‌یک ده‌بینیت، قۆلی ده‌گریت و به‌ره‌و خۆی به‌کیشی ده‌کات. خۆجه ده‌سته‌بجی و به‌په‌شۆکانه‌وه هه‌له‌که‌ی راست کردبووه‌وه: "ئه‌وه ئیزرائیل نییه، بگره ئیبلیس مرۆف ده‌خاته سه‌ر پێی مردن. سه‌رخۆشیش نییه، زۆر فیل‌بازه." وه‌ک پێشتر نه‌خشه‌مان بۆ کیشابوو، خۆجه پێویستبوونی شه‌ری له‌دژی ئیبلیس روون کردبووه‌وه. به‌سولتانی گوتبوو بۆ ئه‌وه‌ی تۆ بگه‌ین په‌تاکه‌که‌ی له‌کۆلی شار ده‌بیتته‌وه، پێویسته بزانی به‌کویدا ده‌سوورپێته‌وه. هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له‌ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی سولتان به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی په‌تاکه‌یان به‌واته‌ی ده‌ستخستنه‌ کاری خوا دانابوو، به‌لام ئه‌و گویتی پێیان نه‌دابوو. پاشان له‌باره‌ی ئاژه‌له‌کانیه‌وه پرساری کردبوو. پرسیبووی داخۆ ئیبلیس ده‌توانیت باز، هه‌لۆ، شیر و مه‌هیمونه‌کانی تووشی په‌تا بکات؟ خۆجه‌ش ده‌موده‌ست گوتبووی: "ئیبلیس له‌به‌رگی مرۆف‌دا بۆ مرۆف و له‌به‌رگی مشکیشدا بۆ ئاژه‌لان دیت." سولتان ده‌ستووری دابوو له‌شاریکی دووره‌وه که‌په‌تا

نه‌یگر تېټه‌وه، پېنج سه‌ت پشيله بهین و خۆجه‌ش چەند پیاوی ده‌وټ، بیدریټی.

ئەو دوازده پیاوی خرابوونه ژیر فرمانی ئیمه‌وه، ده‌سته‌به‌جی به‌هر چوار گۆشه‌ی ئەسته‌نبولدا دابه‌شمان کردن. کۆلان به‌کۆلان و گه‌ره‌ک به‌گه‌ره‌ک ده‌سووران‌ه‌وه و ئەوه‌ی ده‌یان‌بینی له‌گه‌ل ژماره‌ی مردوواندا به‌ ئیمه‌یان راده‌گه‌یاند. من نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئەسته‌نبولم به‌ ده‌ست‌کار بیکردنه‌وه له‌ کتیبکی تر وهرگرت و له‌سه‌ر میز رامان‌خست. شه‌وانه، به‌ترس و شادمانیه‌وه شوینی بلابوونه‌وه‌ی په‌تاکه‌مان له‌سه‌ر نه‌خشه‌ دیاری ده‌کرد و ئەو قسانه‌مان داده‌رشت که پتویست بۆ سولتان‌یان بکه‌ین.

ده‌سپیک زۆر گه‌ش‌بین نه‌بووین. په‌تاکه‌ وه‌ک ئیبلیس‌یکی ته‌له‌که‌باز نا، بگه‌ چه‌ش‌نی سه‌ره‌سه‌ریه‌کی بی ئامانج به‌شاردا ده‌سوورایه‌وه. رۆژیک له‌ ئاکسه‌رای گیانی چل که‌سه‌ی ده‌کیشا، پاشان ئەوی به‌جی ده‌هیشت و رۆژیک تر ده‌گه‌یشه‌ فاتیح. بۆمان روون ده‌بووه‌وه له‌ که‌ناری ئەوبه‌ری ئاو به‌ تۆپخانه و جیهان‌گیردا ده‌سوورپته‌وه. رۆژی دواتر سه‌یرمان ده‌کرد زۆر به‌که‌می له‌و ناوه‌ی داوه و رووی له‌ زه‌یره‌ک کردووه، گه‌یشه‌تۆته‌ گه‌ره‌کی ئیمه‌ له‌سه‌ر که‌نداوی زێرین و ژیا‌نی له‌ بیست که‌س سه‌ندووه‌ته‌وه. نه‌مانده‌توانی هیچ ئەنجام‌یک له‌ ژماره‌ی مردووانه‌وه به‌ ده‌ست بخه‌ین. رۆژیک پتین سه‌ت که‌س ده‌مردن، رۆژی دواتر سه‌ت. کاتیک زۆر تی په‌ری تا تی گه‌یشه‌تین پتویسته‌ بزاین په‌تاکه‌ سه‌ره‌تا کوئ ده‌گرته‌وه و پوو له‌ کام لا ده‌کات، نه‌ک له‌ کوئ قوربانیه‌کانی ده‌کوژیت. سولتان دیسان ده‌ینارده‌وه به‌دوای خۆجه‌دا. دوای بیکردنه‌وه و رامان، گوتمان ده‌بیت به‌ سولتان بگوژیت په‌تاکه‌ له‌ فرۆشگا جه‌نجاله‌کان، له‌و بازارانه‌ی خه‌لکی قو‌لی یه‌کتری تیدا ده‌برن و له‌و چایخانانه‌ی له‌په‌نای یه‌کتره‌وه تیا‌یانداده‌نیشن، ته‌شه‌نه‌ ده‌کات. خۆجه‌ رۆیشت و ئیواره‌ گه‌رایه‌وه.

شته‌کانی بۆ سولتان گیرابووه‌وه. ئەویش گوتبوی "چ بکه‌ین؟" خۆجه‌ گوتبوی با به‌خورتی هاتوچۆی بازاره‌کان و ناو شار سنوودار بکریت.

بیدگومان له وچه و زماندریژهکانی دهوروبه‌ری سولتان هه‌موویان له دژی و هستا‌بوونه‌وه: "شار چۆن به‌خپو ده‌کریت؟ ئە‌گەر بازرگانی رابگیریت، ژبان راده‌وستیت، ئە‌گەر به‌ر گویی خه‌لکی بکه‌ویت په‌تاکه له شپوهی مروڤدا ده‌سووریته‌وه، زراویان ده‌توقیت، وا ده‌زائن قیامه‌ت رابوو و لغاو توند ده‌که‌نه‌وه؛ پاشانیش، هه‌چ که‌سیک ناخوازیت بخزیندریته‌ گه‌ره‌که‌یکه‌وه ئیلبیسی په‌تای تیدا بگه‌ریت. باخیبوون ده‌قه‌ومیت. "خۆجه‌ گوتی: "مافی خۆپانه‌ وا بیر بکه‌نه‌وه. "له‌و ساته‌دا که‌مژه‌یه‌که‌ پرسیبووی جا له‌ کوئ پیاوی پیویست بۆ چاودیرکردنی ئە‌و هه‌موو خه‌لکه‌ په‌یدا ده‌بیت؟ سولتان به‌م قسه‌یه‌ توورپه‌ بوویو، هه‌مووانی به‌وه ترساندبوو ئە‌گەر هه‌رکه‌سیک گومان له‌ هیزی سولتان بکات، سزا ده‌دریت. به‌و توورپه‌بوونه‌شه‌وه ده‌ستووری دابوو پیدشیا‌زه‌کانی خۆجه‌ جیبه‌جی بکرین، به‌لام له‌ بیریشی نه‌چوو‌بوو راپیژ به‌ دهوروبه‌ره‌که‌ی بکات. گه‌ره‌ی ئە‌ستیره‌ناسان سدقی ئە‌فه‌ندی له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ددانی له‌ خۆجه‌ جیبه‌ ده‌کرده‌وه، دابوو به‌ بار گویی سولتاندا خۆجه‌ هه‌شتا رای نه‌گه‌یاندوه‌ په‌تاکه‌ که‌ی ئە‌سته‌نبول جی ده‌هیلایت. خۆجه‌ له‌ ترسی ئە‌وه‌ی نه‌بادا سولتان هه‌ق بدات به‌ سدقی ئە‌فه‌ندی، گوتبووی جاری داهاتوو خشته‌ی کات له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینیت.

نه‌خشه‌ی سه‌ر میزه‌که‌مان پي کردبوو له‌ نیشانه‌ و ژماره‌، به‌لام چه‌ندی ده‌مانکرد و ده‌کۆشاین نه‌ده‌گه‌ه‌شتینه‌ ئە‌و ئە‌نجامه‌ی داخۆ په‌تاکه‌ به‌ چ لۆجیکیک به‌شاردا ده‌سووریته‌وه. له‌ هه‌مان کاتدا سولتان قه‌ده‌خی سه‌پاند و له‌ سی رۆژ زیاتریش درپژه‌ی کیشا. یه‌نیچه‌ره‌کان ده‌روازه‌ی بازاره‌کان و شه‌قامه‌ سه‌ره‌کیه‌کانی شار و له‌نگه‌ره‌که‌کانی به‌له‌میان خسته‌ ژیر چاودیری، ده‌ستیان به‌ لپرسینه‌وه‌ کرد و ده‌یانپرسی: "کیتیت! بۆ کوئ ده‌چیت؟ بۆچی ده‌رۆیت؟" ریبواره‌ ترساو و سه‌رسوورماوه‌کان و ئە‌وانه‌ی بی ئامانج ده‌سوورانه‌وه، ده‌نپردرانه‌وه‌ مال تا په‌تا فریویان نه‌دات. ئە‌و کاته‌ی زانیمان ره‌وتی ژبان له‌ قه‌پالی چارشی و ئونکاپانی سست بووه، ئیمه‌ ژماره‌ی ئە‌و مردووانه‌ی له‌ مانگی‌کدا کۆمان کردبووه‌وه، خسته‌مانه‌ سه‌ر کاغز، به‌ دیواردا

هەلمانواسی و بیرمان لى دەکردهوه. به بۆچوونی خۆجه، چاوه‌ریکردنمان بۆ ئەوهی بزانی پەتاکه به چ لۆجیکیک دەسووریتیهوه، کات به‌فیرودان بوو. ئەو پێی وا بوو پێویسته بۆ پاراستنی که‌لله‌ی سه‌رمان چه‌ند شتی‌ک به‌هۆینه‌وه و دلی سولتانی پێ خۆش بکه‌ین.

شێوازی مۆله‌تی نووسراویش له‌و سه‌رویه‌نده‌دا هاته‌ ئاراوه. سه‌رگه‌وره‌ی یه‌نیچه‌ره‌کان به‌مه‌به‌ستی رانه‌گرته‌ی بازرگانی و دابینه‌کردنی خۆراکی پێویست بۆ شار، به‌پێویستی زانیبوو مۆله‌تی نووسراو دابه‌ش بکریته. ئەو کاته بیستمان کابرا له‌و رێیه‌وه دراویکی زۆری ده‌ستکه‌وتوه و ورده بازرگانه‌کانیش بۆ خۆدزینه‌وه له‌ به‌خشینی باج و سه‌رانه‌ خه‌ریکی خۆسازدان بۆ یاخیبوون. هه‌مان کات من بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستم به‌هه‌بوونی چۆرێک له‌ لۆجیک له‌ ژماره‌ی مردوواندا کرد. له‌ کاتی‌کدا خۆجه باسی ده‌ست تیکه‌لکردنی باشوه‌زیر کۆپروولی له‌گه‌ڵ بازرگاناندا ده‌گێرایه‌وه، من بۆچوونی خۆم پێی گوت و هه‌ولم دا بیه‌ینمه‌ سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی پەتاکه هێدی هێدی خۆی له‌ گه‌ره‌که‌کانی قه‌راغ شار و کۆلانه‌ هه‌ژارنشینه‌کان ده‌کێشیتیه‌وه.

قسه‌کانم زۆر نه‌چوونه‌ ئەقلییه‌وه، به‌لام کاری ئاماده‌کردنی خشته‌ی کاتی به‌ من سپارد. خۆجه گوتی چیرۆکی نووسیوه‌ جگه‌ له‌ دلخۆشکردنی سولتان، دواى خۆیندنه‌وه‌ی، که‌س ناتوانیت هیچ ئەنجامی‌کی لێوه‌ دربه‌ینیت. له‌ کاتی‌کی تردا پرسى: "ئایا مرۆف ده‌توانیت به‌سه‌رهاتیک به‌هۆنیتیه‌وه جگه‌ له‌ چێژی خۆیندنه‌وه‌ یان گوێگرتن، هیچ ئەنجام واته‌یه‌کی تری نه‌بیت؟" منیش له‌ وه‌لامدا گوتم: "شتی‌کی وه‌ک موزیک؟" خۆجه سه‌ری سوورما. پاشان بیرمان کرده‌وه باشته‌رین چیرۆک ئەوه‌یه سه‌ره‌تاکه‌ی وه‌ک ئەفسانه‌ ساده‌ و منداڵانه، ناوه‌راسته‌که‌ی وه‌ک خه‌ونی ترسناک تۆقینه‌ر و کۆتاییه‌که‌شی وه‌ک چیرۆکی ئەفین و دلدارى تال و پر له‌ ئازار بیت. شه‌وی پێش چوونی خۆجه بۆ کۆشکی سولتان، شادمانانه‌ چه‌نه‌مان لى دهدا و به‌ویه‌ری تواناوه‌ کارمان ده‌کرد. له‌ ژوره‌که‌ی ئەولاوه‌ خۆشنووسی چه‌په‌وانه‌ی دۆستمان دانیشتبوو، خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی به‌شه‌کانی سه‌ره‌تای چیرۆکیک بوو که هیشتا خۆجه به

ئەنجامى نەگەياندىبوو. من، دەمەوبەيان لە ميانەى ژمارە سنووردارەكانى بەردەستم و ئەو ھاوكتشانەوہ كە چەند رۆژىك بوو سەرقالى دانانيان بووم، گەيشتمە ئەو ئەنجامەى پەتاكە دوايەن قوربانىيەكانى خۆى لە بازارەكان ھەلەگريت و دواى بيست رۆژى تر شار بەجى دەھيلىت. خۆجە نەپىرسى بۆ گەيشتم بەم ئەنجامە پشتەم بە چ بەستووہ، ئەوہندە نەبيت گوتى رۆژنەى ھىوا و ريگەى رزگار بوونمان دوورە. داواى كرد جاريكى تر خستەى كات بەگويەرى دوو ھەفتە دابريژمەوہ و ماوہكەش بە ژمارەى تر بشارمەوہ. ھىندە گەشبين نەبووم، بەلام داخوازەكەيم بەجى ھىنا. خۆجە ھەر لەويدا چەند رستەيەكى خستەى كاتى راستكردەوہ و داپە دەستى خۆشنووس، ئەويش كارى خۆى تەواو كردبوو. داواى لە منبش كرد ويەنى ھەندىك لە بەيتەكان بكيشم. بەپەلە بەرگىگى شين و بەنەخش و نىگارى بۆ ليكۆلينيەوہكە دابوو بە دروستكردندا. كاتىك دانى نيوەرۆ ھەلى گرت و رۆيشت، بى كەيف و بىزار دەھاتە بەرچاوى، ترس و خەم لە رووى نىشتبوو. گوتى ئەوہندەى متمانەى بە ماسىگرە دەنووك دريژەكان، گا بالدارەكان، ميروولە سوورەكان و مەيموونە قسەكەرەكانى ناو ليكۆلينيەوہكە ھەيە، ھىندە باوهرى بە خستەى كاتەكە نىيە.

ئىوارە دواى گەرانەوہ زۆر خرۆشابوو. خرۆشانەكەى، بەدريژايىي ئەو سى ھەفتەيەى توانى لە ميانەياندا راستىي فالەكانى بە سولتان بەداتە قبولكردن، بەردەوام بوو. دەسپىك دەيگوت: "ھەموو شتىك شياوہ." رۆژى يەكەم ھىچ ئومىديكى نەبوو، چونكە كاتىك سولتان چىرۆكەكەى بە غولامىكى لاو و دەنگخۆش دابوو بە خويندنەوہ، بزە كەوتبووہ سەر لىوى چەند كەسيكى ناو ئاپۆرەى دەوروبەرى. بەلام ديار بوو بەزۆر لە خۆكردنەوہ ئەو رەفتارەيان نواندبوو تا خۆجە ريسوا بكەن و لەبەرچاوى سولتانى بخەن. بەلام سولتان بيەدەنگ و سەرزەنشتى كردبوون. لە خۆجەشى پرسىبوو پشتى بە چ بەلگەيەك بەستووہ بۆ بەكۆتاهاتنى پەتاكە لە ماوہى دوو ھەفتەدا. خۆجەش گوتىبووى سەرجەمى شتەكان لەو چىرۆكەدايە و ھەموو كەسيك لىي تى ناگات. پاشان بۆ ئەوہى خۆى لەكن سولتان شيرين بكات، خۆشەويستىي خۆى بۆ ئەو

پشیلە رەنگاوردەنگانە پێشان دابوو کە بە کەشتی لە تراپزۆنەووە هیندرابوون و نەک تەنیا حەوشەکانی ناووە، بگرە بە سەرچەم کون و کە لە بەری ژوورەکانی کۆشکدا بلۆ کرابوونەووە.

رۆژی دووهم، پاش گەڕانەووی بۆ مائ گوتی کۆشک بەسەر دوو بەرەدا دابەش بوو: دەستەپەک، گەورەئەستێرەناسان سدقی ئەفەندیشیان لەگەڵدایە، داوی هەلگرنتی هەموو رێوشوینە لە بەرچاو گیراوەکانی ناو شاریان کردوو. ئەوانی تریش لەگەڵ خۆجەدا گوتبوویان: "با شار هەناسە وەرەگریت، بۆ ئەوئەوئەو ئییلیسی پەتایەیی بە شاردا دەسووریتەووە، نەتوانیت هەناسە بدات." من رۆژ بەرۆژ سەیری دابەزینی ژمارەیی مردووانم دەکرد و ئومێدم لەکن پەیدا دەبوو، بەلام خۆجە هیشتا لە جۆشی خۆی نەکەوتبوو. دەگوترا دەستەیی یەکەم لەگەڵ کۆپرولودا رێک کەوتوون و دەستیان کردوو بە خۆسازدان بۆ راپەرین. ئامانجی شیان رێگرتن لە پەتاکە نەبوو، بگرە لەکۆلکردنەووی دوژمنان بوو.

لە کۆتایی هەفتەیی یەکەمدا ژمارەیی مردووان بەشپۆهێکی بەرچاو کەمی کرد، بەلام هەمان کات لێکدانەووەکانی من دەریانخستبوو پەتاکە داوی هەفتەپەکی تر نابریتەووە. داوام لە خۆجە کرد بەپێی ئەو گۆرانکاریانە رەفتار بکات کە من لە خشتەیی کاتدا دەیانکەم، بەلام ئەو ئیدی ئومێدی پەیدا کردبوو. بەجۆشەووە باسی ئەووی گیراپەووە چۆن قسە و قسەلۆک لە بارەیی باشووزیرەووە بەکۆتا نایەت، بۆیە دژبەران وایان بلۆ کردووئەووە گواپە کۆپرولو لەگەڵ ئەواندایە. سولتانیش بەتەواوی لە بەرامبەر تەپکە و داو دەستەوستان بوو، بۆیە لەکن پشیلەکان بەداوی ئاسوودەیی دەروونیدا دەگەرا.

داوی تێپەرینی دوو هەفتە، شار، لە پەتاکە زیاتر نوقمی رێوشوینە لەبەرچاو گیراوەکان بوو. رۆژ لە داوی رۆژ کەمتر مەزۆف دەمردن، بەلام تەنیا ئەوانەیی وەک ئێمە لە کارەکە ئاگادار بوون، بەمەیان دەزانی. واتەوات سەبارەت بە سەرھەڵدانی برسێتیی پەیدا بوو. ئەستەنبۆل لە شارێکی

چۆلكرائى ترسناك دەچوو. من لەبەر ئەوئەى نەمدەتوانى لە گەرەكى خۆمان بچمە دەرەو، خۆجە بۆمى دەگنرپاىو: مرۆف ھەست بە بېچارەى خەلگانى پشت پەنجەرە و دەرگای داخراوى ھەوشەكان و زۆرانى ئەوان لەگەل پەتا و چاوەروانىان بۆ شتىكى تری دوور لە پەتا و مردن دەكات. لە كۆشكىشدا ھەست بەم چاوەروانىيە دەكرا، ھەر كاتىك فنجانىك بگەوتبايە خوارەو، يان كەسپىك بە دەنگىكى بەرز بگۆكبایە، ئاپۆرەى لەوچە و زماندریزان زراویان دەتۆقى، بە فسكەفسك لە نىوان خۆياندا دەدوان و دەیانگوت با بزانی سولتان ئەمروچ دەستوورىك دەدات. بەلام ئەوانىش ھەك كەسانى بېچارە دەیانگوت با شتىك بقەومىت، سا ھەر شتىك بېت و ئىدى دەپەشوكان. خۆجەش دەكەوتە ژېر كارىگەرى شلەژانى ئەوانەو. ھەولى دابوو لە سولتان بگەيەنیت پېشبینىيەكەى راست دەرچوو و پەتاكە لەبەرەو پاشەكشە دەكات، بەلام نەیتوانىبوو زۆر كارى تى بكات. دواچار ناچار بوو جارېكى تر باسى ئاژەلەكانى بۆ بكات.

دواى دوو رۆژ، لە ئاكامى ئامارىكى ئەنجامدراو لە مزگەتەكان، بۆى دەرکەوت پەتاكە بەراستى پاشەكشەى كردوو، بەلام ئەو ھەوالە تاكە سەرچاوەى شادمانىيەى خۆجە نەبوو لەو رۆژى ھەينىيەدا: دەستەيەكى بچووكى بازركانانى ئومىد لى براو، رېگەكانیان گرتوو و لەگەل يەنيچەرەكاندا كەوتوونەتە شەرەو. دەستەيەكى تر لە يەنيچەرەكانى بېزار لە رېوشوینە لەبەرچا و گىراوكان و يەك دوو پېشنوویزى دەبەنگى مزگەوتەكانى كۆلان، كۆمەلېك سەرسەرى سەوداسەرى دزى و تالان و برېك بېكار و نەداریان بەلای خۆياندا پاكېشايوو، بردبوویانە دەماغيانەو پەتا كارى خوايە و نابیت دەستى تى وەربدریت، بەلام ئاژاوەكە پېش ئەوئەى پەرە بسىنیت، لەجېدا دەستى بەسەردا گىرابوو. پاش وەرگرتنى فەتواى شىخول ئىسلامىش، بىست كەس بەداردا كرابوون. لەوانەيشە بۆ ئەو بووبیت رووداوەكان لە خۆيان گەورەتر پېشان بدرین. خۆجە زۆر لە خۆى رازى بوو.

ئىوارەى رۆژى دواتر خۆجە سەركەوتنى خۆى راگەياندا. ئىدى كەس لە

كۆشك نەيدەۋپىرا خۆى لە قەرەى باسى ھەلگرتنى رېتوشوئىنە لەبەرچاۋ گىراۋەكان بدات. سەرگەۋرەى يەنىچەرە بۆ كۆشك بانگ كراۋە، ئەۋىش قامكى خستۋوتە سەر كەسانى پشت و پەناى ياخيپوۋان لە ناۋ كۆشكدا. سولتان بەمە زۆر توۋرە بوۋە، ئەۋ دەستەيەى بە دوژمنايەتلىكردنى خۆيان چەندىن رۆژ تالۋايان بە قورگى خۆجەدا كوردبوۋ، ۋەك بەچكە سوئىسكە بلاۋەيان كوردبوۋ. كۆپرولويش، ئەگەرچى ناۋبەناۋ دەگوترا لەگەل ياخيپوۋاندايە، برىار بوۋ بەتوندى بەرەنگارىان بىتتەۋە. خۆجە بە دلخۆشىيەۋە گوتى خۆيشى لەم لايەنەۋە كارىگىرى بەسەر سولتانەۋە ھەبوۋە. ئەۋانەى بەرپەرچى ياخيپوۋانيان دەدايەۋە، بۆ قايللىكردنى سولتان، باسى پاشەكشەكردنى پەتاكەيان بۆى دەكرد. ئەم قسەيەش راست بوۋ. سولتان بە چەند وشەيەك كە پىشتەر ھەرگىز بە زارىدا نەھاتىبون، پەسنى خۆجەى دابوۋ. بەمەبەستى ئەۋەى بىرىك مەيموۋنى لە ئەفرىكاۋە ھىندراۋى پىشان بدات، خۆجەى بردبوۋە ديار قەفەسەكان. بەدەم سەپىركردنى مەيموۋنەكانەۋە كە بە قرىژى و بى ئابروۋىيى خۆيان ھىلنجيان بە خۆجە دابوۋ، سولتان پرسىيۋى داخۇ دەكرىت ۋەك توۋتى فىرى قسە بكرىن، ياخۇ نا؟ پاشان روۋى كردوۋبوۋە دەۋرۋبەرەكەى و ئارەزۋى دەپرىپوۋ لەمەۋدوا خۆجە زياتر لەپەناى خۆيدا بىننىت و گوتبوۋى ئەۋ خستەى كاتەى ئەۋ ئامادەى كردوۋە، راست دەرچوۋە.

دواى مانگىك، لە رۆژى ھەينىدا خۆجە بوۋ بە گەۋرەى ئەستىرەناسان. بگرە لەۋەش زياتر: ھەر كاتىك سولتان بەنيازى بەشداربوۋن لە نوپىژى ھەينىدا بۆ مزگەۋتى ئەياسۆفيا دەچوۋ، خۆجە چەند ھەنگاۋىك لە دواى ئەۋوۋە رىي دەكرد. نوپىژى ئەۋ رۆژە، بەمەبەستى سوپاس و دەربىنى پىزانىن لە پاى پرانەۋەى پەتاكە بەبەشدارىيى ھەموو خەلكى شار دەخوئىندرا. رېتوشوئىنە لەبەرچاۋ گىراۋەكان ھەلگىرابوۋن. منىش لە ناۋ ئەۋ ئاپۆرە پر لە ژاۋەژاۋەدا بوۋم كە سوپاسى خوا و سولتانىان دەكرد. ئەۋ ساتەى سولتان بەسۋارى ئەسپەكەيەۋە بەلاماندا تى پەرى، ھەموو ئەۋانەى دەۋرۋبەرم بەدەم

قیڤه و هاوارهوه له هۆشی خۆیان چوون و پالنان بۆ پیش و پاشهوه دهستی پئی کرد. ئاپۆرهکه شهپۆلی دهدا، یه نیچه رهکان پالیان پیمانتهوه نا بۆ دواوه. که وتمه ناو کۆمه لیک خه لکه وه که پیش من خۆیان به داریکه وه گرتبووه وه. پاش ئه وهی ئاپۆره که م دایه بهر ئه نیشک و خۆم هاویشته وه پیشه وه، نیگام له گه ل نیگای خۆجه دا یه کانگیڕ بوو. چوار پینچ شه قواو له ولای منه وه به دلخۆشی و له خۆباییبوونه وه رپی ده کرد. وهک ئه وهی نه مناسیت، نیگای له سه رم هه لگرت. له وه را ترسناکه دا له پر که وتمه بهر شه پۆلی جۆشیکی بو ده لانه و با وه رم کرد خۆجه له وه ساته دا منی نه دیوه، بۆیه به ته واوی هیزه وه قیړاندم و بانگم کرد، ده مویست له ئاماده بوونم له م شوینه ئاگادار بیت. وام ده زانی ئه گه ر بمییت، له ناو ئه م ئاپۆره یه رزگارم ده کات و منیش ده توانم له که ژاوهی کامه رانی خاوه ن هیز و سه رکه وتواندا به شداری بکه م! به لام ئه مه م به مه به ستی وه رگرتنی به شی خۆم له سه رکه وتن، یان بۆ وه رگرتنی نرخی کاره کانم نه بوو، بگره هه ستیکی ته واو جیاواز له هه ناومدا بوو. ده بوایه من له وئ بوومایه، چونکه من خۆجه خۆی بووم! کتومت وهک ئه وهی له خه ونه ترسناکه کانمدا ده مبینی، له خۆم جیا بوو بوومه وه و خۆم له ده ره وهی خۆم ده مبینی. له وه سۆنگه یه وه که ده متوانی خۆم له ده ره وه ببینم، که واته من که سیکی تر بووم. زۆر مه به ستم نه بوو بزانه ئه وه که سه کییه وا من چومه ته پتستییه وه، ده مویست خۆم به وه که سه بگه یه نم که به به رده ممدا تی په ری، نه یناسیمه وه و به ترسه وه بۆمی روانی. به لام سه ربازیک وهک ئاژهل به وپه ری هیزی خۆیه وه پالیکی پیمه وه نا و که راندمیه وه دواوه بۆ ناو ئاپۆره که.

خۆجە، لە ھەفتەکانی پاش برانەووی پەتاکەدا ھەر بەو ھەندووە نەو ھەستا بکریت بە گەورە ئەستیرەناسان، بگرە پێو ھەندووی توندوتۆلی زیاتر لەو ھە ئیمە چەند سالتیک بە ئومیدەو چاوەروانی بووین، لەگەڵ سولتان بنیات نابوو. دوای سەرھەڵدانی سنووردار و بەئاکام نەگەیشتوو، باشووزیر لە دایکی سولتانی گەیاندبوو کاتی ئەو ھاتوو کورەکەمی لە دەمامکارانی دەوربەری رزگار بکریت. بازگانان و یەنیچەرەکانیش، ئاپۆرە لەوچە و چەنەبازانی دەوری سولتانیان بە لێرسراوی کارساتەکان دەزانی و دەیانگوت ئەوانە بە قسە قۆز و پرۆپووج سولتانیان بەرپی خراپدا بردوو. بەو جۆرە، دەستە و تاقمی سدقی ئەفەندی گەورە ئەستیرەناسانی پێشوو کە دەگوترا دەستیان لە پیلانەدا ھەبوو، بە دوورخستەو و گواستەو ھەیان بۆ کاری تر سزا دران، لە کۆشک دەرکران و کارەکانیان کەوتە ئەستۆی خۆجە.

ئیدی خۆجە ھەر رۆژە دەچوو یەکیک لە کۆشکەکانی شوینی وچاندانی سولتان، ئەویش کاتیک بۆ دەستنیشان کردبوو لەتەکیدادەدا. دوای گەرانەووی بۆ مال، بەجۆش و لە خۆبایبوونی ئەنجامی سەرکەوتنەو بۆ منی دەگتیرایەو: ھەموو بەیانیا ئیک، خەونی شەوی رابردووی بۆ سولتان لیک دەدا بەو. ئەم ئەرکەمی لە ھەموو کارە پێ راسپێردراو ھەکانی دی پێ خۆشتر بوو. بەیانیا ئیک، پاش ئەو ھە سولتان بەخەمگینی ددانی پێدا دەنیت شەوی رابردووی خەونی نەدیو، خۆجە پێشنیاز دەکات خەونی کەسیکی تر لیک بداتەو. سولتانیش بەپەرۆشەو پێشوازی لەم بیروکە بە دەکات. پاسەوانەکان دەمو دەست دەکەونە گەران بەدوای کەسیکدا خەونیکی باشی دیپیت، کەسیک دەدۆزنەو و دەھێننە بەردەم سولتان. بەو جۆرە لیکدانەو ھە خەون لە

بەيانياندا، بوو بە خوويەك نەدەكرا دەستی لى ھەبگيریت. کاتەکانى تریش لە ھەوشە و لە ژێر سىبەرى دار چنار و دار ئەرخەوانى ناو باخچەکاندا پىاسەيان دەکرد. ناوھناوھش بە بەلەم دەچوونە تەنگەى بوسفۆر و لە بارەى ئاژەلە خۆشەويستەکانى سولتان و ئاژەلە خەيالکەردەکانى ئىمەوھ قسەيان دەکرد. بەلام خۆجە جاروبار چەند بابەتیکى تریشى دەدا بە بەر گویى سولتاندا و دواتر بەجۆشەوھ بۆ منىشى دەگىرايەوھ: ھۆى ریزگە و ئاوھرۆکانى بوسفۆر چىن؟ چ شتیک لە ژيانى ریکوپىكى مېروولەدا ھەپە شايەنى لىوھ فېرېوون و تىگەيشتن بىت؟ موگناتىس، دواى خوا، ھىزى خۆى لە چ شتیکى تر وەر دەگریت؟ گرینگى سوورائەوھى ئەستېرەکان بەمجۆرە، يان بەو شتوھە لە چىدايە؟ ئايا دەگریت لە ژيانى ناموسلماندا شتیکى جىاوازتر لە گاوربوونيان بدۆزىتەوھ؟ ئايا دەتوانىن چەكەك دروست بکەين ئەوانى پى رابمالين و قاويان بدەين؟ خۆجە دەيگوت سولتان بەسەرنجەوھ گوئى بۆ ئەم بابەتانە رادەگریت. پاشان بەجۆشەوھ دەچووھ بەردەم مېز، بەمەبەستى دارىشتنى نەخشەى ئەو چەكە، لەسەر کاغەزى ئەستور و گرابەھا وینەى تۆپى لوولەدریژ، مىکانىزمى تەقاندنى خۆبەخۆ و شتوھى چەكى نامۆى دەکېشا و وەك ئاژەل و ئىبلىس دەھاتنە پىش چاو. منىشى بۆ بەردەم مېز بانگ دەکرد و داواى لىم دەکرد بىم بە گەواھىدەرى تەوژمى ئەو خەيالانەى كە دەيگوت کاتى بەدیهاتنيان رۆر نىزىك بووھتەوھ.

منىش لە خۆمەوھ دەمويست ھاوبەشى خەيالەکانى خۆجە بىم. لەوانەيشە لەو سۆنگەپەوھ بوويىت ھىشتا ھۆشم لای رۆژانى پەتاکە بوو، ئەو پەتايەى رۆژانى ترسناكى براپەتتى بۆمان رەخساندبوو. ئەگەرچى ھەمووان بەبىيانووى بەسەرچوونى پەتا پىكەوھ دەچوونە مزگەوتى ئەياسۆفيا سوپاسىبىژىرى و نويزيان دەکرد، بەلام نەخۆشى ھىشتا بەتەواوى دەستی لە يەخەى شار بەرنەدابوو. بەيانيان، دواى ئەوھى خۆجە بە ھەلەداوان خۆى دەگەياندە كۆشكى سولتان، من بەپەرۆشەوھ بەشاردا دەسوورامەوھ، لە مزگەوتى منارە كورتى گەرەكەكان و لەو ھۆلى نويزى دىوار قەوزەگرتووى

مزگه و ته كانه وه تهرم دههيندرايه دهرئ و من ژماره‌ی مردوو انم توّمار دهکرد. به ويستیک که زۆر له هۆکاره‌که‌ی نه‌ده‌گه‌يشتم، نه‌مه‌دويست نه‌خۆشيبه‌که بروات و شار و ئيمه به‌جی به‌يليت.

ئهو دهمه‌ی خۆجه له‌مه‌ی دانانی کاره‌گه‌ری له‌سه‌ر سولتان و سه‌رکه‌وتنی خۆی دهدوا، من بۆم باس کرد نه‌خۆشيبه‌که هيشتا شاری به‌جی نه‌هيشتوو و به‌هۆی هه‌لگرتنی رپوشوينه له‌به‌رچاو گيراوه‌كانه‌وه خه‌ريکه ديسانه‌وه تاو ده‌سينت. ئهو به‌دهم هه‌لچوونه‌وه بیده‌نگی ده‌کردم و ده‌يگوت گوايه ئيره‌ی به سه‌رکه‌وتنی ئهو ده‌به‌م. مافی خۆی بوو، چونکه وه‌رگرتنی پله‌ی گه‌وره‌ی ئه‌ستیره‌ناسان و بوونی به‌که‌سيک که سولتان هه‌موو به‌يانيانیک خه‌ونه‌کانی خۆی بۆ ده‌گيرپته‌وه و گه‌ياندنێ ده‌نگی به‌ سولتان دور له‌ چاوی ئاپۆره‌ی که‌له‌پووتی ده‌ورو به‌ری، سه‌رکه‌وتنیکي گه‌وره بوو، شتگه‌ليک بوون پازده سال بوو چاوه‌رپتی به‌ديهاتنيان بووين. به‌لام بۆچی خۆجه به‌شيوه‌یه‌ک باسی ئهو شتانه‌ی ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ته‌نیا سه‌رکه‌وتنی خۆی بێت؟ وا دياربوو له‌ بیری چوو بوو له‌به‌رچاوگرتنی رپوشوينی دژ به‌ په‌تاکه پيشنیا‌زی من بووه، یان له‌ بیری نه‌مابوو من نه‌خشه‌ی کاتم دارشت که سه‌ره‌رای زۆر راست ده‌رنه‌چوونیشی، وه‌ک خۆی په‌سه‌ند کرا. ئه‌وه‌ی منی زیاتر بريندار ده‌کرد، ته‌نیا بیره‌هینانه‌وه‌ی چۆنیه‌تی رۆيشتنی من بوو بۆ دوورگه، نه‌ک هاتنی پر له‌ په‌شۆکانی خۆی و برده‌وه‌ی به‌ ده‌ستوبردی من بۆ مال.

له‌وانه‌يشه له‌سه‌ر هه‌ق بووبیت. ئه‌وه‌ی من هه‌ستم پێ ده‌کرد، ده‌شیت ناوی ئيره‌ی لی بنريت، به‌لام ئه‌مه هه‌ستیکي برايانه بوو ئهو په‌ی پێی نه‌ده‌برد. بۆ ئه‌وه‌ی له‌مه تێ بگات، بېرم هینا‌یه‌وه چۆن له‌ رۆژانی پيش په‌تاکه‌دا، وه‌ک دوو پیاوی زگورتی بۆ له‌ بېرکردنی شه‌وانی ته‌نیا‌ی له‌مبه‌ر و ئه‌وه‌ری می‌ز داده‌نیشتين؛ چۆن هه‌ندیک جار ترس له‌ خۆجه و ناوه‌ناو له‌ منیش ده‌نیشتم، به‌لام زۆر شتیش له‌و ترسه‌ فیر بووين و ته‌نانه‌ت ئهو رۆژانه‌ی له‌ دوورگه‌ش بووم، تاسه‌ی ئهو شه‌وانه‌م ده‌کرد. وه‌لی ئهو، وه‌ک که‌سيکی به‌شدارنه‌بوو له‌ گه‌مه‌یه‌کدا فرت و فیله‌کانی منی به‌ چاوی خۆی دبیت، به‌ سووک تپروانینه‌وه

گوئی بۆ قسه‌کانم راده‌گرت و هیچ ئومید و به‌ئینیکی پیم نه‌ده‌دا بۆ گه‌رانه‌وه بۆ رۆژانی براه‌تیمان .

له گه‌راندا کۆلان به‌کۆلان ئیدی ده‌مبینی: سه‌رباری هه‌لگرتنی ریشوینه له‌به‌رچاو گیراوه‌کانیش، وه‌ک ئه‌وه‌ی بمه‌وێت ئه‌وه‌ی خۆجه‌ ناوی لی ناوه سه‌رکه‌وتن، نه‌خه‌مه‌ سێبه‌ره‌وه، ده‌مبینی په‌تاکه‌ له‌سه‌رخۆ له‌ شار ده‌کشایه‌وه . جاروبار له‌ خۆم ده‌پرسی وا خه‌ریکه‌ ترسی ره‌شی مردن له‌ ناومان ده‌رده‌چیت و ده‌روات، ئه‌دی ئەم هه‌ستکردنه‌ به‌ته‌نیایی له‌ کوێوه سه‌رچاوه‌ ده‌گریت؟ جاروبار ده‌مویست له‌گه‌ل خۆجه‌ ئه‌و بابه‌تانه‌ بخه‌ینه‌ به‌ر باس، نه‌ک خه‌ونه‌کانی سوڵتان، یان ئه‌و راویژ و پێش‌نیازانه‌ی خۆجه‌ بۆی ئه‌وی ده‌کردن. له‌ میژ بوو ئاماده‌ بووم شان به‌شانی ئه‌و و به‌ له‌به‌رچاوگرتنی ترسی مردن‌ش‌ه‌وه‌ بچمه‌ به‌رده‌م ئاوینه‌ی ترسناکی له‌و کاته‌دا له‌ دیوار داگیراوا! به‌لام ماوه‌یه‌کی زۆر بوو خۆجه‌ به‌ چاوی سووک سه‌یری منی ده‌کرد، یان وا خۆی پێشان ده‌دا . له‌وه‌ش خراپتر، هه‌ندیک جار پیم وا بوو ته‌نانه‌ت له‌وه‌شدا ته‌مه‌لی دنوینیت .

جاروبار به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی سه‌رله‌نووی به‌کیشی بکه‌مه‌وه‌ بۆ ناو ژبانی کامه‌رانی رابردوومان، ده‌مگوت پێویسته‌ ئیدی بچینه‌وه‌ به‌رده‌م میژه‌که‌مان . به‌مه‌به‌ستی ده‌سپێش‌خه‌ریکردن و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش چاوم لی بکات، دوو سی جار پر کردنه‌وه‌ی کاغه‌زیشم تاقی کرده‌وه . به‌ زیاد پێوه‌نانه‌وه‌ چه‌ندین په‌رم سه‌باره‌ت به‌ ترسی په‌تاکه‌، خواستی ئه‌نجامدانی خراپه‌کاریی ده‌ستچینی په‌تا و خراپه‌کاریی نیوه‌ناچلم نووسی و بۆم خوینده‌وه‌، به‌لام ئه‌و ته‌نانه‌ت گوینشی لیم رانه‌گرت . به‌هێزیکه‌وه‌ که‌ پی ده‌چوو له‌ بیچاره‌یی منه‌وه‌، نه‌ک له‌ سه‌رکه‌وتنی خۆیه‌وه‌ وه‌ری گرتبیت، بی ئاپرووانه‌ گوئی: "ئه‌و رۆژانه‌ش ده‌مزانی سه‌رتاپای نووسینه‌کانت تووره‌هات نه‌بیت، هیچ شتیکی تر نییه . کاتی خۆی له‌ بیزاری خۆمه‌وه‌ ئه‌و گه‌مانه‌م ده‌کرد، ده‌مویست بزانه‌م ئاکام به‌چی ده‌گات . که‌میکیش بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی تۆم بوو . هه‌ر ئه‌و رۆژه‌ی واتزانی من په‌تام گرتوه‌ و هه‌له‌هاتیت، تی گه‌یشتم چ مایکیت . تۆ تاوانباریت! مرۆگه‌ل

دهبن بهدوو بهشوه؛ ئهوانه‌ی وهک من، مافدارن، ئهوانه‌ی وهک تۆن، تاوانبارن."

وهلام نه‌دایه‌وه و هه‌ولم دا قسه‌کانی وهک که‌سیکی له خۆبایی له سه‌رکه‌وتندا لیک بده‌مه‌وه. ئه‌گه‌رچی بیره‌وه‌ریم وهک جارن تیژ بو، و ده‌مزانئ ئه‌گه‌ر به‌ورده رووداو‌هکانی رۆژ تووره بکریم، ئاماده‌م وهک پتویست تووره‌یی پێشان بده‌م، به‌لام وهک بلاییت نه‌مده‌زانئ به‌به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌کانی که له راستیدا مرۆفی بۆ هێرشی پێچه‌وانه هان ده‌دا، ئاراسته‌ی خۆجه به‌رهو کوئ وهرده‌گێرم و تا چ پاده‌یه‌ک ته‌نگاوی ده‌که‌م. هه‌ر ئه‌و رۆژانه‌ی له ده‌ستی ئه‌و هه‌له‌هاتبووم و چوو بوومه دوورگه‌ی هه‌یه‌لی، هه‌ستم کردبوو ئامانج روون نییه. چ ده‌بوو ئه‌گه‌ر بگه‌رامایه‌وه بۆ ئینیسیا؟ زۆر له میژ بوو بروام به‌خۆم هینابوو له‌و پازده ساڵه‌دا دایکم مردووه، ده‌زگیرانم شوی کردووه و کۆشیک منداڵی خستووته‌وه. نه‌مه‌دووست بیربان لئ بگه‌مه‌وه، به‌تیپه‌ربوونی کاتیش، ده‌گه‌م‌نتر ده‌هاته‌هه‌و خه‌ونم. له‌وه‌ش خراپتر، ئیدی وهک سالانی ده‌سپیک له‌ خه‌ونه‌کاندا خۆم له‌ ئینیسیا له‌ ناو که‌سوکاردا نه‌ده‌بینی، بگه‌ر ئه‌وانم لێره، له‌ ئه‌سته‌نبول، له‌ نیوان خۆماندا ده‌بینی. ده‌مزانئ ئه‌گه‌ر بگه‌ریمه‌وه ئینیسیا، ناتوانم سه‌رله‌نوئ ده‌ست به‌ ژيانیک بگه‌مه‌وه که له‌ نیوه‌دا ده‌ستم لئ هه‌لگرتبوو. به‌خۆم ده‌گوت خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر پتویست بیت، ئه‌وا لێره له‌ نووکه‌وه ده‌ست به‌ ژيانیکی تر ده‌که‌م. جگه له‌وه‌ی سه‌رده‌مانیک بیرم ده‌کرده‌وه یه‌ک دوو کتیب ده‌باره‌ی تورک و سالانی کۆیلایه‌تیم بنووسم، ئیدی هه‌یج شتیکی تر له‌و ژيانه‌ی ئه‌ویمدا نه‌بوو بمجووڵینت.

جاروبار بیرم ده‌کرده‌وه خۆجه‌ په‌ی به‌م بی نیشتمانی و بی ئامانجیه‌ی من بردبیت و هه‌ستی به‌ لاوازیم کردبیت، بۆیه به‌ چاوی سووک سه‌یرم ده‌کات. هه‌ندی‌ک جاریش گومانم هه‌بوو ته‌نانه‌ت هه‌ستی‌شی به‌و شتانه‌ کردبیت. هه‌موو رۆژیک، به‌و چیرۆکه‌نه‌ی بۆ سولتانی ده‌گه‌رایه‌وه، به‌خه‌پالی ئه‌و چه‌که له‌ ئه‌قل به‌ده‌ره‌ی که ده‌یگوت دلنیا‌یه ده‌توانیت کاریگه‌ری له‌سه‌ر دابنیت و به‌

سەرکەوتنی خۆیشی، هێنده مهست بوو، بهراڤهیهک دهتوانم بڵێم تهنا تهانهت بهشپۆازی بیرکردنهوهی منی ههه نهدهزانی. ههستم دهکرد بهئیرهیی پێیبرنهوه سهیری ئهوه بهخۆشادبوونهی خۆجهم دهکرد. خۆشم دهویست، ئهوه جۆشه دهستکردهی له سههرکهوتنی زیاد پێوهنراوی خۆی وهری دهگرت و پرۆژه لهبن نههاتوو ههکانیم خۆش دهویست. کاتیک دهیگوت سولتان دهخاته لهپی دهستی، من شهیدای ئهوه نیگایهی دهبووم که له ناولهپی دهستی دهبرێ. ئهگرچی خۆشم ئاماده نهبووم دادن بهمجۆره بیرکردنهوانه دا بنێم، بهلام ئهگر چاودێری هاتوچۆ و ههلسوکهوتی رۆژانهی ئهوهم دهکرد، وام ههست دهکرد چاودێری خۆم دهکههه. مرۆف جاروبار له ههلسوکهوتی مندالیک، یان گهنجیکدا، مندالی یان لایهتی خۆی دهبینیت و به خۆشهویستی و پهروشهوه چاودێری دهکات. ئهوهی ترساندبوومی و پهروشی کردبووم، بهردهوام بهخهیاڵدا دههات مهچهکم بگرت و پێم بڵیت "من بووم به تو". ههه جاریک رۆژانی رابردووم دهخستهوه بیر، ئهوه بیدهنگمی دهکرد. یان باسی ئهوهی دهکرد ئهوه رۆژه چی به سولتان گوتوو تا بیخاته سههه که لکه لهی چهکی له ئهقل بهدهر، یان بهوردی باسی ئهوهی دهگێرپهوه سههرلهبهیانی ئهوه رۆژه بهدهم لیکدانهوهی خهونهوه، چۆن کاریگهیری لهسهه سولتان داناوه.

ئارهزوم بوو منیش برهوا به تیشکی ئهوه سههرکهوتنهانی بکههه که ئهوه له گێرانهوهیاندا ههنگوینی بهسههیاندا دهپژاند. جاری وا ههبوو جلهوی خهیاڵم له دهست دهدا و به شادمانییهوه بروام بهخۆم دههینا چووبیتمه چی ئهوه. لهو ساتانهدا، ئهویش و خۆیشم زیاتر خۆش دهویست، گێژ و وێژ و بهدهمی داچهقاوهوه له قسهکانیدا ون دهبووم و وام دهزانی بهجۆریک باس له رۆژانی جوانی داهاوو دهکات، وهک ئهوهی ئامانجی هاویشهی ههردووکمان بیت.

بههه جۆره، ههه جاریک ئهوه خهونهکانی سولتانی لیک دهدايهوه، منیش بهشدار دهبووم! خۆجه بریاری داوو سولتانی بیست و یهک ساڵه هان بدات جلهوی دهسهلاتی خۆی قایمتر بکات. بههه جۆره کهوته لیکدانهوهی خهونهکانی: بهدبهختیی ئهوه ئهسپه تهنیایانهی بهردهوام له خهونی سولتانی

چوارنالە رایان دەکرد، لەبەر بێ خاوەننیان بوو؛ ئەو گورگانەى بە کەڵبەى تیزیان پەلامارى قورگی دوژمنانى خۆیان دەدا، شادمان بوون بەوەى خۆبەخۆ بەکارى خۆیان رادەگەن؛ پیرەژنانى ژار و بەگریان، کچانى کویر و ئەو دارانەى لە بارانى تاریکیدا بەخیرایی گەلایان دەوهرى، هانایان بۆ سولتان دەهینا؛ جالجالۆکەى پیروژ و بازە بەخۆنازەکانیش نیشانەى بەخشندەیی تەنیاين. ئێمە دەمانویست سولتان، دواى گرتنە دەستى دەسەلاتى تەواو، ئاورپک لە زانستەکەمان بداتەوه. بۆ ئەو مەبەستە، تەنانەت پەنامان بۆ مێردەزمە و خەونى ترسناکیش برد. وەک زۆربەى سەوداسەرانى راو، لە شەوانى درێژ و وەرپسکەرى راودا، سولتان بەخەيال خۆى نیچیر بوو راو دەکرا. بەترسى لە دەستدانى تەختەوه، لە خەونیدا خۆى بە منداڵى دەبینى لەسەر تەخت دانیشتوووه. لە لیکدانەوهى ئەو خەونەیدا، خۆجە دەیگوت بەردەوام بەلای دەمیتیتەوه، بەلام بۆ رزگاربوون لە داوى دوژمنانى هەردەم بیدارمان، پتویستە چەکیى بەهێزتر لە چەکەکانى ئەوان دروست بکەين. ئەگەر سولتان لە خەونیدا دەبینى وا دوو لەتى کەریک کە سولتان مورادى باپیری بۆ پێشاندانى هیزی بازوو، بە شمشیر کردووێتى بە دوو لەتەوه، بەدەم راکردنەوه لە یەکتەر دوور دەکەونەوه؛ یان دایكى باوکی دەبینى، ئەو پیرەژنەى سولتان کۆسەمى پێ دەلێن، وا راست بووئەوه و پروتوقوت هاتوووه بۆ خنکاندى ئەم و دایكى؛ یان لە شوین چنارەکانى مەیدانى ریمبازى، دارى هەنجیر روواوه و دارەکان لەبرى هەنجیر تەرمى خۆینینیان گرتوووه؛ یان دەستەیهک پیاو خراب رووخساریان لە رووخسارى ئەم دەچیت، بەدواپەوهن بۆ ئەوهى بیگرن و توورەکەى دەستیان بکەنە سەرى و بیخنکین؛ یان سوپایەکی کیسەل لە ئویسکودارەوه دەچوووه دەریاوه، باى بەتینیش مۆمەکانى سەر پشتیانى نەدەکوژاندوه و بە ئاگرەوه روویان لە کۆشک دەکرد، ئێمە هەستمان دەکرد ئەو کەسانەى دەیانگوت سولتان کارەکانى دەولەتى فرامۆش کردوووه و جگە لە راو و ئاژەل، هیچ شتێكى ترى لەسەردا نییه، زۆر ناهەقن. من ئەم خەونانەم بە پشوو درێژى و کەیفەوه دەمپۆلاند و لە

دەفتەرىڭدا تۆمارم دەکردن، ھەولمان دەدا لە بەرزەوھەندى زانست و ئەو چەكە لە ئەقەل بەدەرەى پىويست بوو دروستى بگەين، لىكى بدەينەوھ.

بە بۆچوونى خۆجە، ھىدى ھىدى كارىگەریمان لەسەر سولتان دادەنا، بەلام من ھىچى تر باوھرم بە سەرکەوتن نەمايوو. دواى ئەو شەوانەى بەخەياللى خۆى بەلئىنى لە سولتان وھردەگرت بۆ بنیاتنانى روانگەخانە، يان خانەى زانست، يان بۆ دروستکردنى چەكىكى نوئى، چەندىن مانگ تى دەپەرى، بى ئەوھى بتوانىت تەنانەت بۆ جارىكىش پەيگىرانە لەسەر ئەو بابەتانە لەگەل سولتان بدوئىت. پاش ئەوھى كۆپرولو سالىك دواى پەتاكە كۆچى دواى كرد، خۆجە ديسان بيانوى كەوتەوھ دەست بۆ ئەوھى ئومىدى لەكن زىندوو بىتەوھ. سولتان لەبەر سلكردنەوھى لە ھىز و كەسايەتتى كۆپرولو، خۆى لە جىبەجىكردى نەخشەكانى ناو سەرى خۆى دەدزىيەوھ. باشوھزىر مردبوو، بەو پىتەى كورەكەى جىى دەگرتەوھ و لە بەھىزىدا شانى لە شانى باوكى نەدا، نۆرە ھاتبووھ سەر چاوھرىكردى برىارى بوئرانەى سولتان.

سى سالى دواترمان لە چاوھروانى ئەو برىارە بوئرانەى بەسەر برد. بىدەنگى سولتانى تىاماو لە نىوان خەون و راودا، چى دى بۆ من ماىھى سەرسوورمان نەبوو. ئەوھى بەلای منەوھ سەير بوو، خۆجە ھىشتا ئومىدى خۆى بە سولتان نەبرىيوو. من بەدرىزايى ئەو سالانە چاوھرىتى ئەو پۆژەم دەگرد ئومىدى لى بىرئىت و وھك منى لى بىت! ئىدى وھك جاران باسى ئەو شتەى نەدەگرد كە خۆى ناوى لى نابوو سەرکەوتن. ئەگەرچى جۆشى چەند مانگىكى دواى پەتاكەى نەمايوو، بەلام ھىشتا ئەو خەيالەى لە سەردا بوو پۆژىك سولتان بەو شتە قايل بكات كە پۆژەى گەورەى پى دەگوت. ھەرچارە بيانوويەكى دەدزىيەوھ و دەيگوت: "ئەگەر سولتان بەكسەر دواى ئەو ئاگرە گەورەى كە ئەستەنبولى كرده قەرەبرووت، پارە بۆ پۆژە گەورەكان تەرخان بكات، ھەل دەكەوئىتە دەست ئەو دوژمنانەى خوازىارن براكەى بەپىننە سەر تەخت. سولتان ئىستە ھىچ شتىك ناكات، چونكە سويا لە شەرى مەجەرستانە." سالى دوايىش لەبەر ئەوھى لە دژى ئەلمانىا كەوتبووینە

شەپەرەو، چاوەرێمان دەکرد. دواتر کاروباری بنیاتنانی مزگەوتی والیدە هاتە ئاراو. پوولتیکى زۆرىشى بۆ تەرخان کرابوو، خۆجەش ناوبەناو لەگەڵ دایە سوڵتان خەدیجە تورهان و سوڵتاندا بەسەرى دەکردهو. پاشان راو و شکاری لەبن نەهاتوو هەبوو، بەلام من بەشداریم نەدەکرد. بەدەم چاوەرێکردنی گەڕانەوێ خۆجەو لە راو، هەولم دەدا لە ئامۆژگارییەکانی پێرەوی بکەم، بەدوای بیروکەى درەوشاوەدا بۆ ئەو شتانه دەگەرام کە ئەو بە "پروژهی گەورە"، یان "زانست" ناوی دەبرد، تەمبەلانه و بەدەم خەوێنوچکەو بەرەى کتیبەکانم هەڵدەدایەو.

ئەم خەيالى پروژانه، ئەگەر راستیش دەرچووایە، ئەنجامەکەى لەکن من گرینگ نەبوو، چونکە چى دى مایەى دلخۆشى نەبوو بۆ من. خۆجەش هیندەى من دەیزانى ئەو شتانهى لە سالانى سەرەتای یەکتەناسینماندا لە بارەى زانستەکانى گەردووناسى و جوگرافیا و سرووشتەو بێرمان لى دەکردهو، ئەنجامتیکى بەرجەستەى نەبوو. سەعات و ئامیر و مۆدیلهکان ماویەکی درێژ بوو لە بیر کرابوو و ژەنگیان هەڵپەناوو. هەموو شتیکمان داخستوو بۆ پروژیک کە تیایدا ئەو شتەمان دەخستە قۆناغى جێبەجێکردنەو کە ئەو بە "زانست" ناوی دەبرد. ئەوێ بۆ رزگاربوونمان لە کارەساتى چاوەرێوانکراو لەبەر دەستماندا بوو، زیاتر خەيالى پروژەیهک بوو، ئەکە پروژەکە خۆى. بۆ باوەرپهینان بەو خەياله بى رەنگانەى بەهیچ جوریک میان قایل نەدەکرد و بەمەبەستى ئەوێ لەگەڵ خۆجەدا بم، دەکووشام لە روانگەى ئەوێ سەیرى ئەو پەڕانە بکەم کە جاروبار هەڵمەدانەو و هەولیشم دەدا خۆم بخەمە جێى ئەو. لە کاتى گەڕانەویدا لە راو، من خۆم وا پێشان دەدا، راستییەکی نوێم لەم بابەت، یان لەو بابەتەدا کە بۆ خۆ پێسوێ خەریککردن بۆ منى جى هێشتبوو، دۆزییەتەو و وام دەنواند دەتوانین لەسەر ئەو بنەمایە هەموو شتیک بگۆرین. کاتیک دەمگوت: "هەلچوون و داچوونى زەریا پێوهندیى بە گەرمای ئەو جوگەلانهو هەیه کە دەرپێنە ناوی"، یان: "پەتا لە رپى گەردیلەکانى ناو هەواو دەگوازیتەو، هەوا بگۆریت، ئەویش دەروات و دوور

دهكه وپتهوه"، يان: "له دستمان دپت چه كيكي گه وره دروست بکهين و به لولوی دريژی و پتچکه کانی ژيري هه موو که سيکی پي ړاو بنتين"، يان: "زه وی به دهوری خوړدا ده سوورپته وه و خوړيش به دهوری مانگدا"، خوچه به دم گورپنی که لویله لی توژاوی ړاو وه هه مان وه لومی ددهایه وه و منی به خوښه و یستییه وه دهینایه پیکه نین: "جا خو ټو گه مزانه ی ئیمه تهنانهت په ی به و راستییه ش نابهن!"

پاشان به جوړیک هه لده چوو شه پولي توورپه ی ټو منی شی ددهایه بهر. باسی له توورپه هاتییه کانی ړاو ده کرد و دهی کوت سولتان چنه نین سه سات به سه ر پستی ټه سپه وه دوا ی به رازیکي سه رلیشیا و ده که ویت، یان فرمی سک بو ټو که رویش کانه ده ریژیت که تازییه کانی ده یگرن. بی ویستی خو ی ددانی پیدا دنا ټو قسانه ی به دريژایی ړاو بو سولتانی ده کات، ده چنه ټم گوئییه وه و له و گوئییه وه دینه ده ری. لیکدالی کدا به نه فره ته وه دوپاتی ده کرده وه: "ټم بی ټه قلانه که ی په ی به راستییه کان ده بن؟ ټه ری یه کتر دوزینه وه ی ټو گشت که مژه یه ری ککه وه، یان ناچاری؟ بوچی هینده ده به ننگن؟"

به و جوړه، هیدی هیدی تیگه یشت ټو شته ی به "زانست" ناوی ده بات، پیویسته ټه مچار له سه ره تا وه بو تیگه یشتن له ناواخی می شکی ټه وان دهستی پی بکاته وه. به هو ی بیرکه و تنه وه ی ټو روژه خوښانه ی له دهوری میژیک دادنه یشتین و نه فره تمان له یه کدی ده کرد، منیش هه وای خوښا ویشتنه ناو ټو "زانسته" له که لله می دا، به لام دوا ی یه که م تاقیکردنه وه بو مان ده رکه ووت ئیدی کار وه که جار ان ناروات.

جاریکیان، له بهر ټه وه ی نه مده زانی چو ن و له بهر چی تهنگای بکه م و بیخزینمه گوښه وه، کردم و کو شام ده سه لاتم به سه ری دا نه شکا، له وه ش گرینگر، هه ستم ده کرد نازار و تیکشکانه کانی ټو، ده رد و شکستی خو م بن. جاریک، ټه گه رچی خویشم باوهرم پی نه بوو، به نمونه ی زیاد پیوه نراو وه گه مژه بیی ټه وانه ی ئیرم هی نایه وه بی ری، دام به بهر گویدا ټه ویش هینده ی ټه وان ناچاره مل بو دوړان که چ بکات و پاشان که و تمه

چاودیریکردنی: بهتوندی وهلامی دایهوه و گوتی: "سهرنهکەوتن ناچارى نىیه، ئەگەر پىش ئەوان بکەوین و خۆمان بدەینه ئەم کاره، بۆ نموونه، ئەگەر پرۆژەى چەکەکە بەدى بهێنن، ئەوا دەتوانین رێرەوى شەپۆلى ئەو رووبارەى دەکۆشیت بۆ دواوه بمانگێریتەوه، بە ئارەزووى خۆمان بگۆرین." گەرچى لەمەر پرۆژەکان نا، بگره وهک ئەوهى له ساتەکانى بى ئومیدیدا دەیکرد، بە گوتنى "پرۆژەکانمان" لەبرى "پرۆژەکانم"، منىشى دلخۆش دەکرد، کەوتبووه بەر ترسى دۆرانىكى چاوه‌روانکراو. بە منداڵىكى بى کەسم دەچوواند، توورەبى و خەمگىنىیهکەيم خۆش دەویست، چونکە سالانى سەرەتای کۆلايه‌تى خۆمیان دەخستەوه بىرم. منىش دەمویست وهک ئەوم لى بىت. کاتىک بەمسەر و ئەوسەرى ژوورەکەدا دەهات و دەچوو، یان سەبرى کۆلانى قریژ و قورابى ناو تارىكى و بەر بارانى دەکرد، یان، وهک گەران بەدواى سەرەداوى ئومیدىكى نویدا بۆ چرای کز و پرته‌پرتکەرى يەک دوو مالى کەنارى کەنداوى زىزىنى دەروانى، بۆ ساتىک وای بۆ دەجووم ئەوهى بەدەم ئازارەوه بە ژوورەکەدا بىت و دەروات، خۆجە نىیه، بگره گەنجیه‌تیی خۆمه. هەستم دەکرد ئەو کەسە خۆم ماوهیهکە سەرى هەلگرتوووه و منى بەجى هیتستوووه. منى خەوالوو له گۆشەیه‌کدا خۆزگەم دەخواست خۆجە بم، بۆ ئەوهى سەرلەنوێ جۆشى ونبووم بدۆزمەوه.

ئىدى وزه‌ى بەرگەگرتنى ئەو دلەراوکی و پەشۆکانه بى کۆتایى و خۆدووبارەکره‌وه‌یه‌م تىدا نەمابوو. له دواى بوونى خۆجە بە گەرەى ئەستىرناسان، رووبەرى زه‌وییه‌کانى له گەبزه‌ زیادى کرد و رێژەى داهاتمان چوووه سەرى. جگه له دەمه‌ته‌قى له‌گەل سولتان و کات بەسەربردن له تەکیدا، پى‌ویستى بەه‌یچ کارىكى تر نەبوو. جاروبار دەچووینه گەبزه بۆ بەسەرکردنەوهى ئاشه‌ تىکشکاوه‌کان و ئەو گوندانەى که سەگى زه‌بە‌لاخى شوانه‌کانیان بەر له خاوه‌نه‌کانیان بەپىرمانه‌وه دەهاتن. چاومان به‌ داهاته‌کاندا ده‌گێرا و هەولمان دەدا له پىی بەراوردکردنى تۆماره‌کانه‌وه تى بگه‌ین چاودیر تا چ ئاستىک فىللى لىمان کردوووه. جاربه‌جار به پیکه‌نینه‌وه و

زۆر جارى تىرىش بە بىزارىيەۋە لىكۆلىنەۋەى پر لە كەيف و سەفامان بۆ سولتان دەنووسى. لەوانە بترازىت، هىچى ترمان نەدەكرد. ئەگەر بەزۆرى منىش نەبوايە، لەوانە بوو خۆجە نەياتەۋە سەر پىي ئەو جىهانەى كاتىكى خۆشمان تىدا بەسەر دەبرد و لە ئاكامىشدا لەگەل ژنە بۆنخۆشەكانى ناويدا دەنووستىن.

ئەۋەى زىاتر ئەۋى كەللەيى كىردبوو، هىرش بۆ سەر ئەلمانىا و دوورگەى گرىت بوو، بەجۆرىك ئەستەنبول بى سويا و بى سولتان مابوۋە. سولتانىش بە ئامۆزگارىيى دايكى خۆى نەكرد و جارىكى تر هەرچى چەنەباز و لەۋچە و مەخسەرە و لاسايىكەرەۋەى لە كۆشك و دەدرناو ھەيە لە دەورى خۆى كۆ كىردەۋە. خۆجە خۆى لەو سەختەكارانە كە نەفرەتى لىيان دەكرد، دوور دەگرت و سوور بوو لەسەر ئەۋەى بۆ پاراستنى بالادەستىيى خۆى، نەچىتە ناويانەۋە، بەلام لە ئاكامى پىداگرتنى سولتاندا، ناچار بوو يەك دوو جار لەگەلىاندا بدوئىت و گوى لە بابەتانەكانىان رابگىرت. لەو كۆبوونەۋانەدا، پرسىياري لەم جۆرە دەخرايە پوو: "ئايا ئازەلان رۆحىان ھەيە، كامىان ھەيەتى، كامىان دەچىتە بەھەشت و كامىان دەچىتە دۆزەخ؟ داخۆ گوىچە كە ماسى نىرە، يان مى؟ ئايا ئەو خۆرەى بەيانىان ھەلدىت، خۆرىكى نوئىيە، يان ھەمان خۆرە ئىۋاران ئاۋا دەبىت، لە رىگەى پىشتەۋە دەسوورپىتەۋە و سەرلەبەيانى لەۋلاۋە ھەلدىتەۋە؟" خۆجە، بە بىستىنى ئەو گەرەلاۋىيانە ئومىدى بە داھاتوو نەدەما و دەيگوت ئەگەر شتىك نەكەين، بەم زووانە سولتانمان لە كىس دەچىت.

لەبەر ئەۋەى بە پرۆژەكانى "ئىمە" و بە داھاتووى "ئىمە" دەھاتە گۆ، بە شادمانىيەۋە تىكەل بە گەفتوگۆكان دەبووم. جارىكىان، بۆ تىگەيشتن لەۋەى چى لە مەشكى سولتاندايە، دەفتەرى ئەو چەند سالەى من و خەۋون و بىرۋەرىيەكانى بەۋ ناۋەدا پەرش و بلاۋ كىردەۋە. ھەرۋەك چۆن كە سىك بخوازىت كەلۋەلى رزۋارى كىشاۋەكانى دۆلايىك بختاۋە سەرەيك، ھەۋلمان دا نەخشەى ئەقلى سولتان بىكشىن. ئەنجام بەھىچ جۆرىك ھىۋابەخش نەبوو: ئەگەرچى خۆجە ھىشتا دەيتوانى لەمەر چەكى لە ئەقلى بەدەرى مايەى

رزگار بوونمان، یان له باره‌ی پیداویستی هه‌رچی زووتر چاره‌سه‌رکردنی رازه‌کانی ناو ئه‌قلمانه‌وه بدویت، به‌لام ئیتر به‌جۆریک هه‌لسوکه‌وتی نه‌ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ کاره‌ساتی چاوه‌روانکراوی بی‌ئاگا بی‌ت. چه‌ندین مانگ تا راده‌ی شه‌ویلگه‌ شلپوون له‌و باره‌یه‌وه قسه‌مان کرد.

ده‌مانگوت تۆ بلی‌یت وا له‌ کاره‌ساته‌که‌ گه‌یشته‌بێن وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیمپراتۆرییه‌ت ولاته‌کانی ژیر قه‌له‌مه‌روی خۆی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌ ده‌وێرنیته‌؟ نه‌خشه‌کانمان به‌سه‌ر مێزدا بلاو ده‌کرده‌وه و به‌ خه‌مباریه‌وه ئه‌و ولات و چیا و رووبارانه‌مان ده‌ستنیشان ده‌کرد که‌ چاوه‌رێمان ده‌کرد پێش ئه‌وانی تر له‌ ده‌ستیان بده‌ین. یان کاره‌سات و رووخان به‌واته‌ی گۆرانی مرۆف و باوه‌ریانه‌ بی‌ئوه‌ی خۆیان هه‌ستی پێ‌بکه‌ن؟ وامان ده‌هتایه‌ به‌رچاوی خۆمان به‌یانیه‌که‌ هه‌ر دانیشه‌وه‌یه‌کی ئه‌سته‌نبول وه‌ک مرۆفێکی تر له‌ جیگه‌ی گهرمدا له‌ خه‌وه‌له‌سه‌یت، نازانیت چۆن جله‌کانی بپۆشیت و بی‌ئاگایه‌ له‌وه‌ی مناره‌ی مزگه‌وت به‌که‌لکی چی دیت. له‌وانه‌یشه‌ کاره‌سات به‌واتای بینی بالاده‌ستی ئه‌وانی تر و هه‌ولدان بیته‌ بۆ لاسایکردنه‌وه‌یان. ئه‌وسا داوا‌ی لیم ده‌کرد بره‌گه‌یه‌ک له‌ ژبانی فینیسیم بگێرمه‌وه. پاشان، به‌خه‌یال کلاومان ده‌کرده‌ سه‌ری هه‌ندیک له‌ ناسیاوانی ئیره‌ و پانتۆلمان له‌ پێیان ده‌کرد و بیره‌وه‌رییه‌کانی منمان پێیان ده‌ژيانده‌وه.

له‌ دانانی ئه‌و خه‌یالانه‌دا کات زۆر به‌خیرایی تێ ده‌په‌ری، بۆیه‌ وه‌ک دوا‌بین چاره‌ و بۆ رزگار بوون لێیان، بریارمان دا بۆ سوڵتان به‌رزبان بکه‌ینه‌وه‌. به‌خۆمان ده‌گوت دیمه‌نه‌کانی به‌ره‌نگی خه‌یال نه‌خشینه‌درای ئه‌م کاره‌ساته‌ بۆیان هه‌یه‌ سوڵتان به‌هه‌ژین.

به‌و جۆره‌، به‌دریژایی شه‌وانی کوشومات و تاریک، کتیبیکمان پێ کرده‌وه. کتیبیک بوو خه‌یالاتی ئه‌و کاره‌سات و تیکشکانه‌ی لێ ده‌چۆرا که‌ چه‌ندین مانگ بوو به‌ خه‌مگینی و به‌جۆشیک بی‌ئومیده‌وه‌ ده‌مانه‌وه‌نینه‌وه‌. په‌ره‌کانی کتیبه‌که‌مان پێ کرد له‌ باسی هه‌ژارانی سه‌ردانه‌واندوو، رینگه‌ و بانی قوراوی؛ باله‌خانه‌ی نیوه‌ناچل؛ کۆلانی تاریک و سه‌مه‌ره‌؛ نزای ئه‌وانه‌ی بۆ گه‌رانه‌وه‌ی

ھەموو شتیک بۆ دۆخی کۆن دەکوروزینەوھ و لە پارێانەوھکانی خۆیان تی ناگن؛ دایکانی ھەردەدار و باوکانی بەلەنگاز؛ ئەو نامورادانەئە تەمەنیان پێ رانەدەگەیشت کار و نووسینی ولاتانی ترمان بۆ بگوازنەوھ؛ ئامپیرە لە کارکەوتووھکان؛ ئەو بەسالچوووانەئە گریان بۆ پۆژانی جوان و بابردوو چاویانی کز کردوھ؛ سەگی تەنیا ئیسک و پێست پێوھماوی کۆلانەکان؛ گوندنشینیانی بێ زەوی و زار؛ ئەو بیکارانەئە بە دەستی خالی بە شاردا دەسوورپنەوھ؛ موسلمانەئەخویندەوار و پانتۆل لە پێ و ھەموو ئەو شەپانەئە بە تیکشکان بەکۆتا ھاتوون. بەشتیکی تری کتیبەکەمان بە بیروھورییە کالەوھبووھکانی من پێ کردوھ: یەک دوو دیمەنی رەنگینی پیکھاتوو لە سەردەمی ژیانم لەگەڵ دایک و باوک و خوشک و براکاندا لە قینسیا و لە چەند رووداویکی شاد و ھەرزەخشی سالانی خویندەم. مەبەستمان بوو لە سولتان بگەینەئەوانی تر کە چاوەرێ دەکریت بەسەرماندا سەربکەون، بەو شپۆھە دەژین و ئیمەش پێویستە بەر لەوان بکەوینە خۆ و وا و اوا بکەین! کتیبەکەمان بە دەستی خویشنووسی چەپەوانە نووسرایەوھ و لە بەشی کۆتاییدا شیعریکی سەرودار ھەبوو. دھکرا شیعەرکە بە ھەرواژەھیک بۆ رازی ئەو مەتەلانەئە ناو سەرمان دابنریت کە خۆجە پێی خۆش بوو بەردەوام وەک دۆلابیکی پێ لە کەلوپەل وینای بکات. ھەوای ناسک و تەمومژی ئەو شیعەر پێ لە شکۆ و بیدەنگە بە خەمیگینی کۆتایی بە یەکتە لە باشتیرینی ئەو کتیب و لیکۆلینەوانە دەھێنا کە لەگەڵ خۆجەدا پیکەوھ دەماننووسی.

پاش مانگیک لە رادەستکردنی کتیبەکە بە سولتان، خۆجە فەرمانی دەست بەکاربوونی بۆ بە دروستکردنی چەکی لە ئەقل بەدەر اپنی وەرگرت. سەرمان لێ شپۆابوو، چەندی کردمان و کۆشاین نەماتوانی بگەینە ناکامی ئەوھ داخو لەو سەرکەوتنماندا تا چ ئاستیک قەرزاری ئەو کتیبە بووین.

ئەو كاتەى سولتان گوتبوى: "ئا دەى چەكى لە ئەقل بە دەرى پەرىشانكەرى دوژمنانمان دروست بكە با ببىنن،" رەنگە مەبەستى تاقىكردنه وهى خۆجە بوويت، يان خەونىكى هەبووه و لە خۆجەى شار دوه ته وه، ياخۆ مەبەستى بووه پيشانى داىكى دەسەلاتدار و شازادەكانى بدات ئەو زماندریژانەى لە دەورى كۆ بوونه ته وه، بە كەلكى شتىك دین. يان لەوانەى پىپى وا بوويت خۆجە دەتوانیت لە دواى پەتاكە پەر جوو یه كى تریش بخولقینیت، يان لەوانەى بەراستیش كە وتبیتە ژیر كاریگەرى دیمەنى كارەساتەكانى ناو كتیبە كە مانە وه. رەنگە لە كارەساتیش زیاتر، شپرزەى ئەوه بوويت دواى چەند تىكشكانىكى سەربازى، وهك دەترسا، ئەوانەى دەیانە ویت براكەى بەیننە سەر تهخت، ئەم لە تهخت دابگرن. بە دەم بىر كرده وه و بە سەرسوورمانە وه، پاره و پوولى زۆر و زه وه ندی داها تى ئەو گوند و خان و باخى زه یتوونانە مان دەژمارد كە سولتان بە مەبەستى دروستكردى چەك بۆ ئیمەى تەرخان كرده بو.

دوا جار خۆجە گوتى پتویسته تەنیا سەرمان لە واقورماوى خۆمان سوور بمینیت "باشە هەموو ئەو چیرۆكانەى سالانىك بوو بۆ سولتانی دەگتیا وه و گشت ئەو كتیب و لىكۆلینە وانەى بۆیمان نووسىبوو، ناراست بوون تا گومان بكەین لە وهى برواى پتیمان نە كرده وه؟" لە وهش زیاتر: سولتان كە وتبووه سەر كەلكە لەى زانینی شتەكانى ناو تارىكایى مێشكمان. خۆجە بە چۆشە وه لە منى دەپرسى: "مەگەر ئەمە ئەو سەر كە وتنە نىبە كە سالانىكى دريژ بوو چاوه رپیمان دەكرد؟"

وا بوو. سەربارى ئەوهش، بگره بە دابه شكردنى سەر كە وتن لە نىوان

هەردوو کماندا دەستمان کرد بە کار. منیش، لەبەر ئەوەی هێندەى ئەو پەرۆشى ئەنجامى کار نەبووم، شادمان بووم. شەش سالى دواى ئەو کاتى بۆ پيشخستنى چەکە که تەرخانمان کرد، ترسناکترین سالانى ژيانمان بوون. نەک بەهۆى کارکردنمانەوه بە بارووت، بگره لەبەر هينانى ئيرهيبى دوژمنان بەسەر خۆماندا، چونکه هەمووان ئۆقرهيان لى برابوو، چاوه‌پى سەرکەتن، يان تیکشکانى ئيمه‌يان دەکرد و خۆشمان بە ترسەوه چاوه‌پى هەمان شتمان دەکرد. لە مەترسيدا بووين.

سەرەتا لەسەر مێز کارمان کرد و بەدەم بەفیرۆدانى کاتەوه زستانىکمان بەرئى کرد. لیوانلیو بووين لە وره و ویستی کار، بەلام جگه لە بیرۆکهى چەکەکه و پيشبینیکردنى چۆنیه‌تیی بەکارهينانى لە بەرەنگار بوونەوهى دوژمندا و بەدەر لە وردەکاریه ناروون و بى رەنگەکانى ناو خەيالمان، هېچ شتىكى ترممان لەبەر دەست نەبوو. دواتر، بریارمان دا لە هەواى کراوهدا بە بارووت کار بکەين. کتومت وەک ئەو هەفتانەى پیکه‌وه تەدارەکی ئاگرپازيمان ئاماده کرد، ئيمه دەچووینه ژير سيبه‌رى داره بەرزەکان، پياوه‌کانمان ئەو تیکه‌لانەيان گر دەدا که خۆمان راهچيته‌مان بۆيان ئاماده دەکرد. لە هەر چوار لای ئەستەنبولەوه خەلکى خۆ تيه‌لقورتين دەهاتن بۆ ئەوهى سەيرى ئەو دووکه‌له رەنگاوپرەنگانە بکەن که لە ئاکامى گرمەى جۆراوجۆره‌وه بە ئاسماندا بەرز دەبووه‌وه. دواتر، ئەو چيمەنەى ئيمه تۆپمان لەسەر لە قالب دەگرت و شوينى لوولەى دريژ و نيشانە و هەلدانى چادری ئيمه بوو، بەهۆى ئاپۆرهى کەسانى خۆ تيه‌لقورتينه‌وه بوو بە شوينى جەژنگيران. رۆژيکى کۆتايى هاوين بەشپۆهيه‌کى چاوه‌پوان نەکراو، سولتان خۆيمان لى پەيدا بوو.

بەزميکى ئاگرپازيمان بۆي گيڤا زهوى و ئاسمانمان لەرانده‌وه. دانه دانەى ئەو قه‌وان و گوللانەى بۆ تیکه‌له‌ى باش داگيرايى بارووت ئاماده‌مان کردبوون، تۆپه نوپيه‌کان، نەخشەى ئەو لووله دريژانەى هيشتا لە قالبمان نەگرتبوون و رەشنووسى ميکانيزمى خۆبه‌خۆ تەقاندنمان پيشانى سولتان دا. لەوانى دى زياتر، بايه‌خى بە من دا. سەرەتا، خۆجە ويستی من لە سولتان دوور

رایگریټ، به لآم سولټان پټی سهیر بووه له گه ل سهره تای ته داره کی ئاگر بازیدا منیش هیئندهی خوْجه فه رمانم داوه و پیاوه کان هیئندهی پرسیان به و کردووه، به منیشیان کردووه.

ئهو ساته ی دوا ی پازده سال بۆ جاری دووم چوومه وه بهردهم سولټان، به جوړیک سهیری کرد، وهک ئه وهی پیشتر منی ناسییټ و ئیستا بۆی نه بریته وه سهیره ک کیم، کتومت وهک که سیکی چاوبه ستراره تامی میوه یه کی کردییټ و ههول بدات بزانیټ له چ جوړیکه. دامینی که واکه یم ماچ کرد. کاتیک زانی بیست ساله لیرم و هیشتا نه بووم به موسلمان، هیچ هه لئه چوو. خه یالی لای شتیکی تر بوو: گوئی: "که واته بیست سال؟ شتیکی سهیره!". پاشان ئه و پرسیاره ی لیم کرد: "تو ئه و شتانه فیری ئه و ده که یټ؟" به لآم ئه م پرسیاره ی بۆ زانیی وه لآمی من نه پرسی. له چادره شریکه مان که بۆنی بارووت و کبریټی لی ده هات، چووبووه ده ری و رووه ئه سپه سپی و جوانه که ی هه نگاوی دنا. له پر راوه ستا، ریک له و کاته دا ئاوری دایه وه، ئیمه ی بینی هاوشانی یه کتر راوه ستا بووین. وهک ئه وهی یه کیک له په رجووه بی وینه کانی خوا که بۆ شکاندنی شکوی ره گزی مرۆگه ل و پیشاندانی تووره اتیان دهنوینټ، یان کورته بالایه کی بی کیماسی، یاخو دوو برای دووانه ی کتومت له یه کچووی دبیټ، بزیه ک که و ته سه ر لټوی.

شه و بیرم له سولټان کرده وه، به لآم نه ک به و جوړه ی خوْجه ئاره زووی ده کرد. ئه و هیشتا به نه فره ته وه باسی ده کرد، به لآم من تی گه یشتبووم ناتوانم رقم لټی بیټ و به چاوی سووک تټی بروانم. من دلَم چووبووه ئارامی، سالاری، خوینشیری و ئه و ره فتاره ی که وهک مندا لټیکی نازدار هه رچی به خه یالدا به اتایه، ده ری ده بری. منیش دهمویست وهک ئه و اوبم، یان بلم به دۆستی وی. دوا ی برانه وهی توفانی هه لچوونی خوْجه، له پټخه وه که مدا به دم هه ولدانه وه بۆ خه وتن، بیرم ده کرده وه: سولټان که سیک نییه شایه نی ئه وه بیټ له پاشه مله باسی بگریټ، دهمویست هه موو شتیک بدرکیټم بۆی، به لآم نه مده زانی ئه و شتانه چین؟

توومەن بايەخ پیدانەكەم یەكسەرە نەبوو. رۆژیک خۆجە بە نارەزای دل گوتی سبەینى سولتان لەگەڵ ئەودا چاوەرپى هاتنى منیش دەكات. منیش لەتەكیدا رۆیشتم. رۆژیک بوو لە رۆژە جوانەكانى پايزىكى درەنگ و بۆنى دەريا و قەوزەى لى دەهات. تەواوى سەرلەبەيانيمان لە باخىكى گەورەى بە گەلاى سوورى وەريو داپۆشراو لە دەورى حەوزىكى گولرەنگى ژير دار ئەرخەوان و چناردا بەسەر برد. سولتان ويستى باسى ئەو بۆقانه بکەين که حەوزەكەيان پى کردبوو لە ژيان. خۆجە رووى نەدايى، ئەوەندە نەبیت يەك دوو قسەى بى خەيال و بى رەنگى کرد. ئەم رەفتارەى خۆجە، منى تووشى سەرسوورمان کرد، بەلام بەلاى سولتانەو مایەى بايەخ پیدان نەبوو. زیاتر گرینگی بە من دا.

بەو جۆرە، بە دوور و دريژى باسى ميکانيزمى بازدانى بۆق و سوورى خوينى و دلى که تا ماوہیەكى دريژ دواى دەرھيتانى لە جەستەى، لە ليدان ناکەويت و باسى ميتش و مەگەزەكانى خۆراكى بۆقم کرد. بۆ ئەوہى خولى پتەگەيشتنى هيلکەيەكى ناو حەوزەكە تا ئەو کاتەى دەبیتە بۆق باشتەر روون بکەمەو، داواى قەلەم و کاغەزم کرد. لە قوتووہیەكى زيونى بە ياقوت نەخشیندراودا دەستەيەك قەلەمى قاميش هیندرا. سولتان زۆر سەرنجى ئەو نيگارانهى دەدا که من دەمکيشان. هەرچى چيرۆكى بۆق لە خەيالمددا مابوو، بۆ سولتانم گيرايەو و ئەويش بە خۆشییەو گويى راگرت. هەر ئەوەندەى نۆرە هاتە سەر چيرۆكى ئەو سازادەيەى بۆقتىک ماچ دەكات، سولتان بۆلاندی و چارەى گرژ کرد. هيجيش لەو نەوجەوانە گەمژەيە نەدەچوو وەك ئەوہى بەردەوام خۆجە باسى دەکرد. زیاتر لە پتەگەيشتووہیەكى هۆشمەند دەچوو، بۆيە دەيويست رۆژى خۆى بە زانست و هونەر دەست پى بکات. ئەو چەند ساتە جوانەى بە چارەيەكى گرانهو بەسەر برد، سولتان نيگارى بۆقەكانى بە دەستەوہ گرتبوو، دواچار بە منى گوت: "من هەر لە زووہوہ گومانم کردبوو تۆ چيرۆكەكانى بۆ دەئافريينيت. کەواتە هەر خۆتیش نيگارەكان دەکيشيت!" پاشان لە بارەى بۆقى سميئدارەو پرسيارى ليم کرد.

پېوه نديم له گه ل سولتاندا ئا بهو جوړه دهستی پي کرد. ئیدی هه موو جار پک منیش له تهک خوځه دا بۆ کۆشک دهچووم. رۆژانی سه رهتا، خوځه زیاتر بیده نگی هه لده بژارد و به زوری هه ر من و سولتان قسه مان ده کرد. ئه و کاتانه ی له گه ل سولتاندا سه بارهت به خه ون و نیگه رانی و رابردوو، و داهاتووی ده داوین، بیرم ده کرده وه ئه م پیاوه قسه خوځش و هۆشمه نده ی به رامبه رم به چ پیوانه یه که به و سولتانه بچوینم که سالانیک بوو خوځه بۆ منی باس ده کرد! له میانه ی پرسسیاری وه ستایانه و فرت و فیله بچوکه کانیه وه ته ده گه ی شتم سولتان به پشتنبه ستن به و کتیبانه ی پیشکیشی کراوه، به په رۆش بوو بزانیته خوځه تا چ راده یه که خوځه یه و تا چ ئه ندازه یه که منه. منیش تا چ ئاستیک منم و تا چ راده یه که کیش خوځه م. خوځه ش، له و کاته دا سه رقالی تۆپ و لووله دریزه کانی ئاماده کراو بۆ له قالیبگرتن بوو، هیچ گوپی به م په رۆشسیانه ی سولتان نه ده دا و به شتی پرپووچی ده زانی.

شه ش مانگ دوا ی ده ست به کاربوونمان له تۆبه کاند، هه و ال گه یشته خوځه که سه رداری تۆپخانه، له بهر ئه وه ی لووتمان له کاری ئه و ژهن دووه، به قیندا چوو و داوا ی کردوو یان پۆسته که ی لی وه ربگر نه وه، یاخۆ ئیمه ی شیت که نیازمان وایه به بیانوی داهینانی شتیکی نوپه شکوی تۆپخانه بخه یه ژیر پیوه، له ئه سته نیول شار به ده ر بکریین. ئه م هه لوپسته، خوځه ی زۆر نیگه ران کرد، به لام هیچیش خو ی ماندوو نه کرد بۆ دۆزینه وه ی ریگه یه که بۆ له یه که گه یشتن له گه ل سه رداری تۆپخانه، چونکه پی ده چوو ئاماده بیت بۆ ریکه که وتن. دوا ی مانگی کیش، ئه و رۆژه ی سولتان ده ستووری دا بۆ په ره پیدانی چه که که لک له ئامیری تری جگه له تۆپ وه ربگرین، خوځه هیچ به سه ر خو ی نه هینا. ئیدی هه ردوو کمان ده مانزانی تۆپ و لووله ی تازه له قالیبدراومان جیاوازییه کی ئه تۆیان له گه ل کۆنه کانی چه ندين سال له مه وه ردا نییه.

به و جوړه، به بۆچوونی خوځه، پیمان نابوو ه قوئاغیکی نو ی، ده بوو هه موو شتی که له نووکه وه ری که بخه یه وه و خه یال بنا فریین. به لام من له بهر ئه وه ی

ئاشنای ھەلچوون و خەيالەکانی بووبووم، شتی نووی بۆ من لەو نیوەندەدا تەنیا ناسینی سولتان بوو. ئەویش بەناسینی ئیمە دابخۆش بوو. ھەک باوکیکی بەسەرئەج که دوو برای بەشەرھاتوو لەسەر تیکەلکردنی گوللە شووشەکانیان لە یەک جیا دەکاتەوہ و پێیان دەلێت: "ئەمە ھی تۆیە و ئەوہش ھی تۆیە"، سولتانیش چاودێری قسە و ھەلسوکەوتی ئیمە دەکرد و ئیمە لە یەکدی جیا دەکردەوہ. ئەم چاودێریکردنە، ھەندیک جار مندالانە و جاروباریش زیرەکانە دەھاتە بەرچاوم و منی نیگەران دەکرد. خەریک بوو بپروا بکەم کەسایەتیی من بێ ناگاداریی خۆم، لیم جیا بووئەوہ و ئاویتەیی کەسایەتیی خۆجە بووہ. کەسایەتیی خۆجەش بەھەمان شێوہ لەو جیا بووئەوہ و ئاویتەیی کەسایەتیی من بووہ. سولتانیش زۆر بەباشی لەم ئافراندنە خەيالییە تی گەیشتبوو، بۆیە ئیمە لە خۆمان باشتر دەناسی.

لە کاتی لیکدانەوہی خەونەکانیدا، یان لە باسکردنی چەکەکەدا کە تا ئەو کاتە تەنیا لە خەيالماندا بوونی ھەبوو، سولتان لەپەر رادەوہستا، پووی لە یەکیکمان دەکرد و دەیگوت: "نەخیر، ئەمە بیرۆکەیی تۆ نییە، ھی ئەوہ." جاروباریش جوولەمانی لە یەک جیا دەکردەوہ: "ئێستا تۆ ھەک ئەو دەروانیت. ھەک خۆت بپروانە!" کاتیکیش من بە سەرسوورمانەوہ بزەیکەم بۆی دەکرد، ئەو دەیگوت: "ئاو دروستە، ئافەزین. ئەرئ ئیوہ ھیچ سەیری خۆتان کردووە لە ئاوینەدا؟" لیمانی دەپرسی داخۆ ھەریەکەمان لە بەردەم ئاوینەدا تا چ رادەیک دەتوانیت خۆی بیت و خۆی رابگریت. جاریکیان دەستووری دا ھەموو ئەو لیکۆلینەوہ و کتیبی ئازەلان و سالنامانە بەپێن کە سالانیک بوو بۆیمان دەنووسی و بۆیمان دەنارد. بەدەم ھەلدانەوہ و خۆپندنەوہی پەرەکانەوہ گوتی: "کوئی کتیبەکان کۆ نووسیویەتی و کویشی کامتان خۆی خستۆتە شوینی ئەوی تر و بەخەيالی خۆیدا ھیناوە؟" بەلام ئەوہی خۆجەیی کەللەیی کرد و منیشی خستە ژێر جادووی خۆیەوہ و سەرم لپی سوورما، لاساییکەرەوہیکە بوو سولتان لە ئامادەبوونی ئیمەدا بانگی کرد.

ئەو کابرایە نە رووخساری و نە جەستەیی بە ئیمە نەدەچوو. بالاکورت و

قەلەو بوو. جلوبەرگیشی جۆریکی تر بوو، بەلام ھەر ئەوەندە دەستی کرد بە قسە، من ترسم لای نیش: کتومت ئەوەی دەدوا، دەتگوت ئەو نییە و خۆجەیه. جۆری ئەو، وەک ئەوەی نەینییەک بە گوپی سولتاندا بچریپنیت، خۆی لای نێزیک دەخستەووە. وەک ئەو، بە نواندنی رەفتاریکی ورد و بەدەم بیرکردنەووە دەچوووە سەر وردەکارییەکان و تۆنی دەنگی خۆی گران دەکرد. کتومت وەک ئەو دەکەوتە بەر جۆش و خرۆشی وتەکانی خۆی و بۆ قایلکردنی کەسی بەرامبەر تا ھەناسە لای دەبرا، بەخیرایی دەست و قۆلی بەکار دەھێنا. کابرا، ئەگەرچی لە قسە کردندا تۆنی دەنگی خۆجەیی وەرگرتبوو، بەلام باسی ئەستێرە، یان پرۆژەیی چەکی لە ئەقل بەدەری نەدەگیپرایەو، بگرە ناوی خواردنەکانی چیشخانەیی کۆشک و ناوی ئەو کاری و بەھاراتانەیی دەھێنا کە بۆ لێنانیان پێویست بوون. سولتان پێ دەکەنی، رووخساری خۆجە رەش داگەرابوو، یارۆی لاساییکەرەوھش بە ژماردنی یەک بەیەکی وێستگەکانی نێوان ئەستەنبول و ھەلەب درێژەیی بە گێرانەووی خۆی دا. پاشان سولتان داوای لای کرد دەمەلاسکەیی من بکاتەووە. ئەو کابرایە کە بە سەرسوورماوی و بەدەمی داچەقیووە سەیری منی دەکرد، ھەر کتومت خۆم بووم: بوولەبەئەکم لای دەرچووویو. ئەو دەمەیی سولتان داوای لای کرد لاسایی کەسیک بکاتەووە نیووی خۆجە بیت و نیووی من بم، من وەک جادووم لای کرابیت، وا بووم: بەدەم سەیرکردنی جوولەکانی کابراو، منیش وەک سولتان لە ناخەووە دەمویست بلیتم: "ئەو منم و ئەویشیان خۆجەییە"، بەلام کابرای لاساییکەرەووە بە دەست ئامازەیی بۆمان دەکرد و خۆی ئەو ئەرکەیی رادەپەراند. سولتان داوای ئەو دەستووری دا و کابرای نارە دەروە، فەرمانی دا بە قۆلی بیر لەو شتە بکەینەووە.

ئەری ئەم قسەییە چ واتەبەئەکی دەگەیاندا؟ ئیوارە بە خۆجەم گوت سولتان زۆر لەو کەسە ژیرترە کە چەندین سالاھ تۆ بۆم باس دەکەیت. بێم گوت سولتان ئیستا بۆخۆی بەو ئاراستەییەدا دەروا کە تۆ دەتویست بیهێنیتە سەری، کەچی ئەو دیسان ھەلچوو، توورەیی دەربیری و دەمی کەفی کرد. ئەمجارەیان

ماقم دای، چونکه هونهری یاروی لاساییکهرهوه شتییک نهبوو بهرگهی بگیرییت. خۆجه گوتی لهمهودوا ئەگەر زۆری لی نهکەن، پی نانیته ناو کۆشک و سه‌رای سولتانه‌وه. له کاتیکیدا دواي چه‌ندین سال چاوه‌روانیکردن ئەم هه‌له‌ی ده‌ست که‌وتبوو، ئیدی نیازی نه‌بوو بچیته ناو ئەو گه‌مژانه و خۆی په‌ریشان بکات. له‌به‌ر ئەوه‌ی من خولیاکانی سولتانم ده‌زانی و به‌ هۆش و ژیریش هینده‌ی ده‌مامکاره‌کانم له‌ ده‌ست ده‌هات، ئیدی پتویست بوو من له‌ جیتی ئەو بۆ کۆشک بچم.

ئەگەر به‌ سولتانم گوت خۆجه‌ نه‌خۆشه، بر‌وای پیم نه‌کرد. گوتی: "با بزانی! با بۆ چه‌که‌که‌ کار بکات." به‌و جو‌ره‌ ماوه‌ی ئەو چوار ساله‌ی خۆجه‌ سه‌رقالی دارشتنی نه‌خشه‌ی چه‌ک و جیبه‌جیکردنی بوو، من ده‌جوومه‌ کۆشک و سه‌راکان. ئەویش وه‌ک جارانی من، له‌گه‌ڵ خه‌پاله‌کانی خۆیدا له‌ مال ده‌مایه‌وه.

ماوه‌ی ئەو چوار ساله‌ فیر بووم ژیان ته‌نیا بریتی نییه‌ له‌ چاوه‌روانی، بگره‌ شتییکه‌ ده‌توانییت چیرۆکی لی وه‌رگیرییت. ئەوانه‌ی ده‌یانینی سولتان هینده‌ی خۆجه‌ نرخ و به‌های منیش ده‌زانییت، منیان بۆ هه‌موو ته‌داره‌ک و ئاهه‌نگیک بانگ ده‌کرد. رۆژیک کچی وه‌زیر شووی ده‌کرد؛ رۆژیک دی، منداڵیکی تری سولتان له‌ دایک ده‌بوو؛ دواتر کوره‌کانیان خه‌ته‌نه‌ ده‌کرد؛ رۆژی دواتر، به‌بۆنه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی قه‌لایه‌ک له‌ مه‌جه‌ریه‌کان ئاهه‌نگیان ده‌گه‌یرا؛ پاشان شانزده‌ ده‌ستی به‌ خویندن ده‌کرد. هینستا ئەم بۆنانه‌ نه‌ده‌پرا‌نه‌وه‌ نه‌ده‌هات ئەوه‌نده‌ت ده‌زانی ئاهه‌نگی په‌مه‌زان و جه‌ژن ده‌هاته‌ پێشه‌وه‌. له‌و ئاهه‌نگانه‌دا که‌ هه‌ندیکیان چه‌ند رۆژیک ده‌خایه‌ند، هینده‌ گۆشتی چه‌ور و پلاوم لووش دابوو، ئەوه‌نده‌ شیر و وشترمرغ و بووکی ده‌ریای له‌ شه‌کر و فسق دروستکاروم ماشی‌بووه‌وه، له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا قه‌له‌و بووبووم. زۆربه‌ی رۆژان تا وزم تییدا ده‌ما، سه‌یری به‌زمی رۆژم ده‌کرد: به‌کتره‌پێنان و برندی زۆرانزانی خۆ چه‌ور کردوو؛ سه‌مای ئەو ته‌نافازانه‌ی په‌تیان له‌ نیوان مناره‌کاندا هه‌لده‌واسی و به‌ خۆیان و داره‌کانی ده‌ستیانه‌وه‌ به‌سه‌ریدا

دهپه رینه وه، یان به ددان نالی ئه سپیان دهشکاند و چه قۆ و شیشیان به ئیره و ئه ویتی خویناندا دهکرد؛ جادووگه ران، کاتیک مار و کوتر و مهیموونیان له جبهه کانیان دهرده هینا و له چاو تروکاندنیکدا په رداخه کانی دهستان و پارهی کیرفانمانیان دهفراند؛ گه مهی بووکه شووشه ی قهره گوئیز و هاجیقات، چونکه من شهیدای جنیوه کانیان بووم. شهوانه، ئه گهر به زمی ئاگر بازی نه بویه، له گه ل دۆسته نوپیه کانمدا که زۆربه یانم له هه مان رۆژدا دهناسی، دهچوینه په کیک له وه هه موو کوۆشک و سه رایه ی خه لکه که پووین تۆ دهکرد. دوا ی چه ندین سه عات شه راب خوار دهنه وه و گویتگرتن له موزیک، پیاله م له پیاله هدا و چیتزم وهرده گرت له سه یرکردنی سه ماکارانی شوخی لاساییکه ره وه ی ئاسکی نووستوو، کورانی جوانپۆش و گه مه بازی سه ر ئاو، له گویتگرتن له وه گۆرانیبیژانه ی به دهنگی پر له بۆکروزیان گۆرانی پر له واتا و ئاوازیان دهچری.

په یته په یتاش دهچووم بۆ باره گای بالیوزان و زۆر په رۆشیان بووم. دوا ی سه یرکردنی سه ماهیه کی بالی که تیایدا کچان و کورانی شوخ به یه کدا دههاتن و دهچوون، یان پاش گویتگرتن له نویتترین چریکه ی تیپیکی موزیکی له فینیسیا وه هاتوو، چیتزم له ناوبانگی خۆم وهرده گرت که تا دههات زیاتر دهنگی ده دایه وه. ئه وه ئه وروپایه یانه ی له بالیۆزخانه کان کۆ ده بوونه وه، له باره ی روودا وه ترسناکه کانی ژیانمه وه پرسیاریان دهکرد. به په رۆش بوون بزانتن چه ند ئازارم چه شتوو، چۆن خۆم راگرتوو و چۆن هیتشتا به رگه دهگرم. من ئه وه م لۆ دهناردنه وه که سه رتاپای ژیانم له نیوان چوار دیواردا به دم خه وه نووچکه و نووسینه وه ی کتیبی بی واتا وه به سه ر بردوو. کتومت وه که ئه وه ی له گه ل سولتان دهکرد، بۆ ئه مان ی خوازیاری ناشنابوونی ئه م ولاته سه یره ش چه ندین به سه رهاتی خه یالی و له ئه قه ل به دهرم دهگیره یه وه. به ته نیا ئه وه کچه گه نجان نا که دههاتن بۆ ئه وه ی پتیش شووکردن باوکانیان ببین، یان ئه و ژنانه ی بالیۆزان که چاوبرکتیان له گه لم دهکرد، بگره سه رجه م بالیۆزانی به شان و شه وکه ت و نووسیاران به سه رسامیه وه گویتیان دهگرت

بۆ چیرۆكى خويناوبى ئاين، درندهيى، فىل و تەلەكە بازىي ئەفەن و حەرەمسەرا كە سەرلەبەريان زادەى خەيالى خۆم بوون. ئەگەر ھەر زۆرىشيان بۆم بەتيناپە، ھەر لەوئى بەك دوو نەيىنبى دەولەتم لە خەيالى خۆمدا دەئافراندا و بە گويانمدا دەچرپاندا، چەند خوويەكى پيشتر لاي ھىچ كەس نەزانداو و سەيرم دەداپە پال سولتان. ئەو كاتانەى ئەوان داواى زانبارى زياتريان دەكرد، من چيژم لەو دەيىنى بەرگيكي نەيىنى لە خۆمەو بەئالينم. وەك كەسك خۆم پيشان دەدا نەتوانيت ھەموو شتەك بەرکينيت و قوروقوپم دەكرد. خۆم دەخستە دۆخىكى بېدەنگەو، ئەمەش ھىندەى تر ئەو بوەلانەى تووشى ماخولان دەكرد كە خۆجە دەيوست بيانكات بە پيشەنگ بۆ ئيمە. بەلام دەمزاني لە نيوان خوياندا بەچرپە باس لە پتوھنديى من بە پرۆژەى نەيىنى و گورەى زانستىيەو و بە بىرۆكەى چەككى ناديارەو دەكەن و دەلئەن پارە و پوولئىكى زۆرى تى دەچيت.

ئيواران، ئەگەر داوى بينىنى ئەو گشت لەش و لارە جوانە و مەستبوون بە چۆرەكانى خواردەنەو، لە كۆشك و سەراكانەو بۆ مال دەگەرەمەو، دەمبىنى وا خۆجە بەديار ھەمان مېزەو دانىشتوو كە بيست سالى رەبەق بوو پتەو كارمان لەسەرى دەكرد. گورپكى كارى بە خۆى بەخشيىبوو من پيشتر لەودا بەدەم نەكردبوو. سەر مېزەكە پى بوو لە دەستنووسى ئالۆز و بزىكاو، لىكۆلئەو و نىگارى سەيرى سەمەرە و من ھىچ لە واتايان تى نەدەگەيشتم. داواى ئيم دەكرد ئەو رۆژە چىم كرددو و چىم ديو، بۆى بگيرمەو. داوى تاويكى كورت رقى لە ھەموو ئەو بەزم و ئاھەنگانە ھەلدەسا، بەكارى بى ئابروويى و بى ئەقلىي دادەنا، قسەى پىم دەبرى و بەدەم قسەكردنەو لەمەرى "ئيمە" و "ئەوان"، دەستى دەكرد بە گىرانەوھى پرۆژە و نەخشەكانى خۆى.

جاريكى تروش بايداپەو و دەيگوت ھەموو شتەكان پتوھنديان بە ناواخنى مېشكمانەو ھەپە، دەيگوت سەرلەبەرى پرۆژەكەى لەسەر ئەو بئەماپە دارشتوو. لەبەر سەرقالىي خۆى، زۆر بە شپىرەيى باسى ھاوشپوھى دۆلابيىكى پى لە وردەوالە و شتى تىكەل و پتەكەلى دەكرد كە بەلاى ئيمەو

واتای ناواخنی میشکی دهگه یاند. به لām شتی مایه‌ی حالی نه‌بوون بۆ من ئەوه بوو داخۆ چۆن ده‌توانیت ئەو چه‌که‌ی که هه‌موو ئومیدی خۆی و ئیمه‌ی له‌سه‌ر بنیاتنراوه، به‌رجه‌سته بکات! پیم وا بوو نه‌که‌سیکی تر و نه‌خۆیشی، وه‌ک هه‌ندیک جار له‌خه‌یالی خۆمدا لیکم ده‌دایه‌وه، سه‌ر له‌م پرسه‌ ده‌رناکات. که‌چی ئەو ده‌یگوت رۆژیک دیت که‌سیک می‌شکمان بکاته‌وه و هه‌موو بیروکه‌ و خولیاکانی ناویان پشتراست بکاته‌وه. خۆچه‌ ده‌یگوت ئەو کاته‌ی له‌ رۆژانی په‌تادا به‌جوته‌ ده‌چووینه به‌رده‌م ئاوینه، ئەو په‌ی به‌ راستیه‌کی زۆر که‌وره بردووه و بیروکه‌ی چه‌که‌کش له‌و راستیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه! من که‌وتبوومه ژیر کاریگه‌ری و ته‌ پر له‌ جۆشه‌کانی ئەوه‌وه، که‌رچی نه‌شمتوانیبوو به‌ته‌واوی لیان تۆ بگه‌م. دواتر به‌ نووکی په‌نجه‌ گرژبووه‌کانی، له‌سه‌ر کاغه‌زه‌کان بیجمیکی نامۆ و ناروونی پیتشانم دا.

ئەو بیجمه‌ له‌ هه‌ر پیتشاندا نیکدا ده‌مبینی تۆزیک گه‌شه‌ی کردووه و ده‌تگوت شتیکم بیر ده‌خاته‌وه. پاش ئەوه‌ی سه‌یری په‌له‌ی ره‌شی نیگارکه‌م کرد که‌ ده‌توانم به‌ "ئیبیلیسی" ئاماژه‌ی بۆ بکه‌م، بۆ ساتیک پیم وا بوو ده‌ستبه‌جۆ ده‌توانم بلیم ئەو شته‌ی ده‌بینم له‌ چی ده‌چیت، به‌ لām وه‌ک ئەوه‌ی جادووم لی کرابیت، له‌پر نقه‌م له‌ خۆم بری، چونکه‌ ده‌ترسام هۆشم به‌زمیکم پۆ بگێریت. به‌دریژایی چوار سال به‌رده‌وام ئەو بیجمه‌ ده‌بینی، سه‌یرم ده‌کرد ورده‌کارییه‌کانی له‌ نیوان کاغه‌زه‌کاندا په‌رت و بلاو بوونه‌ته‌وه، هه‌ر جارهی که‌میک په‌ره‌ی ده‌سه‌ند و دوا‌ی لووشدانی ره‌نجی مرۆف و هه‌موو ئەو پارانه‌ی به‌ سالان بۆی کرابوووه، دوا‌جار خه‌ریک بوو به‌رجه‌سته ده‌بوو. جاری وا هه‌بوو لای خۆمه‌وه بیجمه‌که‌م به‌ شتیك ده‌چوواند جاروبار له‌ ژبانی رۆژانه‌دا، هه‌ندیك جار له‌ خه‌ونه‌کانماندا، یان له‌ سالانی رابردوودا کاتیک بیره‌وه‌ری خۆمان بۆ یه‌کتر ده‌گێرایه‌وه، به‌رچاوم که‌وتدیت، یان له‌ شتیك ده‌چوو پیتتر باسمان کرددیت، به‌ لām نه‌مه‌ده‌توانی هیچ هه‌نگاوێکی تر بنیم بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئەو شتانه‌ی به‌ می‌شکما راده‌بووردن. سه‌رم بۆ ناروونی بیره‌کانم دانه‌واند و له‌ ختوخۆراییی چاوه‌رێ بووم چه‌که‌که‌ خۆی نه‌پینی خۆیم بۆ ئاشکرا بکات.

چوار سال دواتر، پهل ږهشهکه، نهو ديمه نه ترسناکه، نهو داهيتانه سهيره ي هينده ي مزگه وتيک گه وره بوو، سه رانسهر ي نهسته نبول باسيان دهکرد، له کاتيکدا به بچووني خوچه چه کيکي راسته قينه ي لي دهرچوويو، هه رکه س لاي خوچه وه به شتيکي دهچوواند. منيش نوقم ي نهو ورده کاريبانه بووم که خوچه له ږا برودودا سه بارهت به سه رکه وتني نهو چه که له داهاتودا بو ي باس کردبووم.

نهو دهمانه ي دهچومه کوښک، وهک که سيک هه ول بدات خهونيکي بير بکه وپته وه که ميشکي له بهر که له ره ق ي بخوازيت له بير ي بکات، هه ول دها هه موو نهو ورده کاريبه بريقه دار و ترسناکانه بو سولتان دووباره بکه موه و باسي نهو پيچکه، چه رخ، قوبه، بارووت و ناميري به رزکردنه وانه ي بو بکه م که مه گه ر هه ر خوا بزانيت خوچه چه ند جار بو مني دووباره کردبووه. وشه کان، دهربريني من نه بوون، له قسه کانيشمدا هه ست به گه رمي وته ناگرينه کاني خوچه نه دهکرا، به لام سه رباري نه وهش ده مبيني کاريبه ري له سه ر سولتان داده نيت. گه شان وه ي نوم يدي نهو پياوه هوشمهنده به بريک قسه ي بي سه روبره و نه شنه ي سه رکه وتني خوچه و شيعره که ي سه بارهت به رزگار بوون که نه رکی من نه وه بوو ته نيا به زياد پيوه نانه وه بو ي بگيرمه وه، نوم يدي به منيش ده به خشي. سولتان گوتي نهو خوچه يه ي له ماله وه يه، تو يت. نه م گه مه ژيرانه يه ي سولتان ميشکي مني تیک دابوو، به لام من ئيدي پي ږاهاتبووم. هه ر جار تیک مني ده خسته جي خوچه، پيم وا بوو هيچ تي نه گه م باشته ر، چونکه دواي که ميک ده يگوت تو خوچه ت فيري هه موو شته کان کردوو. ده يگوت نه م شل و خاوه ي ئيستا تو ني ت، نه وه ي خو ي فيري هه موو شته کان کردوو، له ميژه چووته پيستي نه وه وه! من زياتر پيم خوش بوو بچينه سه ر باسي نا هه نگه کاني هه مان روژ، ناژهل، داوت و داوتکاري، يان خو پيشان داني خاوه نکاران و پيشه کاران که له وه سه رويه نده دا ته داره کي بو ساز دهدا. دواتر سولتان گوتي: هه موو که سيک ده زانيت تو له پشت پرژه ي نه م چه که وه يت.

ئەوھى ھەرە زىاد منى دەترساند، ئا ئەمە بوو. چەندىن سال بوو خۆجە لە چاوان ون بووبوو. دەكرىت بگوترىت بەيەكجارى لە بىر كرابوو. ئەوھى لە كۆشك و سەرا و ناو شار و لە تەنىشت سولتانهوھ دەبىندرا، ھەر من بووم. ئىدى وای لى ھاتبوو ئىرەبىيان پى دەبردم! نەك بەھۆى ئەوھى داھاتى ئەو ھەموو گوند و باخى زەيتوون و خانە بۆ پرۆژەى چەككى ناديار تەرخان كرابوو، ھەموو پۆژىكىش قسە و قسەلۆكى زياترى لە بارەوھ دەكرا، يان من ھىندە لە سولتانهوھە نىزىك بووم، بگرە ئىمە لە پى ئەم چەكەوھ لووتمان لە كارى ئەوانى تر دەژەنى و بەھۆى ئەوھى ئەوھى من گاور بووم، ددانىان لىم جىر دەكردوھ. كاتىكىش نەمتوانى چى تر خۆم لە ئاست بووختانەكانىندا كەپ بكم، نىگەرانى و خەمەكانى خۆم بۆ خۆجە و سولتان گواستەوھ.

بەلام زۆر گوڤيان پىم نەدەدا. خۆجە تا تەوقى سەر نوقمى پرۆژەكەى بوو! وەك چۆن بەسالچووئەك تاسەى تافى لاوى دەكات، منىش تاسەى ھەلچوونى ئەوم كرىبوو. لەو چەند مانگەى دوايىدا لەبەرەوھ وردەكارى زياترى دەخستە سەر پەلە رەش و ناديارەكەى سەر كاغەزەكان، گەشەى پى دەكرد و وەك من لى ترسابووم، شتە سەمەرەكە گەيشتە قۇناغى لە قالبگرتن، پارە و پوولكى بى ئەژماری خەرج كرد و پۇلاى ئەستورى لە قالب دا، بەلام ھىچ گوللەيەكى پىوھ نەدەچوو. گوڤىشى لەو قسە خراپانە نەدەگرت كە من بۆيم دەكپراپەوھ. تەنيا بايەخى بە بارەگای باليۆزانى بىانى دەدا و دەپىرسى: "ئەو باليۆزانە چۆن مەرگەلەك، مەشكىيان چۆن كار دەكات، ئايا ھىچ بىرۆكەيەكەيان لە بارەى ئەم چەكەوھ ھەيە؟" لە ھەمووشى گرینگتر: "بۆچى سولتان بەھىچ جۆرىك بىر لەوھ ناكاتەوھ بۆ نوڤنەرايەتەكردنى بەردەوامى دەولەت باليۆز رەوانەى ئەو ولاتانە بكات؟" ھەستەم دەكرد خۆى ئارەزووى لەو ئەركە ھەيە و خوازيارە لە دەست گەمژەكانى ئىرە رزگارى بىت. بەلام تەنانەت لەو رۆژانەشدا كە لە بەرجەستەكردنى نەخشەكانىدا ئاستەنگ دەھاتە پى و قالدەكانى درزىان تى دەكەوت، يان لەبەر ترسى پيا رانەگەيشتنى پارە تووشى بى ئومىدى دەبوو، بە راشكاوى ئەم ئارەزووى خۆى دەرەدەبىرى.

تهنیا یهک دوو جار نه بیت قسه له ده می دهر په ری و گوتی دهیوهیت پتوهندی له گه ل زانایانی "ئوان" دا دابنیت. پتی وا بوو له وانه یه ئوان له راستییه کانی ناو می شکیی ئیمه بگهن. دهویست له گه ل زانایانی فینیسسیایی، فلاندهرستانی، یان زانایانی هر ولاتیکی تر که له و ساته دا به خه یالیدا بهاتبایه، نامه بگورپتته وه. له بهر خو یه وه دهیپرسی: "تۆ بلتیت باشتیرینی ئوان کی بیت، له کوئی دهژین، چۆن نامه یان له گه لدا دهگوردریتته وه؟" له منی دهپرسی ئایا دهکرتت ئهم پرسیارانه رووبه پرووی بالیۆزه کان بکه مه وه؟ له و روژانه ی کۆتاییدا، کاتیک چه که که له قوناعی بهرجهسته بووندا بوو، من خووم دابووه ئاههنگ و رابواردن و زۆر خووم له قهره ی نه ده دا، ئه و تکایه شم له بیر کرد، چونکه رهشبینی لی دهچۆرا و دوژمنانی شاد دهکرد.

سولتانیش خوئی له ئاست قسه و قسه لۆکی دوژمنانمان که ر کردبوو. له و روژانه دا خووجه له پیاوی ئازا دهگه را بۆ تاقیکردنه وه ی چه که که بچنه ناو تۆپه لی پۆلای ترسناکه وه و له ناو ژهنگ و بۆنی ئاسنی قورگ سووتیندا چه رخه کان هه لسووپین. منیش گازندهم له دهست واته واته کان کرد، به لام سولتان هیچ گوئی به قسه کانم نه دا. وهک هه ردهم قسه کانی خووجه ی به من دووباره کرده وه. متمانه ی پتی هه بوو، له هه موو شتیک رازی بوو، هیچ په شیمان نه بوو له وه ی پشتی پتی به ستوه. له پای هه موو ئه مانه ش سوپاسی منی دهکرد. بیگومان له هه مان سۆنگه وه: چونکه من خووجه فیری هه موو شتیک کردووه. ئه ویش وهک خووجه باسی له ناوه رۆکی می شکمان دهکرد. هاوته ریب له گه ل ئه و بایه خ پیدانه دا، بابه تیکی تر ده هاته ئاراهه. کتومت چۆن خووجه سه رده مانیک له منی دهپرسی، سولتانیش پرسیارای ئه وه ی دهکرد داخۆ له وئی، له و ولاتانه، له ولاتی پتیشووی من، خه لک چۆن دهژین؟

خه یالی زۆر و زه وه ندیم بۆی دهگتیرایه وه. به هۆی دووباره کردنه وه ی له سه ریه کیان، ئه مرۆ پروام به زۆریه ی ئه و خه یالانه هه یه، به لام ئه وه ی بۆم نابریته وه سه ریه ک ئه وه یه داخۆ خه یاله کانم به سه رهاته کانی تافی لاویم بوون، یاخۆ ئه و به سه رهاته خه یالکرده نه بوون که له هه ر دانیشتننیکمدا له به ردهم

میز که مدا بۆ نووسینه وهی کتیبه کهم به خه یالما هاتبوون و به نووکی
 پینووس توام کردبوون؟ هه ندیک جار له جیدا یهک دوو درۆی شیرینم بۆ
 دههات و دهمخستنه سهه چیرۆکه کانم. بریک چیرۆکی شیم هه بوو به
 تیپه ربوونی کات گه شهه پیمان کردبوو. بهردهوام دوویاتم ده کرده وه خه لکی
 ئه وئ کۆزه کهی زۆر به جلو به رگیانه وه ههیه، چونکه سولتان زۆری ههز له م
 چیرۆکه ده کرد. چیرۆکی ئه وتۆشم ده گپه رایه وه، خویشم نه مده زانی داخۆ
 روودا وه کانی ناویان به شیکن له بیره وه ریبه کانم، یاخۆ زادهی خه یالی خۆم؟
 به لام یهک دوو راستیش هه بوو که به دریا یی بیست و پینج ساله فرامۆشم
 نه کردبوون: ئه و بابه تانهی له کاتی خواردنی نانی به یانیان له ژیر دار
 مازوه کاندا له گه ل دایکم و باوکم و خوشک و براکاندا له باره یانه وه
 ده دواين! سولتان که مترین بایه خی به و بابه تانه دها. جاریک به منی گوت له
 راستیدا هه موو جوړه کانی ژیان هاوشیوهی یه کترن. نازانم له بهر چی بوو،
 به لام ئه م قسه یه منی ترساند. گوزاره یه کی ئیبلیدی که وته سهه رووخساری
 سولتان پیتشر و من پیوه نه دیوو. دهمویست واتهی ئه و قسه یه یی لی بهرسم.
 پاشان به ترسه وه سهیری رووخساریم کرد و له ناخه وه دهمویست بلیم "من
 منم". پیم وا بوو ئه گه ر ئه و قسه قۆره ی پی بلیم، ئه و دهمتوانی گه مه ی هه موو
 ئه و فیتنه بازانه ی به مه بهستی کردنی من به که سیکی تر خه ریکی فیله و
 ته له که بازین و گه مه کانی خۆجه و سولتان پوچه له بکه مه وه و خۆم وه ک خۆم به
 ئاسووده یی دریزه به ژیان بدهم. که چی جوړی ئه وانهی له ترسی ئه وهی نه بابا
 ئاسووده یی خۆیان بخه نه مه ترسییه وه، خۆیان له هه موو جوړه وته یه کی
 ناروون به دوور ده گرن، به ترسه وه بیدهنگ بووم. ئه مه له به هاردا بوو، له و
 رۆژانه دا که خۆجه کاری دروستکردنی چه که که ی به ئه نجام گه یاندبوو، به لام
 نه یه توانیبوو پایوی پیویست بۆ به گه ر خستنی کۆ بکاته وه. به ته واوی سهه رمان
 سوورما ئه گه ر دوا ی ماوه یه کی کورت بیستمان سولتان به خۆی و به سوپاوه
 بۆ شهه به ره و پۆلۆنییا به ری که وتوه. بۆچی چه که دوژمن
 ته فروتونا که ره که مانی بۆ شهه نه بهر دبوو؟ بۆچی منی له گه ل خۆیدا نه بهر دبوو،

ئايا چى دى متمانەنى پيمان نەماپوو؟ ئىمەش وەك ھەموو ئەوانەنى لە ئەستەنبول مابوونەو، باوەرمان وا بوو سولتان بۇ راو چووييت، نەك بۇ شەر. خۆجە خۆشحال بوو بەوھى سالىكى تروش كاتى كەوتبوو دەست. منيش ھىچ كار و رابواردنىكم بۇ نەماپووھە. پىكەوھ بۇ چەكەكە دەست بەكار بووين.

رەنجى زۆرمان كيشا بۇ دۆزىنەوھى پياو بۇ بەكارخستنى چەكى زەبەلاحمان، بەلام كەس خۆى لە قەرەى چوونە ناو ئامپەرەكەمان نەدەدا، چونكە زۆر ترسناك دەھاتە بەرچاو و كەس نەيدەزانى چيە. خۆجە دەيگوت پارەيەكى زۆر دەدات. دەلامان خستە ناو شار. پياوانى خۆمان بەردايە دەوربەرى كارخانەى دروستكردنى كەشتى و تۆپخانە، لە ناو بىكارى چايخانەكان و سەرسەرى و سەركيش و كەسانى سەربەگۆبەند بەدواى پياودا دەگەراين. زۆربەى ئەوانەى دەماندۆزىنەوھە، ئەگەرچى دەسپىك پىيان بە جەرگى خۆياندا دەنا و دەچوونە ناو ئەو تۆپەلە ئاسنەوھە، پاش ماوئەيك لە گەرمای ئەو مەگەزە سەمەپەرەدا قرچەقرچ دەپيشان، لەبەرامبەر سووراندنى چەرخەكان خۆيان پى رانەدەگىرا و ھەلدەھاتن. لە كۆتايى ھاویندا، ئەو كاتەى توانيمان ئامپەرەكە بخەينە جوولە، ھەموو ئەو دراوھى بەدرىژايى ئەو سالانە بۇ ئەم كارە پاشەكەوت كرابوو، تەواو بوو. چەكەكەمان، لە نيوان نيگای پر لە ترسى كەسانى بەپەرۆش و گالەگالى سەركەوتندا، لەسەرخۆ جوولاند. بە لارەلار چەند تۆپىكى نا بە قەلايەكى خەيالئىيەوھ و دواى ئەوھ لە جوولە كەوت. ھاتنى پارە لە گوند و لە باخەكانى زەيتوونەوھ درىژەى ھەبوو، بەلام خۆجە بەبيانووئى ئەوھى مەسرفىان زۆر دەبىت، بلأوھى بە دەستەى پياوان كرد، ئەگەرچى پاش ماندوووبوونىكى زۆر پىكەوھەمان نابوو.

زىستان بەدەم چاوەرپىكردنەوھ بەسەرچوو. سولتان دواى گەرانەوھى لە شەر، لە ئەدرنە بارەگای خست، چونكە شوئىنىكى زۆر شيرين بوو لەبەر دلى. تاك و تەنيا بووين، كەس نەبوو لە دوومان بگەرپىت و ھەوالمان بپرسىت. بىكار و بى دەسلەلات بووين، چونكە كەسىك نەبوو بەيانيان بچينە

کۆشکەگەى، بە گىپرانەوهى چىپرۆک و بەسەرھات شادى بخەينه دالى و کەسىک نەبوو من شەوانە لە کۆشک و سەراکانیدا رابوێرم. ھەولم دەدا کاتى خۆم بە وەرگرتنى دەرزى عود و بە کيشانى نىگارکى خۆم لەسەر دەستى نىگارکيشىکى لە ڤينيسياوھ ھاتوو بەسەر ببەم. خۆجە، چەکەگەى لە قوولەدیبى بە پاسەوانان سپاردبوو، خۆيشى جاروبار دەچوو بۆ بەسەرکردنەوهى. ئەوھش نەبیت بلىيت شتىکى بۆ ئيرە و ئەويى زياد نەکردبیت، بەلام بەزوويى لەوھش بىزار بوو. لە شەوانى دواين زستانى ھاوبەشماندا باسى چەک و ئەرکەکانى بۆم نەکرد. جۆرىک لە مەلولى بالى بەسەردا کيشابوو، نەک لەبەر ئەوهى خوليا و سەوداى خۆى لە دەست دابوو، نەخىر، بگرە لەبەر ئەوهى من نەمتوانىبوو جۆشى ئەو بوروژينم.

شەوانە زۆربەى کاتمان بەدەم چاوەپێکردنەوه بەسەر دەبرد، چاوەرێمان دەکرد بايەکە بىخات و بەفر بارين بىریتەوه. چاوەرێتى دواين ھاتنى بۆزافروش و کوزانەوهى ئاگرى ناو سۆپا و بە خەلۆزبوونيمان دەکرد. چاوەرێتى کوزانەوهى دواين چراى پرتەپرتکەرى بەرى ئەوبەرى کەندواى زيرين و ھاتنى خەوى زراومان و بانگى بەيانيمان دەکرد. لە يەکىک لە شەوانى ئەو زستانەدا کە بەدەگمەن تيايدا دەدواين و بەزۆرى خەيالمان دەکردەوه، خۆجە لەپەر بە منى گوت زۆر گۆراوم و ئىدى بووم بە کەسىکى تەواو جياوان. ئاگر لە جەستەم بەربوو، پشتم ئارەقەى دەردا. ويستم وەلامى بەدەمەوه و پىي بلىم ناھەقىت و من وەک جاران وام و بەيەک دەچين. خوازيار بووم پىي بلىم پىويستە وەک لە رابردودا دەيکرد، ئىستاش بايەخم پى بدات و شتى زۆرمان ھەيە قسەى لە بارەوه بکەين، بەلام ئەو راستى دەکرد. بەيانىيى ئەو رۆژە نىگارکەى خۆم لای نىگارکيش ھىنابوووه و بە ديوارى ژوورەدا ھەلمواسىبوو. چاوم تىبىرى و بۆم دەرکەوت گۆرايوم، لە ئاکامى خواردنى زۆرى مياندارىيەوه قەلەو بووبووم، غەبغەبەم شۆر بووبووهوه، ماسولکەمانم سست و جوولەم گران بووبوو. لە ھەمووشى خراپتر، رووخسارم بەيەکجارى گۆرابوو. بەھۆى خواردنەوه و ماچى زۆرەوه لە

بانگه‌یشته‌کاندا، جوړیک له بی ئابرووی له سهر لپوم نیشتبوو. چاوه‌کانم له‌بهر بی خه‌وی مؤر هه‌لگه‌رابوون. وهک که‌سانی گه‌مژهی له ژیان و دنیا و خوځیان رازی، جوړیک له ئاسوده‌بی له نیگامدا به‌دی ده‌کرا، به‌لام ده‌مزانى له دوځی نوی خوم رازیم: بیده‌نگ بووم.

دواتر، تا ئه‌وکاته‌ی زانیمان سولتان ئیمه‌ی به‌چه‌کوه بو شه‌ر بو ئه‌درنه بانگ کردوه، من هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی: له‌ فینیسیا له‌ ئاهه‌نگیکی ده‌مامداراندا بووین، ئاهه‌نگه‌ تیکه‌ل و پیکه‌له‌کانی ئه‌سته‌نبولئ ده‌هینایه‌وه بیرى مرؤف. پاش ئه‌وه‌ی ژنان ده‌مامکی "ژنه‌ دؤست"یان له‌ پرووی خوځیان داده‌گرت، دایکم و ده‌زگیرانم له‌ ئاپوره‌که‌دا ده‌بینی و ئومیده‌وار ده‌بووم. منیش، بو ئه‌وه‌ی ئیدی بمناسنه‌وه، ده‌مامکی خوم له‌سهر رووم لا ده‌برد، به‌لام ئه‌وان حالئ نه‌ده‌بوون له‌وه‌ی که‌ من منم. به‌ ده‌مامکه‌کانی ده‌ستیان که‌ به‌ ده‌سکی لاستیکه‌وه به‌ ده‌ستیان‌وه گرتبوون، که‌سیکی تریان له‌ پشتمه‌وه پیتانم دها. کاتیک ئاورم دها‌یه‌وه، ده‌مبینی ئه‌و که‌سه‌ خوځه‌یه و ئه‌ویش ده‌زانیت من کیم. ئه‌و پیاوه‌ی وهک خوځه‌ ده‌هاته‌ پیش چاو و من به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی بمناسیته‌وه، به‌ ئومیده‌وه لپی نیزیک ده‌که‌وتمه‌وه، بی ئه‌وه‌ی شتیکم پی بلت، ده‌مامکی داده‌گرت و له‌ ژیریدا رووخساری گه‌نجایه‌تیم ده‌رده‌که‌وت. ئه‌مه‌ش منی به‌هه‌ستی خو به‌تاوانبارزان ده‌ترساند و له‌ خه‌و رایده‌چله‌کاندم.

سەرەتای ھاوین، ھەر ئەوئەندەى زانىمان سولتان لە ئەدرنە چاوەرپىي خۆمان و چەكەكەمان دەكات، خۆجە كەوتە خۆ. من ئەو كاتە زانىم ھەموو شتێكى ئامادە كردوو و بەدریژايی زستانیش لەگەڵ پیاوانى دەستەى چەكدا كە پىشتەر بلاوى پتیا كوردبوو، ھەر لە پتوئەندیدا بوو. دواى سى رۆژ بۆ گەشت ئامادە بووین. خۆجە، وەك ئەوئەى بۆ خانوویەكى تر بگوازینەو، شەوى بەر لە دواىین رۆژى پىش گەشتى بەدەم گەران و ھەلدانەوئەى كتیبى كۆن و بەرگ دراو، لىكۆلینەوئەى نیوئەناچل، رەشنووسى زەردھەلگەراو و كەلوپەلى ناو مالاو بەسەر برد. زەنگى ژەنگرتووى سەعاتى نوێزەكەى خستەو كار، تۆزى سەر ئامپەرەكانى گەردووناسیى پاك كردەو. تا دەمەویەیانى خۆى لە ناو كتیب، پرۆژەى ئامپەرەكان و رەشنووسەكانى ئامادەكراوى بیست و پىنج سالى رابردووماندا بەسەر برد. لەگەڵ دەرکەوتنى یەكەم تیشكى رۆژدا بینیم وا خەرىكى ھەلدانەوئەى پەرە دراو و زەردھەلگەراوئەكانى ئەو دەفتەرەى كە من تىبىنییەكانى تاقىكردنەوئەى یەكەم بەزىمى فیشەكبازىي خۆمانم تىیدا تۆمار كوردبوو. بە دوولایەوئە لىمى پرسى: ئایا پتوئەى دەكات ئەمانە لەگەڵ خۆماندا ببەین؟ كاتێك بینى بىدەنگ راوئەستاوم و سەیرى دەكەم، بە ھەلچوونەوئە دەفتەرەكەى دەستى فرىداىە سووچىكەو.

سەربارى ئەوئەش، پاش گەشتمان بۆ ئەدرنە لە ماوئەى دە رۆژدا، زۆر لە یەكترەوئە نىزىك بووین، بەلام ئەو نىزىكبوونەمان لە ئاستى پتوئەندى سالانى رابردوودا نەبوو. بەر لەھەموو شتێك خۆجە ئومىدى ھەبوو. چەكەكەمان بەدەم جىرھىجىر و تەقوتۆقەوئە لەسەر خۆ كەوتبووئە رى. بە سەمەرە، مەگەز، ئىبلىس، كىسەلى قەلغاندار، دەستارى پىدار، ئاسنى رەش، زەبەلاح،

مه‌نجه‌لی تایه‌دار، دپۆ، چاو له ناو سه‌ر، درنده، به‌راز سیفەت، کورپی ره‌ش و سه‌مه‌ره‌ی روو له ئاسمان ناوده‌برا. به‌و ئەندازیه‌ی خۆچه ده‌یویست، ته‌ماشاکه‌رانی تووشی سه‌رسوورمان کردبوو، له‌وه‌ش خیراتر ده‌چوو په‌ش که په‌شبینی ده‌کرا. خۆچه شاگه‌شکه ده‌بوو به‌بینینی خۆتیه‌ه‌لقورتینه‌رانی گونده‌کانی ده‌وروبه‌ر که له‌مبه‌ر و ئەوبه‌ری رینگه راده‌وه‌ستان، به‌جۆشه‌وه سه‌یری ئامیژه‌که‌یان ده‌کرد و له ترساندا نه‌یانده‌وێرا ده‌ستی پپوه به‌دن. شه‌وانه، پاش ئه‌وه‌ی پیاوه‌کانمان دوا‌ی رۆژیک‌ی شه‌که‌ت و وزه‌ پرووکین له چادره‌کاندا خه‌وتیکی قورس ده‌یبردنه‌وه، له تاریکایی و کشتوماتیی شه‌ودا که جاروبار زیکه‌ی می‌ش و مه‌گه‌ز ده‌یشه‌قاند، خۆچه باسی ئەو کارساته‌ی ده‌کرد که زه‌به‌لاحه‌که‌مان به‌سه‌ر دوژمنانیدا ده‌هینیت. ئەگه‌رچی هه‌مان جۆشی جارانی نه‌مابوو، و له‌وه ده‌چوو بزائیت ده‌وروبه‌ری سوڵتان و سوپا کاردانه‌وه‌یان له‌به‌رامبه‌ر چه‌که‌که‌ چۆن ده‌بیت و له نه‌زمی هێرش‌ی سوپادا چ شوپینکی بۆ دیاری ده‌کریت، به‌لام هیشتا ده‌یتوانی به‌ ئاسووده‌یی و به‌وپه‌ری متمانه به‌خۆبوونه‌وه باس له "دوایین هه‌ل" و گۆزینی ره‌وتی رووبار بکات به‌و ئاراسته‌یه‌ی که خۆمان ده‌مانه‌وێت. له هه‌مووشی گرینگتر، ده‌یتوانی به‌هه‌مان جۆشی جارانه‌وه باس له "ئه‌وان و ئیمه" بکات.

چه‌کی زه‌به‌لاح به‌ته‌داره‌که‌وه چوو نه‌درنه‌وه، سوڵتان و چه‌ند چاپلوسیکی بی‌که‌لکی ده‌وروبه‌ری نه‌بیت، که‌سی تر به‌رووی خۆشه‌وه په‌شوازی لپی نه‌کرد. سوڵتان جۆری ئه‌وه‌ی په‌شوازی له دۆستیک‌ی دیرینی خۆی بکات، به‌خیرها‌تنی خۆچه‌ی کرد. باسی له ئەگه‌ری شه‌ریک ده‌کرد، به‌لام زۆر هه‌ست به‌ خۆسازدان و په‌شوکان نه‌ده‌کرا. ئیدی ده‌ستیان کرد به‌ به‌سه‌ربردنی رۆژ به‌ جووته. منیش تیکه‌ل به‌وان ده‌بووم. کاتیک سواری ئەسه‌په‌کانیان ده‌بوون و بۆ بیستنی جریوه‌ی مه‌ل روویان له ناو دارستانه‌ تاریکه‌کان ده‌کرد؛ له‌هه‌ردوو ئاوی تونجا و مه‌ریچ سواری به‌له‌م ده‌بوون و سه‌یری بۆقیان ده‌کرد، ئەو له‌قله‌قانه‌یان ده‌لاوانده‌وه که دوا‌ی شه‌ر له‌گه‌ل داله‌کاندا به‌ برینداری ده‌که‌وتنه‌ باخچه‌ی مزگه‌وتی سه‌لیمیه‌وه و ئەو کاتانه‌ی ده‌چوون بۆ پشکنینی چه‌که‌که

بەمەبەستی سەرلەنوێ بێنینی لایەنە باشەکانی، من بەردەوام لەتەکیاندا بووم. بەلام بە ئازارەوه هەستم دەکرد ناتوانم لە گفتوگۆکانیاندا بەشداری بکەم و هیچ شتیەکم نەبوو لە ناخەوه بۆیان باس بکەم بۆ ئەوەی ئەوانیش بە بایەخەوه گوێم لێ بگرن. لەوانەیه ئێرەم بە نیزیکی ئیوانیان بردبیت. بەلام دەزمانی ئیدی توانای بەرگە گرتم نەماوه. خۆجە هیشتا هەمان شیعیری دەخویندەوه: باسی سەرکەوتن، بالادەستی ئێوانی تر، پێویستی خۆ راپسکندن و هەلمەتبردن، داهاوو، و شتەکانی ناو میتسکمانی دەکرد. ئیدی من سەرم سوورمابوو لە فریوخواردنی سولتان بەو چیرۆکە خەیاڵکردانە.

لە ناوهراستی هاویندا، ئەو رۆژانەیی بەچپری باس لە شەڕ دەکرا، رۆژیک خۆجە گوتی پێویستی بە کەسیکی بەهێز و بازوودارە و منی لەگەڵ خۆیدا برد. بەپەله و هەنگاوی خێرا بەناو ئەدرنەدا رۆیشتن. بەنیوان گەرەکی قەرەج و جوووەکان و چەند کۆلانیکی رەنگ خۆلەمیش و خانووی لەیەکچووی موسلمانە هەزارەکاندا تێ پەڕین. من پێشتر لە تاو بێزارایی سەرم بە سەرانسەری ئەو شوپنانهدا کردبوو. هەستم کرد خانووه بە لاو لاو داپۆشراوهکانی لای چەم کەوتووئەتە لای راستەوه و لەمەوه تێ گەیشتم لە هەمان گەرەکا دەخولتینەوه. پرسیم و ئەویش لە وەلامدا گوتی: "ئیمە واین لە گەرەکی فیلدایم". خۆجە لەپەر لە دەرگای مائیکی دا. مندائیکی چاوسەوزی تەمەن نیزیکی هەشت سالان دەرگای کردەوه. خۆجە پێی گوت: "شێر، شێر.. چەند شێرێک لە کۆشکی سولتان هەلهاوتون. ئیمە بۆیان دەگەرین". پائیکی بە مندالەکەوه نا و چوووه ژووڕهوه، منیش دواي کەوتم. ناووهی مائەکە بۆنی تۆز و تەختە و سابوونی لێ دەهات. بەپەله بەسەر پلیکانەیهکی نیوهاریک و دارزاودا سەرکەوتینە سەرەوه و گەیشتینە دالائیک. خۆجە دەستی کرد بە کردنەوهی ئەو دەرگایانەیی کە دەهاتنە پێشی. لە ژووری یەکەمدا پیاویکی بەسالچووی پەڕیشان و ددان لە دەمدا نەماو، بە دەمی داچەقیووه نووستبوو. دوو مندالی دەم بەخەندە بەمەبەستی پرسینی شتیکی ریشی کابرایان رادەکێشا و بە بێنینی کردنەوهی دەرگا ترسان. خۆجە ئەو

دەرگایه‌ی داخست و یه‌کیکی تری کرده‌وه. له ژووره‌که‌دا کۆمه‌آیک لیفه و قوماشی لیفه هه‌بوو. ئەو منداڵه‌ی دەرگای هه‌وشه‌ی لیتمان کردبووه‌وه، پێش دەرگای سه‌په‌مه‌ی گرت و گوتی: "ئێره شیری لی نییه، دایکم و پوورمی لیته." به‌لام خۆجه‌گویی به‌قسه‌ی منداڵه‌که‌ نه‌دا و پالکی به‌ دەرگاوه‌ نا. دوو ژن پشتیان له‌ ئێمه‌ بوو، له‌به‌ر تیشکیکی لاوازدا نوێژیان ده‌کرد. له‌ ژووری چواره‌دا کابرایه‌که‌ هه‌بوو خه‌ریکی لیفه‌ دروون بوو. له‌به‌ر ئەوه‌ی بی ریش بوو، زۆر به‌ من ده‌چوو. هه‌ر هینده‌ی خۆجه‌ی دی، هه‌لسایه‌ سه‌رپی و گوتی: "بۆچی هاتیت هه‌ی سه‌رشیتی سه‌رگه‌ردان، چیت لیتمان گه‌ره‌که‌؟" خۆجه‌ گوتی: "سه‌مرا له‌ کوییه‌؟" کابرا گوتی: "ده‌ سال له‌مه‌به‌ر چوو هه‌سته‌نبول. به‌ په‌تاکه‌ مرد. ئەه‌ی تۆ بۆ نه‌توانی بتۆپیت؟" خۆجه‌، بی ئەوه‌ی وشه‌ی له‌ده‌م بێته‌ دهر، له‌ پلکانه‌کان هاته‌ خوار و له‌ ماله‌که‌ چوو دهر. له‌و ده‌مه‌یدا دوا‌ی ئەو که‌وتبووم، له‌ دوامه‌وه‌ گویم له‌ هاواری منداڵیک و ده‌نگی ژنیک بوو وه‌لامی دایه‌وه‌: "دایه‌، شیر هاتووه‌!" "نه‌خێر، ئەوه‌ مامت و براهه‌ی بوون!"

ده‌مه‌به‌یانیه‌کی زووی دوا‌ی دوو هه‌فته‌ چوومه‌وه‌ هه‌مان شوێن. په‌نگه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ بوویت چه‌ندی کردم و کۆشام رووداوه‌که‌م بۆ له‌ بیر نه‌کرا، یان له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆم بۆ ژبانی نوێ و بۆ ئەو کتێبه‌ ئاماده‌ ده‌کرد که‌ ئیستا ئێوه‌ پشوودرێژانه‌ ده‌بخویننه‌وه‌. به‌هۆی ئەوه‌ی رووناکی سه‌ری لیم شیواند، ده‌سپیک کۆلان و ماله‌که‌م پێ نه‌دۆزرایه‌وه‌، کاتیکیش دۆزیمه‌وه‌، ویستم قه‌دبر بکه‌م و سه‌ریک له‌ تیمارخانه‌ی مرگه‌وتی بایه‌زید بده‌م. پێشتر ئاراسته‌که‌یم ده‌سنیشان کردبوو. پێ ده‌چیت بۆچوونه‌که‌م هه‌له‌ بوویت، چونکه‌ سه‌ره‌تا نه‌متوانی پێگه‌ی کورتی ژیر سیبه‌ری سپینداره‌کان، ئەو پێگه‌یه‌ی ده‌گاته‌وه‌ پرده‌که‌ و کاتی خۆی خۆجه‌ و ئەوان پایدا رویشتون، بدۆزمه‌وه‌. پاش ئەوه‌ی دۆزیمه‌وه‌، ته‌ماشام کرد له‌ قه‌راغ پێگه‌ی ژیر سیبه‌ری سپینداره‌کان رووباریک نه‌بوو مرۆف له‌ که‌ناری دابنیشیت و به‌ده‌م سه‌یرکردنی ئاوه‌وه‌ هه‌لوا بخوات. له‌ تیمارخانه‌که‌ش هه‌یچ کامیک له‌و شتانه‌م به‌دی نه‌کرد که‌ پێشتر له‌ باره‌یانوه‌ دوابووین. قوراوی نه‌بوو، پاک و خاوین بوو، به‌لام نه‌ ده‌نگی ئاو

دەببىسترا و نە شووشەى رەنگاورەنگ دەببىندرا . نەخۆشپىكى بە زنجىر شەتەكداروم بىنى، خۆم پى رانەگىرا و پرسىيارم لە پزىشك كرد . لە وه لآمدا گوتى: "عاشق بووه، شىت بووه، چەشنى ھەر شىتپىكى دى، خۆى لى بووه بە كەسپىكى تر . " وىستى زىاترى لەسەر بىروات، من گويم رانەگرت و دوور كەوتەوه .

بىرارى شەر كە پىمان وا بوو چى دى راناگەيەندىت، بەشىوويەكى چاوه روان نەكراو لە رۆژپىكى كۆتابى ھاویندا راگەيەندرا . پۆلۆنەكان لە توانايندا نەمابوو لە ژىر بارى تىكشكانى سالى پىشتەر و ئەو باجەى زۆرەى كەوتبووه سەريان، خۆيان راگىرن . بۆيە لە پى ناردنى ھەوالەوه گوتبوويان: "وهرن بە نووكى شمشىر باج و سەرانەى خۆتان وەرگىرن . " رۆژانى دواتر خۆجە لە توورپىيدا سوور ھەلگەرا بوو . لە كاتى سازدانى تەدارەكدا بۆ پەوتى سوپا، كەس بىرى لە جىپەك بۆ چەكى زەبەلاح نەدەكردەوه . كەس نەيدەويست لە كاتى شەردا ئەم تۆپەلە ئاسنە رەشە لە تەنىشت خۆيەوه ببىت . كەسىش چاوه رى نەبوو ھىچ ماریفەتپىك لەم قازانە زەبەلاحە بوەشىتەوه . لە ھەمووشى خراپتر: بە ماىەى شوومى و نەگبەتپىيان دەزانى! رۆژپىك بەر لە بەرپىكەوتنى سوپا، خۆجە پىشپىنى خۆى لە بارەى شەرەوه بەيان كرد و نەيارەكانمان بە ئاشكرا گوتيان ئەم چەكە ھىندەى مسۆگەر كردنى سەرگەوتن، نەفرەتپىشى بەدواويە . واشى بۆ دەچوون زياتر لە خۆجە، من لە پشت ئەو نەفرەتەوه بم و كاتپىكىش خۆجە ئەم شتانەى گىرايەوه، من ترسم لى نىشت . سولتان راي گەياندبوو متمانەى بە خۆجە و چەكەكە ھەيە و بۆ ئەوھى پىش لە دروستبوونى دەمەقالە بگرت، گوتبووى لە كاتى شەردا تۆپەكە سەر بە خۆى و بە ھىزەكانى ژىر دەستى خۆى دەبىت . سەرەتاي مانگى ئەلپول، لە رۆژپىكى گەرما لە ئەدرنە دەرچووین . ھەمووان پىيان وا بوو كات درەنگە بۆ بەرپىكەوتن بەرەو شەر، بەلام زۆر قسە لەو بارەيەوه نەدەكرا: لە سەرەويەندى دەرچوونماندا من تازە تى دەگەيشتم سەربازەكان ھىندەى لە دوژمن دەترسن، بگرە ھەندىك جار زياترپىش لە نەگبەتى دەترسن و بەدەم ترسانەوه

له نهگبته تی شهړ دهگهن. روژئی یه کهم له پېشهره ویماندا بهرهو باکور، به چهندين گوندي خاويڼ و دهوله مهنندا تې پهرين و بهسهر پردگه لنگدا په رېنه وه که چه که که مان زهویی ژيرياني خستيووه له ره. شهوه که ی سهرمان سوورما له وهی له چادری سولتانه وه به دواماندا نيردر. سولتانیس، وهک سهر بازه کانی مندا ل بوو بووه. ماخولان و جوښی مندا لیکي تیدا به دی دهکرا که دهیویست دهست به گه مه یه کی نوځ بکات. کتومت وهک سهر بازه کانی، ئه ویش به دريژایي روژ داوای له خوچه دهکرد واته ی روو داو و پېشها ته کانی بو لیک بداته وه: "هه وری سووری به ردهم خوژنشین، بازه نرم فره کمان، دوو که لکیشی شکاوی مالی گونديک و له قله قی سهره لگرتو به رهو باشوور واته ی چی دهگه یه نن؟" بیگومان خوچه واته ی هه موو پرسیاره کانی سولتانی به ئه ریني لیک ده دایه وه.

به لآم کارمان به کوټا نه هاتبوو. ئیمه هه رووکمان تازه بو مان ده رکه وتبوو سولتان له شهوانی ده رچووندا بو شهړ ئالو ده ی بیستنی چیروکی ترسناک و پر له پره ژشه، خوچه به پشت به ستن به شیعری ناو کتیدیک که سالانیک له مه بهر دابوومان به سولتانمان و من له هه موو کتیه کانی تر زیاترم خوځ دهویست، وینه ی دیمه نیکي تاریک و ئیلی کتیشا: دیمه نیکي دزیوی لیوانلیو له کهسانی کوژراو، تیکشکانی خویناوی، ناپاکی و په ریشانی، به لآم هیشتی تیشکی سهرکه وتن له گوښه یه کدا که نیگای پر له ترسی سولتان بتوانیت بیبیتیت، بدرهوشیته وه. بو ئه وهی بیوروژینین، ده بوو ئه قلمان بخهینه کار، پیویست بوو به زووترین کات هوشیار بینه وه و دوا ی تیکه یشتن له "ئه وانه ی ئه وان و ئه وان ه ی ئیمه"، له ئاستی زانینی ناواخنی می شکمان و هه موو ئه و شتانه ی تر دا بین که چهندين سال بو خوچه بو منی ده گتیرایه وه، به لآم ئیدی من هاتبوومه سهر ئه و باوه ری له بیریان بکه م! من ئه وهنده ئه و به سه ره اته بی تامه م بیستبوو ئیدی لپی بیزار بوو بووم، به لآم رهنکه ئه و ای بو چوویتیت سولتان پی رها تووه، بو یه هه موو شه ویک شتیکی تری بو تاریکی و دزیوی و سامناکیه که ی زیاد ده کرد. که چی ئه گهر باس ده اته سهر شته کانی ناو

میشکمان، ههستم دهکرد سولتان خوشحالانه چیژ له ترسان وهردهگریت.

له ههفتهی یهکهمی کشانی سوپادا، درچوون بۆ راو دهستی پى کرد. دهستهیهک تهنیا بۆ ئەو کاره لهگهڵ سوپادا هاتبوون و له پێشهوه دهرویشتن. دواى پشکنینی ناوچهکه و ههلبژاردنی شوینی لهبار و وهگه پرخستنی گوندنشینان، سولتان و ئیمه و راوچییهکان خۆمان له رهوتی ریزهکانی سوپا دادهبرى و روومان له بيشه لانیکی بهناوبانگ به ئاسک، قه دپالئیکی دهوله مه ند به به رازی کيوى، یان له دارستانیکی پر له رپوی و کهرویشک دهکرد. دواى گهسته بچووک و پر له کهیف و سهفاکانی راو که هه رجاره چه ندین سه عاتی دهخایه ند، وهک ئەوهی به سه رکه وتووی له شه ر گه رابینه وه، به تهنه نه وه دهگه راپه نه وه ناو ریزی سه ربازه کان. سوپا پيشوازی له سولتان دهکرد و ئیمه ش راسته وخۆ له دوايه وه بووین. خۆجه به هه لچوون و نه فره ته وه بۆ ئەم ته داره که ی دهروانی، به لام من زۆر سه زم لئی بوو. ئیواران زیاتر پیم خوش بوو پیکه وه لهگه ل سولتان، له بری رهوتی سوپا و دۆخی ئەو گوند و ناوچانه ی سوپایان پیدا تی دهپه ری، یان دواين هه والهکانی گه يشتوو له دوژمنه وه، باسی راومان بکرادیه. خۆجه ئەم چه نه بازییه ی ئیمه ی به گه مژه یی و بو ده لئی دهزانی، له بهر ئەوه رقی لیمان هه لسا و دهستی کرد به گيژانه وه ی به سه رهات و فالگرته وه و هه ر شه وه ش مشتیکي دهخسته سه ر خه رمانی توندوتیژی به سه رهاته کانی. خۆجه، به مه به سستی ترساندن سولتان چیرۆک و په ندی له سه ر ناواخنی میشکمان دهگيژایه وه، به لام منیش خه ریک بووم وهک ئەوانه ی دهروبه ر پیمان بیزار و دلته نگ ده بووم.

که چی ده بوو له وه ش خراپتر ببینم! دیسان بۆ راو درچوو بووین. نیزی که ی ده گوند چۆل کرابوون و خه لکه که به ناو دارستاندا بلاوه یان کاردبوو. له ته نه که یان دهدا و ده یانویست به هه را و ژاوه ژاو رووی به راز و مامزه کان له و گۆشه یه بکه ن که ئیمه به ئەسپ و چه که وه لئی راوه ستا بووین و چاوه ریمان دهکرد، به لام تا نیوه رۆ هه یج ناژه لیکمان لی هه لته که وت. به مه به سستی ره واندنه وه ی بیزاریمان که به شیزۆری به هۆی گه رمای نیوه رۆوه بوو، سولتان

داوای له خۆجه کرد له و بهسههاتانهی بۆ بگێریتهوه که شهوانه ترس دهخههه
 دلاییهوه. بهدهم بیستی دهنگی لیدانی تههکهوه له دوور، هییدی هییدی
 دهچوینه پیش تا گهیشتینه گوندیکی کرسیاننشین و وچانمان دا. خۆجه و
 سولتان به دهست ئاماژهیان بۆ یهکێک له ماله چۆلکراوهکانی گوند کرد. لهو
 ساتههه پیاویکی بهسالاچووی ریهههلم بینی سههری له نیوان دههرگای مالهوه
 هیئابوه دههری. سولتان دهستووری دا کابرایان هیئایه بهردهمی. پیش
 کهمیک لهمههر ناواخنی میسکی "ئهوان" دوابوون، کاتیک ههستم بههرۆشی
 سههر رووخساریان کرد و بینیم وا خۆجه له ڕیتی وههرگیرهوه پرسیار له یارۆی
 بهسالاچوو دهکات، له ترسی ئهوشتهی بهخهیاالی خۆم بۆی چوویم، لیان
 نێزیک کهوتمهوه.

خۆجه داوای له کابرا دهکرد بۆ بیرکردنهوه دهستههجهی وهلامی
 پرسیارهکانی ئهم بداتهوه: گههرهترین تاوان و مهزنتترین خراپهکاری له
 ژیانندا کامهیه؟ کابرای گوندی، له ژیر لیوهوه به زمانیکی سلاقیی خراپ
 دههوا و وههرگێریش بۆمانی وهردهگێرا: "بهسالاچوویهکی پاک و بی تاوان و
 بهههنگام". بهلام خۆجه پیتی له کابرا کردبوو به کهوشدا و داوای لی دهکرد
 باسی خۆی بکات. کابرای پیره ههستی کرد سولتانیش هیئدهی خۆجه
 بهروشی بیستی ئهمه، بۆیه دادنی به تاوانی خۆیدا نا: "بهلی، تاوانبارم،
 دهبوو منیش ئهمرۆ لهگههله خهلی ناوایی له ماله دههچوو مایه. دهبوو منیش
 هاوشانی خوشک و برایانم بچوو مایه بۆ راو و بههوا نازهدا رام کردایه.
 بهلام ناتوانم، بیانوم ههیه و بهشی هیئده تهندروست نیم له گزنگی بهیانهوه
 تا خۆرنشین بهناو دارستاندا رابکههه". به دهستی ئاماژهی بۆ دلی دهکرد و
 داوای لیبوورینی دهکرد. خۆجه ههچوو، بهدهنگی بهرز نهڕاندی: "ئهوه نا، من
 پرسیری تاوانه راستههقینهکانم لیته کرد". بهلام بۆ نههچوو کابرای گوندی
 له پرسیارهکه گهیشتبیت، ئههرچی وههرگێر چهنه جاریکیش بۆی دووباره
 کردوه. به خمهوه دهستی نابوه سههر دلی و لهویدا روهستابوو. کابرای
 پیرهیان برد. دواي ئهوهی یهکیکی تریان هیئا و ئهویش ههههمان شتی گوتهوه،

خۆجە لە داخانددا سوور ھەلگەرا. بۆ ئەوەی ئەركی كاپراى دووھم ئاسان بكات، بى ئەوەى ناوم بەتتتت، گوناھ و تاوانەكانى منى بۆى گىترایەو، بۆ نموونە: گوناھەكانى سەردەمى مندا لىم، درۆكانم بۆ ئەوەى خۆم لە خوشك و براكانم زياتر خۆشەويست بكەم و گوناھە زايەندييەكانى سەردەمى زانكۆم. لەو كاتەدا من بە رىق و شەرمەوھ رۆژانى پەتاكەم ھاتەوھ بىر، ئىستاش لە كاتى نووسىنەوھى ئەم كتيبەدا بەتاسەوھ بىرى ئەو رۆژگارە دەكەم. كوندییەكى كۆج وەك دوايىن كەس ھىندرا، بە فسكە ددانى پيدا نا لە كاتى خۆشوشتنى ژناندا لە نەوال، ئەم سەيرى كردوون. خۆجە بەبىستنى ئەم ددانپيانانە كەمىك خاويووھو و گوتى: "بەلى، ئەوان ئاوان لەبەرامبەر گوناھەكانى خۆياندا، ئامادەن رويوھ رويى خراپەكارىيەكانيان ببنەوھ. بەلام ئىدى نۆرەى ئىمەيە بزائىن چى بە مئشكماندا رادەبووريت. ئەم قسانە و گەلى شتى تروشى گوت. دەمويست بروا بەخۆم بەيتم قسەكانى كاريگەرى زۆريان لەسەر سولتان دانەناوھ.

بەلام سولتان پەرۆشتر بوو. دوو رۆژ دواتر و لە رايۆكى تردا كاتىك بەسوارى ئەسپەوھ بەدواى رەوھ ئاسكىدا غارمان دەدا، چاوپۆشى لە دەست پىكردنەوھى ھەمان بەزم كرد. رەنگە لەبەر ئەوھ بوويت لەبەرامبەر پىداگرتنى خۆجەدا خۆى پى رانەگىرايىت، يان لىپرسىنەوھكەى، زياتر لەوھى من بۆى چووم، پى خۆش بوويت. ئىدى لە رويارى دانوب پەريووينەوھ و ديسان گەيشنبووينە كوندىكى كرستياننشىن. خەلكى ئاوايى بە زمانىكى بەرچەلەك لاتىنى دەوان. كۆرانكارىيەكى ئەوتۆش لەو پرسىارانەدا نەبوو كە خۆجە ئاراستەى خەلكى دەكرد. پرسىارەكانى، توندوتىژى شەوانى پەتاكەى دەخستەوھ بىرم، چونكە ئەو كاتە ناچارم كردبوو خراپەكارىيەكانى خۆى تۆمار بكات. وەك دادوهرىكى نەناسراو پرسىارى لە گوندنشىنان دەكرد، سولتانىش بە بىدەنگى پشتىوانى لى دەكرد و گوندنشىنانىش لە ترسى سولتان وەلاميان دەدايەوھ. من، سەرەتا نەمويست گوى لە پرسىار و وەلامەكان بگرم. بەشىوھەكى سەير رقم ھەلسابوو. لە خۆجە زياتر، لە

سولتان تووره بووم، چونکه چيژى له گه مەكه وەر دەرگرت و نه يده ويست سنورتيك دابنيت بۆى. به لام هيندهى پى نه چوو منيش كه وتمه بهر كارىگيرى ئه و په رۆشيه دزيوه. باوهرم به خوم هينا به گوڤگرتن هيچ له دهست نادم و لپيان نيزيك بوومه وه. گونا و تاوانه كان به زمانىكى شيرينتر به گوڤى من دهگيردانه وه و زۆر به يان له يه كدى دهچوون: درۆى ساده، فرتوفيلى بچوك، يهك دوو نامهردايه تى، دوو سى بى وهفايى، هه ره زياد، چهند دزييه كى بچوك.

ئيواره خوچه گوتى گوندن شينان هه موو شتيكيان نهگيراوته وه و راستى دهشارنه وه. به بۆچوونى خوچه، من له كاتى خوڤدا له ددانان به تاوانه كاندا زۆر پيشره ويم كردبوو. پى و باوو ده بيت گوناھى زۆر قول و راسته قينه تر يان هه بيت بۆ جيا كردنه وهى ئه وان له ئيمه. بۆ ئه وهى راستيه كان به دهست بخات و پيشانى بدات له پيشدا "ئه وان" و دوايى "ئيمه" چۆن، ناماده بوو، ئه گه ر پيوست بكات، سولتان له خشته ببات و هيز به كار به پينيت.

رۆژانى دواترمان به دم ئه توندوتيزيه دزيوه به سه بر د و تا ده هاتيش زيادى ده كرد و بى واتاتر ده بوو. ده سپك هه موو شتيك ساده و ئاسايى بوو. ئه و رۆژانه له كۆمه ليك مندال ده چووين له وان هى له ناوه راستى گه مه ي خوياندا يهك دوو گالته ي شيرين ده كهن. كۆرى لپيرسينه وه له ناوه راستى سه عاته دوور و دريژه كانى راودا ريك ده خرا و بۆ ئيمه وهك به زم و رابواردنى بچووكى كاتى پشودانى لى هاتبوو. دواتر ش وهرگه رايه سه ر ته داره كيك كه وزه ي له بهر خواست و ئۆقره و هۆشمان بريبوو، له بهر هۆيه كى نادياريش نه مانده توانى ده ستى لى هه لگيرين. گوندن شينا نتيك ده بينى له بهر پرسياره كان و نه زانينى هۆى هه لچوونى خوچه سهريان لى شيوا بوو، ئه گه ر بهروونى بيانزانيايه چيبان لى داوا دهكرت، له وان هه بوو بيتنه گۆ و قسه بكهن. كه سانى به سالچووى شه كهت و ددان له دمدا نه ماوم ده بينى له مه يدانى گونده كاندا كۆ دهكرانه وه، پيش ئه وهى زمانيان ته ته له بكات و پى له راستى تاوانه كانيان، يان گونا هه ساخته كانيان بنين، به چاوى ئوميد لپير او هه بۆ

هاوکاری له دهوړوبه و له ئیمه دپارانه وه. دسه ته ی گه نجانم دهبینی له بهر
 نه وهی ددانپیانان و گوناوه کانیان به کم دهبیندرا، دارکاری دهکران، له
 ساته دا رهفتاریکی خوچم بیر که وته وه: جاریک دواى خویندنه وهی نه
 شتانه ی له سهر میزه که نووسیوویانی، مسته کوله یه کی به پشتما کیتشا و به
 هه لچونه وه گوئی " تو، قورپ به سهر!" پاشان چوڼ هه لچوو، به توندی له گه ل
 خویدا که وته ناکوکی، چونکه نهیده توانی تی بگات بوچی من مروقیکی وام.
 نه گهر به ته واویش نه بیت، ئیدی زور باش دهیزانی به دواى چیدا دهگه ریت و به
 چ ناکامیتک دهگات. شتیوازی تریشی تاقی کرده وه: له پر قسه ی به ددان
 پیداهین دهبری و پیی دهگوت درق دهکهیت. پاشان پیوانی ئیمه کابرای
 گوناهباریان دارکاری دهکرد. هه ندیک جار قسه ی به یاروی ددان پیداهین
 دهبری و دهگوت برادره که ت پیچه وانهی نه وهی تو ده لیت. ماوه یه که
 شتیوازیکی تری تاقی کرده وه: خه لکی به جوته بق به ردم خوی بانگ دهکرد.
 سه رباری زهر و زهنگی پیواانمان، گوندنشینان شه رمیان له یه کدی دهکرد و
 وهک پیویست به قولایی راستیه کاندانه دچوونه خواری. خوچه به بیننی نه
 دوخه هینده ی تر که لله یی دهبوو.

نه و کاته ی بارانیکى به خوور و بی برانه وه دسه تی پی کرد، منیش له گه ل
 رووداوه کاندرا هاتووم. بیرم دیت کومه لیک گوندنشین له مهیدانی قوراوی
 گونده که یاندا کو کرابونه وه و تا سهر ئیسقان ته ی بوو بوون. نه له توانایاندا
 هه بوو بدوین و نه نیازیشیان هه بوو شتیک بلین. چه ندین سه عات به دم
 تیه ه لانه وه راگیران. تا ده هات دهرچونمان بق راو له کزیی دها و کم
 دهبوو وه. جاروبار نیره به رازیکی کتوی، یان ئاسکیکی چاو جوانمان راو
 دهکرد و نه مهش دهبوو هوی خه مباربوونی سولتان، به لام ئیدی له بری
 ورده کاریه کانی راو، لیپرسینه وهی گوندنشینان نه قلمانی داگیر کردبوو،
 کتومتیش وهک راو زور زووتر ته داره کی بق ساز دهکرا. شه وانه خوچه وهک
 نه وهی له به رامبه ر کاره کانی روژیدا هه ست به نازاری ویزدان بکات، ناخی
 خوی بق من هه لده رشت. رووداوه کان و به کاره یانی توندوتیژی نوقره ی لی

برېبوو، به لّام دهيوست زانياريبهك بسه لپښت، زانياريهك بېت به كه لکي هموموان بېت و پيشاني سولتانيشى دات. دواتر گوتى: "بېت وا نيبه نه و گوندنشينانه راستيبهكان دهشارنهوه؟" پاشان گوتى: "دهبېت ههمان تاقيردنهوه له گوندېكي موسلمانيش نهجام بدهين." لهوهشدا سرکهوتوو نهبوو، چونکه نهوانيش ههمان شتى چهشنى هاوسى کرسټيانهکانيان هلرشت و ههمان چيروک و بالورهيان گيرايهوه. روژيک لهو روژه بهربادانهى که باران خوښى نهدهکردهوه، خوچه لهبه ر خوښهوه بولهيهکى کرد و گوتى نهوانه موسلمانى راستهقىنه نين. به لّام ئيواران له کاتى ليکدانهوى رووداوهکانى روژدا، دهمبىنى هستى کردووه سولتان لهم راستيبه بى ناگا نيبه.

نهامهش، جگه له ههلچوونى زياترى خوچه و بيزاربوونى له نامادهبوونى سولتان له کاتى لپرسينهوهکاندا و بهکارهينانى زياترى توندوتيزى وهک دوايين نوميد، بهكه لکى هيچ شتيكى تر نههات. منيش له رووى بهرپوشى خوّمهوه دواى كهوتبووم. له رى و رهماندا بهروه باکور، كهيشټينه ناوچهيهكى داپوشراو به دارستان. خهلکى گوندهکانى نهوى بهزمانى سلافى قسهيان دهکرد. به چاوى خوّمان خوچهمان بينى له گوندېكي خنجيلانه و جوان به دهستى خوى له ميږدمندالپكى جوانکارهى دها، چونکه جگه له درويهكى مندالانه هيچى ترى بير نهكهوتبووهوه. ئيواره ههستيكي خو بهتاوانبارزانى نهوتو داي گرتبوو كه تهنانهت منيش زياد پتوهانم تتييدا دهبينى. گوتى: "ههركيز نهو رهفتاره دووباره ناکهمهوه." جارپكى تر وا ههستم کرد له دوورهوه کوّمه لپک ژم له ژير بارانپكى زهرداودا بينى بو چاره نووسى نيرينهکانيان دهگريان. ئيدى پياوهکانيشمان نهزمونپكى زوربان له کارى خوښاندا پهيدا کردبوو، له رووداوهکان بيزار بووبوون. ههنديک جار نهوان پيش ئيمه دهکوتن، كهسيكى ددان پيداھتنيان ههلدهبژارد و دهيا نهيتايه بهردهممان. بهر له خوچه، لهبه نهوهى بههوى بهکارهينانى توندوتيزى شهکته دهبوو، وهرگيرهکهمان خوى پرسيارهکانى

سهره‌تای له کابرای ددان پیداهین ده‌کرد. که‌سانیکی سهرنجراکیشمان لئ هه‌لکه‌وت له ترسی زهر و زهنگی چه‌شنی ئە‌فسانه‌ته‌شه‌نه‌کردوومان به‌ گونده‌کاندا، یان وه‌ک ئە‌وه‌ی سالانیکی درێژ به‌ ترس و سه‌رسوورمانی دادپه‌روه‌ریه‌کی بالای نادیاره‌وه‌ چاوه‌روانی ئە‌م رۆژی لێ‌پرسینه‌وه‌یه‌یان کردبیت، و به‌ دوور و درێژی پێیان له‌ گونا‌هه‌کانی خۆیان نا. به‌لام چیرۆکی بئی وه‌فایی ژنان و پیاوان و ئیره‌یی پێ‌بردنی گوندنشینانی هه‌زار به‌ هاوس‌ خواپیداوه‌کانیان، چی دی بۆ خۆجه‌ جیی بایه‌خ پێدان نه‌بوو. به‌رده‌وام دوویاتی ده‌کرده‌وه‌ راستیه‌کی قولتر هه‌یه، به‌لام پیم و ابیت خۆیشی وه‌ک ئیمه‌ له‌به‌ره‌وه‌ له‌ گه‌یشتن به‌و راستیه‌ ده‌که‌وته‌ گومانه‌وه. به‌لانی که‌مه‌وه‌ هه‌ر کاتیک په‌ی به‌ گومانی ئیمه‌ ببردایه، شیت و ده‌هری ده‌بوو، به‌لام ئیمه‌ و سولتانیش ده‌مانزانی نیازی ده‌سته‌ه‌لگرتنی نییه. له‌وانه‌یشه‌ له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ بووبیت بێ‌ده‌نگ بووین له‌وه‌ی که‌ خۆجه‌ هه‌موو سه‌ره‌داوه‌کانی گرتبووه‌ ده‌ستی خۆی. جاریکیان لاوتکی جوانکیله‌مان را‌کیشایه‌ ژیر بانیک، تا سه‌ر ئیسقان ته‌ر بووبوو، نه‌فره‌تی له‌ باوه‌پیاره‌ی خۆی، خراپه‌ی ئە‌و ده‌ره‌ق به‌ دایکی و نه‌فره‌تی له‌ زرخوشک و برا‌کانی ده‌کرد. هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی دیمان خۆجه‌ چه‌ندین سه‌عات دایه‌ به‌ر پرسیار، ئاهیکمان به‌به‌ردا هاته‌وه، به‌لام ئیواره‌ گوتی ئە‌ویش لاوتکی ئاسایی شایه‌ن به‌ له‌ بیربردنه‌وه‌یه، به‌و جو‌ره‌ سه‌ری بابه‌ته‌که‌ی نایه‌وه.

زۆر زیاد به‌ره‌وه‌ با‌کور چووبوینه‌ پێشه‌وه. کاروانی سوپاکه‌مان وه‌ک مار له‌ نیوان چیا به‌زه‌کاندا پێچی خوارده‌بوو، بۆیه‌ به‌رێگه‌ی قوراوییی ناو دارستانه‌ تاریکه‌کاندا زۆر له‌سه‌رخۆ پتی ده‌کرد. هه‌زم له‌ نه‌پێنی بێ‌ده‌نگی گومان وروژینه‌ر و ئە‌و هه‌وا فینک و تاریکه‌ بوو که‌ له‌ دارستانه‌ به‌ دار سنه‌وبه‌ر و ره‌شه‌ داربه‌روو داپۆشراوه‌کانه‌وه‌ ده‌هات. ئە‌گه‌رچی که‌س ئە‌و ناوه‌ی به‌کار نه‌ده‌هینا، به‌لام پیم و ابیت له‌ دامینی ناوچه‌ی کارپات بووین. کاتی خۆی ئە‌و ناوچه‌یه‌م له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی ئە‌وروپای به‌ مامز و کۆشکی گۆتیک خه‌ملێندراوی ده‌ستکاری نیگارکێشیکێ خراپ له‌به‌ر ده‌ستی باوکمدا دیبوو.

خۆجه له بهر باران سه رما لتي دا و كه ميگ نه خۆش كه وتبوو، به لام سه رباري
 ئه وهش، هه موو به يان يانتيك له شاري، وهك ئه وهى بيه ويت به هۆي پيچ و دورى
 زۆرييه وه درهنگ بگه ينه شويني مه به ست، جيا ده بوو ينه وه و ده چو ينه ناو
 دارستانه كانه وه. ئيدي راو و شكار كه وتبووه خانه ي له بير چوونه وه وه.
 ده تگوت هه لوه دا ي راو كردنى ئاسكى كه نار ئاويك، يان قه دپالي نه والييك
 نه بووين، بگره چيژمان له زياتر راگرتنى ئه و گوند نشينانه ده بينى كه بۆ ئيمه
 ئاماده دهكران! دواتر، له كاتي گونجاودا بريار ده درا و ده چو ينه يه كتيك له
 گونده كانه وه. پاش ئه نجامداني ئه وهى پيويست بوو بيكه ين و دواى
 نه دۆز ينه وهى ئه و گه وه ره ي عه ودالي بووين، خۆجه به مه به ستى له بير كردنى
 به ديره فتارى و داركارى خه لك و پيش هه موو شتيكيش بۆ له بير بردنه وهى بي
 ئوميدى خۆي، داواى ليتمان ده كرد ده ستبه جي روو له گونديكي تر بكه ين و
 ئيمه ش ده كه وتينه شويني. چاريكيان ويستى تا قيكردنه وه يه كى تر ئه نجام
 بدات. سولتان به ددان به خۆداگرتن و په رۆش ي خۆي، منى تووشى
 سه رسوورمان كردبوو، ده ستوورى دا بيست يه نيچه ره ي بۆ به يتن. خۆجه
 هه مان ئه و پرس يارانه ي چاريك له وان و چاريكيش له گوند نشينانى داماوى
 راگيرايو له به رده م ده رگاي مالاندا كرد. چاريكي تريان، گوند نشينانى برده
 لاي كاروانى سوپا و ئاميره كه مانى پيشانيان دا. ئه وانيش ده يان بينى بۆ
 ئه وهى فرياي ره وتى سه ربازه كاني سولتان بكه ويت، چۆن به چه توونى و
 جيروهوور به ريگه ي قوراويدا ده روات. له بۆچوون يان پرسى و داواى له
 نووسه ران كرد وه لامه كانيان تۆمار بكه ن. به لام له بهر هۆيه كى لاي من
 نه زانراو، ئيدي خۆيشى برستى لي برا بوو: رهنگه له به ره ئه وه بوو يت، وهك
 خۆي ده يگوت، ئيمه هه ر به راستى تى ناگه ين، پي ده چوو خۆيشى له زه بر و
 زهنگى بي واتا بيزار بوو يت، يان به هۆي ئه وه هه ستى خۆ به تاوان بارزانه وه
 بوو كه شه وان تووشى ده بوو، يان واى بۆ ده چووم له منگه منگى سوپا و
 شازاده كان ده رباره ي رووداوه كاني ناو دارستانه كان و چه كه كه بيزار بوو يت.
 له وان هيشه ته نيا له بهر نه خۆش يه كه ي بوو يت. كۆكه دهنگى گۆريبوو، وهك

جاران گری نه بوو، وهلامی سه رجه م پرسىاره كانى له بهر بوو، به جوشى جارانشه وه پرسىارى نه ده كرد. شهوانه، له مهري داهاتوو، سه ركه وتن و رزگار بوونمان له فهوتان قسه ي ده كرد، به لام برواى به قسه كانى خوئى و به دهنگى خوئشى كه تا دههات لاوازتر ده بوو، نه ده كرد. ديتته وه يادم چؤن دواچار له ژير بارانيكى هاوشيوه ي رهنكى دووكه لى گوگردا چهند گوندنشينيكي سلاقيى داماوى كو كرده وه و زؤر دلره قانه خستنيه بهر نپرسينه وه. ئيمه له بهر نه وه ي نه مانده ويست چى دى گوئى بگرين، له دورره وه راوستابووين. له تيشكيكى خيالئى نه فشانكراو به باراندا ده مانبىنى خوچه ئهم دهست و نه وه دهستى به ئاوينه يه كى چوارچپوه زيوين ده كرد و نه وانيش داماوانه سه يرى رووخسارى لاوازي خوئان ده كرد تيايدا.

چى دى بو راو و شكار دهرنه چووين. له رووبار به ريبووينه وه و چوو بووينه خاكى پؤلؤنياوه. بارانى به خور ريگه و بانه كانى پر كردبوو له قور و ليته، چه كه كه مان وهك پئويست رپى نه ده كرد و رهوتى سوپاشى خاو كردبووه وه. قسه ي شازاده كان كه هر له بنه ره ته وه خوئشيان به چاره ي چه كى زه به لاحماندا نه دههات، سه بارهت به شوومى و نه فره ته پئنانى ئاميره كه مان له و ماويه دا زياتر په ره ي سه ندبوو. قسه و قسه لوكى يه نيچه ره كانى به شدار له تاقيردنه وه كانى خوچه دا، ترش و خوئى زياترى به سه ر نه وه بابته دا ده كرد. وهك هه موو جار ي كيش، له خوچه زياتر، منى گاورى ناموسلمانان تاوانبار ده كرد. كاتيک خوچه دهستى به هه مان چه نه بازى شيعر ئاميز كه سولتانيش ليى بيزار بوو يوو، ده كرده وه و باسى پئويستبوونى چه كه كه و هيزى دوژمن و پئويستى هه ولدانمان بو رزگار بوون له كاره ساتى چاوه روانكراوى ده كرد، نه و شازادانه ي له چادرى سولتانداندا گوئيان ليى ده گرت، باوه ريان به ساخته كارى ئيمه و نه گبه تى چه كه كه مان پته وتر ده بوو. به چاوى كه سيكى له رى لادر، به لام وهك نه خوئشيكى به ته واوى ئوميد لى نه براو بو خوچه يان ده روانى. به بوچوونى نه وان، مه ترسيى بنه رته ي تاوانبارى سه ره كى، منى گاورم و به هؤنينه وه ي شوومى و نه گبه تى سولتان و خوچه م له خسته بردووه.

شهوانه دواى گه پاره وهمان بۆ چادرى خۆمان، خۆجه به دهنگه نه خۆشه كهى و به هه مان شيوهى باسكردنى ئه وان و گه مژه كانى سالانى رابردوو، به رىق و هه لچوونه وه قسهى ده كرد، به لام چى دى ئه و نه شه و ئومىدهى سالانى رابردوى كه باوه رىم وا بوو ده توانين به رده وام به زىندوووى راي بگرين، نه ما بوو.

سه ربارى ئه وه ش، ده مبینى ئه وهنده ئاسان نيينه سه رى داوه كه شل بكات. دواى دوو رۆژ، ئه گه ر بينيم چه كه كه مان له قور و لیتهى پاشماوهى باراندا چه قيوه و بووته هۆى راوه ستانى ره وتى به ره و پيشچوونى سوپا، من به ته واوى بى ئومىد بووم. خۆجه سه ربارى نه خۆشيه كهى، وه رى به رنه دا. كه س پياوى نه داينى، ته نانه ت ئه سپيشيان پيمان ره وا نه بينى. خۆجه چوه كن سولتان و نيزيكهى چل ئه سپىكى پهيدا كرد. زنجيرى تۆپه كانى كرده وه و كۆمه لىك پياوى كۆ كرده وه. دواى ئه وهى به دريژايى رۆژ هه ولمان دا، له گه ل نيزيكبوونه وهى سوورايى خۆرنشينا، له ژير نيگاي ئه واندا كه ده پارانه وه له قوردا بچه قىت و نوقم ببىت، به دم لىدانى ئه سپه كانه وه جان وه رى زه به لاحمان ته كانى دا. ئىواره ش، خۆجه به رهنگارى ئه و شانزادانه بووه وه كه خوازيار بوون رزگاريان بيت لىمان و ده يانگوت ئه و چه كه نه ك هه ر به ته نيا نه گبه تى، بگره گرتى سه ربازيش له گه ل خويدا ده هينىت. به لام هه ستم ده كرد ئيدى باوه ريشى به سه ركه وتن نه ماوه.

شه و له چادرى خۆماندا بووين، عوودىكم به ده سته وه بوو هه ر له سه ره تاى سه فه رماندا له گه ل خۆم هينا بووم. ويستم كه ميك بژه نم، به لام عووده كهى له ده ستم وه رگرت، فرپى دا به گو شه يه كه وه و گوتى: "داواى كه لله ت ده كه ن". پرسى: "ئه رى به مه نازانيت؟" ده مزانى. خۆشحال ده بوو ئه گه ر له برى من، داواى كه للهى ئه ويان بكر دا به. په يم به وه ش بر دبوو، به لام هيجم نه گوت. له وه دا بووم عووده كه م هه لى بگر مه وه، ده ستمى گرت و ويستى باسى ئه وى، باسى و لا ته كه مى بۆ بكه م. هه روه ك ئه وهى بۆ سولتانم ده كرد، يه ك دوو به سه ره اتى خه يال كردم بۆ ئه و يش گيرايه وه، به لام له پير هه لچوو. راستى ده ويست،

ورده‌کاراییه راسته‌قینه‌کان: پرسپاری دایکم و ده‌زگیرانه‌که‌م و خوشک و براکانمی لیم کرد. له کاتیکدا من ورده‌کاراییه "راسته‌قینه‌کان" م ده‌گنراییه‌وه، ئەو خۆی هاویشته ناو قسه‌کانمه‌وه و به‌و ئیتالیییه‌ی که له منه‌وه فیر بوویوو، له ژیر لیوه‌وه چند وشه‌یه‌کی خنکاو و بریک رسته‌ی کورت و ناته‌واوی گوته‌وه و من نه‌متوانی له واته‌کانیان بگم.

رۆژانی دواتر، به‌بینینی بریک شورا و سه‌نگه‌ری سووتیندراو و رووخیندراو که قۆلی پیشه‌وه‌ی هیزه‌کانمان ده‌ستیان به‌سه‌ریاندا گرتیوو، هه‌ستم کرد وهک دوا‌بین تیشکی هیوا کۆمه‌لێک بیرۆکه‌ی سه‌مه‌ره و دزیوی بۆ هاتوو. سه‌ره‌له‌به‌یانی، کاتی تیپه‌ر‌بوومان به‌هیمنی به‌گوندیکی ئاگر تیپه‌ردراودا، کۆمه‌لێک برینداری بینی له‌بن دیواریکدا له گیانه‌لادا بوون. له ئەسپ دابه‌زی و به‌ره‌و پرویان چوو. سه‌ره‌تا وام زانی ده‌به‌و‌یت به‌هانایانه‌وه بچیت، له‌وه ده‌چوو ئه‌گه‌ر وه‌رگیزی له‌ته‌کدا بوایه، پرسپاری دهدرد و ئازاری لێیان بکردبا‌یه. له دووره‌وه سه‌یرم ده‌کرد، دواتر تێ گه‌یشتم جۆش گرتی، وهک ب‌ل‌ی‌یت په‌یم به‌هۆی جۆش‌گرته‌که‌ی بردبوو. ده‌یویست شتی زۆر جیا‌وزیان لێ بپرسیت. رۆژی دواتر، کاتیک له‌گه‌ڵ سو‌لتاندا چووین بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شوار و سه‌نگه‌ره‌کانی راست و چه‌پی رێگه، خۆجه له‌هه‌مان جۆش و خرۆشدا بوو. هه‌ر جاریک له‌خانووه‌و‌یرانکراوه‌کان و له‌نیوان دیواری ته‌خته‌ی به‌گولله‌ی تۆپ کون تیکه‌وتوودا برینداریکی سه‌ر هه‌شتا نه‌په‌ریندراوی ده‌بینی، خۆی ده‌گه‌یان‌دێ. منیش، بۆ ئەوه‌ی شتی قۆری لێ نه‌وه‌ش‌په‌ته‌وه و دواتر به‌سه‌ر مندا به‌هیندریت، یان هه‌روا له‌رووی په‌رۆشیمه‌وه دوا‌ی ده‌که‌وتم. برینداری جسته‌ کون تیپوو به‌فیشه‌ک و پارچه‌ی گولله‌ تۆپ وا ده‌هاتنه‌ پێش چاو وهک ئەوه‌ی پێش پۆشینی ده‌مامکی مردن بیان‌ه‌و‌یت شتگه‌لێک بۆ خۆجه بگێرنه‌وه. خۆجه خۆی بۆ پرسپار و وه‌لام ئاماده‌ ده‌کرد و چاوه‌پێی ده‌کرد ئەو راستییه‌ قوله‌ی که بۆی هه‌بوو له‌په‌ر هه‌موو شتی‌ک بگۆزیت، له‌ ده‌می ئەوان ببیستیت. به‌لام ده‌مبینی هیوا لێ‌برایی رووخساری ئەو بریندرا‌نه‌ی له‌گه‌ڵ مه‌رگدا زۆران‌بازیان ده‌کرد، له‌گه‌ڵ بێ ئومیدی خۆیدا

بەرارود دەکات. تا زیاتر لێیان نێزیک دەکەوتەو، ئیستیکى دەکرد و بێدەنگ دەبوو.

ئێوارەى ئەو رۆژە، پاش ئەوەى بیستی سەربارى هەولێ زۆر دەست بەسەر قەلای دۆییدا نەگیراوه و ئەمەش سولتانی توورە کردووه، بەهەمان جۆشى پێشوووه خۆى گەیانده دەربارى سولتان. داوى گەرانەوێ بەگومان بوو، بەلام وا دیار بوو نەیدەزانى له چ بەدگومانە. داواى له سولتان کردبوو چەكى زەبەلاح بخاتە شەرەوه و پێى گوتبوو سالانێكى درێژ ئەو ئامیزەى بۆ رۆژیکى وهک ئەمڕۆ دروست کردووه. بە پێچەوانەى بۆچوونى منەوه، سولتان گوتبووى کاتى هاتوو، بەلام فەرمووبووى جارێ پتوویستە چاوەرێتى شانزاده سارى حوسین بکریت، چونکه ئەویش هەمان ئەركى پت سپیتردراوه. بۆچی ئەمەى گوتوو؟ ئەمە یەكێك بوو لهو جۆره پرسىارانەى چەندین سال بوو من نەمدەزانى له خۆى دەپرسیت، یاخۆ له من؟ نازانم لهبەر چى بوو وام بەخەيالدا هات پتێ وا بێت من هەست بە نێزیکى لهو ناکەم و له تاو بێ ئۆقرهیی خۆم بێزار بووم. خۆى وهلامى داپهوه: "چونکه ترسى ئەوهیان هەیه من له بەشه سەرکهوتنى ئەوان بخۆم."

نیوه‌رۆى رۆژى دواتر، پاش ئەوەى بیستمان شانزاده سارى حوسین هیشتا قەلاکەى پت نەگیراوه، خۆجه گشت هەولێ خۆى خسته کار بۆ ئەوهى برىا بهو وهلامەى خۆى بهیئیت. لهبەر ئەوهى واتەوات سەبارەت بە شوومى و سیخورى من زۆر تەشەنەى کردبوو، ئیدى من نەدەچومە چادری سولتان. شهو، کاتیک بەمەبهستى رووداوهکانى رۆژ رووى له چادری سولتان کردبوو، خۆجه له گێرانەوێ بەسەرھاتى سەرکهوتن و بەختەوهرىدا سەرکهوتبوو، بە رووخسارى سولتانیشەوه دیار بووه باوهرى پتێ هیناوه. له گەرانەوهیدا بۆ چادر، گەشبىنى کەسێک کە باوهرى وایه دواچار قاچى ئیبلیس دەشکیت، بالى بەسەرىدا کێشابوو. گویم بۆى راگرت، نەک لهبەر گەشبىنییهکەى، بگره لهبەر ئەوهى چاودێرى هەولێ بێ وچانیم بۆ خۆ لەسەرپتێ راگرتنى دەکرد.

دیسان بایدایه‌وه سەر باسى بەسەرھاته کۆنەکان و ئیمه و ئەوان و

سهرکهوتنی چاوه‌روانکراو، به‌لام خه‌میگینییه‌ک له‌ده‌نگیدا هه‌بوو من‌پیشتر له‌گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌کاندا هیچ‌پیتی‌ناشنا نه‌بووم: ده‌تگوت باسی‌بیره‌وه‌رییه‌کی‌هاوبه‌شی‌سه‌رده‌می‌مندالیمان ده‌کات. عووده‌که‌م‌گرت‌ه‌وه‌ده‌ستم، ئه‌مجار هیچ‌ده‌نگی‌نه‌کرد. من‌نه‌زانانه‌زیقه‌م‌له‌عوود هه‌لساند. ئه‌ویش باسی‌پوژانی‌جوانی‌داهاتووی‌ده‌کرد و ده‌یگوت ئه‌وسا ده‌توانین‌ره‌وتی‌رووبار‌ئاراسته‌ی‌ئو‌لایه‌بکه‌ین‌که‌خۆمان‌مه‌به‌ستمانه، به‌لام‌ه‌ردوو‌کمان‌ده‌مانزانی‌له‌باره‌ی‌رابردوو‌ه‌وه‌ده‌دو‌یت. له‌زه‌ینی‌خۆمدا‌داری‌بۆ‌جوولێ‌ی‌ناو‌باخچه‌یه‌کی‌پشته‌وه، ژووری‌گه‌رم‌و‌پرووناک‌و‌مێزێکی‌خواردنم‌ده‌بینی‌به‌خزم‌و‌که‌سوکار‌ده‌ور‌درا‌بوو. به‌دریژایی‌ئو‌هه‌موو‌ساله‌یه‌که‌م‌جارم‌بوو‌به‌گوێگرتن‌له‌خۆجه‌هه‌ستم‌به‌ئاسووده‌یی‌ده‌کرد. ده‌یگوت‌ئه‌مانه‌ی‌ئیره‌ی‌خۆش‌ده‌و‌یت‌و‌له‌به‌ر‌شانی‌گرانه‌لییان‌دوو‌ر‌بکه‌و‌یت‌ه‌وه، منیش‌قسه‌کانیم‌بۆ‌ی‌سه‌لماند. گوتی‌مرۆف‌دوای‌بیرکردنه‌وه‌له‌مانه‌ی‌ئیره‌گه‌ژه‌کانی‌بیر‌ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه‌و‌له‌گه‌ل‌ئهم‌قسه‌یدا‌هه‌لچوو، من‌دیشان‌قسه‌کانیم‌بۆ‌ی‌سه‌لماند. پێ‌ده‌چوو‌گه‌ش‌ببینیه‌که‌ی‌له‌به‌رامبه‌ر‌داهاتوودا‌ژۆر‌پووه‌که‌شانه‌بیت. په‌نگه‌له‌به‌ر‌ئوه‌بوو‌یت‌ه‌ردوو‌کمان‌په‌یمان‌به‌و‌ژیا‌نه‌نوێیه‌ی‌برد‌بیت‌که‌به‌و‌زوانه‌ده‌ستی‌پێ‌ده‌کرد، یان‌به‌هۆی‌ئوه‌وه‌بوو‌یت‌ئه‌گه‌ر‌منیش‌له‌جێ‌ی‌ئو‌بوومایه، هه‌مان‌شتم‌ده‌کرد. بلیتم‌چی، نازانم!

سه‌رله‌به‌یانی‌پوژی‌دوایی، له‌کاتێکدا‌به‌مه‌به‌ستی‌تاقیکردنه‌وه‌چه‌کمان‌به‌ره‌و‌سه‌نگه‌ریکی‌بچووی‌دوژمن‌له‌نێزیک‌رێی‌خۆمان‌به‌رێ‌کرد، هه‌ردوو‌کمان‌به‌هه‌ستیکی‌سه‌یری‌پیشه‌و‌خته‌وه‌ده‌مانزانی‌ئامێره‌که‌مان‌به‌که‌لکی‌هیچ‌شتیک‌نایه‌ت. سوڵتان‌بۆ‌پشتوانیکردنمان، نێزیکه‌ی‌سه‌د‌پیاوی‌خستبووه‌خزمه‌تمان. به‌لام‌له‌دوای‌یه‌که‌م‌هێرش‌یه‌که‌که‌مان، رویشتن‌و‌بلاوه‌یان‌کرد. چه‌کی‌زه‌ب‌لاح‌ه‌ه‌ندیک‌یانی‌پان‌کرده‌وه‌و‌له‌توپه‌تی‌کردن‌بریکیشیان‌به‌هۆی‌ته‌کانی‌کاریگه‌ری‌چه‌که‌که‌مانه‌وه‌که‌دوای‌ته‌قاندنی‌چهند‌گولله‌یه‌کی‌ئه‌نجام‌نه‌پێکا‌و‌نامه‌ردانه‌له‌قوردا‌چه‌قی، به‌رکه‌وتن‌و‌کوژران. به‌شی‌زۆریشمان‌له‌ترسی‌شوومی‌و‌نه‌گبه‌تی‌هه‌له‌هاتین، نه‌مانتوانی‌کو

ببینه وه و خوومان سهرله نوئی بۆ په لامار ساز بدهيته وه. دلنپام ههردوو کمان له و
ساته دا بیرمان له هه مان شت کردووه ته وه.

دواتر پیاوه کانی شانزاده هه سهرنی قه له و بئی ئه وهی زیانئیکی زۆریان لی
بکه ویت، به سه عاتیک سه نگه ره که بیان گرت. خوچه پاش بیستنی ئه م هه واله
ویستی به ئومئیدیکی تره وه، پیم وا بیت منیش ئه مجار زۆر به باشی لپی حالی
بوو بووم، ئه و زانیارییه قولله سه له ئینیت که هه له و دای بوو، به لام سهر له بهری
سه ربازه کانی ناو سه نگه ر به شمشیر له تکرابوون. ته نانه ت له بن دیواره
روخوا و ماله ئاگر تیه به ربووه کانی شدا که س به دم گیان کیشانه وه
نه ده بیندرا. کاتیکیش ئه و که لله سه رانه م بینی که به مه به سستی بردنیان بۆ
به ردم سولتان کۆ کرابوونه وه، یه کسه ر تئ گیشتم بیر له چ ده کاته وه.
له وهش زیاتر، ره واییم به په ره وشی و گه رانی خوچه به دوا ی زانستدا به خشی،
وله ی ئیدی نه مده ویست زۆر چوونه پیشه وهی ببینم. پشتم تئ کرد، به لام دوا ی
که میک خۆم پئ رانه گیرا و سه یریکم کرد. له که لله سه ره کان دوور ده که و ته وه
و هیچ ره وژیکیش تئ نه گه یشتم تا چ راده یه که له نه خشه کانی ناو سه ریدا
چووه ته پیشی.

نیوه ره، پاش ئه وهی گه راینه وه بۆ ناو کاروانی سوپا، گوتیان هیشتا دست
به سه ره قه لای دۆپیۆدا نه گیرا وه. سولتان به ته وای هه لچوو بوو، باسی
سزادانی شانزاده ساری حوسینی کردبوو. گوتبووی به هه مو سوپا وه بۆ
ئه وئ ده چین! به خوچه ی گوتبوو ئه گه ر تا ئیواره قه لا نه گیریت، ئه و
ئامیره که ی ئیمه له هیرشی سه به ینیدا به شدار ده بیت. له و کاته دا ده ستووری
دابوو له ملی قۆماندانیکی بدریت، چونکه به درێژایی ره وژیک نه یتوانی بوو
ده ست به سه ره سه نگه ریکی بچووک بگرت. چه که که مان گه یشتبوو وه کاروانی
سوپا. سولتان گوئی به سه ره نه که وتنی چه کی زه به لاحمان له به رام به ر
سه نگه ریکی بچووکدا، یان قسه و قسه لۆکی له مه ر نه گبه تی ئامیره که مان
نه دا. خوچه ئیدی باسی وه رگرتنی به شی خوئی له سه ره که وتن نه ده کرد.
نه یده درکاند، به لام ده مزانی بیر له چی ده کاته وه: کۆتایی گه وره ی

ئەستىرەناسانى پېشوو؛ يان كاتىك من مندالىي خۆم و ئازەلەكانى ناو كىلگەكانى خۆمانم دەھىنايە پىش چاوم، دەمزانى ھەمان شت بەخەياللى ئەویشدا رادەبەورەيت. دەمزانى ئەویش بىر لەوہ دەكاتەوہ گەيشتنى ھەواللى سەرکەوتن لە قەلاوہ دوايىن بەختى ئىمەيە، بەلام راستىيەكەي، باوہرى بەو بەختە نەبوو، بگرە نەيدەويست باوہرى پىي ھەبىت. من دەمزانى كلىسايەكى بچووكى ئاگر تىبەربووى گوندىكى ويرانكراو كە قەلاكەي دواي شەرىكى دژوار كىراوہ و، پارانەوہ و نزاي دواترى قەشەي بوپرىش ھەستى ژيانكى نوپى لەمدا وروژاندووہ. دەمزانى ئاوابوونى خۆر لە پشت گردە بە دارستان داپوشراوہكانى لاي چەمانەوہ لە كاتى رەوتماندا بەرەو باكور، وەك لە مندا، لەویشدا ھەستى لە كەموكورتىي بەدەرى شتىكى دەخولقاند كە بە بىدەنگى و بەوردى لە قۇناغى پىگەيشتندا بوو.

دواي رۆژئاوابوون، پاش گەيشتنى ھەواللى ئەوہى نەك ھەر شازادە سارى حوسپىن تىكشاوہ، بگرە زانىنى ئەوہى كە ئۆتريشى و مەجەرىستانى و كازاكەكانىش بەھاناي پۆلۇنيەكانەوہ ھاتوون بۆ قەلاي دۆپىۆ، قەلامان خۆيمان بىنى. بەسەر گردىكى بەرزەوہ بوو، سورايبى خۆرنشەين لە چەند شويىنىكى قوولە بە ئالا خەملىندراوہكانى دەدا. سىپى بوو؛ سىپى و جوان. نازانم لە چىيەوہ بوو بىرم بۆ ئەوہ چوو مرۆف تەنيا لە خەوندا دەتوانىت شتىكى وا جوان و دانسقە بىنىت. لەو خەونەدا بە پەشۆكاوى دەتەويت بە رىگەيەكى پىچ و پەناي ناو دارستانىكى تاريكدا بگەيتە رووناكىي سەر گردەكە و ئەو بالەخانە سىپىيە؛ وەك ئەوہى لەوى ئاھەنگىك ساز بكرىت و تۆيش بخوازىت ئامادەي بىت، يان كامەرانيەك ھەبىت؛ بەلام ئەو رىگەيەي كە دەلىت ئىستا نا تاوىكى تر بەكۆتا دىت، ھەر نابرىتەوہ و نابرىتەوہ. بىستم رووبارەكە لە تەختايىي ئىوان دارستانى تاريك و دامپنى قەدپالدا زۆنگاوىكى بۆگەنى دروست كردووہ، ھىزەكانى پىبادە، ئەگەرچى بە پشتىوانى تۆپ توانىويانە خۆيانى بۆ شۆر بكنەوہ، بەلام نەياتوانىوہ بگەنە قەدپالەكە. من كاتىك بەمەم زانى، بىرم لەو رىيە دەكردەوہ كە ئىمەي گەياندبووہ ئىرە.

هه موو شتیک وهک قه لای سپی که پۆله بالندهی به سه ریدا دهفرین، جۆری قه دیالی بهردین که تا دههات تاریکتر داده گهرا و وینهی دارستانی بیدهنگ و تاریک، بی کیماسی دهینوند: دهمزانی زۆریه ی ئەو شتانهی چه ندین سال بوو وهک ریککه وت به سه رم هاتبوون، ئیدی به ناچار ی روو ددهن؛ دهمزانی سه ر بازه کانه مان هه رگیز ناگه نه قووله سپیه کانی قه لاکه و دهمزانی خۆجه ش وهک من بیر ده کاته وه. ئەگه ر به یانی ده ستمان به هیرش بکر دایه، بۆی هه بوو چه که که مان له زۆنگاودا نوقم بیت و بیوانی ناوی و ده ورویه ری پروه پروهی مه رگ ببنه وه. پاشان بۆ ئەوهی قسه و باسی شوومی و نه گبه تی و ترسی سه ر بازه کان هیر بکه نه وه، داوایان ده کرد که لله ی سه رم فری بدریته به رده میان و دهمزانی خۆجه ش به قه د من پیشبینی ئەمه ی کردبوو. هاته وه بیرم چه ندین سال له مه وه به ر به مه به سستی ئەوهی دنه ی بده م له باره ی خۆیه وه بدویت، باسی هاو رپیه کی سه رده می مندالی خۆم بۆی کردبوو که خۆمان له سه ر هاوکات بیکردنه وه له یه ک شت راهینا بوو. هیچ گومانم نه بوو له وهی هه مان شت به خه یالی ئەویشدا تى ده په ری.

درهنگانی شه و چووه چادری سوڵتان، ماوهیه کی زۆر تى په ری و هه ر نه گه رایه وه. له بهر ئەوهی زۆر باش پیشبینیم ده کرد سوڵتان و شانزاده کان داوای لیکدانه وهی رووداوه کانی رۆژ و داها تووی لی ده کهن و فره باش دهمزانی ئەو چ ده لیت، له پیر وام به خه یالدا هات هه ر له وهی کوشتوویانه وه و وای بۆچووم پیاوکۆه کان دواى که میکی تر ده گه نه سه ر منیش. دواتر خه یالم چوو بۆ ئەوهی له چادر ده رچوو بیت و بی ئەوهی به من بلیت، راسته وخۆ به ره و قه لای سپی دیوار له تاریکیا دره وشاوه چوو بیت. وام هینایه به رچاوی خۆم له ئیشکگر و زۆنگاو و دارستانه که په رپوه ته وه و زۆر له میژه خۆی گه یاندووته وینده ری. خۆم زۆر تیک نه دا، له کاتیکدا من چاوه رپی رۆژی داها تووم ده کرد و بیرم له ژیا نی نوئی خۆم ده کرده وه، ئەو هاته وه. دواى سالانیکى زۆر و پاش گفتوگۆی درێژ و ورد له گه ل ئەوانه ی ناو چادره که دا، زانیم خۆجه له چادری سوڵتان هه مان ئەو شتانه ی گوتبوو که من پیشبینیم

کردبوو. هیچی بۆم نه گێڕایه وه، وهك كه سێك له سههر سه فهر بێت، په له په لی بوو. گوتی ته میکی چر دهره وهی داگرتووه. من له مه بهستی تی گه یستم.

تا تاریك و لیلی دمه وه به یان باسی ئه وه م بۆی كرد چۆن شته له پاش به جیما وه كانی ولاته كه م و ماله كه م بدۆزیته وه، كی له ئه میۆلی و فلۆرنسا ده ماننا سیت و باسی خووی دایكم، باوكم، خوشك و براكانم بۆی كرد. باسی هه ندیک جیاوازی بچووك و تایبه تم بۆی كرد له وانه ی مرۆگه ل له یه كتر جیا ده كه نه وه. به ده م قسه كردنه وه بیرم كه وته وه من پێشتر هه مو ئه م شتانه م بۆی گێڕا وه ته وه ته نانه ت تا به خاله گه وه ره كه ی سه ر پشتی برای بچوو كیشم ده گات. گه لیک جار، له كاتی گێڕانه وه ی ئه م به سه ره اتانه دا بۆ سوڵتان، یان له كاتی نووسینه وه ی ئه م كتیبه دا، وا هه ستم ده كرد به سه ره اته كانم له راستیه وه دوور بن و زاده ی خه یالی خۆم بن، به لām ئه و كاته ی بۆ خۆجه م ده گێڕایه وه، به ته واوی باوه رم پتیا ن هه بوو. هه ر به راستیه ی خوشكه كه م له كاتی قسه كردندا كه میك زمانی ده یگرت. جلو به رگیشمان كوژه كه ی زۆریان پتیه بوو. ئه و شتانه ش راست بوون كه له په نجه ره ی رووه و باخچه ی پشته وه ی ماله كه ماندا ده مبینن. دمه وه به یانی هاته مه سه ر ئه و باوه ره ی بۆیه كه وتومه ته به ر جادووی ئه م به سه ره اته انه م، چونكه پتیم وا بوو، ئه گه رچی دره نگیش بێت، ره نكه رۆژیک له و شوینه وه ی تیایدا راوه ستاون، ده ست پێ بكه نه وه. ده مزانی خۆجه ش بیر له هه مان شت ده كاته وه و به خۆشحالییه وه باوه ری به به سه ره اته ی خۆی هه یه.

بێ په له پروزی و بێ ئه وه ی یه ك وشه بلێین، جلو به رگی خۆمان گۆری به وه. ئه نگوستیه له مه دالیای خۆم كه به درێژایی چه ندین ساڵ له شارده نه و هیاندا له پێش چاوی ئه و سه ركه وتوو بووم، یاده ستی كرد. مه دالیاكه م وینه ی داپیره و پرچی له خۆوه سپی بووی ده زگی رانمی تیدا بوو. پتیم وا بێت به دلی بوو، له ملی كرد. دوا یی له چادر چوو ه ده ری و رۆشیت. سه بری و نبوونی له سه رخۆیم كرد له ناو ته می كپدا. خه ريك بوو ده ور به ر رووناك ده بووه وه و منیش زۆر خه وم ده هات، چوومه جیگه ی ئه وه وه و به ئاسووده یی لپی نووستم.

ئىدى وا گەيشتمە كۆتايىيى كىتتېبەكەم. لەوانەيە خويئەرانى ھۆشمەندىم رايان
 وا بىت لە مېژە بەسەرھاتم بەكۆتا گەيشتووه و رەنگە تەنانەت كىتتېبەكەشيان
 فرىڭ دابىتتە لاوه. سەردەمانىك منىش بىرم لە ھەمان شت دەكردەوه: ئەم
 پەرانە كە سالانىكى زۆر لەمەويەر نووسىبوومن، بەنيازى ئەوئى جارىكى تر
 نەيانخوئىنمەوه، فرىم دابوونە گۆشەيەكەوه. ئەو سەردەمە نىازم وا بوو تەواوى
 ھۆشى خۆم بدەمە كۆمەلە چىرۆكىك كە بە چىژەوه بۆ خۆم ھۆننىبوومنەوه،
 نەك بۆ سولتەن: ۋەك چىرۆكى ئەو بازگانەي بوو بە گورگ و تىكەل بە
 گەلەگورگ بوو؛ يان ئەو چىرۆكى ئەقىنانەي لە بىبابانى چۆلى ولاتانى ھەرگىز
 نەديوم و لە دارستانە تەزىوھەكاندا دەقەومان. دەمويست ئەم كىتتېبە و ئەم
 بەسەرھاتە لە بىر بىكەم. پاش ئەو ھەموو قسە و قسەلۆكانەي بەر گويم
 كەوتبوون، دواي گشت ئەو رووداوانەي بەسەرم ھاتبوون، ئەگەرچى دەمزانى
 كارىكى وا ئاسان نىيە، خەرىك بوو زۆر بەئاسانى ئەو ئامانجەم بىيىكم، بەلام
 بە قسەي مېوانىك كە دوو ھەفتە لەمەويەر بۆ دىتتم ھاتبوو، فرىوم خوارد و
 سەرلەنوئى ئەم كىتتېبەم ھىنايەوه دەرى. ئەمرۆ ئىدى دەزانم ئەمە
 خۆشەويستتەين كىتتېبى منە و برىارم داوھ ۋەك پىويست، جۆرى ئەوئى خۆم
 دەمەويىت و بەپىيى خەون و خەيالى خۆم بە ئەنجامى بگەيەنم.

ئەو كاتەي بۆ بە ئەنجانم گەياندنى كىتتېبەكەم چومە بەردەم مېزى كۆنمان،
 نىگام كەوتە سەر ئاشىكى ناو دار زەيتوونە دوورەكان و بەلەمىكى بچووكم
 بىنى لە جەنەتھىسارەوه بەرەو ئەستەنبول دەچوو. لاي خوارەوئى باخچەكەش
 بىرىك مندالم بىنى بە شادمانى لە ناو دار ھەنجىرەكاندا گەمەيان دەكرد، ئەو
 رىگە تۆزاوييەم دەبىنى كە لە ئەستەنبولەوه دەچوو گەبزە. لە بەفرى زستاندا،

ریتبوارى زۆر بهو ریتگهیهدا تى ناپهړن، بهلام بههاران و هاوینان ئه و کاروانانهم دهبینى که بهرهو رۆژهلات، بق ئنادول، بهغدا و شام بهرپوه بوون. هره زیاتر، عهربهانهى دواى گا بهویدا تى دپهړین و هیدى هیدى ریتیان دهکرد،. هندیك جاریش به بینینى ئهسپسواریک که نهمدهتوانى له دوروهه جلوپهگى بناسمهوه، ترپهى دلّم زیادى دهکرد. بهلام کاتیک نیتیک دهکهوتهوه، حالى دهبووم خالوى ریتبوار بق لای من نایهت. بهم دواپیانه کهس نهدهات، ئیدی دهمزمانى نایهن.

بهلام گازندهشم نهدهکرد و باکم له تهنیایى نهبوو: ئه و سالانهى وهک گهورهى ئهستیرهناسان کارم کردبوو، پاره و پوولیکى زۆرم پیکهوه نابوو، ژم هینابوو، چوار مندالم ههبوو. هر زوو له کاتى گونجاودا دهستم له کارهکهم ههگرت، چونکه پیشهکهم فیری کردبووم پیشهوخه ههست بهو کارساتانه بکهم که لهوانه بوو دواتر بهسهرم بین. ماوهیهکى زۆر بهرلهوهى سوپای سولتان بهرهو ئیهنا بهرئ بکهویت و لیبووکهکانى دهوربهرى له تاو رقى تیکشکان کهاللهى گهورهى ئهستیرهناسانى دواى من بهرین و سولتانی ئالوودهى ئازهل له تخهت بهیننه خواری، من بق ئیره، بق گهبره، ههآهاتم. ئه م خانووم به دروستکردن دا و لهگهل کتیبه خوشهویستهکانم و مندالهکانم و یهک دوو پیواى خوڤدا تیایدا نیشتهجى بووین. هاوسههکهم، ئه و کاتهى گهورهى ئهستیرهناسان بووم، خواستبووم، زۆر له خوڤم گهنجتر بوو. کهیبانویهکى شارها بوو، گهلک بهباشى سهرى له کاروبارى ناومال دهردهچوو، ههموو ئهرک و کاروبارى گهوره و بچووکی منى له ئهستوى خوڤى گرتبوو. ئیدی تهمهنم خوڤى له حهفتا سال دها و هاوسههکهم بهدریژایى رۆژ بهتهنیا لهم ژورهدا جى دههیشتم بق ئهوهى خهبال بکهمهوه و کتیب بنووسم. بهمجوره، له پیناوى دۆزینهوهى کوئاییهک بق بهسهرهات و ژیانم، تیر و پر و بهکامى دل بیر له (ئو) دهکهمهوه. ئه م بهمهرجیک له سالانى دهسپیکدا ههولم دها خوڤم لهو بیرکردنهوهیه بپاریزم.

سولتان یهک دوو جار ئارهزوى کرد باسى (ئو) بکات، بهلام بوى دهرکهوت من بههیچ جوړیک پیم خوڤ نییه خوڤم لهقههرهى ئه و باسه بدم. پیم

وا بوو ئه‌ویش لهم هه‌لوئسته‌م رازی بوو. ئه‌وه‌نده نه‌بیت ده‌یویست شتیکی بۆ روون بیته‌وه، به‌لام هه‌رگیز نه‌متوانی بزانه‌م ده‌یه‌ویت چی و تا چ راده‌یه‌کی بۆ روون بیته‌وه. هه‌ر له سه‌ره‌تاوه پیمی گوتبوو پئویست ناکات شه‌رم بکه‌م له پای ئه‌وه‌ی (ئه‌و) کاریگری له‌سه‌رم داناه و شتی لئوه‌ فی‌ربووم. پیمی ده‌گوت: "من هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌مزانێ هه‌موو ئه‌و کتیب و سالنامه و پێش‌ببینیکردنانه‌ی به‌دریژایی ئه‌و سالانه‌ پێشکیش به‌ منت کردووه، له نووسینی (ئه‌و) بووه. ئه‌و کاته‌ی تۆ خرابوویته‌ کونی ماله‌وه و سه‌رقالی پرۆژه‌ی چه‌که‌ت بوویت، من هه‌مان شتم به‌ (ئه‌و) ده‌گوت. ده‌شزانم هه‌روه‌ک چۆن (ئه‌و) هه‌موو شتیکی به‌ تۆ و تۆیش هه‌موو شتیکی به‌ (ئه‌و) گوتووه، ئه‌مه‌شی بۆت گێراوه‌ته‌وه." له‌وانه‌یه له‌و کاته‌دا هێشتا هیچ کامان سه‌ری په‌ته‌که‌ی له‌ ده‌ست نه‌ترانابیت، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد سولتان له‌سه‌ر زه‌مینتی پته‌وتر راوه‌ستاوه. ئه‌و کاته‌ سولتانم وا هاته‌ پێش چاوه‌ له‌ من ژیرتر بیت و هه‌ر شتیکی بۆ زانی به‌شیت ده‌یزانیت، بۆیه‌ گه‌مه‌ی ده‌کرد تا له‌و رێیه‌وه‌ من بخاته‌ له‌پی ده‌ستییه‌وه. له‌وانه‌یه کاریگری قه‌رزباریشم به‌سه‌ر ئه‌م هه‌لوئسته‌مه‌وه‌ هه‌بوویت، چونکه‌ سولتان منی له‌ ده‌ست ئه‌و سه‌ربازانه‌ رزگار کرد که‌ به‌هۆی تیکشکانمان له‌ زۆنگاوه‌که‌دا و به‌هۆی واته‌واتی شومی و نه‌گه‌تیه‌وه‌ هه‌ر بووبوون و داوا‌ی په‌راندنی که‌له‌ی سه‌ری منیان ده‌کرد. ئه‌گه‌ر سولتان له‌ سالانی سه‌ره‌تا‌دا به‌ راشکاو‌ی پرسیا‌ری بک‌ردبا‌یه‌، له‌وانه‌بوو هه‌موو شتیکی بۆ بگێرمه‌وه، چونکه‌ ئه‌و کاتانه‌ هێشتا قسه‌ و قسه‌‌لۆکی له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی "من من نیم"، ته‌شه‌نه‌ی نه‌کردبوو. ده‌مویست له‌گه‌ڵ که‌سی‌که‌دا سه‌باره‌ت به‌ رووداوه‌ و پێش‌هاته‌کان بدویم. تاسه‌ی (ئه‌و)م کردبوو.

به‌ته‌نیا ژبان به‌سه‌ربردن له‌و ماله‌ی سالانیکی زۆرمان پیکه‌وه‌ تیدا گوزه‌رانده‌بوو، بێ ئۆقره‌یی منی زیاتر ده‌کرد. گێرفانه‌کانم پ‌ر بوون له‌ پاره‌، له‌و سه‌روپه‌نده‌دا بوو لاقه‌کانم له‌سه‌ر رۆیشتن بۆ بازا‌ری به‌دیگه‌راوان راها‌ت. دوا‌جا‌ر به‌له‌نگه‌زیکم ک‌ری، نه‌ به‌ (ئه‌و) ده‌چوو، نه‌ به‌ من، هێنانه‌وه‌ بۆ مال. شه‌و، ئه‌گه‌ر چوومه‌ به‌رده‌م ئاوێنه‌ و داوام لێ کرد هه‌موو شتیکی فێر بکات، باسی ولات و را‌بردووی خۆیم بۆ بکات و له‌وه‌ش زیاتر خراپه‌کاریه‌کانی خۆیم

بۆ بگىرىتتەۋە، لىم ترسا، شەۋىكى بەرباد بوو، بەزەيىم بەۋ داماۋەدا ھاتەۋە و بىرپارم دا سىبەينى ئازادى بگەم. بەلام بەخىلى يەخەمى گرت، بۆيە بردمە بازارى دىلەكان و فرۆشمەۋە. دواتر بە گەرەكدا بلاۋم كىردەۋە كە بىرپارى ژن ھىنانم داۋە. لەبەر ئەۋەى پىيان وا بوو منىش دەبمە كەسىكى ۋەك ئەۋان و ئاسۋودەيى بال پەسەر گەرەكدا دەكىشپىت، بە شادمانىيەۋە ھاتنە لام. منىش رازى بووم بچمە رىزى ئەۋانەۋە، گەشىپىن بووم، بىرم دەكردەۋە قسە و قسەلۆك بەكۆتا دىت، سالانى سال چىرۆك و بەسەرھات بۆ سولتانى خۆم دەھۆنمەۋە و بە ئاسۋودەيى دەژىم. ژنەكەم زۆر بەۋردى ھەلبىژارد. شەۋانە عوودىشى بۆم دەژەند.

كاتىك واتەۋات سەرى ھەلدايەۋە، سەرھتا پىم وا بوو گەمەيەكى سولتائە، چونكە باۋەرم وا بوو چىژ لەۋە ۋەردەگرىت چاۋدىرى نىگەرانى و دلەراۋكىى من بكات و بە پىساركرن توۋشى سەرسوورمانم بكات. دەسپىك، ئەگەر لە خۆيەۋە قسەى لە جۆرى "ئايا خۆمان دەناسىن؟ پىۋىستە مرۆف خۆى باش بناسىت"ى دەكرد، زۆر نىگەران نەدەبووم؛ چونكە دەمزانى لىۋوۋكەكان دىسان دەۋرىان داۋە و ئەۋ پىسارە ۋەرسكەرانە لە لەۋچەيەكى شەيداي فەلسەفەى يۆنانەۋە فىر بوۋە. پاش ئەۋەى منى راسپارد شتىك لەۋ بارىەۋە بنووسم، نوۋتىرەن كىبى خۆم پىشكىشى كىرد. ئەۋ كىبە تاپبەت بوو بە چىرۆكى كارمامز و چۆلەكەى شادمان و بى خەم. شادمان بوون، چونكە بىرىان لە خۆيان نەدەكردەۋە و لە خۆيان نەدەپىسى ئىمە كىين؟ كاتىك بىستم كىبەكەى بەھەند گرتوۋە و بەچىژەۋە خۆپىندوۋىەتییەۋە، ئاھىكم بەبەردا ھاتەۋە، بەلام ھىشتا قسە و قسەلۆكم پى دەگەشىتەۋە: دەگوترا من سولتان بە گەمژە دەزانم، چونكە ھىچ لەۋ كەسە ناچم كە شوپىنم گرتوۋەتەۋە، گوايە (ئەۋ) لاۋاز و من قەلەۋ بووم. ئەگەر دەمگوت من ناتوانم ھەموو شتەكانى (ئەۋ) بزائم، منيان بە درۆزن دەزانى و پىيان وا بوو منىش رۆژىك لە گەرمەى شەپىكدا و دواى ھىنانى نەگبەتى بەسەر سوپادا ۋەك (ئەۋ) ھەلدىم، نەھىنيەكانى شەپ بە دوژمن دەگەيەنم، رى بۆ بەزىنى سوپا خۆش دەكەم و ھتد... بۆ خۆپازاستن لەم قسانە كە پىم وا بوو لە سولتائەۋە سەرچاۋە دەگرن، پىم لە ناھەنگ و

بەزم و رەزم بڕى، زۆر لە نىواندا نەدەبيندram و لاواز بووم. بەوردى داوى ئەو بابەتەنە كهوتەم كه داويين شهو له چادري سولتاندا باس كرابوون و هەموويم بۆ روون بوووه. ژنەكەم يەك له داوى يەك مندالى دەبوو. داهاتىكى باشم هەبوو، دەمويست واتەوات، (ئەو) و رابردوو له بيسر بگەم و بە ئاسوودەيى دريژه بەكارى خۆم بدم.

نيزيكەى حەوت سالى خۆم پى راگيرا. ئەگەر ئۆقروم لى نەبرايه، يان روونتر بلیم ئەگەر پەيم بە خاوينکردنەوهيەكى تری دەورو بەرى سولتان نەبردايه، دەمتوانى تا كۆتايى بەردەوام بم، چونكه به تىپە رېوون بە دەرگايانەدا كه سولتان بۆمى خستبونه سەرپشت، ناسنامەى كۆنى خۆم سەربووهوه و دەمويست بەيەكجارى له بېرى خۆمى بېمەوه. ئىدى بەشێوهيەكى بى سەرۆبەر وهلامى پرسىيارەكانى تايبەت بە ناسنامەم دەدايهوه، چونكه پيشووتر منيان نيگەران كەردبوو: دەمگوت: "ئەوه كهى گرینگە مەرۆف كێيە يان كى نييه، گرینگ كار و كردهومانە. " پيتم وا بيت سولتان لەم دەرگاياهوه چوووه دۆلابى ئەقلمەوه! داواى ليتم كرد باسى ئەو و لاتەى بۆ بگەم كه (ئەو) بۆى هەلاتووه، باسى ئىنايلىا. كاتيک دەمگوت زانيارىي ئەوتۆم نييه، ئەو هەلدەچوو: "بە منى گوتوووه هەموو شتیکى بۆ تو گێراوهتەوه، بۆچى دەترسیت، قسەکانى (ئەو) بيتەوه بېرى خۆت و هيجى دى. " منيش ناچار باسى مندالىي (ئەو) و يەك بەيەكى ئەو بېرهوهرىيه جوانانەم بۆ سولتان ريز كرد كه بەشیکيشيم خستۆتە دووتویى ئەم كتيبهوه. سەرەتا هينده ئۆقروم لى نەبراوو، سولتان بەجۆرێك گوێی ليتم دەگرت وهك ئەوهى باسى كهسى ستيهەمى بۆ بگەم. بەلام سالانى دواتر زۆر چوووه پيشهوه. ئىدى بەجۆرێك گوێی بۆ قسەكانم رادهگرت وهك ئەوهى گوێی بۆ (ئەو) راگرتيبت: بەلام هەر جارێك پرسيارى وردەكارىيەكانى لاى (ئەو) دەکرد، داواى له من دەکرد نەترسم و ئەو وهلامەى بدەمهوه كه لهو ساتەدا بەخه يالمداد دیت: "داوى كام رووداو خوشكەكى تووشى قسه بزركاندن بووبوو؟ بۆچى له زانکۆی پادووا وەر نه گيرابوو؟ له يەكەم تەدارەكى فيشه كبا زيذا كه (ئەو) له فينيسيا سەيرى كەردبوو، رەنگى جلو بەرگى براكهى چۆن بوو؟" ئەو كاتانەى ئەم وردەكارىيانەم بەجۆرێك وهك ئەوهى بەسەر خۆم

هاتبیت بۆ سولتان دهگیرایه‌وه، یان پیکه‌وه به به‌لهم به ئاوی دهریادا دهگه‌راین؛ یان به‌دیار حه‌زێکی گولرهنگی پر له بۆقه‌وه بووین؛ یان له به‌رده‌م قه‌فه‌سی زیوینی مه‌یموونه بی ئابرووه‌کاندا بووین؛ یان له یه‌کیک له باخچانه‌دا بووین که پر بوو له بیره‌وه‌ریی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی پیکه‌وه پیاسه‌مان تیاپاندا ده‌کرد. ئه‌و کاتانه سولتان به چیرۆکه‌کان و به گه‌مه‌ی پشکوونی گول له باخچه‌ی می‌شکماندا خۆشحال ده‌بوو، زیاتر له من نیزیکی ده‌بووه‌وه و به‌شی‌وه‌یه‌ک باسی (ئه‌وی) ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دوای دۆستیکی دیریندا بگه‌ریت که ناپاکی له هه‌ردوو‌کمان کردبیت: له‌و کاتانه‌دا بوو گوتی: (باشی کرد هه‌له‌هات، ئه‌گه‌ر نا، سه‌رباری ئه‌وه‌ی سه‌فای زۆری بۆم ده‌سازاند، زۆر بیرم کردبووه‌وه به‌رگه‌ی بی ئابروویی نه‌گرم و رۆژیک ده‌ستوری کوشتنی بده‌م.) دواتر، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رم لی دهرنه‌ده‌چوو باسی کاممان ده‌کات، به چه‌ند لیدوانیک منی ترساند، به‌لام به‌توندی نا، به میهره‌بانی قسه‌ی ده‌کرد: رۆژی وا هه‌بووه‌ ترساوه له‌به‌رامبه‌ر نه‌زانیی (ئه‌و) دا خۆی پی رانه‌گیریت و بریاری کوشتنی بدات و هینده‌ی نه‌ماوه له دوایین شه‌ودا بانگی پیاوکوژان بکات! پاشان گوتی: "تۆ بی ئابروو نیت، خۆشت به ژیرترین و بی تاوانترین مرۆفی جیهان دانه‌ناه؛ کاره‌ساتی په‌تاکه‌شت له به‌رژه‌وه‌ندیی خۆت لیک نه‌داوته‌وه. به گه‌یرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئه‌و پادشا بچووکه‌ی له‌سه‌ر میخ دانراوه، شه‌وانه‌ خه‌وت له چاوی که‌س نه‌فراندوووه. که‌سیشت نه‌بووه‌ دوا‌ی بیستی خه‌ونه‌کانی سولتان بۆ مال رابکه‌یت و به‌ده‌م گالته پیکردنه‌وه‌ بۆی بگه‌ریته‌وه. که‌ست نه‌بووه‌ بۆ فریودانی سولتان چیرۆکی قوڕ و پر له به‌زمی له‌گه‌لدا بنووسیت!" کاتیک گویم بۆ ئه‌م قسانه راده‌گرت، به‌ترسه‌وه هه‌ستم ده‌کرد خۆیشم و هه‌ردوو‌کمان، وه‌ک له خه‌وندا، له دهره‌وه ده‌بینم و سه‌ری په‌ته‌که‌م له ده‌ست ترازاه. به‌لام له چه‌ند مانگی رابردوودا سولتان وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌ویت شیتم بکات، زیاتری ده‌گه‌یرایه‌وه: "تۆ له‌و ناچیت، وه‌ک (ئه‌و) هه‌موو هۆشی خۆت نه‌داوته‌وه ئه‌و سو‌فیه‌گه‌رییه‌ی که ئیمه له ئه‌وان جیا ده‌کاته‌وه! سالانیک زۆر له‌مه‌وه‌یه‌ر، ئه‌و ده‌مه‌ی من هه‌شت سالان بووم و ئیوه هه‌شتا منتان نه‌ناسیبوو، پیکه‌وه ته‌داره‌کیکی فیشه‌کتان کرد و منیش له که‌ناری ئه‌وه‌یه‌ره‌وه

سەیرم دەکرد. ئیبلیسەسەكەى تۆ ئەوھى (ئەوى) لە تاریكایى ئاسماندا بەسەرکەوتن گەيان و ئیستا لەگەل (ئەوى) دایە، لەتەك (ئەوى) دا چوووتە و لا تیک پیتی وایە ئاسوودەیی تیدا دەدۆزیتەو! دواتر لە میانەى گەرانى بەردەواممان بەناو باخچەکاندا سولتان دەپرسی: "باشە مرۆف هەر دەبیت سولتان بیت تا بتوانیت حالى بیت مرۆگەل لە سەرانسەرى جیهاندا لە یەك دەچن؟" بە ترسەو بەدەنگ دەبووم. وەك ئەوھش بیەویت دوايین هیلى بەرگرم برووخیت، دەپرسی: "ئایا توانای مرۆف بۆ جیگرتنەوھى یەكدى باشتیرین بەلگە نییە بۆ ئەوھى كە مرۆگەل ھەموویان لە یەك دەچن؟" ئیدی بەو جۆرە كار لە كار ترازابوو.

پى دەچوو بتوانم بە پشوو درێژی خۆم بەرگەى ھەموو ئەمانە بگرم، چونكە ئومیدم وا بوو رۆژیک دیت سولتان و منیش (ئەوى) لە بیر خۆمان بیەنەو و بیریشم لە پێكەوھنانی پارەى زیاتر دەكردەو. ئیدی لەسەر ترسان لە ناروونى و لیلى راھاتبووم، بەلام سولتان وەك ئەوھى بەسەر ئەسپەو بەدواى كەوریشكدا غار بەدین و لە دارستاندا ریمان ھەلە كەردبیت، بەشپۆھىەكى زۆر بى پاروا دەرگاكانى ئەقلمى دەكردەو و دای دەخست. لە ھەمووشى خراپتر، ئەمەى بە پیش چاوى ھەمووانەو دەكرد. دیسان ھەمان ئەو لیبووكانە دەورەیان دابوو، لەبەر ئەوھى پەیم بە نێزىكبوونەوھى كارەسات، خاوتنكردەوھىەكى نوێ و دەستگرتن بەسەر مال و سامانى ھەمووماندا بردبوو، ترسام. ئەو رۆژەى سولتان داواى لیم كرد دەربارەى پردهكانى فینیسىا، قەردیلەى رازاھى سەرپۆشى سەر ئەو میزەى (ئەوى) لە سەردەمى مندالیى خۆیدا نانى بەیانىانى لەسەر دەخوارد، ئەو ساتەى بۆ ئەوھى ببیت بە موسلمان، ھێندەى نەمابوو سەرى بپەردیت و ئەو دیمەنانەى لە پەنجەرەى رووھو باخچەى پشتەوھى مالهەكەياندا دەیبینیت، قەسەى بۆ بگەم و داواى لیم كرد ھەمووى، وەك ئەوھى كتومت بەسەر خۆم ھاتبیت، لە كتیببەكدا بنووسمەو، بپارم دا بە زووترین كات لە ئەستەنبول ھەلبێم.

بەمەبەستى لە بیرکردنى (ئەوى)، لە گەبزە، لە مالىكى تردا نیشتەجى بووین. سەرھتا لەو ھەترسام پیاوانى كۆشك بێن، بمدەنە پیش خۆیان و بمبەن، بەلام

نه کهس به دوامدا هات و نه کهس لیمی پرسیییه وه. کهسیش دهستی له
 داهاتهکانم نه دا. یان دهبوو له بییر کرابم، یاخۆ له ژیر چاودییری نهیینی
 سوڵتاندان بووم. گویم نه دایی و درێژهم به کارهکانم دا. ئەم خانووم به
 بنیانتان دا و باخچهی پشتتهووم به نارهزووی خۆم و بهجۆریک له ناستی
 وهلامدانهوهی دهنگهکانی ناخمدایت، رازاندوهه. کاتی خۆم به خویندنهوهی
 کتیب، نووسینی چیرۆکی پر له بهزم بۆ خویشی خۆم و لهگهڵ ئەو میوانانهدا
 بهسهردهبرد که بههۆی ئەوهی کۆنه گهرهه ئهستیرهناسان بووم، بۆ پرس و
 راویژ دههاتهکنم. منیش کهمتر بۆ پاره و زیاتر بۆ بهزم و سههرگهرمی خۆم
 گویم بۆ چیرۆک و بهسهرهاتیان رادهگرت. دهنوانم بلیم ئەو ماوهیه
 بهباشترین شیوه ئەو ولاته ناسی که مندالیی خۆم تیایدا بهسهر بردبوو:
 کهمنه ندامان، کهسانی دامای کور و برا لی بزر بوو، نهخۆشانی بیچاره،
 باوکانی خاوهن کچی قهیره، ئەو گرگنانهی بالایان هیچ زیادی نهدهکرد،
 پیاوانی دلپیس، کویر، بهلهمان و ئەفیندرانی سهودا و سههرگهردان دههاتنه
 لام. منیش بهرلهوهی داهاتوویان بۆ بخوینمهوه، به دوور و درێژی گویم بۆ
 بهسهرهاتی ژیانان رادهگرت و له دهفتهریکدا دهنووسیییهوه بۆ ئەوهی،
 کتومت وهک لهم کتیبهدا کردوومه، دواتر بیخهسه سههر چیرۆکهکانی خۆم.

ههر لهو سالانهدا پیاویکی بهسالچووم ناسی که لهگهڵ خۆیدا خهمیکی بۆ
 ژوورهکهم هینا. دهبیت ده، یان پازده سال له من بهتهمنتر بووبیت. ناوی
 ئەولیا بوو. به بینینی خهمی سههر رووخساری، دهمودهست بۆم دهركهوت
 كوشتهی دهستی نهنیاییه، بهلام ئەو وای نهگوت: سههراپای تهمهنی خۆی بۆ
 گهران و گهشتنامهیهکی ده بهرگی که له تهواوبووندا بوو، تهرخان کردبوو.
 دهیویست بهرلهوهی مائاواوی له ژیان بکات، بچیته مهکهکه و مهدینهی
 نێزیکترین شوین له خوا، خوازیار بوو له بارهیهانهوه بنووسیت. بهلام
 کیماسییهک له کتیبهکهیدا ههبوو ئۆقرهه لیتی بریبوو. بهنیان بوو باسی
 ئیتالیا بۆ خوینهرانی بگێریتهوه، پشتریش زۆری له بارهی کانیاو و
 پردهکانیییهوه بیستبوو. ناوبانگی منی له ئهستهنبول بیستبوو، هاتبوو له
 پرساری لیم کرد داخۆ دهنوانم باسی ئەوی بۆ بکه؟ من گوتم ههرگیز

ئیتالیام نەدیوہ. ئەویش گوتی وەک گشت کەسیکی تر بەمە دەزانیت. ئەمجار گوتی بەلام تۆ سەر دەمانیک کۆیلە یەکی خەلکی ئەو ولاتەت هەبوو و هەموو شتیکی بۆت گێراو تەوہ. پێشنیازی کرد ئەگەر من ئەو شتانە ی بۆ بکێرمەوہ، ئەویش چیرۆکی بەچێژم بۆ دەگێریتەوہ. گوتی مەگەر خۆشتین لایەنی ژیانەت ھۆننەوہ و گوێگرتن لە چیرۆکی بەتام و پڕ لە چێژ نییە؟ بە دوودلییەوہ نەخشە یەکی لە جانتاکە ی دەرھینا، خراپترین نەخشە ی ئیتالیا بوو تا ئەو کاتە دییتەم. بڕیارم دا باسی ئیتالیا ی بۆ بکەم.

بە دەستی خرپنی کە منداڵی دەھینا یەوہ بیرى مرۆف، ئاماژە ی بۆ شارێکی سەر نەخشە کە کرد، پاش خوێندنەوہ ی ناوی شارە کە بە حینجە، بەوردی ئەو فانتازیا یانە ی منی تۆمار کرد کە لە بارە ی ئەو شارەوہ بۆم گێرا یەوہ. بۆ ھەر شارێکی ش بەسەرھاتیکی دانسقە و پڕ لە سەمەرە ی دەویست. بەو جۆرە، شەوێک تا بەیانى دانیشتین و لە سیازدە شەو دا لە باکورەوہ بۆ باشوور بە سیازدە شاری ئەو ولاتە دا گەرا یین و منیش یە کەم جارم بوو لە ژیاندا دەمبینی. یاشان کە شتی یەک ئەو ی لە سیسیلیا وە بۆ ئەستەنبول ھینا یەوہ. ئەویش لە گێرا نەوہ کاتم رازی بوو، بڕیاری دا لە پاداشتی ئەوہ دا دلم خۆش بکات و کەوتە گێرا نەوہ ی باسی ونبوونی تەنافبازەکان لە ئاسمانی عەکا؛ ژنیک قونیا کە لەبری منداڵ، فیلی بوو؛ گای شین و بالدارى کە نار پروبارى نیل؛ پشیلە ی پەمە ی؛ قوولە ی سەعاتی فینا؛ ددانەکانی پێشەوہ ی کە لەو ی بە دروستکردنی دابوون و بە زەردەخە نەوہ پێشانى منى دان؛ ئەشکەوتى قسە کەرى کە نار دەریای ئازۆف و مێروولە ی سووری ئەمریکا. ئەم بەسەرھاتانە، لەبەر ھۆیەکی نەزانرا و خەمێکی نامۆیان لە ناخدا چاند و لە قولایی ھەناو مەوہ دەمویست بگرم. تەواوی سوورایی خۆر لە ژوورە کە می دابوو؛ کاتیک ئەولیا لیمی پرسى داخۆ منیش چیرۆک و بەسەرھاتی سەیر و سەمەرەم لەکن دەست دەکەوتیت، یان نا، داوام لێی کرد خۆی و پیاوہکانی لای ئیمە رۆژ بکەنەوہ، چونکە بەراستی دەمویست تووشى سەرسوورمانى بکەم. پێم گوت چیرۆکیکم ھە یە دەربارە ی دوو کەس کە جێی یەکیان گرتوو تەوہ و زۆرت پێ خۆش دەیت.

شهو، دواى ئه‌وهى هه‌ركه‌س چوووه ژوورى خوئى و ئه‌و بێده‌نگییه‌ى هه‌ردووكممان چاوهرپێ بووین، هاته ئاراهه، گه‌راینه‌وه بۆ ژووره‌كه. بۆ یه‌كه‌مجار له‌و كاته‌دا پێشبینی ئه‌م چیرۆكه‌م كرد كه ئێستا ئێوه وا خه‌ریكن له‌ خوێندنه‌وهى ده‌بنه‌وه! له‌وه نه‌ده‌چوو چیرۆكه‌كه‌م ده‌ستكرد بێت، وه‌ك ئه‌وه وا بوو كه‌سێكى تر به‌ نه‌رمى هه‌موو ئه‌و وشانه‌ى به‌ گوێى مندا چرپانده‌بێت و رسته‌كان هێدی هێدی به‌دواى یه‌كدا ریز بووین: "ئه‌و كاته‌ى كه‌شتیه‌كانى تورك پێمان پێمان بری، له‌ فینسیاوه به‌ره‌و ناپۆلى ده‌چووین..."

دره‌نگانێكى دواى نیوه‌شه‌و، پاش كۆتاییه‌تێنان به‌ به‌سه‌ر هاتم، بێده‌نگییه‌كى درێژ هاته ئاراهه. هه‌ستم ده‌كرد مێوانه‌كه‌م و خوێشم بیرمان له‌ (ئه‌و) ده‌كرده‌وه، به‌لام (ئه‌و) یكى زۆر جیاواز له‌وه‌ى من له‌ سه‌رى ئه‌ولیا‌دا بوو. هه‌یج گوما‌نم نه‌بوو له‌وه‌ى له‌و ساته‌دا بێر له‌ ژیا‌نى خوئى ده‌كاته‌وه! منیش به‌خه‌یا‌لدا هات ژیا‌نى خوێم و (ئه‌و) و به‌سه‌رهاتى خوێم خوێم ده‌وێت. شانازیشم به‌ سه‌رجه‌م ئه‌و روودا‌وانه‌وه ده‌كرد كه به‌كرده‌وه به‌سه‌رم هاتبوون، یاخۆ به‌خه‌یا‌لدا رابووردبوون. ئه‌و ژووره‌ى تیا‌یدا دانیشتبووین، تژه‌ بوو له‌ بیره‌وه‌ریی ئه‌و شتانه‌ى سه‌رده‌مانێك ده‌مانویست به‌ ئه‌نجامی بگه‌یه‌نین. ئه‌و كاته‌ راست و په‌وان حا‌لى بووم ناتوانم (ئه‌و) له‌ بێر بگه‌م و ئه‌مه‌ش تا كۆتایى ژیا‌ن ناشادم ده‌كات. ئیدی ده‌مزانى هه‌رگیز ناتوانم به‌ته‌نیا بژیم. له‌گه‌ڵ گێرانه‌وه‌ى به‌سه‌رهاتمدا، تارما‌یى خێویك، وه‌ك ئه‌وه‌ى بیه‌وێت هه‌ردووكممان په‌رۆش و نیگه‌ران بكات، له‌ نیوه‌ى شه‌ودا با‌لى به‌سه‌ر ژووره‌كه‌دا كێشایوو. مێوانه‌كه‌م له‌ به‌ره‌به‌یاندا دواى ئه‌وه‌ى گوتى به‌سه‌رهاته‌كه‌مى خوێم و یه‌ستوووه و دلخۆشى كردم، به‌لام گوتى چه‌ند شتێك رته‌ ده‌كاته‌وه. منیش، له‌وانه‌یه‌ به‌مه‌به‌ستى رزگاربوونم له‌ بیره‌وه‌ریی تا‌لى خوێم و براى هاو‌جكمم بووبیت، به‌وردی گوێم بۆى راگرت.

ئه‌و به‌ پێویستى زانى به‌دواى شته‌ سه‌مه‌ره و سه‌رسوو‌ر هه‌ینه‌ره‌كانى وه‌ك ئه‌وانه‌ى ناو به‌سه‌رهاته‌كه‌مدا بگه‌رپێن. به‌لى، رهنگه‌ ئه‌مه‌ ته‌نها شتێك بێت له‌به‌رامبه‌ر دا‌هێزوا‌یى وه‌رسكه‌رى دنیا‌دا له‌ ده‌ستمان بێت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ى هه‌ر له‌ سه‌رده‌مى مندا‌لى و سا‌لانى خوێندنه‌وه‌ پێى به‌م شته‌ بردوووه، هه‌یج كا‌تێك

به‌خه‌یالیدا نه‌هاتووہ ژیانى خوئى له ناو چوار دیواردا به‌سه‌ر ببات، بۆیه
 سه‌رله‌به‌رى ژيانى له گه‌ران و له رینگه و بانه بئى كۆتايييه‌كاندا به‌دواى
 كۆكرده‌نوهى به‌سه‌ره‌اتدا به‌سه‌ر بردووہ. پيى وا بوو ده‌بيت له دنياى دهره‌وهى
 خويمان، نه‌ك له ناخماندا، به‌دواى شتى نامۆ و سه‌مه‌ردها بگه‌رپيىن و ده‌يگوت
 گه‌ران به‌دواى خويماندا و بىركرده‌نوهى زۆر له خويمان، ناشادمان ده‌كات! پيى
 وا بوو ئەمه هه‌مان شت بوو كه به‌سه‌ر مرۆگه‌لى ناو چىرۆكه‌كه‌ى من هاتبوو.
 ده‌يگوت له‌و سۆنگه‌يه‌وه‌يه قاره‌مانه‌كان ناتوانن خويمان بن و به‌رده‌وام له
 هه‌ولئى نه‌وه‌دان بىن به‌كه‌سه‌يكي تر. دواتر لىمى پرسى: "با واى دابندين
 رووداو كه‌كانى ناو ئەم به‌سه‌ره‌اته‌ى تۆ راستن، ئايا باوه‌ر ده‌كه‌يت ئەو
 مرۆفانه‌ى كه جىي يه‌كتريان گرتووته‌وه، بتوانن له ژيانى نوپياندا به‌خته‌وه‌ر
 بن؟" دواى نازانم له‌به‌ر چى بوو، بىگه‌يه‌كى ناو به‌سه‌ره‌اته‌كه‌مى هينايه‌وه
 بىرم: "پيويسته خويمان به‌ئوميدى له جۆرى نه‌وه‌ى كۆيله‌ى ئىسپانىي قۆل
 په‌رپىندراو داخۆش نه‌كه‌ين! ئەگه‌ر نا، به‌نووسىنى به‌رده‌وامى ئەو جۆره
 به‌سه‌ره‌اتانه و به‌گه‌رانى به‌رده‌وام به‌دواى شته سه‌ير و سه‌مه‌ره‌كان له
 خويماندا، ته‌ماشاهه‌كه‌ين بووين به‌كه‌سه‌يكي تر. خوا خويمان و خوينه‌رانمان
 بپاريزييت." ئەوليا نه‌يده‌ويست بىر له دنيايه‌كى ترسناكى نه‌وتۆ بگاته‌وه تيايدا
 مرۆگه‌ل به‌رده‌وام باس له خويمان، سه‌ير و سه‌مه‌ره‌يبى خويمان بگه‌ن و به‌رده‌وام
 له كتيب و به‌سه‌ره‌اتيشياندا هه‌مان شت بگيژنه‌وه.

به‌لام من ده‌مويست! بۆيه پاش نه‌وه‌ى ئەو پياوه خوڤنشىرينه‌ى كه به
 رۆژييك خوڤشم ويست، له‌گه‌ل تاريك و روونى به‌ياندا پياوه‌كانى كۆكرده‌وه و
 به‌مه‌به‌ستى چوون بۆ مه‌ككه وهك تىر بۆى دهرچوو، يه‌كسه‌ر دانىشتم و
 كتپيه‌كه‌م نووسىيه‌وه. هه‌تا له ده‌ستم هات شتى زۆرم له‌مه‌ر خۆم و (ئه‌وى) له
 خۆم ترازو خسته ناوى. ره‌نگه ئەمه‌م له‌به‌ر باشتر ويناكردنى مرۆفانه‌ى ئەو
 دنيا ترسناكه بووييت كه ئەوليا باسى ده‌كرد. به‌لام ئەمرۆ پاش خوڤنده‌وه‌ى
 ئەم كتپيه‌كه‌م ماوه‌ى شازده سال بوو فرىم دابووہ لاوه، بۆم دهركه‌وت ده‌سه‌لاتم
 به‌سه‌ريدا نه‌شكاوه و زۆرم له ده‌ست نه‌هاتووہ. له‌به‌ر ئەوه داواى لىبووردين له‌و
 خوڤنه‌رانهم ده‌كه‌م كه هه‌ز ناكه‌ن مرۆف له باره‌ى خوڤيه‌وه بدوييت (به‌تاييه‌تيش

ئەو كاتەى مرؤف دەكەويتە بەر شەپۆلى بەهیزی ھەستەكانى) و ئەم پەرىيە بۆ كتیبەكەم زیاد دەكەم:

(ئەو)م زۆر خۆش دەويست، وەك دیمەنى بىچارە و شىواوى خۆم لە خەوندا، وەك نوقمبوونم لە شەرم و ھەلچوون و تاوان و خەمى ئەو دیمەنەدا؛ وەك كەسێكى شەرمەن لە بەردەم ئاژەلێكى كىويدا كە بەدەم ئازارەوە مردار دەبیتەو؛ وەك ئەوەى بە بى ئابروویى كورى خۆم ھەلچم؛ وەك ئەوەى خۆم بە قىنێكى بودەلانە و شادىيەكى گەمژانەوە بناسمەوە. زیاتریش بەمجۆرە خۆشم دەويست: كتومت چۆن راھاتبووم وەك مێش و مەگەز دەست و قۆلم لە خۆرا بچوولم؛ وەك زانىنى ئەو بىرۆكانەم كە ھەموو رۆژێك دەكوژانەو و بە دیواری ئەقلمەو دەنووسان؛ جۆرى بۆنى بى وینەى ئەو ھەلمەى لە جەستەى شەكەتمەو دەردەچوو؛ وەك ناسىنى پرچى شىواوم؛ دەمى دزىوم و دەستى پەمەيم بە پىنووسەو. بەو جۆرە خۆشم دەويست، بۆيە كەس نەيتوانى فریوم بدات. دواى ئەوەى كتیبەكەم نووسى و بەنيازى لە بىركردنى (ئەو) تورم ھەلدايە گۆشەيەكەو، بەھىچ جۆرێك بە قسە و قسەلۆك و گەمەى ئەوانەى ناوبانگى ئىمەيان بىستبوو، و دەيانويسى سوودى لى وەرېگرن، فریوم نەخوارد! كەسانێك ھەبوون بەدەم سویند خواردنەو دەيانگوت: والىيەك لە قاھىرە خستوويەتە ژىر بالى خۆيەو و گەلألەى دروستكردنى چەكێكى نوێى پى سپاردوو! لە كاتى تىكشكانمان لە ئىھەنا، (ئەو) لە ناو شاردا بوو و بۆ ئەوەى بەزوترىن كات بە دۆرانمان بدات، راوېژى پىشكىش بە دوژمنان كردوو! لە ئەدرنە بە جلوبەركى سوالكەرەوە بىندراو! خۆى لە شەپۆلى خاوەن پىشەكان ھەلقورتاندوو، لىفەدروويەكى بەر چەقۆ داو و دوايى بى سەروشوین بوو! لە مزگەوتى گەرەكێكى يەكێك لە ناوچە دووردەستەكانى ئەنادۆل پىشنوێژى دەكات! موەقىتخانەيەكى كردووئەو! دەستى كردوو بە كۆكردنەوەى پارە بۆ قوولەى سەعات! دواى پەتاكە چووئە ئىسپانيا و لەوى بە كتیب نووسىن دەولەمەند بوو! تەنانەت كەسانێك ھەبوون دەيانگوت بەھۆى فیل و تەلەكەبازىيى سياسىيى (ئەو)ھو سولتان لە تەخت ھىندراوئە خوارى! دەگوتر لە گوندەكانى سلاڤ ئەوئەندە گوێى لە ددان پىداھىنەكان گرت تا

دوچار گه‌یشته ترۆپکی راستی، ئیستا وهک قه‌شه‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی ئاماژه‌ی بۆ ده‌کریت و سه‌رقالی نووسینی کتیبی گومانای و بی سه‌روه‌ره! به ئه‌نادۆلدا ده‌سوورته‌وه و ده‌لێت سولتانه گه‌مژه‌کان له ته‌خت ده‌هێنێته خوارێ. ده‌سته‌یه‌کی داوه‌ته دوا‌ی خۆی، به فالگرته‌وه و شیعر چاوه‌ستی کردوون و منیشی بۆ لای خۆی بانگ کردووه! به‌دریژایی ئه‌و شازده ساڵه‌ی ده‌مویست (ئه‌و)ی تیدا له بیر بکه‌م و خۆم به مروگه‌لی ترسناکی داها‌توو، و دنیا‌ی ترسناکه‌وه سه‌رقال بکه‌م، بۆ چیژ وه‌رگرتن له خه‌یاڵه‌کانم چیرۆکم نووسی و زۆر واته‌واتی له‌وه زیاتریشم بیست، به‌لام بروام به‌هیچیان نه‌کرد. نازانم، ئایا ئه‌وانی دیش هه‌ستیان به‌هه‌مان شت ده‌کرد: جاروبار ئه‌گه‌ر چوار دیواره‌کی پشت که‌نداوی زیرینان له یه‌کتر ده‌کرد به زیندان، ئه‌و پۆزانه‌ی بیه‌وده چاوه‌پێی بانگه‌یشتی کۆشک، یان سه‌راهه‌که‌مان ده‌کرد، یاخۆ به‌چیژه‌وه نه‌فره‌تمان له یه‌کتر ده‌کرد، ئه‌و ده‌مانه‌ی به‌ده‌م نووسینه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی تره‌وه بۆ سولتان، به‌یه‌کتر پێ ده‌که‌ن، له‌په‌ر هه‌ردووکه‌مان سه‌رنجمان له ورده‌کارییه‌کی بچووک‌ی ژیا‌نی پۆزانه‌ ده‌دا: سه‌گه‌کی تۆقیوی به‌یا‌نیان، ئه‌ندازه‌ی بیچم و په‌نگی ریزی جلوپه‌رگی هه‌لواسراوی سه‌ر ته‌نافه‌کی نیوان دوو دار، یان هه‌له‌یه‌کی زمان که هاشپۆه‌ی ژیا‌نی ده‌خسته روو! ئیستا من له هه‌موو شتێک زیاتر تاسه‌ی ئه‌و شتانه ده‌که‌م! بۆ ئه‌وه‌ی جاریکی تر گشت شته‌که‌مان له خه‌یاڵی خۆمدا زیندوو بکه‌مه‌وه: شه‌وانی په‌تاکه، سه‌رده‌می مندالیم له ئه‌درنه، ئه‌و ساته جوانانه‌ی له باخچه‌کانی سولتان به‌سه‌رمان برده‌بوو، ئه‌و له‌رینه‌وه‌یه‌ی له کاتی بینینی رووخساریی بێ ریشی (ئه‌و)دا له به‌رده‌م ده‌رگای کۆشکی والی هه‌ستم پێی کرد، گه‌رامه‌وه سه‌ر کتیبی سه‌یبه‌ری خۆم. پێشبینیم کرد چه‌ندین سا‌ل، بگه‌ سه‌دان سا‌ل دوا‌ی مردنم، له‌وانه‌یه که‌سه‌یکی تامه‌زرۆ له کاتی خۆپه‌ندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌مدا زیاتر پێشبینی ژیا‌نی خۆی بکات وه‌ک له ژیا‌نی ئی‌مه. خۆ ئه‌گه‌ر که‌سه‌یش نه‌خوینتته‌وه، هه‌یج باکم نییه و له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه‌یه ناوی (ئه‌و)م، ئه‌گه‌ر زۆر به‌قولیش نه‌بیت، تیدا شارده‌وته‌وه و ناشتوو. هه‌موو که‌سه‌یک ده‌زانیت بۆ به‌ده‌سته‌هێنانه‌وه‌ی خه‌یا‌ل و ژیا‌نی به‌سه‌رچوو‌مان، پێویسته‌مان به

پیشبینیگردنیان ههیه: من باوه‌رم به به‌سه‌رهاتی خۆم هیتا!

به‌په‌سندانی ئه‌و رۆژه‌ی بپیارم دا به‌ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، کۆتایی به‌کتیبه‌که‌م ده‌هینم: دوو هه‌فته له‌مه‌وبه‌ر، دیسان چومه‌وه به‌رده‌م می‌زه‌که‌مان و هه‌ولم دا پیشبینی به‌سه‌رهاتیکه‌ی تر بکه‌م. له‌و کاته‌دا ئه‌سپسواریکم بینی له‌به‌ری ئه‌سته‌نبوله‌وه ده‌هات. ماوه‌یه‌ک بوو که‌س نه‌بوو هه‌والی (ئه‌و)م بۆ به‌ئینت. له‌وانه‌یه له‌و روه‌وه بووینت که‌ زۆر وشک بووم له‌گه‌لیان. زۆر باوه‌ریشم نه‌ده‌کرد له‌مه‌ودوا که‌سی تر بیت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌و ریبواره سه‌مه‌ره و عه‌با له‌به‌ر و چه‌تر به‌ده‌سته‌م دی، ده‌سته‌به‌جی تێ گه‌یشتم بۆ کن من دیت. پیش ئه‌وه‌ی بچینه ژوره‌که‌م، گویم بۆی راگرت. ئه‌گه‌ر هینده‌ی (ئه‌و)یش نه‌بیت، به‌هه‌مان هه‌له‌کانی ئه‌وه‌وه به‌تورکی ده‌دوا. به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چووینه ژوره‌که‌م، به‌کسه‌ر وه‌رگه‌یرایه سه‌ر ئیتالی. دواي ئه‌وه‌ی بینی چاره‌م دا به‌یه‌که‌دا و هه‌یج وه‌لام نه‌دایه‌وه، به‌تورکیه خراپه‌که‌ی خۆی گوئی وای زانیوه هه‌ر هه‌یج نه‌بیت من که‌میک ئیتالی ده‌زانم. دواتر ده‌ستی به‌گه‌یرانه‌وه کرد: ناوی منی له (ئه‌و)وهه بیسته‌وه. (ئه‌و) دواي گه‌یرانه‌وه‌ی بۆ ولاتی خۆی، کتیبیکه ئه‌ستوووری سه‌بارته به‌و به‌سه‌رهاته له‌ئه‌قل به‌ده‌رانه‌ی له‌ناو تورکاندا به‌سه‌ری هاتوه، دوايین سوڵتانی ئاژه‌لدۆستی تورک و خه‌ونه‌کانی و تورک و په‌تا و کۆشک و پریساکانی شه‌ری تورک نووسیوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌که تاسه‌یه‌کی پر له‌ئه‌فسوون بۆ ناسینی رۆژه‌لات له‌ناو چینی ئۆرۆستراکت و به‌تایبه‌تیش له‌نیوان خاتوناندا ته‌شه‌نه‌ی کردوه، به‌گه‌رمی پیشوازی له‌نووسینه‌کانی ده‌کریت. کتیبه‌کانی زۆر ده‌خویندینه‌وه، له‌ئه‌کادیمیایان ده‌رز ده‌لێته‌وه و زۆر ده‌وله‌مه‌ند بووه. له‌وه‌ش زیاتر، ده‌زگیرانی پیشووی شه‌یدای نووسینه‌کانی بووه و بێ گویدانه ته‌مه‌نی، له‌مێردی جیابوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل (ئه‌و)دا زه‌ماوه‌ندی کردوه. خانووی دابه‌شکراو و فرۆشراوی خه‌زانی سه‌ره‌له‌نوئ کریوه‌ته‌وه و تیایدا گه‌یرساونه‌ته‌وه، مال و باخچه‌یان هه‌تاوه‌ته‌وه دۆخی جارن. میوانه‌که‌م گشت ئه‌م شتانه‌ی ده‌زانی، چونکه شه‌یدای کتیبه‌کانی بووه و له‌ماله‌وه سه‌ری لی داوه. (ئه‌و) زۆر نه‌رم و نیان بووه، رۆژیکه ته‌واوی بۆ میوانه‌که‌م ته‌رخان کردوه، وه‌لامی

پرسپاره‌کانی داوخته‌وه و جارێکی تریش به‌سه‌رهاتی ناو کتێبه‌کانی بۆی
 گێڕاوه‌توه. هەر ئهو کاته دوور و درێژ باسی منی کردووه. کتێبێکی به
 ناوونیشانی "تورکێک که له نێزیکه‌وه دهمناسی"، ده‌رباره‌ی من نووسیوه.
 پشت ئه‌ستووور به لیکدانه‌وه‌ی زیره‌خانه‌ی خۆی بۆ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی تاکی
 تورک، سه‌رله‌به‌ری ژبانی منی هەر له سه‌رده‌می منداڵیمه‌وه له ئه‌درنه تا
 رۆژی جیا‌بوونه‌وه‌ی (ئهو) خستووته دووتوی کتێبه‌که‌یه‌وه و له‌وه‌دایه بیخاته
 به‌رده‌ستی خوێنه‌رانی به‌په‌رۆشی ئیتالی. میوانه‌که‌م گوتی: "ئای به‌رێزتان
 چنده باسی خۆتان بۆ (ئهو) گێراوه‌توه!" پاشان بۆ ئه‌وه‌ی تووشی
 سه‌رسووڕمانم بکات، هه‌ندیک ورده‌کاریی چهند په‌رپه‌یه‌کی کتێبه‌که‌ی بیر
 که‌وته‌وه: له کاتی منداڵیمدا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بێ به‌زه‌بیبیانه له هاورپیه‌کی
 که‌رکه‌ی خۆمانم داوه، له‌به‌ر ئهو په‌فتارهم شه‌رمم به‌خۆمدا هاتووته‌وه و به
 خه‌مگینی گریاوم. زۆر ژیرم و به شه‌ش مانگ سه‌رپاکی ئهو زانستی
 که‌ردوونناسییه‌م هه‌رس کردووه که (ئهو) فێری کردووم. خوشکه‌که‌م زۆر
 خۆش ده‌وێت، پابه‌ندی ئاینی خۆم و سه‌رم بچیت، نوێژم ناچیت. شه‌یدای
 مورهبای گیتلاسم و خولیا‌ی تاییه‌تیم بۆ لێفه‌دروویی هه‌یه، چونکه پیشه‌ی
 باوه‌پیارهم بووه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مزانی له‌گه‌ڵ ئهو که‌مژه‌یه‌دا به ساردی
 هه‌لسوکه‌وت ناکه‌م و بۆم ده‌رکه‌وت شه‌یدای که‌سانی له‌و جۆره‌یه، دوا‌ی ئهو
 هه‌موو بایه‌خه‌ی به منی دا، ژوور به ژووری ماله‌که‌م پێشانی دا. پاشان
 که‌مه‌ی منداڵه ورده‌کانم و هاورپیکانیان له باخچه‌دا سه‌رنجی راکێشا؛ نه‌ک
 ته‌نیا ریتساکانی وازی هه‌لووکین، بگره له ده‌می منداڵه‌کانه‌وه ریتوشوینی
 که‌مه‌کانی چاوشارکی، باباتونا و یاری که‌ری درێژ که من هیچ هه‌زم لێ
 نه‌ده‌کرد، له ده‌فته‌رێکدا تۆمار کرد. له‌و کاته‌دا بوو گوتی (ئهو) خۆی به
 دۆستی تورک ده‌زانیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچی ترمان نه‌ما‌بوو بیکه‌ین، دوا‌ی
 نیوه‌رۆ باخچه‌که‌مان و که‌بزه و ئهو ماله‌م پێشانی دا که له‌گه‌ڵ (ئهو)‌دا
 سالانێکی درێژمان تیدا به‌سه‌ر بردبوو. ئهو هەر هه‌مان شتی دووباره
 ده‌کرده‌وه. په‌رۆشی بینینی ژیرزه‌مینه‌که‌مان بوو. به‌ده‌م هه‌نگاونانی ورده‌وه
 به‌نیوان کوپه‌ی مورهب، ترشیات، گۆزه‌ی پۆنی زه‌بیتوون و سرکه‌دا، نیگای

كهوته سەر نىگايهكى بۆيەى رۆنىى خۆم كه نىگار كىشىكى فېنېسىيى بۆمى
 كىشابوو، كه مېكى تر چوو پىشەو و ددانى پىدا نا (ئەو) دۆستىكى
 راستەقىنەى توركان نىيە. وەك ئەوئەى پەردە لەسەر رازىك هەلدا تەو و بلىت
 زۆر شتى دزىوى لەسەر تورك نووسىو، گوتى: (ئەو) دەنوسىت ئىدى
 كه وتوونى تە لىزى و وەك ئەوئەى باسى كۆنە دۆلابىكى پىر لە پىس و پۆخلى
 بكات، بەو جۆرە لە بارەى شتەكانى ناو مېشكمانەو دەوئەت. دەللىت
 نەمانتوانىو خۆمان چاك بکەين، بۆ خۆ قورتاركردن، جگە لە ملكەچكردن
 لەبەرامبەر ئەواندا، هېچ چارىكى ترمان نىيە. دواى ئەوئەى جگە لە
 لاسايكردنەوئەى ئەوانەى ملمان بۆيان كەچ كىردوو تا ماوئەى سەدان سال،
 هېچى ترمان لە دەست نايەت. بۆ ئەوئەى زۆر درىزەى پى ئەدات، گوتم: "بەلام
 (ئەو) دەبوست ئىمە رىگار بكات. "مىوانەكەم يەكسەر گوتى: "بەلى، بۆ ئەو
 مەبەستە چەكىشى دروست كىردوو، بەلام ئىوئەى لى تى نەگەشىتون.
 ئامبەرەكە، لە بەيانىيەكى تەماويدا، وەك چۆن با و توفان كەشتىيەكى
 ترسناكى چەتەى دەريا فرى دەداتە ناو بەردەو، چەقىو و لە زۆنگاوىكى
 نامۆدا بەجى ماو. "درىزەى دايى و گوتى: "بەلى، (ئەو) زۆر، هەر زۆر لە
 خەمى رىگاركردى ئىوئەى بوو، بەلام ئەمە واتەى ئەو نەگەبەئەت (ئەو) لە
 رەفتارى ئىبلىسىانە بىبەرى بىت. هەموو داناكان هەر وا بوون! "نىگارەكەمى
 بە دەستەو گرت و لە نىزىكەو و وردتر سەبرى كرد. لەبەر خۆيەو چەند
 شتىكى گوت: "ئەگەر بە دىلى نەكەوتايەتە دەست ئىوئەى و ژيانى خۆى لە ولاتى
 ئىوئەى بەسەر نەبردايە، ئەوا (ئەو) دەيتوانى بىت بە لىوناردۆى سەدەى
 حەقدەيەم. "دواتر چارىكى دى گەرايەو سەر بابەتى خراپەكارى كە ديار بوو
 زۆر حەزى پى دەكرد. يەك دوو قسەلۆكى قىزى تايبەت بە پارەى بۆم
 گىرايەو گوايە لە بارەى (ئەو) هەو دەماو دەم دەكات و ئەم بەباشى لە بىرى
 نەماو. دواتر گوتى: "سەير ئەوئەى بە رىزتان هېچ نەكەوتوونەتە ژىر
 كارىگەرى (ئەو) هەو! "دواى ئەوئەى ناسىمى و خۆشى وىستم، سەرسوورمانى
 خۆى دەبرى: "من تى ناگەم چۆن دوو مرؤف ئەو هەموو سالە پىكەوئە ژيان،
 ئەوئەى كەم لە يەك دەچن؟" ترسى ئەوئەى بوو داواى وىنەكەم لى بكات، بەلام

نەيوېست و لە شوپىنى خۆى دای نايەو. پاشان پرسى: "دەتوانم لىفەكانىش بىبنم؟" من بە نىگای خالىيەو گوتم: "كام لىفانە؟" ئەو بە پەشۆكانەو پرسى: "مەگەر كاتى بىكارىي خۆت بە لىفە درورنەو بەسەر نايەيت؟" لەو كاتەدا بوو بىريارم دا ئەو كتيبەى پيشان بەدم كە شازدە سال بوو دەستم بۆى نەبردبوو.

زۆر شلەژا، روونى كردهو دەتوانيت توركى بخويىتەو و گوتى زۆر پەرۆشى ھەر كتيبىكە لە بارەى (ئەو) ھوە بيت. چووينە ژوورى كارەكەم لەسەر ھوە كە بەسەر باخچەى پشتەو ھەدا دەپروانى. لە بەردەم مېزەكەمان دانىشت. دواى شازدە سال، ھەك ئەو ھى دويى لەو ىم دانايىت، كتيبەكەم لە شوپىنى فرىدانى دېتەو. كردمەو و لە بەردەمىدا دام نا. ئەگەرچى لەسەر خۆش بوو، بەلام دەيتوانى توركى بخويىتەو. بەھەمان شىو ھى ئەو ھى لە ھەموو گەرپدەكاندا دىبووم و منى كەلەبى دەكرد، ئەويش بەنيازى بەدەستھېنانى كەمىك سەرسوورمان، بى ئەو ھى لە جىھانى پتەو و بەمتمانەى خۆى جودا ببىتەو، لە كتيبەكەمدا نوقم بوو. بەتەنيا جىم ھىشت و چوومە باخچە. لەسەر كورسىيەكى ھەسىر لە شوپىك، بەجۆرىك ئەوم لە پەنجەرە كراو كەو ھى لىو ھى ديار بيت، دانىشتم. دەسپىك دلخۆش بوو، لە پەنجەرەكەو بانگى كرد: "ھەر زۆر ئاشكرایە پىتان نەناو ھە سەر خاكى ئىتالىا!" بەلام دواتر منى لە بىر چوو. ماو ھى سى سەعات لە باخچە دانىشتم و چاوەرىم كرد تا لە خويىندەو ھى كتيبەكە بوو ھە. جاروبار بە تىلەى چاوەرىم دەكرد. دواى خويىندەو ھى، لە ھەمووى تى گەيشتبوو، نىشانەى سەرسوورمان بەرووخسارىيەو ھى ديار بوو، بەدەمى پى لە ھاوارەو ھەك دوو جار ناوى قەلاى سپىي پشت زۆنگاوى قوتدەرى چەكەكەمانى گوتەو. چەند جار تىكىش، بى ئەو ھى پىويست بكات، بە ئىتالى لەگەلم دوا. پاشان بەمەبەستى ھەرسكردنى سەرسوورمانى خۆى و ئەو شتانەى خويىندبوونىيەو و بۆ ئەو ھى ماندووبى بەسپتەو، رووى لە پەنجەرە كرد و بە نىگای خالىيەو بۆ دەرەو ھى روانى. بەخۆشخالىيەو دەمبىنى، ھەك ئەو ھى مرۆف ھەموو جارىك لە سەرەتاكانى دۆخى لەو جۆرانەدا دەيكات، ئەويش نىگای بىبوو خالىكى بى كۆتايى لە بۆشايىدا و سەيرى چەقىكى نەبووى دەكرد. بەلام دواتر، ھەك منىش چاوەرىم

دهکرد، بينی: ئەمجار سه‌ییری ئەو شتانه‌ی ده‌کرد که له چوارچێوه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه لێ‌وه‌ی دیار بوون. نه‌خێر، خوێنه‌رانی ژیرم حال‌ی بوون. مێوانه‌که‌م هێنده گه‌مزه نه‌بوو جووری ئەوه‌ی من بۆی چوو‌بووم. وه‌ک چاوهرێم ده‌کرد، به‌په‌رۆشه‌وه ده‌ستی کرده هه‌لدانه‌وه‌ی په‌ره‌کانی کتێبه‌که‌م و ده‌گه‌را. منیش به‌جو‌شه‌وه چاوهرێ بووم بیدۆزێته‌وه. دواجار، ئەوه‌ی بۆی ده‌گه‌را، دۆزیه‌وه و خوێندیه‌وه. پاشان، جارێکی تر سه‌ییری ئەو شتانه‌ی کرد که له په‌نجه‌ره‌ی سه‌ر باخچه‌ی پشته‌وه‌ی ماله‌که‌مه‌وه ده‌بیندران. بێگومان زۆر باش ده‌مزانی چی ده‌بینیت:

خۆخ و گیتاس له‌سه‌ر سینیه‌کی گه‌وه‌ره‌ریژی سه‌ر مێژیک دانرابوون، له پشت مێزه‌که‌وه کورسییه‌کی له‌هه‌سیر چن‌دراو هه‌بوو. چهند سه‌رینێکی په‌ری بآنده‌ش له‌هه‌مان ره‌نگی سه‌وزی چوارچێوه‌ی په‌نجه‌ره‌که له‌سه‌ر کورسییه‌که دانرابوون. منی ته‌مه‌ن هه‌فتا سه‌له‌ش له‌وێ دانیشته‌بووم. له‌ دواتریش، ئەسته‌یرکیکی ژێر برێک دار زه‌یتوون و گیتاسی ده‌بینی چۆله‌که‌یه‌ک به‌ قه‌راغیه‌وه نیشته‌بووه‌وه. چۆلانه‌یه‌که‌ش به‌لقیکی به‌رزی دارگوێژیکي دوا‌ی ئەوانه‌وه هه‌ل‌واسرابوو، هێدی هێدی به‌ده‌م بایه‌کی نادیاره‌وه ده‌له‌رایه‌وه.

١٩٨٤-١٩٨٥

کۆتایی

فەرھەنگۆك

ئالماگاست: كىتەبى المىسقى، ناوھ راستەقىنەكەى بە يۇنانى (ماتماتىكا سىنتاكسىس) ە و اتاى نامەى بىركارى دەگەيەنەت. ئەم كىتەبە دەربارەى گەردوون و بىركارىيە، زانائى يۇنانى پەتلىمۆس لە سالى ۱۴۸ى زايىنىدا لە ئەسكەندەرىيەى مىسر نووسىويەتى. حىن بن اسحاق لە يۇنانىيەو ە وەرگىراوئە سەر زمانى ەربەى، لە ەربەيشەو ە كراو ە لاتىنى و لە لاتىنىشەو ە بۇ زمانە ئەورۇپايىيەكانى تر وەرگىردراو ە. ناوى كىتەبەكە لە زمانە ئەورۇپايىيەكاندا بە ناوھ ەربەيىكەى (المىسقى - ئالماگاست) رۇىشتو ە.

ئازتەك "ئىمپراتۇرىيەتىكى كۇنى پارزەمىنى ئەمىركايە لە نىوان سەدەكانى چواردەبەم و شازدەبەمى زايىنىدا لە مەكسىكى ئەمپۇدا فەرمانرەواى كىردو ە.

ئەمپۇلى: شارىكى ئىتالىيە دەكەوئە سنورى پارىزگائى فلۇرنسا لە ەرىمى تۇسكانا و لە دەشتىكى قەراغ رۇوبارى ئارنۇدا بىئات نراو ە. ئەمپۇلى لەم چاخەدا بە پىشەسازىيى مۇبىلىيا، خواردەمەنى، چىن و رىستن و شووشە بەناوبانگە ە.

ئەياسۇفيا: لە رابردوودا كلىسا و مزگەوت و ئىستا مۇزەخانەيەكى بەناوبانگە لە ئەستەنبول و بە نمونەى بىناسازىيى بىزەنتى دادەنرەت. لە سالى ۵۲۳ى زايىنىدا بە فەرمانى ئىمپراتۇرى بىزەنتى جەستىيان و لە ژىر چاودىرىيى ئەودا بىئات نراو ە و ماو ەى ەزار سالى رەبەق خزمەتى بە ئانى مەسىحى كىردو ە. عوسمانىيەكان، لە سالى ۱۴۵۳ى زايىنىدا

قوسته نتيڤيه يان داگير كرد و كلپساكه يان كرد به مزگهوت. مسته فا كه مال نه تاتوركيش له چاره كي يه كه مي سه ده ي رابردودا كردى به مؤزه خانه .

باباتونا: گه مەى بازدانى مندا لان به سه ر پشتى يه كتردا .
بؤزا: خواردنه وه يه كي خهست و ساردى زستانه يه له گه نمه شامى هاردا و دروست ده كريت.

بؤزجانادا: سڤيه م گه وره ترين دوورگه ي توركيه له ده رباى ئيجه دا و رووبه ره كه ي ٤٢ كيلومه ترى چوارگوشه يه . ئه م دوورگه يه به شتيك بوو له خاكي يونان، به لام سالى ١٩٢٣ له چوارچيويه ي يماني لوزاندا خرايه سه ر توركي و ئيستا سه ر به پاريزگاي چاناکالا يه .

بؤكاجيؤ: نووسه ر و شاعير Giovanni Boccaccio، ١٣١٣ - ١٣٧٥ ز، يه كي كه له ديارترين ناوه كانى ئه ده بياتى ئيتالى . ئه ميش وه ك دانتي رؤليكي گرينگي له پيشخستنى زمانى ئيتاليدا هه بووه و يه كي تك بووه له داكوكي كه ران له هيومانيزم له سه رده مي روينه سانسدا . به قسه ي خؤى له ههوت ساليه وه ده ستى به چيرؤك نووسين كردوه و له ژياندا شهيداي گه شتوگوزار و ليكؤلينه وه ي ئه ده بي و نيگاركتيشى و تيگه يشتن له بارى ده روونى مرؤف بووه . "ده كاميرؤن" يه كي كه له به ناوبانگترين به ره مه كانى بؤكاجيؤ .

پافوربا: جؤريكه له قرزالي ده ربايى .
به تليمؤس: كلاوديؤس پتوليمايؤس، ٩٠-١٦٨ ز. به په تليموس ناسراوه و زانايه كي بيراكارى و جوگرافى و گه ردووناس و ئه ستيره ناسيكي يونانيه . پروا ده كريت له نيزيك ئه سكه نده ربه ي ميسرى سه رده مي رؤمانى له دايك بووبيت . خاوه ني چه ندين ليكؤلينه وه ي زانستيه ، گرينگترينيان بريتيه له كتيبي المجسطى - ئالماگاست .

توكيديدهس: Thukidides، (ده وره برى ٤٦٥ پ.ز- ٣٩٥ پ.ز)، ميژوونوسى كي

یونانییه و نهوهی یه کیک له و خیزانه گه و رانهیه که سامانی زیتری تراقیایان له ژیر دهستدا بووه. پیتاژیککی نویتی بۆ نووسینهوهی میژوو داهپناوه و ههولئی داوه پهنه له شهپر و رووداوهکان دهر بهپینت. دهستی له نووسینهوهی داستان و ئهفسانهی دهستپهردانی خواکان له کاروباری ئادهمیزاد هه لگرتوو و تهنیا رووداوه راسته قینهکانی تۆمار کردوو. بهوه ناسراوه له نووسینهوهی میژووی شهپهکانی سهردهمی ژیانی خویدا زمانیککی کاریگهری بهکار هیناوه.

تونجا: رووباریکه له بولگارستان هه لدهقولتیت و له تورکیا دهرژیتته دهریاوه. تهنگه ی بوسفور: Bogaz، ئه و ریگه ئاوییهیه که دهریای رهش و دهریای مرمه ره پیکه وه گرئ دهدات و ئهستهنبول بهسه ر دوو بهشی رۆمی (ئه وروپا) و ئهنادول (ئاسیا) دا دابهش دهکات.

دانوب: رووباری دانوب، یان دۆناو دریزترین رووباری ناو سنووری یهکیهتی ئه وروپایه و دوا ی رووباری ئۆلگا، دووم دریزترین رووباری پارزه مینی ئه وروپایه. به رووباری پایتهختان بهناوبانگه، چونکه به شارهکانی قیهنا، براتیسلافا، بودابست و بهلگراد دا تئ دهپه ریت. دریزیه که ی ۲۸۵۰ کیلۆمه تره و دوا ی تپه پبونی به ههشت و لاتدا، دهرژیتته دهریای رهشه وه.

دهریای ئازاک: دهریایه که دهکه وپته باکوری رۆژهه لاتی دهریای رهشه وه. رووبه ره که ی ۳۷۷۰۰ کیلۆمه تر چوارگۆشه یه، تهنگه ی کهرچ و دهریای رهش بهیه ک دهگه یه نیت.

پادوا: یهکیکه له شاره هه ره کۆنهکانی ئیتالیا. پایتهختی هه ریمی پادوا یه و به دووری ۳۰ کیلۆمه تر له پۆژئاوا ی فینسیا هه لکه وتوو.

فلاندهرستان: بریتیه له بهشی فلامه نی به لجیکا.

قه ره گوینز و هاجیفات: دوو ئه کته ری سه ره کیی گه مه ی بووکه شووشه ی تورکین.

قولەدىبى: گەرەككى زۆر كۆنى ئەستەنبولە.

كارپات: ناوچەيەكى شاخاوييە لە ناوهراس ت و رۆژھەلات و باشوورى رۆژھەلاتى ئەوروپا. لای براتيسلافا و فيناو دەست پى دەكات و لە نيزىك رويبارەكانى مۆراشا و نيشاڤا و تيمبۆك لە رۆژھەلاتى سربىستان بەكۆتا دىت. بەرزترىن زنجىرە چىاى ناوچەى كارپات چىاى تاترايە كە دەكەويته پۆلۇنيا و سلۆفاكيايەو و لە بەرزترىن شويتىدا ۲۶۵۰ مەتر لە رووى دەرياو بەرزە.

كۆرتىز: ھىرنان كۆرتىزى ئىسپانى (۱۴۸۵-۱۵۴۷). لە تەمەنى نۆزدە سالىدا ئىسپانىاى بەجى ھىشتوو و بەنيازى گەران بەدواى ساماندا رووى لە ئەمريكا كرددو. لە ئاكامدا خۆى لەگەل سوپاى ئىسپانىدا گەياندوووتە سەرزەمىنى ئارتىكەكان و دەستى ھەبوو لە رووخاندنى ئىمپراتورىيەتى ئارتىكدا.

كۆسمۆگرافى: برىتتىيە لە زانستى پىناسەكردنى زەوى و گەردوون. لە دوو وشەى يۇنانى (كۆسمۆس-زەوى و گرافى-پىناسەكردن) پىك دى.

كەنداوى زىرپىن: Haliç، كەنداوىكى بچووكى ئەستەنبولە و لەگەل دەرياى مەرمەردەدا نىمچە دوورگەيەك پىك دەھىتت. لە سەردەمى ئىمپراتورىيەتى بىزەنتەدا ناوھندى ھىزى دەرياى ئىمپراتورىيەت بوو. لەم رۆژگاردا سى پردى ھاوچەرخ ئەمبەر و ئەوبەرى كەنداوى زىرپىن، گالەتا و ئەمىنئوينو، بەيەك دەگەيەنن.

گۆتىك: شىوازىكى بىناسازى ئەورويىيە كە دەسپىكى سەرھەلانى بۆ سەدەكانى ناوهراس دەگەرپتەو. وشەكە لە ناوى ھۆزەكانى گۆتى ئەلمانىيەو دىت، ئەو ھۆزانەى كە لە سەدى پازدەيمەدا ئىتالىيان داگىر كرد. شىوازى بىناسازى گۆتىك پىووستە بە بنىاتنانى كلىساو لە باكورى ئەوروپا. كلىساي بنىاتنراو لەسەر شىوازى گۆتىك بلندە و رووبەرىكى كەم داگىر دەكات، بە پىچەوانەى شىوازى

بىناسازىي رۆمانى كە كلىسا نزمە و پروبەرىكى گەورە داگىر دەكات.
لىمنى: ناوچەپەكى گەشتوگوزارىي دلگىرە كەوتووتە كەنارى رۆژئاواي
دوورگەي ئىقىيائى يۆنانىيەو. لە ھاوينايدا شوئىتىكى دلگىرى
حەسانەوئى گەشتيارانى ئەروپىيە.

موەقىتخانى: ناوئىدىكى پاشكوئى مزگەوتە بۆ چاودىرى و دەستنىشانكردى
كاتەكانى نوئىژ، رۆژوو، جەژن و بۆئە ئىسلامىيەكان.
مەرىچ: رووبارى مەرىچ، بە يۆنانى ئەفرۆس، سنوورىي وشكايىي توركىا و
يۆنان و بەشىك لە سنوورى توركىا و بولگارىستان لە يەك جىا
دەكاتەو.

نەعىمە: مئژوونوسى عوسمانى مستەفا نەعىمە - ۱۶۵۵-۱۷۱۵ز.
ھەپپەلى: يەكئىكە لە سەوزتىن دوورگەكانى دەورى ئەستەنبول و چوار
گردۆلكەي بەسەرەوھىيە و ھەرە بەرزيان ۱۴۰ مەتر لە رووى دەرياوھ
بەرزە.

ھىپۆكرات: كورى ئاكديلوئس ھىپۆكراتە. سالى ۴۶۰ پ.ز. لە دوورگەي
ئىستانكوئى لە يۆنان لە دايك بووھ و سالى ۳۷۷ پ.ز. لە لارىسا
كوئچى دوايى كردووھ. بە باوكى زانستى نوئىشارىي دادەنرئىت و
يەكەمىن كەسە لە مئژوودا كئىبى پزىشكىي نووسىبئىت.

ياسىادا: دوورگەپەكى بچووكە لە دەرياي مەرمەرەدا لە نئىزىك ئەستەنبول
ھەلكەوتووھ.

بەفر:

(كا)ى شاعىر دواى بەسەربردنى دوزازدە سال ژيان لە تاراوگەى ئەلمانيا، بۆ ئەستەنبول دەگەرپتەو. چوار رۆژ پاش گەرانهو، رۆژنامەيەكى ئەستەنبول بۆ ئەنجامدانى رېپورتاژىك لە بارەى دياردەى خۆكوشتنى ژنان و هەلبزاردنەكانى شارەوانى كە چاوەرپى دەكرىت ئىسلامىيەكان سەرکەوتنى تىدا بەدەست بەيىن، رەوانەى شارى قارسى دەكات. ئەمىش بەژىر بەفرىكدا كە هىدى هىدى و بى وچان دەبارىت، كۆلان، شەقام و دووكان بە دووكان دەگەرپت و تى دەكۆشپت ئاشناى ئەو شارە خەمگىن و جوانە و دانىشتوانى بىت. لە گەرانهكانىدا دەچپتە چاپخانهكانى سىحناخ لە بىكارانى كورد، سەر لە خىزانى كچان و ژنانى خۆكوشتوو دەدات و لە هۆكارەكانى خۆكوشتنيان دەكۆلپتەو. لە ئاكامى هاتوچۆى زۆر و تاوسەندنى خولىاي لىكۆلپنەو، دەكەوئپتە ناو تەنگرۆى سىياسى و ئاينى و راپپىچى تۆرپىكى تەمومژاوبى پتوهندى سىياسى و شەپى دەسەلات و پىلانگىپران دەكرىت. بى پەروا لە شەقام و كۆلانەكانى شارىكى نەگبەتى تەناتەت لەلايەن خواشەو، فەرامۆشكراو، بەدواى ئەقبنى كۆنى سەردەمى زانكۆ و راستى و لىكدانەو، شىعەرەكانىدا دەگەرپت. لەپر كودەتايەك بەرپا دەبىت. بەفر رىگە و بانەكان دەگرىت و كەس ناتوانپت شار بەجى بەپلپت.

***

- رۆمانەكانى نۆرەهان پاموك ئەو دەسەلمپن كە ئەو شاپەنى خەلاتى نۆپل بوو. (گۆفارى ئايندە - كوردستان)

- نۆرەهان پاموك نە ئىدۆلۆگ، نە سىياسەتمەدار و نە رۆژنامەنووسە، رۆماننووسىكى گەرەمىيە.

(رۆژنامەى نيوپۆرك تايمز - ولاتە يەكگر تووەكانى ئەمريكا)

- رۆماننووسى تورك نۆرەهان پاموك چۆنپەتپى رۆماننووسىن پتشانى ئەوروپا دەدات. (رۆژنامەى فرانكفورتر ئەلگەماپنەى ئەلمانى)

من ناوم سووره:

رۆمانی من ناوم سووره که نۆرھان پاموک به "رەنگینترین و گەشبینترین رۆمانم" ناوی دەبات، رووداوھکانی لە نۆ رۆژی بەفراوی و تۆفی زستانی سالی ۱۵۹۱دا دەقەومین. شەکوورە شۆخ بە دوو کۆری بچووکی بەردەوام پیکدا ھەڵپەرژاوەو دەکەوێتە گەران بۆ دۆزینەوێی مێردیکی نوێ و خۆشەویستیک لە جیی مێردی پێشوو، چونکە چوار سال بەسەر نەگەرێوەیدا لە شەرتی پەرپووە. بۆ ئەم مەبەستە، لە شوپنی خۆ شاردنەوێیەو سەیری ئەو وەستا نیگارکێشانەیی کۆشکی سولتان دەکات کە باوکی یەک بەیەک بۆ مائی خۆی بانگیان دەکات. وەستایانی نیگارکێش، ئەوانەیی روو لە مائی ئەمان دەکەن، لە ژێر کاریگەریی شپۆزی فەرەنگدا نیگاری ترسناک بۆ کتیبیک دەکێشن سولتانی عوسمانی بەنھینی و بە چاودێریی باوکی شەکوورە بە ئامادەکردنی دەدات. پاش کۆژرانی یەکێک لە نیگارکێشەکان، قەرەیی پوورزا و ئەقینداری شەکوورە پەیدا دەبێت. لە ئەستەنبوولیش، دەستەییەک لە دەوری مەلایەک گرد بوونەتەو، لە کاتیکدا گرانی و ترس و پەلاماری ئەم دەستەییە بۆ سەر تەکیەکان بایی بەسەر شاردان کێشاوە، وەستایانی و خۆشنووسان شەوانە لە قاوھخانەییەک کۆ دەبنەو و بە دەم گۆیگرتن لە بەسەرھاتەکانی چیرۆکبێژیکی زماندرێژووە کات بەسەر دەبن و رادەبووین. ئەم کتیبە باس لە مردووان، زمانگرتی شتومەک، مەرگ، ھونەر، ئەفین، ژيانی ھاوسەری و بەختەوهری دەکات و ھەریەکەشیان بە دەنگی خۆیان دەدوین. ھەمان کات شینێکی خەمگینیشە بۆ جوانییە لە بیرکراوھکانی ھونەری نیگارکێشانی کۆن.

***

- شاکاریکی شاھانە و دەولەمەندی ئەدەبی جیھانییە.

(رۆژنامەیی فرانکفورتەر ئەلگەماینەیی ئەلمانی)

- پێویستە ھەموو کەسێک بەرھەمەکانی نۆرھان پاموک بخوینێتەو.

(رۆژنامەیی نیوستەیتمانی بەریتانی)

